

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ב
חֵלֶק רי"ח

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יִהְיֶה מִי שֶׁיִּהְיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לָא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכָרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנֵי כִסֵּא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אַמְיָרָה וְאַמְיָרָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׁכוֹתְבֵין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתֹּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבועולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנגאדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

ברלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֵר נִשְׂא, ט' סִינּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר תְּלִמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׁנִכְנִסְתָּ לְלַמֵּד מִחֻדָּשׁ בְּהִישִׁיבָה שְׁהִקְמַתִּי
בְּיַזַּע וּבְדָם, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחַ בְּגִדּוֹל, הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל מָאד
לֹא לְבִלּוֹת אֶת הַזְּמַן בְּהֶבֶל וְרִיק כְּדֶרֶךְ בַּחוּרִים וְכוּ', עֲכָשׁוּ אֶתְּךָ לְקַחַת
אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ וּלְצִיַּת אֶת שְׁתֵּי הָרָאשֵׁי יְשִׁיבָה, הֵרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְהֵרַב
... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְלִשְׁמֹר עַל הַסְּדָרִים, וְכֵן לְהִקְפִיד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן אֶת הַשְּׁלֹש
תְּפִלוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׁתַּתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם עַל מְצִיאַת הַזְּיוּג, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר בְּחֹר הַדְּבָר הָרָאשׁוֹן צָרִיךְ לְהִתְחַתֵּן, וְחִכְמִינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא עב):
עַל פְּסוּק (תְּהִלִּים יט) "יִרְאֵת הַיְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לְעַד" אָמַר רַבִּי חֲנִינָא, זֶה
הַלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטְהוֹרָה מֵאֵי הִיא? נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְאַחֵר כֵּךְ לּוֹמֵד תּוֹרָה; רְאֵה לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבִיעַ, וְלַחֲזֹר בְּכָל יוֹם עַל ח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנָּיִת, שְׁזֶה תִּקּוֹן גְּדוֹל, וְכִמוֹ שֶׁנִּתֵּן רַבְּנוּ ז"ל תִּקּוֹן זֶה לְכַמָּה מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ (עֵינִי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה), כִּי לְמוֹד מְשֻׁנָּיִת מְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל
מִינֵי חֲלָדָה, וְעַל כֵּן רְאֵה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד גְּמָרָא, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים עַל
עֲצָמָם אֶת הַד' מִלְּאֲכֵי הַשְּׁמִירָה שֶׁהֵם רָאשֵׁי תְּבוֹת גְּמ'ר'א' גְּבַרְיָאֵל, מִיכָאֵל,
ר'פֶּאֵל, אִוְרִיאֵל, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׁתַּרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שֶׁלְךָ שְׁזֶה הַתְּבוּדוֹת, שְׁזוֹכִים לְהַגִּיעַ אֵל זֶה עַל יְדֵי תִקְוָה
הַשְּׁמִחָה, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, עַל יְדֵי זֶה נִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וְלִבּוֹ,
וַיְכוּל לְדַבֵּר אֵל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין עֶרוֹךְ אֵלָיָה.

אֲנִי מָאד מְקוּיָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּעֲשֶׂה לִּי נַחַת רוּחַ, וְתִקְנֶה לְעֲצָמָךְ
שֵׁם טוֹב כְּדֵי שְׁאוּכַל לְחַתֵּן אוֹתָךְ מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהַר.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברלט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי אתה צודק, לא שיך עכשו להתחיל אתם מסכת גדה וכו', בפרט שהם בחורים בעלי תשובה וכו', ולכן עד שיגמרו את המחזור הזה של דף היומי, אז תתחיל אתם מסכת ברכות, ולעת עתה תלמד אתם מסכת תענית בעיון, קצת כפי הבנתם.

העקר תחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז ותרבה בתפלה והתבודדות, והקדוש ברוך הוא לא יעזב אותך, סוף כל סוף יהיה לך פרנסה בשפע, רק חזק ואמץ מאד במדת השמחה שזה מסגל לפרנסה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פותח את ידך", יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתברך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות ממון, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושללא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַמָּה

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר נִשְׂא, ט' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שְׂמַח שְׂמַח שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ מִשְׁתַּנֶּה
לְטוֹבָה, וְיִהְיֶה לָנוּ קְהֵלָה שֶׁל תּוֹרָה, וְאֲדַרְבֶּה תְּהִיָּה דְגָמָא חַיָּה לְבִנְךָ שְׂגִם
אֲתָה לּוֹמֵד תּוֹרָה, וְכָךְ יִהְיֶה לְךָ גַם כֵּן יְלָדִים תְּלַמִּידי חֻכְמִים, נָא וְנָא תִצְטָרֵךְ
לְאִיזָה שְׁעוֹר שְׁנוֹתָנִים בְּפֶרֶט בְּדֶף הַיּוֹמִי, כִּי הַתּוֹרָה הִיא תְּיִינוּ.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִיּוֹן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוֹרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים
עַל הָאָדָם בְּלִם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוֹל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּחְכְּמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר, וְלֹא
כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמִחָה מִצּוּיָהּ אֲצִלָּהּ, כִּי אִין טוֹב מְזֵה, וְעַל
יְדֵי שְׂמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר
לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין
הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת
וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תְּכַף וּמִיד שְׂמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי
נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אני משתדל עכשו לשפץ את האולם שיהיה פנינה עבור אנשי שלומנו לשמחות שלהם, שעד עכשו לא היה לנו את האולם וכו', וזה עולה לי הון תועפות לשפוץ ולבניה וכו', ולכן אם אתה יכול להצטרף לעזר לי עם מאה ש"ח עבור בנית ושפוץ האולם שיהיה משהו נפלא מאד לרוחת אנשי שלומנו, וכן אם אתה יכול לגבות אצל משפחתך וקרובים וכו', שגם כן יצטרפו בסכום פשוט כזה, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט:) מאי דכתיב: (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ", לומר לה מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול; שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול, וכמו כן אם כל אחד יתן מאה ש"ח, אזי אני יכול לבנות אולם מפאך, וזה יהיה לכלם וזה זכות מאד גדולה, שסוף כל סוף שיהיה לאנשי שלומנו אולם יפה לשמחות שלהם, והיה זה שכרך בזכות הרבים [נא למסר את המאה ש"ח להמשרד ולקחת קבלה, ולהגיד שזה עבור שפוץ האולם].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

ברמא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

חזקו ואמצו מאד ואל תהיו שבורים כי גדול אדונינו ורב להושיע, ומי יודע דרכי המקום ברוך הוא יתברך שמו, צריכים רק להתחזק ולא להשבר משום דבר, תזכרו טוב שמה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא פועל, כי זה שאני חי עכשו אחר התקפת לב הראשונה שהיה בכלל כל כך חזק וכו',

שְׁהִרְוּפָאִים מִתְּפִלָּאִים אִיךְ נִשְׁאַרְתִּי בְּחַיִּים אַחַר זֶה וְכוּ', כִּי רַבָּם כְּכֻלָּם לֹא מִצְלִיחִים לַעֲבֹר אֶת זֶה, אָבֵל כָּל הַצְּלָחַתִּי הִיְתָה הֶרְגַע שְׁקִבְלַתִּי אֶת הַתְּקַפֶּת לִבִּי, רַק דְּבַרְתִּי אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיַרְחֵם עָלַי, וְזֶה מָה שֶׁהוֹעִיל לִי, וְכֵן אַחַר כֵּךְ שֶׁהָיָה לִי עוֹד שְׁלֹשׁ הַתְּקַפּוֹת לִבִּי, עַד שֶׁעָשׂוּ לִי צְנִתּוֹר, וּמֵהַצְּנִתּוֹר עָשׂוּ לִי נִתּוּחַ לִבִּי פְתוּחַ, הַכֹּל הָיָה רַק תְּפִלָּה שֶׁהִתְחַזְּקַתִּי בְּזֵה, כִּי אֵין לְאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם רַק הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, כְּמֵאמְרָם ו"ל (תְּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ וּרְבָה, פֶּרֶק ט"ו) לְפִי שְׁכָל הַמְּרַבָּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם הַמְּלוּיִם אוֹתוֹ עַד שֶׁיִּגְעֵעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמִלּוּהָ אֶת הָאָדָם עַד הֶרְגַע הָאַחֲרוֹנָה כְּמוֹ הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָאֵל הַטּוֹב יִמְשִׁיךְ עָלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְיִשְׂמַח אֶת לְבַבְכֶם הַנִּשְׁבֵּר, וְיִשְׁלַח לְשִׁנֵּיכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַמְב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר נִשְׂאָ, ט' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִקְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ בְּשִׂמְחַתְךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּתְּחַנֵּנִי בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב וְתֵהִי אֵשֶׁה כְּשֶׁרָה, שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְּבִי אֵלֵיהּ וּרְבָה, פֶּרֶק י', סִימָן ה') אֵין אֵשֶׁה כְּשֶׁרָה אֶלָּא הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלְהָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִמְסְרִי אֶת נַפְשִׁי לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבַר, רַק מְסַתְּבָכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלַיךְ קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׂשׂ וְשִׂמַּח שׁוֹם קֶלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלָיְךָ, כִּי

הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברמג.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר נִשְׂא, ט' סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

יען שאני משפץ עכשו את האולם, שיהיה משהו מפאר לרוחת אנשי שלומנו שיוכלו לעשות פה את השמחות בלי הוצאות וכו', אבל אני נמצא במצב קשה כספי, ולכן אבקש אותך שתכנס במלוא המרץ בזה, ולעשות התעוררות בין אצל אנשי שלומנו, ובין בחוץ, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרכנו.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מוכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברמד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר נִשְׂא, ט' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יִפְשֹׁט רַגְלֵ עַם ה' מְלוֹנִית" שְׁלוֹ, מֵאַחַר
שֶׁהוּא מְחַלֵּל שִׁבְתַּת בְּפִרְהֶסְיָא כְּמוֹ שֶׁקָּרָה לְכֹלָם, שֶׁהֵם חָרְשׁוּ וְזָרְעוּ בְּשִׁבְתַּת
וּבִשְׁבִיעִית וְכוּ', וּלְבִסוּף מוֹכְרִים אֶת כָּל מַה שֵּׁיֵשׁ לָהֶם, שְׂדוֹתֵיהֶם וּבְתֵיחֶם
וְכוּ' וְכוּ', כִּי יִקְרָה עִם הָאָדָם הַזֶּה.

חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֶפְלוּ שְׁזָה
בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שֶׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ: (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפֹנֵם
צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשֶׁאֲשָׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ
שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא
בְּטִלָּה לְגַמְרִי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא
לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרוּךְ כָּלָל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה
כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא
חֲלָק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרַאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת
יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ יִקְחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שֶׁקָּנְתָה לְעֲצָמָה אֶת
מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵ אַחַד
אֶת הַשְּׁנִי, שְׁאֲזוּ הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא יתן לכם הצלחה גדולה, ובכל מה שתעשו תצלחו, העקר לא לפחד, והקדוש ברוך הוא ירחיב לכם בגשמיות וברוחניות גם יחד, ולא יחסר לכם שום דבר.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליך, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְשֵׂא, ט' סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

תְּשׁוּאַת חֵן לְכֶם עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתֶּם מְתַפְּלִים עַל רְפוּאַתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְכֶם יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים
וְלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר אֶצְלָכֶם עַל צַד הַכֵּי טוֹב, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִיָּה לְכֶם רַק טוֹב וְנַחַת כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל עֲכָשׁוּ לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוֹלָם שִׁיְהִיָּה פְּנִינָה עֲבוּר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
לְשִׁמְחוֹת שְׁלֵהֶם, שְׁעַד עֲכָשׁוּ לֹא הָיָה לָנוּ אֶת הָאוֹלָם וְכוּ', וְזֶה עוֹלָה לִי
הוֹן תּוֹעֵפוֹת לְשִׁפּוֹץ וְלִבְנִיָּה וְכוּ', וְלִכֵּן אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַצְטַרֵּף לַעֲזֹר לִי
עִם מֵאָה ש"ח עֲבוּר בְּנִית וְשִׁפּוֹץ הָאוֹלָם שִׁיְהִיָּה מְשֻׁהוּ נִפְלֵא מְאֹד לְרוּחַת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְגַבּוֹת אֶצֶל מְשַׁפְּחָתְכֶם וּקְרוּבֵיכֶם וְכוּ',
שְׁגֵם כֵּן יִצְטַרְפוּ בְּסִכּוּם פְּעוּט כְּזֶה, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּבָא בְּתָרָא ט:)
מֵאִי דְכְּתִיב: (ישעיה נ"ט) "וַיִּלְבַּשׂ צִדְקָה כְּשָׂרִיז", לֹמַר לָךְ מַה שְׁרִיזוֹן זֶה כָּל
קְלָפָה וְקִלְפָה מְצַטְרֶפֶת לְשָׂרִיזוֹן גְּדוּל, אִף צִדְקָה כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה מְצַטְרֶפֶת
לְחֻשְׁבוֹן גְּדוּל; שְׁכָל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה שְׂאָדָם נוֹתֵן מְצַטְרֶפֶת לְחֻשְׁבוֹן גְּדוּל,
וְכִמוּ כֵן אִם כָּל אֶחָד יִתֵּן מֵאָה ש"ח, אֲזִי אֲנִי יְכוּל לְבָנוֹת אוֹלָם מְפָאָר, וְזֶה
יְהִיָּה לְכֹלָם וְזֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, שְׁסוּף כָּל סוּף שִׁיְהִיָּה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
אוֹלָם יִפֶּה לְשִׁמְחוֹת שְׁלֵהֶם, וְהָיָה זֶה שְׂכָרְכֶם בְּזְכוּת הַרְבִּים [נֵא לְמִסַּר אֶת
הַמֵּאָה ש"ח לְהַמְשִׁיר וְלִקְחַת קִבְלָה, וְלִהְיִיד שְׂזָה עֲבוּר שִׁפּוֹץ הָאוֹלָם].

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברמז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תתחזקי בבטחון עצמי ותראי שתצליחי, תתחילי לנהוג קדם רק רחוב אחד שתים ולא יותר, וכך לאט לאט תתרגלי ויצא ממך הפחד.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מוכרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובנה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נשא, ט' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי

הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְּךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן
לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

אֹדוֹת הַשְּׁפוּצִים בְּהַמְקֵנָה וְכו', אִיךְ שְׁגוּמְרִים לְמַעַלָּה בְּהַמְדַּרְשִׁיהָ, הוּא
יֵרֵד לְשַׁפֵּץ לְמַטָּה וְיוֹצִיא אֶת כָּל הַקּוֹצִים מִסְּבִיב, וְהוֹלִיךְ לַעֲשׂוֹת שְׁעַר עִם
פְּרָחִים, וְזֶה יִהְיֶה מְאֹד מְאֹד יָפֵה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׂיֵצֵא מֵאֲתַנּוּ רַק קְדוֹשׁ שֵׁם
שָׁמַיִם וְלֹא הַהֶפֶךְ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל אֱלוֹ שְׁעֵדִין רְחוּקוֹת
מִיְהוּדוֹת וְכו', אָבָל בְּאוֹת לְמַקְנֶה שֶׁהַבְּלִנְיוֹת מְקַרְבוֹת אוֹתָן, וְזֶה דָּבָר גְּדוֹל
מְאֹד מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תִּבְשְׂרִי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַמְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר נְשׂא, ט' סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲתָה מִתְקַדֵּם עִם כְּתִיבַת הַסֵּפֶר
תּוֹרָה, רְצִינִי מְאֹד לַעֲשׂוֹת הַכְּנֶסֶת סֵפֶר תּוֹרָה בְּט"ו בְּאָב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׁנִזְכֶּה לְהַתְּרָאוֹת תְּמִיד בְּשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּמַסֵּר אֶת נַפְשִׁי לְהִיוֹת רַק בְּשֻׁמְחָה, כִּי עִם
עֲצֻבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּכְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךְ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁמֵרֵב צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קָשָׁה לְךָ לְהִיוֹת בְּשֻׁמְחָה, עִם
כָּל זֹאת אֲתָה מְכַרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לְהִיוֹת בְּשֻׁמְחָה,
כִּי כְּשֶׁאֲדִם שֶׁשׁ וְשֻׁמַּח שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלַיךָ, כִּי

הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדושה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדושה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברנ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר

אדם צריך להתחזק בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממש, ואת ההתחזקות הזו מקבלים רק מרבנו ז"ל, כי הוא נשלח לדור הזה להחיות נפש כל חי, ולכן אשרי מי שזוכה להטות און קשבת אל דבריו הקדושים, וראוי כל אחד שרק נקרא על שמו, שיעשה לעצמו קביעות חזקה ללמד בכל יום ספריו הקדושים "לקוטי-מוהר"ן" שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (תיי-מוהר"ן, סימן שמ"ט) שהספר הזה פותח קשיות גידיו של האדם, ויחזירו בתשובה שלמה, ויכולים להעשות בעל מח גדול על ידי ספרו זה, וכן בעל תשובה גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות קבוע ללמד בכל יום את ספרו הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", שאמר (תיי-מוהר"ן, סימן שמ"ו) שזה אתחלתא דגאולה, ולכן היה רצונו שנלמד בזה הרבה מאד, עד שנהיה בקיאים בזה, ומוהר"ן ז"ל לאברך אחה, "חזר חזר הרבה לקוטי-מוהר"ן, כי בגוף שיהיה שם לקוטי-מוהר"ן, התולעים בקבר לא יגשו אליו", וכן צריכים להרבות בלמוד "ספר-המדות", כי המדות הם עקר האדם, ורבנו ז"ל רצה שתמיד יהיה בכיס שלנו "ספר-המדות", כדי שנוכל תמיד להוציא את זה ולעין בו, ואמר שהספר הזה עשה אותו ליהודי, וכן ראוי ללמד בכל יום קצת "ספורי-מעשיות", שאמר

רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס') שְׁמַעוֹרֵר מִהַשְׁנָה הַעֲמָקָה, וְאֲשָׁרֵי מִי
 שְׁזוּכָה לְהִיּוֹת בְּקִי בָּהֶם, כִּי אֶפְלוּ הַלְשׁוֹן שֶׁל הַ"סְפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" מְעוֹרֵר
 מִהַשְׁנָה, וְעַל כֵּלָּם כְּדָאֵי לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת שִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
 שְׁרָשָׁמָם מוֹהֲרֵנֵת ז"ל בְּסֵפֶר "שִׁיחוֹת-הַר"ן" וְ"חֵי-מוֹהֲר"ן", וְלִכְּן כָּל מִי
 שְׁנִקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, רְאוּי לֹו לְהִתְמַיֵּד מְאֹד בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְעַל יָדֵי
 זֶה יִהְיֶה לוֹ הַתְּחַזְּקוֹת לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעַ מִמֶּשׁ, כְּפִי
 פְּגָעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אִי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיק מִצְּמַד אֲלֵא
 עַל יָדֵי שְׁלוֹמְדִים אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְהִנֵּה לּוֹמֵר אֶת זֶה לְאֲנָשִׁים שֶׁלֹּא טַעְמוֹ
 אֶת הַטַּעַם שֶׁל הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה וְכוּ', כִּי לֹא כָּל
 אֶחָד זוֹכֶה לָזֶה וְכוּ', אֲבָל לָנוּ הַעֲנִיִּים נִתְגַּלָּה הָאוֹר הַגָּנוּז הַזֶּה כִּי טוֹב, עָלִינוּ
 לְהִטּוֹת אֲזַן קְשִׁיב לְדַבְּרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְעַל יָדֵי זֶה יִהְיֶה לָנוּ בְּמָה לְהַחֲיוֹת אֶת
 עֲצָמָנוּ, וְלִכְּן כָּל מִי שְׁנִקְרָא "חֲסִיד בְּרַסְלָב", אִם הוּא מִתְלוֹנֵן שְׁעוֹבֵר עָלָיו מִה
 שְׁעוֹבֵר וְכוּ', זֶה רַק מִחֲמַת שְׁאִינוּ לּוֹמֵד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא פָּשׁוּט מְאֹד
 עֲצָמוּ לְדַעַת, וְלִכְּן מֵאַחַר שְׁזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֵל תִּהְיֶה בְּטֶלֶן!
 תְּחִצִּית אֶת רַבְּנוּ ז"ל שְׁרָצָה מְאֹד שְׁנִלְמַד בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, שֶׁבְּפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנָיו שְׁכָלוּ וְנִשְׁמָתוֹ גְּנוּזִים בְּתוֹךְ סִפְרָיו
 הַקְּדוּשִׁים, וְלִכְּן כָּל מִי שְׁרוּצָה לְרְאוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, עָלָיו רַק לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרָיו
 הַקְּדוּשִׁים, וּכְבֹּר גָּלָה לָנוּ (חֵי-מוֹהֲר"ן, סימן שני"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיָּה
 מִשִּׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יָדֶהּ אִישׁ כָּשֶׁר, וְאֶפְלוּ צְדִיק גְּמוּר כָּל
 יְמֵי חַיָּו כְּמוֹ שְׁאֵנִי רוּצָה (אזוי ויא איה מייז איין גוטער איד) אִם יִרְצָה לִילָךְ עִמָּה
 לְקַיֵּם כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, וְנִגַּם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשִׁלּוֹמְדֵי דְבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ
 לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוּל לְעוֹרֵר לְהַשִּׁים יִתְבָּרֵךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, לְמִי
 שִׁישִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדַבְּרֵי וְלִשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנְּאֻמְרִים בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים,
 כִּי כָּל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׁרָה וְנִכְוֵנָה מְאֹד
 לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ יִהְיֶה בְּאִיזָה מְדַרְגָּה שִׁיחָה.
 אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עָלְיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׁרָה וְעִצּוֹת נִפְלָאוֹת
 מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְּךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַתְּחַתּוֹנָה חֶסֶד
 וְשְׁלוֹם בְּאִיזָה מְקוֹם שְׂרָק לֹא יִהְיֶה, יְכוּל לְקַבֵּל דְּרָךְ יִשְׁרָה וְעִצּוֹת נִכְוֵנוֹת מִכָּל
 שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נִפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת, וְלִשְׁוֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאַמֶּת אִם

ישים לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחו בהם.], אשרי מי שמכניס דברים אלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים. הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברנא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

חזקי ואמצי מאד ואל תתני שהעצבות והמרמה שחורה וכו', ישלט עליך וכו', כי כלל זה תקחי בידיך, שמחה הוא צד הקדשה, עצבות הוא צד הסטרא אחרא, ולכן יכולים לבדק בעצמו מי שולט עליו? אם אדם תמיד שמח, סימן שהקדשה שולטת עליו, ואם אדם תמיד בעצבות, סימן שהסטרא אחרא שולטת עליו, ולכן תראי מה לפניה, תשתדלי בכל מיני אפנים שבעולם רק להיות בשמחה, ואת צריכה להיות כל כך שמחה ועליזה, עד שתשפיעי עם השמחה גם על הזולת, וזה סימן ששמחים ועליזים, שיכולים גם להשפיע על הזולת עם שמחה.

אני יודע שזה הדבר הכי קשה להגיע להיות תמיד בשמחה כפי פגעי ומקרי הזמן מה שעוברים על כל אחת ואחת, עם כל זאת צריכים להכריח את עצמו להיות בשמחה, ולדבר תמיד משמחה, ומוכא בזהר (תצוה קפד): על הפסוק (תהלים ק' ב) "עבדו את הוי"ה בשמחה", חדוה דבר נש, משיך לגביה חדוה אחרא עלאה, השמחה של אדם זאת אומרת כשאדם שמח, הוא ממשיך על עצמו מהעולמות העליונים שמחה גדולה, ועל ידי שמחה נתרחב הדעת, ויש להאשה סבלנות לבעלה ולהילדים ואל השכנות וכו' וכו', פי שמחה אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י') מרחבת את הדעת, ותהלה לאל, יש לנו במה לשמח שאנחנו מקרבים אל צדיק כזה שמחדייר בנו אמונה

פְּשוּטָה בּו יִתְבָּרֵךְ, וּמְחֻזָּק וּמְעוּדָד וּמְשֻׁמַּח אוֹתָנוּ, וְרֵאוּי לָנוּ לְשִׁמְח מְאֹד מְאֹד עִמּוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל בְּפִרּוּשׁ (שיחות-הַר"ן, סימָן קע"ז) שְׂרֵאוּי לָכֶם לְשִׁמְח בְּהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאִף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְּדֻלַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רֵאוּי לָכֶם לְסִמּוֹךְ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְּדֻלְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַזְכִּיר אֶז הַפְּסוּק (תהלים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדְעִתִּי כִּי גְדוֹל הַיְיָ" וְגו', גַּם רֵאוּי לָכֶם לְשִׁמְח בִּי, מֵה שְׂזִכִּיתֶם שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַבִּי כְּזֶה. גַּם חִזַּק אֶת אַחַד שִׁישְׁמַח אֶת עֲצָמוֹ אֶפְלוּ בְּעַסְקֵי חַל. וְאָמַר לוֹ בְּיָדָאֵי בֵן הוּא, שְׁבַתְחָלָה צְרִיכִין לְשִׁמְח עֲצָמוֹ בְּמִלֵּי דְעֵלְמָא בְּכָל מַה שְׁיִכּוּלִין, וְאַחַר כֵּן בְּאִין לְשִׁמְחָה אֲמַתִּית; וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְּעִים בְּאֵם שְׁתַּלְכִּי פְּעַמִּים בְּשָׁבוּעַ אֶל לֵילֵי שְׁמַחָה שְׁעוֹשׂוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְקָרוּב מְאֹד יְהִיָּה לָנוּ אוֹלָם מְשַׁפֵּץ בְּתַכְלִית הַיְפִי, וְיְהִיָּה לְכָל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַרְחַבְתְּ הַדַּעַת.

נֹא וְנֹא רֵאִי כְּמַה מְסִירוֹת נִפְשׁ אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי מֵאַחֲוֵרֵי הַקְּלָעִים שִׁיְהִיָּה הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם, וְזֶה כָּל חַיּוּתִי, וְרַק בְּזִכּוֹת זֶה אֲנִי חַי, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְעִזּוֹר לִי בְּמַה שְׂאֵת רַק יְכוּלָה, וְזֶה נַחַת לְרֵאוֹת אִיךְ שֶׁהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהָם מִפְּעַל, וּגְבָרִים וְנָשִׁים וְיִלְדִים נְהַנִּים מִזֶּה, וְזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה שְׂרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי לְתַת אֲכָל לְרַעֲבִים וְצַמְאִים אִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (בְּבֵר בַּתְּרֵא ט) אִין בּוּדְקִין לְמִזּוֹנוֹת, הִיְנוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רַעֲב וְצַמָּא, שְׁמַה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שְׁבָאָמַת רַעֲב אוּ צַמָּא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתָּה, וּמִי שְׁלֹא רַעֲב וְצַמָּא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתָּה, וְלִכֵּן אִין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְלַתַּת לְאַכֵּל לְרַעֲבִים וְצַמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלַתְךָ לְעִזּוֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדָּךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגְּי תִשְׁכַּלִּי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרִנּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, י' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה תְּלִמִּידַת בֵּית סֵפֶר "בֵּית פִּיּוּגָא"

מָאד מָאד אָנִי שְׂמִיחַ לְשִׁמְעַ שְׂזִכִּית לְלַמֵּד "סֵפֶר-הַמְּדוּת", אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז' לְרֵצָה מָאד מָאד שְׁנַתְּמִיד בְּסֵפֶר זֶה, וְאָמַר "הַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתִי לִיהוּדִי", כִּי הַמְּדוּת הֵם עֵקֶר הָאָדָם, וְלִכֵּן רֵצָה שְׁתַּמִּיד נַחֲזוּר בְּהַסֵּפֶר הַזֶּה, וּבִקְשׁ שְׁנַדְפִּיס אֶת זֶה בְּמַהְדוּרָה מְקֻטְנָת, כְּדִי שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה בְּכִיס שְׁלֵנוּ, וְתַמִּיד נֶעֱיֵן בְּזֶה, וְנִקְנֶה לְעֶצְמֵנוּ מְדוּת טוֹבוֹת, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מָאד שְׂמִיחַ בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית שְׁכַבִּית סֵפֶר שְׁלֵנוּ "בֵּית פִּיּוּגָא" שְׁנִקְרָאת עַל שֵׁם אִם רִבְּנוּ ז' ל', הַתְּלִמִּידוֹת מִתְּמִידוֹת בְּ"סֵפֶר-הַמְּדוּת", יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּקְנִי לְעֶצְמִי מְדוּת טוֹבוֹת, וְתַגְדְּלִי עִם אֲמוּנָה וִירְאָת שָׁמַיִם, וְתִשְׂאֵי חַן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוּר שְׁתַּצְלִיחִי בַּחַיָּה, וְתִהְיֶה חִכִּי מְצַלַּחַת בַּהַחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרִנּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, י' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה תְּלִמִּידַת סְמִינַר "בֵּית מַלְכָּה"

מָאד מָאד אָנִי שְׂמִיחַ לְשִׁמְעַ שְׂזִכִּית לְלַמֵּד "סֵפֶר הַמְּדוּת", עַד שְׂאֵת יוֹדַעַת חֶלֶק גָּדוֹל בְּעַל פֶּה, זֶה אֲצָלִי שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה מָאד, כִּיְדוּעַ אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז' לְרֵצָה מָאד מָאד שְׁנַתְּמִיד בְּסֵפֶר זֶה, וְאָמַר "הַסֵּפֶר הַזֶּה עָשָׂה אוֹתִי לִיהוּדִי", כִּי הַמְּדוּת הֵם עֵקֶר הָאָדָם, וְלִכֵּן רֵצָה שְׁתַּמִּיד נַחֲזוּר בְּהַסֵּפֶר הַזֶּה, וּבִקְשׁ שְׁנַדְפִּיס אֶת זֶה בְּמַהְדוּרָה מְקֻטְנָת, כְּדִי שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה בְּכִיס שְׁלֵנוּ, וְתַמִּיד נֶעֱיֵן בְּזֶה, וְנִקְנֶה לְעֶצְמֵנוּ מְדוּת טוֹבוֹת, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מָאד שְׂמִיחַ בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית שְׁכַבִּית הַסְּמִינַר שְׂהַקְּמִתִּי בְּיַזַּע וּבְכֶדֶם, שִׁישְׁקִיעוּ אֶת מַרְצֵן בְּשָׁנוֹן "סֵפֶר הַמְּדוּת", הַסְּמִינַר נִקְרָא "בֵּית מַלְכָּה" עַל שֵׁם אִמִּי עֲלִיָּה הַשְּׁלוֹם, שְׂהִיְתָה צְדָקַת גְּדוֹלָה מָאד, וּמְסֵרָה אֶת נַפְשָׁהּ לַחַתָּן יְתוּמִים וִיתוּמוֹת, וְכַתְּתָה אֶת רַגְלֶיהָ לְקִנּוּת לְהֵם

כָּל מָה שֶׁהָיוּ צְרִיכִים, וְכֵן הֵיטָה נֹתֵנָת אֲכָל לְגַלְמוּדִים וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲנִי מְבַרְךָ אוֹתָךְ שֶׁגַם אֶת תְּגִדְלֵי צְדָקָת גְּדוּלָּה, וּבְקָרוֹב מְאֹד תּוֹכְלֵי לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל לְתַפְאֶרֶת, וְתִרְבִּי לְעִשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַהוֹרִים, וַיֵּצֵא שֵׁם טוֹב לְקַהְלָתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אָמוּנָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחֵי בְּחֵינָה, וְתִהְיֶה הַכִּי מְצַלַּחַת בְּהַחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרֵנֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

הִנֵּה הָאֲבִיךָ ... גְּרוּ יְאִיר עוֹמֵד עֲכָשׁוּ עַל יָדֶי וּמִתְלוֹנֵן שְׂאֵתְמוֹל נִכְנָסְתָּ בְּהַכְתָּה וְלִקְחָתָ אֶת הַתְּפִלִּין מִבְּנוֹ ... גְּרוּ יְאִיר לְפָנַי כָּל הַיְלָדִים וְלְפָנַי הַמְּלַמֵּד, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא שָׁלַם לָךְ וְכוּ', קִדְּם לֹא עוֹשִׂים אֶת זֶה לְפָנַי כָּלֵם וְכוּ', וּיְלָדִים לֹא צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהָאָבִא לֹא שָׁלַם וְכוּ', אֲנִי אִישִׁית לֹא יָכוֹל לְתַאֵר שֶׁקָּרָה דְּבַר כְּזֶה וְכוּ', וְלִכְּנֵן אֲנִי שׂוֹאֵל מָה דַעְתָּךְ עַל זֶה? אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה שֶׁיְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַמְּעֻנֹת וְכוּ', הוּא יִשְׁלַם לָךְ, וְאַתָּה תַחֲזִיר לוֹ אֶת הַתְּפִלִּין, וּבַפְּעַם הַבֹּאֶה אֵל תִּמְכֹּר אִם לֹא מְשַׁלְּמִים לָךְ, אֲבָל לֹא לְלַכֵּת וְלִקְחַת לְיָלֵד תְּפִלִּין לְפָנַי כָּל הַיְלָדִים, שְׂזֶה הַשְּׁפָלָה גְּדוּלָּה מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברנה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחת אותי בזה שבשרת לי שהבנות מתמידות ב"ספר המדות", זה חלקי מכל עמלי שנוכל לגדל בנות לתפארת, ויהיה לנו במה להתפאר עמהן, ואני מאד מאד מודה לך על ההשקעה שאת משקיעה בהבית ספר ובסמינה, ואני שולח שתי מכתבים אחד להבית ספר ואחד להסמינה לתת לכל בת.

בענין ראש המועצה וכו', אמרתי לאשר עכשו שהוא מתקרב אלינו כדאי ללכת אתו רק בטוב ולא להכנס אתו בשום וכוזים, ולקבל כל מה שמגיע לנו, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שזה יחזיק מעמד וכו', ונצליח בגדול.

בענין הכנס של ..., בודאי את צריכה ללכת וליצג אותנו, כי אנחנו הולכים וממשיכים רק אתם וכו'.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתצליחי בהחננה, וכן תרוי רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציה, ויהיה לכם הרחבה בפרנסה ובכל הענינים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּרֵנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֹׂא, י' סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵלוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב" תְּלִמִּידֵי "הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר
בְּרֵסֶלֶב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁקֵּהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אֲמוּנָה מִתְגַּדֶּלֶת
בְּכַמוֹת וְאִיכוּת, דְּבָר כְּזֶה שָׂאָף אַחַד לֹא הָאָמִין שֶׁבְּמִקּוֹם כְּזֶה שֶׁהֵעֵבִירוּ
עַל הַדַּת וְכוּ', וְהֵם שׁוֹנְאֵי הַדַּת וְכוּ', אֲכָרִים אֲנִטִּי וְכוּ', גִּזְעָנִים לְשֵׁם
גִּזְעָנוֹת וְכוּ', דִּיקָא בְּמִקּוֹם כְּזֶה נִקִּים קֵהֲלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ עִם מַעְרַכַת חֲנוּךְ
שְׁלָמָה, פְּעוּטוֹנִים, גָּנִים, תְּלִמוּד תּוֹרָה לְבָנִים, בֵּית סֵפֶר לְבָנוֹת, יִשִּׁיבָה קִטְנָה,
וְכוּלְלִים וְכוּ', וְהֵעוּלָה עַל הַכֹּל מְנִינִים עַל גְּבֵי מְנִינִים מוֹתִיקִין עַד מְאַחַר
בְּלִילָה, שְׂאֵפְלוֹ בְּעִירוֹת גְּדוּלוֹת כְּמוֹ יְרוּשָׁלַיִם וּבְנֵי בְּרַק זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד,
מִכָּל שֶׁכֵּן בְּאִיזָה מוֹשְׁבָה נִדְחַת שִׁיחִיָּה דְּבָר כְּזֶה, זֶה חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֲדוּשִׁים,
וּבִפְרֵט שֶׁפֹּה מִשְׁכֵּן הַסֶּמֶךְ" מ"ם בְּעֶצְמוֹ, שֶׁהוּא לֹא מִפְסִיק לְהִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי
הַמִּקּוֹם נִגְדָנוּ, וְהוּא לֹא מִפְסִיק לְמַסֵּר אוֹתָנוּ וְכוּ', בְּדֶרֶךְ כְּזֶה שָׂאָף אַחַד לֹא
יִודַע וְכוּ', וְאָף עַל פִּי כֵן הִקְהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ פּוֹרַחַת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

בְּרוּחָנִיּוֹת תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ כָּבֵר שֵׁשׁ שְׁעוּרִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם בְּדֶף הַיּוֹמִי,
וְעַכְשָׁו יִהְיֶה כָּל שְׁבוּעַ שְׁתֵּי שְׁעוּרִים בְּהִלְכָה מִהַמוֹצִי"ם שֶׁל "בֵּית הוֹרָאָה",
וְכֵן אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁנוּ לְהַחְזִיק אֶת הַנְּעַר שֶׁהֵם מְאֹד בְּסַכְּנָה בְּכָל
הָעוֹלָם וְכוּ', וְאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים כָּל מָה שֶׁבִּיכְלַתְנוּ וְיוֹתֵר מִמָּה שֶׁבִּיכְלַתְנוּ לַעֲזֹר
לָהֶם.

בְּגִשְׁמִיּוֹת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל כְּכֹר פְּתוּחַ מוֹתִיקִין עַד הָעָרֵב, וְזֶה נַחַת רוּחַ
לְרֵאוֹת אֵיךְ שֶׁזֶה מַחִיָּה אֶת כָּל הַקְּהֵלָה פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ, אֲנָשִׁים נָשִׁים וְטָף
בְּאִים לְאַכֵּל, בְּכָל זֶה רְאוּי לָנוּ לְהַתְּגַאוֹת עִם קֵהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמָמָה
שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֵין לָנוּ מָה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוֹם קֵהֲלָה בְּעוֹלָם, לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲזַקוּ וְאַמְצוּ יַחַד, וְשִׁלָּא יִמְצָא בִּינֵינוּ שׁוֹם מִחֲלַקַת
אוּ מְרִיבוֹת אוּ וּכְחוּסִים וְכוּ', כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד עַל זֶה, וְאַמֵּר (חִי-
מוֹהָר"ן, סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְּמַהוּ עֶצְמָן עַל אֲהָבָה שְׁבִינֵינוּ; וְאֲנִי מְאֹד

מֵאֵד מִקְפִּיד עַל זֶה, וְאִם יֵשׁ אֶחָד אֱלִים וְכוּ', אוֹ תִמְהוּנֵי וְכוּ', שֶׁלֹּא יִמָּצֵא בְּגִבּוּלָנוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּסָן, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד שֶׁיִּשְׁמַר עַל הַיְלָדִים שֶׁלוֹ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה שׁוּם הִזְקוֹת חֵס וְשִׁלוּם לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, כְּדִי לֹא לְשַׁפֵּךְ שִׁמְךָ עַל הַמְּדוּרָה וְכוּ', מַה שֶׁהִסְמַךְ מ"ם מְסִית אוֹתָם נִגְדְּנוּ וְכוּ', דְּבַר אֶחָד אֲנִי יְכוּל לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁנִתְקַיֵּם בְּמֵלֹא מוּבֵן הַמְּלָה מַה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים שְׁמִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר שְׁבִיעִית וּמְכַל שֶׁכֵּן מִי שֶׁמְחַלֵּל שַׁבָּת, לְבִסּוּף הוּא מוֹכֵר אֶת בֵּיתוֹ וְאֶת שְׂדֵהוֹ וְכוּ', וְזֶה מַה שֶׁהִתְקַיֵּם פֶּה עַד עַכְשָׁו, וְעוֹד יִתְקַיֵּם בְּשִׁלְמוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, לְהִזְהַר וּלְהִשְׁמַר לֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם הַפְּגָנוֹת נֶגֶד חִלוּל שַׁבָּת וְכוּ', כִּי בְּפִרוּשׁ פֶּסֶק הַרְמַב"ם (פָּרָק ל', מֵהַלְכוֹת שַׁבָּת, הַלָּכָה ט"ו) הַשַּׁבָּת וְעִבּוּדָה זָרָה כָּל אַחַת מִשְׁתִּיחֵן שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד שְׂאָר כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְהַשַּׁבָּת הִיא הָאוֹת שְׁבִין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבִינֵינוּ לְעוֹלָם לְפִיכֶךָ כָּל הָעוֹבֵר עַל שְׂאָר הַמִּצְוֹת הָרִי הוּא בְּכֹלל רִשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, אֲבָל מְחַלֵּל שַׁבָּת בְּפִרְהִסְיָא הָרִי הוּא כְּעוֹבֵד עִבּוּדָה זָרָה וּשְׁנִיחֵם כְּגוּיִים לְכָל דְּבָרֵיהֶם, לְפִיכֶךָ מִשְׁבַּח הַנְּבִיא וְאוֹמֵר: (יִשְׁעִיחוּ ג'ו') "אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וְכֵן אֲדָם יִחְזִיק בָּהּ שֶׁמֶר שַׁבָּת מְחַלְלוֹ" וְגו'. וְכָל הַשׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת כְּהַלְכָתָהּ וּמְכַבְּדָהּ וּמַעֲנִיגָהּ כְּפִי כַחוֹ כְּכָר מְפָרֵשׁ בְּקַבְּלָהּ שְׂכָרוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה יִתֵּר עַל הַשְּׂכָר הַצָּפוֹן לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֶאֱמַר: (יִשְׁעִיחוּ ג"ח) "אֲזָ תִתְעַנֵּג עַל הַיּוֹי"ה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בְּמוֹתֵי אֶרֶץ וְהִאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי הַיּוֹי"ה דִּבֶּר", וְלִכֵּן הָאֵם בַּחוּץ לְאֶרֶץ כְּשִׁגוּיִים נוֹסְעִים בְּשַׁבָּת מְפַגְּנִים? וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ שְׁתִּלְכוּ בְּדַרְכֵי נֵעַם וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם הַפְּגָנוֹת וְכוּ', כִּי אֵין זֶה דִּרְכָנוּ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל "עִם טוֹב פּוֹעֲלִים הִרְבֵּה יוֹתֵר מִמָּה שְׁפּוֹעֲלִים עִם כַּח", וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי לָנוּ לְהִתְנַפֵּחַ עִם אֶף אֶחָד, רַק לְבַקֵּשׁ יָפָה, וְאִם זֶה לֹא יוֹעִיל אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם עִם מְאֵה עֵדִים "אִם לֹא יִחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה יִפְשֵׁט רַגְלִי", וְזֶה סוֹבֵב עַל כָּל מִי שְׁפּוֹתַח צִימְרִים אוֹ מְלוֹנִית בְּשִׁבִיל חִלּוּנִים וְכוּ', וּמְחַלְלִים שַׁבָּת בְּפִרְהִסְיָא וְכוּ', לְבִסּוּף הַכֹּל יִמְכְּרוּ לָנוּ וְכוּ', נָא וְנָא לֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, רַק לְשַׁמַּח שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּקַהֲלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, וּמִי שֶׁלֹּא שִׁיךְ לְקַהֲלָתָנוּ, מִמִּילָא יֵצֵא מִפֶּה, וְתַהֲלָה לְאֵל, מֵאוֹת מִשְׁפַּחוֹת רוֹצוֹת לְהַכְנִס לְגוֹר בֵּינֵינוּ וְכוּ', אֶף

אִין דִּירוֹת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁבָקְרוּב מְאֹד יִהְיֶה דִירוֹת בְּשִׁפְעָה, יִרְאוּ
עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבָנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרֵנָז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֹׂא, י' סִינּוֹן ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַתְּ אִיךְ שֶׁהֵבִית הוֹרָאָה מִתְּפִקֵּד כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, וְאִין
לְנוּ מַה לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם קִהְלָה בְּעוֹלָם.

בְּעֵינַי הַמְּקַרֵּר, צְרִיכִים לְשֹׂאֵל מִמְּחָה, כִּי זֶה לֹא כָּף כָּף פְּשׁוּט, כִּי אִם
פּוֹתְחִים אֶת הַדְּלֵת וְסוּגְרִים, נִפְתָּח וּמִתְכַּבֵּה הַחֲשֵׁמֶל, זֶה שְׂאֵלָה גְּדוּלָה בְּעֵינַי
שֶׁבֶת וְכוּ', הַעֲקֹר רֹאֵה לְשִׁמְחָה עִם נַעִם חֶלְקֶךָ עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שֵׁם חֶלְקֶךָ וּגוֹרְלֶךָ,
וְצְרִיכִים לְהַכְנִיס רוּחַ חַיִּים בְּהַקְהֵלָה, וְאִנִּי רוֹצֵה לְהַפְּךְ אֶת הַקְהֵלָה לְקַהֲלָה
שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וְחֶסֶד, שְׁעַל שְׁלֹשׁ עֲמוּדִים הָאֵלוּ הָעוֹלָם קִיָּם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרֵנָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֹׂא, י' סִינּוֹן ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְאִיתִי אֶת הַתְּמוּנוֹת שֶׁשְׁלַחְתָּ לִּי מֵהַסֵּל שְׁנַתְּ לְהַאֲבִרְכִים לְחַג, וְזֶה נִפְלָא
מְאֹד מְאֹד, וְהַזְכוּת הַזֶּה יִגַּן עֲלֶיךָ וְעַל אֲשֶׁתְּךָ וְעַל יְלָדֶיךָ וְעַל כָּל הַמְשֻׁפָּחָה,
כִּי זֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוּלָה.

בענין האברכים שלמדו עם הבחורים אין למעלה מזה, כי זה הצלת נפשות, יוצאים בחוץ לקרב רחוקים וצריכים לקרב את הקרובים.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח את דרכך ונשמע ונתבשר בשורות טובות.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתוכל לסדר את המצלמות, כי עד עכשו רואים הכל בסדר, רק אני רוצה לראות גם את שתי הכוללים, ובעזרת השם גם את האולם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברנט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריכים מאד מאד לשמר אם ילד או ילדה מתלוננים על קצר ראיה וכו', צריכים לקחת אותם לרופא ממחה, כי היום יש תרופות על הכל, ואסור להזניח את זה.

הקדוש ברוך הוא ישלח רפואה שלמה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם

כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיךְ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין בֶּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֶה אִשָּׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְדְּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שֶׁתִּסְתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחַזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךְ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּח לִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרִס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, י' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם קוֹנִים שִׁטַּח חֲקֵלָאִי, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לִפְלַ בְּפַח וְכוּ', כִּי גִלּוּ לִי וְכוּ', זֶה לֹא כֶּף פְּשׁוּט שֶׁבְעוֹד חֲמֵשׁ-שֵׁשׁ שָׁנִים יִאֲפָשְׂרוּ אֶת זֶה, יְכוּל לְהִיּוֹת כֶּן וְיְכוּל לְהִיּוֹת לֹא, יֵשׁ שְׁטָחִים שֶׁהֵם בְּתוֹךְ הַיָּשׁוּב וְעַדִּין הֵם חֲקֵלָאִיִּים, וְזֶה יְהִיָּה אֲפָשְׂרוֹת בְּקִרְוֹב לְהַפֵּךְ, כֶּף גִּלּוּ לִי וְכוּ', וְלִכֵּן תִּשְׁמֹר מְאֹד לֹא לִפְלַ בְּפַח לְשִׁלֵּם הוּן תּוֹעֲפוֹת עַל שִׁטַּח חֲקֵלָאִי, וּלְבִסוּף תִּתְקַעוּ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁתּוּכַל לְכַנּוֹת אֶת הַדִּירָה שְׁלֶךְ, וְגַם עִם צִימְרִים, וְשִׁיְהִיָּה לְךָ פְּרִנְסָה לְשִׁלֵּם אֶת הַמִּשְׁכָּנָתָא.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לֹאט לֹאט אֲנִי מִתְקַדֵּם בְּבְרִיאוֹת, אֲכַל עַדִּין אֲנִי צָרִיךְ הֶרְבֵּה הֶרְבֵּה רַחֲמֵי שָׁמַיִם לְהִתְרַפְּאוֹת לְגַמְרִי.

חזק ואמץ ללמד בכל יום את הדרך היומי אשר אין למעלה מזה מלחטף בכל יום דך גמרא, שהוא חיות להנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברסא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין פעם ולתמיד, כי מי שרוצה לעשות שלום הוא לא מאים וכו', ומי שמאים הוא לא יכול לעשות שלום וכו', אני יודע שאתה תתעקש כדרךך שאתה צודק וכו', אבל אני רואה את זה בעיני אחרות לגמרי, אם רוצים שלום צריכים להוריד את הראש וזה לא יועיל שום דבר, עם כל הכבוד שאתה עוזר לי מאד מאד, אבל האמת הוא אחוה, אי אפשר לשנות דבר שזה מציאותי, אשה צריכה הרבה יחס וכו', ואף שאתה תוקע בשופר שלך שאתה נותן לאשתך את היחס הכי גדול וכו', אבל אתה שוכח שפתאום אתה מכניס גם מסמרים בהגלגלים וכו', ומה אתה רוצה? תאמין לי שאני עשיתי יותר מאשר עשיתי אצל אחרים, מסרתי את נפשי שהכל יסתדר על צד הכי טוב, אבל אתה עקשן פשוטו כמשמעו, כי אם בעל רוצה שלום בית, מקרח להוריד את הראש, זה לא יועיל שום דבר, אפלו צדיקים גדולים הורידו את הראש בביתם, וכמאמרם ז"ל (דרך ארץ זוטא, פרק א') דרפן של תלמידי חכמים ענו ושפל רוח, זריז, ממלא, עלוב ואהוב לכל אדם שפל לאנשי ביתו ירא חטא ודורש את האדם לפי מעשיו ואומר כל מה שיש בעולם הזה אין לי חפץ בהם [לפי שאין העולם הזה שלי] יושב ומשנה

וּמִטְנֵף כְּסוּתוֹ לִפְנֵי רַגְלֵי תַלְמִידֵי חֲכָמִים וְאִין אִישׁ רוֹאֶה בּוֹ דְּבַר רַע, שׁוֹאֵל כְּעֵינָן וּמְשִׁיב כְּהִלְכָה; הַלּוֹאֵי הָיִיתׁ כָּכָר מִתְחִיל לְצִיַּת אוֹתִי וּלְבָרַח מֵהַחֲכָמוֹת וְכוּ', אַתָּה יוֹדֵעַ שְׁאֵנִי מְדַבֵּר פְּתוּחַ וְאִינִי חֲנֵף אֶת אֵף בְּרִיָּה, וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְמַן שְׁתּוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ, וְהַכֵּל הָיָה מִסְתַּדֵּר מִזְמַן וְכוּ', תִּהְיֶה חֲזֵק בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי אֲשֶׁר אֵין מְלַמְעֵלָה מִזֶּה, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָף תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברסב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשׂא, י' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

בְּעֵינָן הַמְּפָגְשִׁים שֶׁל הַנְּשִׂים הַצְּעִירוֹת, תְּאַמִּינִי לִי שְׂאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי תַקְנֵי תַקְנֵה חֲזָקָה מְאֹד שִׁיְהִיָּה בְיוֹם שְׁנֵי וּבְיוֹם שְׁלִישִׁי שְׁעוֹר אֶחָד לְהַגְבִּירִים וְשְׁעוֹר אֶחָד לְהַנְּשִׂים, בְּעֵינֵי הַלְכָה בְּסִיסִיִּים מֵה שׁוֹרֵב בְּעֵלֵי תְשׁוּבָה לֹא יוֹדְעִים וְלֹא יוֹדְעוֹת בְּכֻלָּל, וְזֶה כָּל כֶּף חָבֵל שְׁלֹא יִדְעוּ הַלְכוֹת פְּשׁוּטוֹת, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְבַחֵר יָמִים שְׂאֵין בְּהֵם שְׁעוֹרִים וּפְעִילוֹת, אֲבָל דְּעִי לָךְ מֵה שְׂאֵת עוֹשָׂה עִם הַנְּשִׂים הַצְּעִירוֹת, זֶה אִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כְּלָל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא הָיָה כָּל הַעֲנָנִין שְׁעֵבֵר עֲלֶיךָ מֵה שְׁעֵבֵר וְכוּ' וְכוּ', רַק כְּדֵי שְׁתַּבְּיִנִי אֶת הַנְּשִׂים הַצְּעִירוֹת שְׁכַּלֵּן יֵשׁ לָהֶן נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֶמְצִי לְחֲזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אוֹתָן, וְאִנִּי מְאַמֵּין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלוּ יִקְפְּצוּ חֲזָרָה אֲלֶיךָ.

אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ מִכָּל הַשְּׁמוּעוֹת זֶה הַכֵּל הַכֵּל וְרִיק, אֶת תִּרְאִי שְׁנַצְּלִיחַ בְּגִדוֹל וְאֶסוּר לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר.

את צריכה ללכת אל רופא שינתן לך מרשם עבור כדורי ברזל שזה מאד מאד נחוץ להבריאות.

שוב פעם אני מאד מבקש אותך שלא תבלבלי את עצמך מה שאחרים מדברים, את תהי חזקה באמונה בו יתברך, ולא לעזוב את הקדוש ברוך הוא בשום מצב שבעולם, ותהי רגילה לדבר אליו יתברך כאשר ידבר האיש אל רעהו והבן אל אביו, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברסג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

מאד מאד אני מבקש אתכם שתשמרו על השלום בית שלכם, כי זה לא פשוט וכו', כי מהמריבות והופוחים וכו', יכול לצאת אש ולשרף את הבית שלכם וכו', עד שתתפרדו חס ושלום, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם תשמרו על השלום בית שלכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י') זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

ולכן אני מאד מבקש אתכם שתתפסו אחד עם השני, ושיהיה ביניכם הבנה הדדית, והעקר שתדלו מאד מאד להיות בשמחה כמו שהזוהרנו רבנו

ו"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצד היום מצד למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

... גרו יאיר, כל הבעיות שיש בבית הוא מפני שאתה לא קובע עתים לתורה, ומי יתן שהיית לומד בכל יום דף גמרא, וזה היה מציל אותך מכל הצרות, והיה מביא לך הצלחה גם בגשמיות, והעולה על הכל אתה צריך למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, וזכור וגם זכור מה שאמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ו) כל הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש ברוך הוא משאיל בו; הינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש ברוך הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש ברוך הוא מתענין כביכול למה הוא לא בא? ומשלים לו את חסרונו וכו', הרי שמשתלם להתפלל במנין, שעל ידי זה ממשיך על עצמו השגחה עליונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ברסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשׂא, י' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל סִפֵּר לָנוּ מֵהַסְּפּוּר שֶׁל הַבַּעַל בְּטַחוּן שֶׁהָיָה תָּמִיד שֹׂמֵחַ, וְכָל עֲבוּדָה שֶׁרָק הִצִּיעוּ לוֹ לְקַח, וְלִכְּן אֶסוּר הַלְהִיּוֹת חֶכֶם בְּעֵינַי עֲצוּמוֹ, אֶתְּהָ צָרִיף לְקַחַת מֵה שְׁנוֹתָנִים לָךְ וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה תָּמִיד.

תְּרַאֲהָ לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרָכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלָּתִי לָךְ הָיִי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהִצְבּוּר מִתְּפַלֵּלִין; וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרָכוֹת נד:) מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיָה, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֶה יִשְׂרָאֵל, וְאִיף שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קָלַפְתָּ עוֹג מְלֵךְ הַבָּשָׂן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיהָדוּת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשׂא, י' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד שמח שנעשית שד"ר בענין הקפות, יעזר הקדוש ברוך הוא שתכניס את עצמך ביתר שאת ביתר עז בעבודה הקדושה הזו, ואז תראה שיתרחב לך בפרנסה, כי אין זכות גדולה כמו לזכות את אחרים בצדקה אמתית.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח) על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברסו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיהיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין אתם יכולים לתאר ולשער איך שאני אוהב אתכם ומתפלל עליכם שיהיה לשניכם בריאות ואריכות ימים, ואל תפחדו וכו', כי לפעמים מחמת קטנות המוחין הכח המדמה עובד מאד שעות נוספות, ונדמה כאלו זה סוף החיים וכו', ובאמת הכל הבל ורעות רוח וכו', מה שעבר עלי בשבועות

אלו רק הקדוש ברוך הוא יודע, קבלתי התקפת לב כל כך חזקה שהרופאים אומרים שאחד מאלף יוצא מזה, ואחר כך קבלתי עוד שלש התקפי לב קטנים, עד שהולכנו אותי לבית חולים עשו לי צנתור וראו שהמצב בכי רע, ועשו לי ניתוח לב פתוח, ותהלה לאל, עברתי את הכל, והכל בזכות התפלות שלא הפסקתי להתפלל מהרגע הראשונה שקבלתי את ההתקפת לב, וזה אי אפשר להסביר מה זה כח התפלה, ולכן אל תתיאשו שניכם, רק תקחו את עצמכם בידיכם ותתפללו עליכם, והקדוש ברוך הוא יתן לכם בריאות השלמה, ותאריכו שניכם אריכות ימים ושנים טובות.

... נרו יאיר, אני רוצה שתשארו להיות מלמד, כי תהלה לאל, יש לך חוש לבחורים צעירים, והם צריכים המון התחזקות ואהבה וקרוב ללבבות מה שלא מקבלים בבית, וכזה שתחזק אותם הקדוש ברוך הוא יחזק אותך, רק תמיד תתן מחמאות ולא בקרת וכו', ואני רוצה שתמשיך לתת את השעורים בחנוך הילדים, כי כלם מפליגים בהשעור הזה.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותה, ואמר (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבנות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסור את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודפאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ברסז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

אל תפחדי הכל יתהפך לטובה ותולדי בקלות, ותהי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר: (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים, שאת יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאת רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולדי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילה, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיברי, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח

לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן פן
יהי רצון.

בענין רשיון לנהיגה וכו', את צריכה להיות עם בטחון עצמי, ואז
תעברי את הכל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי
ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברסח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תשובת חן לכם על התפלות שאתם מתפללים על רפואתי והחלמתי
המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלכם יתקבלו לרחמים
ולרצון לפני אדון כל.

בענין לקנות שטחים בצמרת, זה טוב מאד, אכל צריכים לבדק טוב
טוב את הענין, כי כבר שני אנשים מאנשי שלומנו התלוננו שרמו אותם,
ולבסוף הועדה לא אשרה לבנות, רק פחות ממה שהבטיחו, ולכן צריכים
לברר את זה עם עורך דין, כי חבל לפל בפח.

אני מאד מאד בעד זה, כי כל הצמרת יהיה של אנשי שלומנו, זה לא
יועיל להם שום דבר.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה
ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,

וְלִהְיֶתגִּבֹּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוֹרָה בְּכֹל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוֹלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֵחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחָה, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחָה, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אָבָל תַּכְּף וּמִיד שְׂמֵחָרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, אֲזַי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנְוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרֵסֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נֶשֶׂא, י' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת מְזֹל טוֹב חַמָּה וּלְבִבִית, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַבְרִיאֵי לְגַמְרִי, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְמֻנָּה, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד אִם תִּתְנֶנּוּ לָהּ שֵׁם רוֹת אֲדָל (רוֹת מְפַנֵּי שְׂנוּלָדָה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת, וְאֲדָל אַחַר בְּתוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע), וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂתַגְדְּלוּ אוֹתָהּ בְּקָלוֹת, וְהַכֵּל יַעֲבֹר.

רַק תִּזְקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְנֵנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִיּוֹן כ"ד) מְצוּיָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה תְּמִיד,

ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ברע.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתוריד את הראש ותבקש סליחה מאשתך ותשלימו ביניכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז) איש ואשה זכו שכניה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכניה, ובמקום שהשכניה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש

בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאָמְרוּ: (יְכֻמוֹת סב:) הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתּוֹ כְּגוֹפוֹ, וְהַמְּכַבֵּדָה יוֹתֵר מִגּוֹפוֹ, וְהַמְדַרִיף בְּנָיו וּבְנֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשִׁיאֵן סְמוּךְ לְפָרְקָן, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (איוב ה') "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ"; וְאָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעַא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בַּיִתּוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשִׁבְלֵי אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֹאֲמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרֶם הֵיטִיב בְּעִבְרָה", וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רְבֵא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנַשְׂיָכּוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעֵתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הָעֵשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְאָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעַא נ"ט) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּאוֹנָאֵת אֲשֶׁתּוֹ, שְׁמַתוֹךְ שְׁדַמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָאֵתָה קְרוּבָה, אַל תְּהִיָּה חֶכֶם בְּעֵינַיָּךְ, כִּי אִם לֹא תִקִּים אֶת דְּבָרֵי שְׂיִסוּדְתֶם בְּדַבְּרֵי חֶכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, תֵּאבֵד אֶת אֲשֶׁתְּךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברעא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, י' סִימָן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְנִיק וְחִפּוּסִים ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאֵת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתַּפְלֵל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל, וּמִי יִתֵּן שְׂתֵאמַר כָּל יוֹם "יוֹם תְּהִלָּים" עֲבוּר בְּרִיאוּתִי, וְאֶהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה, רַק תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ וּתְגַרְס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, בְּפֶרֶט שְׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז', סִימָן ג')

אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות; ואם תתמיד בלמוד משניות, תראה איך שהכל ישתנה אצלך לטובה, ותשא חן בעיני כל.

אם תצית אותי לא תפסיד לא בגשמיות ולא ברוחניות.

אני רוצה מאד שתתנהג בדרך ארץ גדול מאד, ואף פעם לא תהיה מסבך באיזה ריב ומחלוקת וכו', רק תברח מחברים רעים, ואז תצליח דרכך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברעב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

הקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ובפרט שאת נוסעת אצל ציון רבנו ז"ל, שמה יכולים לפעול מה שלא יכולים לפעול בשום מקום בעולם, ולכן תהי חזקה מאד בתפלה אצל ציון רבנו ז"ל, ותראי את גדל הנסים שיעשה עמכם הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם

כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוֹם קֶלֶפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיךְ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִיִן בֵּן הַקְדָּשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֶה אִשָּׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְדָּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שֶׁתִּסְתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחַזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּח לִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֵׂא, י' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתְמוּל הָיָה אֶצְלִי ... נְרוּ יְאִיר, וְסִפֵּר לִי שֶׁהוּא חָיֵב לִי ... נְרוּ יְאִיר שְׁמוֹנֶת אֲלָפִים ש"ח, וְהוֹכַחְתִּי אוֹתוֹ לָמָּה הוּא לֹא מְשַׁלֵּם, הוּא הִבְטִיחַ שֶׁהוּא יִשְׁלַם לוֹ, וְלֹא יִדְעֵתִי שֶׁאֵתָּה בְּאִמְצַע סִפּוֹר וְכוּ', כְּבָר כָּל כֶּף הַרְבֵּה פְעָמִים בְּקִשְׁתִּי וְהִתְחַנְנָתִי אֵלָיךְ שֶׁתִּשְׁמַר לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם אֲנָשִׁים, אֲסוּר לְהֶאֱמִין לְאֶף אֶחָד יִהְיֶה מִי שְׁיִהְיֶה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּלְמַד כְּבָר אֵיךְ לְהִיּוֹת סְבֵלָן, וּלְקַיֵּם אֶת דְּבָרֵי חֻמְיֵנוּ הַקְדוּשִׁים (דֶּרֶךְ אֶרֶץ זִוְטָא, פָּרָק א') דְּרַכְּנָן שֶׁל תְּלַמְדֵי חֻמְיֵים עָנּוּ וְשִׁפְלֵי רוּחַ, זְרִיזוּ, מְמַלְא, עֲלוּב וְאֶהוּב לְכָל אָדָם שֶׁפָּל לְאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ, יֵרָא חֲטָא וְדוֹרֵשׁ אֶת הָאָדָם לְפִי מַעֲשָׂיו וְאוֹמֵר כָּל מֵה שְׂשִׁישׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה אֵין לִי חֲפִץ בָּהֶם [לְפִי שְׂאִין הָעוֹלָם הַזֶּה שְׁלִי] יוֹשֵׁב וּמְשַׁנֵּה וּמְטַנֵּף כְּסוּתוֹ לְפָנַי רְגְלֵי

תלמידי חכמים ואין איש רואה בו דבר רע, שואל כענין ומשיב כהלכה; הלואי היית כבר מתחיל לצית אותי ולברח מהחכמות וכו', אתה יודע שאני מדבר פתוח ואיני חנף את אף בריה, ולכן הגיע הזמן שתוריד את הראש, והכל היה מסתדר מזמן וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברעד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

ראו להתחזק יחד באהבה גדולה מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ולכן תשתדלו מאד מאד שיהיה ביניכם שלום בית אמת.

יען שההריון אצלך כל כך קשה, ואת עוברת מה שעוברת וכו', יכולים עוד לחכות קצת, והקדוש ברוך הוא יפקד אתכם עם בן זכר.

כענין פאה וכו', יש פוסקים שאוסרים ויש פוסקים שמתירים, והבוחר

יבחר.

הַעֲקָר לֹא לָרִיב בְּבֵית, כִּי הַמְרִיבוֹת בְּבֵית זֶה גּוֹרֵם כָּל הַצָּרוֹת, וְרַבְּנֵי ז"ל אָמְרוּ (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ס"ו) בְּמִקּוֹם מְרִיבָה שָׁם הַשָּׁטָן; וְלִכְּנֹץ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר אֶת הַבַּיִת שְׁלֵא יְהִיָּה שָׁם שׁוֹם מְרִיבוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵל תִּלְכּוּ רֹאשׁ בְּרֹאשׁ אֲלֵא לְוֹתֵר אַחַד לְהַשְׁנִי בְּכָל הָעֲנִינִים, וְזֶה יָבִיא לָכֶם הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברעה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נִשְׂא, י' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצָּח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַעֲקָר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָנּוּן אֲתָכֶם עִם מִתְּנָה כָּל כֶּךָ יִפָּה בֵּין חֲמוּד, רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָת תְּמִיד וְלַהוֹדוֹת וְלַהֲלֵל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב') שֶׁתּוֹדָה וְהוֹדָאָה זֶה שֶׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵי ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמְרוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְּנוּה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלַהֲתַגְבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׁמְחָה, וְלִכְּנֹץ צְרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכַמְיֵנו הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שְׂמִיחַ לְמַחָה, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחָה, לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְּנֹץ יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יְהִיָּה הַשִּׁמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה,

ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

... נרו יאיר תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ט). מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד): מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ברעו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם

כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוֹם קֶלֶפֶה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיו, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין בֶּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֶה אִשָּׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְדָּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שְׂתִסְתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחַזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

תִּרְאִי לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יִפֶּה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵה שְׂאָמֵר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפֹנֶם צִעֲרָא אַגְרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשֶׁאִשָּׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרִי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכָּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנֵס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל בָּא מְגֹאוֹת וַיִּשׁוֹת, אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אִשְׂרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכָּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲבֵי אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרֶה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַעַז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי נְשֵׂא, י' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פ"ד) שְׁבַכְל יוֹם נִפְתַּח הָאוֹר
 הַגָּנוּז שְׁאָדָם יָכוֹל לְרֹאוֹת וּלְהַרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אִיךָ שֶׁהוּא
 מַחִיָּה וּמַהֲוֶה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר זֶה הַכֹּל
 לְבוֹשׁ לְגַבֵּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אִךְ יֵשׁ נַחְשִׁים וְעַקְרָבִים שֶׁהֵם הַמַּחְשָׁבוֹת
 זְרוֹת שֶׁמְבַלְבְּלִים אֶת דַּעַת הָאָדָם, וְאֵינּוּ זוֹכֵה לְרֹאוֹת וּלְהַרְגִישׁ אֶת זֶה וְכוּ',
 וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ה) שֶׁכַּח הַמְדַמָּה מִתְגַּבֵּר עַל הָאָדָם
 מִחַמַּת עֲוֹנוֹתָיו, עַד שְׁאֵינּוּ רוֹאֶה שׁוּם אוֹר בְּחַיָּיו, אֲלֹא רַק דְּמִיוֹנוֹת וְכוּ',
 וְלִכְּנֵן עָלֶיךָ לְדַעַת אִם בֵּר יִשְׂרָאֵל מִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּדְעַ
 וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם,
 אֲזִי מוֹצֵא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל מְקוֹם, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-
 מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ו) שֶׁבְּתוֹךְ הַהִסְתָּרָה הַכִּי גְדוּלָּה, יְכוּלִים לְמַצֵּא גַם שֶׁם
 אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדּוֹ נִמְצָא, אִךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ו) מְלַמְעֵלָה יוֹרֵד אוֹר פְּשוּט וְאָדָם הוּא הַצִּיָּה, אִם
 זוֹכֵה לְכָלֵי הַמוֹחִין מְבַרְרִים עַל יְדֵי שֶׁשָּׁמַר אֶת בְּרִיתוֹ, אֲזִי הוּא מְצִיר אֶת
 הָאוֹר כִּי טוֹב, אֲבָל אִם חָס וְשָׁלוֹם פָּגַם בְּבְרִיתוֹ, שָׁעַל יְדֵי זֶה כְּלֵי הַמוֹחִין
 אֵינָם מְבַרְרִים, אֲזִי הוּא מְצִיר אֶת הָאוֹר כְּפִי פְּגִימַת דַּעְתּוֹ וְכוּ', וְאֵינּוּ רוֹאֶה
 שׁוּם אוֹר, וַיֵּשׁ לוֹ רַק קִשׁוּיֹת וּסְפִקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הַכֹּל טַבַּע,
 מְקַרָּה וּמְזַל וְכוּ', וְכָל דְּאֵלִים גְּבוֹר וְכוּ', וּכְאִלוֹ הַעוֹלָם הַפְּקָר וְצָר וּמַר לוֹ מְאֹד,
 וְלִכְּנֵן צָרִיךְ הָאָדָם לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם
 שְׁלוֹ, וּלְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יִבְנֶה לוֹ אֶת כְּלֵי
 הַמוֹחִין, עַד שֶׁגַם הוּא יִזְכֶּה לְרֹאוֹת אֶת הַטּוֹב הַגָּנוּז שֶׁמְאִיר בְּכָל יוֹם, הָעֵקֶר
 שְׁיִלֵךְ בְּדֶרֶךְ אַהֲבָה וְלָדוֹן אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְכַף זְכוּת, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
 הוּא צְדִיק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: (ישעיה ס') "וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים", אֲלֹא עַקֵּר הַגְּלוּת
 שֶׁשָּׁלְחוּ מִנְּהִיגִים מְפָרְסָמִים שֶׁל שָׁקֵר, שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א',
 סימן ס"א) הֵם לֹא יְכוּלִים לְהִנְהִיג אֶת עַצְמָם וּמְכַל שְׁכֵן שְׁלֹא יְכוּלִים לְהִנְהִיג
 אֶת אַחֵרִים, וְכֵן אָמַר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ה') שֶׁעַל יְדֵי רַבָּנִים וְרִדְיָנִים
 שְׁאֵינָם כְּשָׂרִים וְעוֹשִׂים עוֹת הַדֵּין, גּוֹרְמִים אֶת כָּל הַצְּרוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל וְכוּ',
 וְכֵן אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"ט). תַּנְיָא רַבִּי יוֹסִי בֶן אֱלִישֶׁע אֹמְרִי: אִם
 רְאִיתָ דּוֹר שֶׁצְּרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו צֵא וּבִדֵּק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּל פְּרַעְנוֹת

שְׂבָאָה לְעוֹלָם לֹא בָאָה אֶלָּא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל הֵם קְדוּשִׁים אֶלְמָלָא הַמְנַהֲיָגִים הַרְשָׁעִים הָיוּ כְּלָם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אִךְ מָה לַעֲשׂוֹת הֵם הֵטִילוּ אִימָה כָּל כֶּף, עַד שְׂאָסוּר אָפְלוּ לְדַבֵּר מִזֶּה, וְאוּי וְאָבוּי מִי שְׁפּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם לְהַזוּלֹת וְאוֹמֵר אֶת הָאֲמֶת, רוֹצִים לְבַלַּע אוֹתוֹ חַיִּים, וּפּוֹתְחִים נִגְדוּ כָּל מִינֵי תִיקִים וְכוּ' וְכוּ', וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ל"ט) שְׂצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׁנוֹזְכָה לְמִנְהִיג אֲמִתִּי שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשָּׁה, שְׂיִכּוֹל לְהַאִיר לָנוּ גַם בְּתוֹךְ הַחֹשֶׁךְ אֶת אֲמֶתַת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְפַתַּח לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם שֶׁגַם אֲנַחְנוּ שְׁנִמְצָאִים בְּתַכְלִית הַיְרִידָה וְהַנְּפִילָה וְכוּ' וְכוּ', שֶׁגַם שָׁם נִמְצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי מִנְהִיג אֲמִתִּי, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לַהֲיוֹת מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵז מִתְחִיל לְהִסְתַּכֵּל עַל הָעוֹלָם בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי, וְדָן אֶת כָּלֶם לְכַף זְכוּת, וּמִתְרַחֵק מִמְּנַהֲיָגִים שְׂקָרְנִים, רַמָּאִים, צְבוּעִים שְׂמוֹלִיכִים שׁוֹלֵל אֶת הַמּוֹן הָעֵם וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַעַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נִשְׂא, י' סִימָן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יִאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ וְכוּ', אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אֶתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׂמָה שְׂיִישׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת מֵאֲשֶׁתּוֹ עֲבוּר לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, זֶה רַק מִחֲמַת שֶׁהַבַּעַל מִתְנַהֵג לֹא יִפֶּה כָּל הַשָּׁנָה עִם אֲשֶׁתּוֹ וְכוּ', מִשְׁפִּיל אוֹתָהּ וְכוּ', עוֹשֶׂה עֲלֶיהָ בַקָּרָת וְכוּ', צוֹרַח עֲלֶיהָ וְכוּ', מִמֶּשׁ הוֹלֵךְ אֶתָּה בְּצוּרָה מַחְפִּירָה מְאֹד

וכו', והנה האשה רוצה תמיד להחזיר לו, אבל היא לא יכולה וכו', כי טבע של אשה שהיא רכה יותר מדי, כעין שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה, וכשמגיע ראש השנה והבעל רוצה לנסע אל ציון רבנו ז"ל, והחשק לא כל כך חזק, אזי פאן מצא בעל חוב לגבות חובו, היא יוצאת נגדו ומונעת אותו בכל מיני מניעות וכו' וכו', ומערכת את כל המשפחה וכו' וכו', ונעשה ריב גדול, ולכן העצה היעוצה להבעל שיכבד את אשתו כל השנה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ואמרו (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר: (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכוו כי היכי דתתערתו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ולכן אם הבעל יכבד את אשתו כל השנה, וישמר מאד מאד לא לצער אותה, אזי כשיבוא ראש השנה, לא רק שהוא יצטרך לבקש ממנה רשות לנסע, אלא היא תגרש אותו תסע אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, ותתעקש שמה בתפלה על ישועות ורפואות ולצאת מכל הצרות והחובות וכו' וכו', וזה ברור כשמש, ולכן תראה להתחיל לכבד את אשתך, כי רבנו ז"ל הקפיד על זה ביותר מאד, ואמר (שיחות הר"ן רס"ג) בענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. אמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם בערמומיותו לקלקל השלום

שְׁבִינִיָּהֶם; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתָּךְ לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתָּךְ, וּתְכַבֵּד וּתְיַקֵּר אוֹתָהּ, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי סוּף כָּל סוּף גַּם הָאִשָּׁה רוֹצֶה בְּבַעַל שְׁעוֹזֵר לָהּ, וְשִׁיחִיָּה פִּרְנָסָה בְּשִׁפְעוֹ, וּבְרִיאוֹת, וּנְחִת מֵהִילָדִים וְכוּ', וְזֶה יְכוּלִים לַפְעֵל אֶצֶל רַבְּנוֹ ז"ל לְבְרָאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בִּיצָה טז) כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הֵינּוּ שְׂאֵז כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקַצִּיב לְאָדָם עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן אָמְרוּ (בְּבֵא בְּרָא י) כִּשֵׁם שֶׁמְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּךְ חֲסֵרוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִין לוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּשְׁתַּקֵּק כָּל הַשָּׁנָה לְבוֹא אֶל רַבְּנוֹ ז"ל לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא הַעוֹרֵף דִּין הַכִּי הַגְּדוֹל בְּעוֹלָם, וְעַל יְדוֹ יְכוּלִים לְהַמְתִּיק אֶת כָּל הַדִּינָיִם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שְׁיִחִיָּה לְךָ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַעַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר נְשֵׂא, י' סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ מִי שְׁנוֹתֵן שְׁעוֹר בְּרַבִּים, וּמְחִזֵּק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמְקַרְבֵּם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה וְזִכּוֹתוֹ גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, כַּמּוּבָא בְּזֵהָר (תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מָאן דְּאָחִיד בִּידָא דְחִיבָא, וְאִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמַשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלֵּק בְּתַלַּת סְלוּקִין מָה דְלֵא אִסְתַּלֵּק הַכִּי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גָּרִים לְאִכְפִּיָּא סְטָרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאִסְתַּלֵּק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיָּה לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נֶשׁ כְּתִיב: (מְלָאכִי ב) "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידָן לִיָּה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא

דאָתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב: (תהלים קי"ב)
 "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו ועמדת
 לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו', ולכן כל הבעיות שלך אל תתלה על זה
 שאתה נותן שעור ברבים, אדרבה זה זכותך וכו'.

ומה שאתה מרגיש שחוק וכו', ואין לך כחות להמשיך וכו', ונדמה
 לך שמתעכב לך הזווג וכו', עלי לומר לך שהכל בא מחמת עצבות ועצלות
 שנופל עליך בכל פעם, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט)
 עקר נשיכת הנחש זה עצבות ועצלות, ולכן אני מאד מבקש אותך שתמסר את
 נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים
 יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה
 לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות
 רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל
 לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדושה זה רק שמחה, ובזה
 אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדושה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו',
 שייסתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם
 אל האין סוף ברוך הוא, וככל שתהיה יותר בשמחה, יתרחב לך דעתך ותזכה
 להיות דבוק בו יתברך, וכל החיים שלך ישתנו לגמרי לטובה, אבל אתה
 צריך לדעת כי שמחה הוא אור גדול מאד, שאי אפשר להגיע לזה אלא על
 ידי תפלה, ולכן תבקש בכל יום ממנו יתברך שתזכה להיות בשמחה, רבונו
 של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח
 אברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקד בכל יום מרב
 שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים
 את מצוותיך, אנא רחם עלי והרחק ממני את העצבות והעצלות, וזכני לדבר
 בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל ידי זה גם אני
 אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני
 עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, איך שאתה מחיה ומהנה ומקיים את כל
 הבריאה כלה, וזכני לאמונה ברורה ומזככת שאזכה לדעת בידיעה ברורה
 שאתה נמצא ואין בלעדך נמצא, ועל ידי זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה
 להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישֵׁי לְסֵדֶר נָשׂא, י' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהִגִּיד לְךָ שֶׁבֵר זֶה לֹא שֵׁם, וְכֵן אֶת הַשְּׁמוֹת שֶׁבַחְתָּתָּ הֵם גַּם
כֵּן לֹא שְׁמוֹת וְכוּ', וְיָדוּעַ שֶׁכָּל הַצְּרוֹת שֶׁסּוֹבְלִים הַיּוֹם, בְּפֶרֶט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל,
מִפְּנֵי שֶׁהִמְצִיאוּ לְתַת שְׁמוֹת מְצוּצוֹת מְהֻאָצָבֶע, עַל שֵׁם אַבְנִים וְצִמְחִים וְכוּ'
וְכוּ', וּמִפְּנֵי זֶה סּוֹבְלִים כָּל כֶּף הַרְבֵּה, כִּי שְׁמוֹת בְּנֵי אָדָם הֵם דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים
מְאֹד, וַיֵּשׁ בְּזֶה מִשְׁמַעוֹת אֲדִירָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְתַת שֵׁם אַחַר צְדִיק אוֹ צְדָקָת,
וְלֹא חֶסֶר שְׁמוֹת תַּנְ"כִיּוֹת, וְלִכֵּן תִּבְחָרֵי שֵׁם עַל אַחַת מֵהַנְּבִיאוֹת, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׁנֶה לְךָ אֶת הַמְזֵל לְטוֹבָה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּבְדְּקוּ אֶת הַמְזוּזוֹת בְּבֵיתְכֶם, כִּי רַב הַצְּרוֹת שֶׁבָּאִים
לְאָדָם, הוּא כְּשֵׁאִין לוֹ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֵי תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

היום יש תרופה להפל, רק אסור להתיאש, ואם רופא אחד אומר שאין תקנה וכו', זה לא סוף פסוק, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ס.) על הפסוק (שמות כ"א י"ט) "ורפא ורפא" מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, ואמרו צדיקים שנתנה רשות לרופא לרפאות, אבל לא ליאש.

העקר מה שאתה צריך שני דברים, א, רק להיות בשמחה לשמח את עצמך ולשמח את אשתך ואת כל הבית, ב, להרבות בתפלה שיחה בינו לבין קונו שאין למעלה מזה, כי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שמשקיע בתפלה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ל, סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל ית"ו" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן תבקש על זה ממנו יתברך ובפרט בקברי צדיקים, שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שיתהפך הכל לטובה, ויחזור לך השערות ושמחת החיים, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברפב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשׂא, י' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֵיךְ

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי הַרְצוֹן שֶׁל אָדָם וְכו', אֵינְךָ דּוֹבֵר כְּזֶה אֲנִי לֹא יְכוּל אֶמֶר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, תִּגִּיד שְׂאֲנִי לֹא רוֹצֶה וְכו', "תִּרְצֶה וְתוּכַל", וְלִכְּן זֶה לֹא עֲבוּדָה קְלָה לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, זֶה הַדְּבָר הַכִּי קָשָׁה שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי סְבָלָנוּת תְּלוּי בְּאַמוּנָה אֶמֶר רַבְנּוֹ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִינּוֹן קנ"ה), כִּי הַמְּאָמִין הַמְּאֵמֵתִי שְׂמֵאֲמִין שְׂדָבֵר גְּדוֹל דְּבָר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, הוּא אֵף פַּעַם לֹא יֵאבֵד אֶת עֲשֵׁתוֹנוֹתָיו וְהוּא לֹא יֵצֵא לְרִיב וְלְהַתּוֹפֵחַ וְכו', וּמִכָּל שְׂכָן שְׂלֵא יֵצֵעַק וְיֵצֵרַח וְכו', וְאַמוּנָה וְשִׂמְחָה וְסְבָלָנוּת תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, וְלִכְּן חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאַנִּי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבָכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרַב צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוֹם קְלָפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין כֵּן הַקְּדוֹשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֶה אֲשֶׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכו', אוֹ אִם הִיא בְּהַטְּמָאָה וְכו', שֶׁתִּסְתַּפֵּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחַזְּקַת אֶת עֲצָמָה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְדַבֵּק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

פה בארצות הברית ההכשר הכי טוב בבשר זה מקהלת סאטמאר, וזכר גם זכר שצריכים מאד מאד לשמר איזה בשר אוכלים, כי היום יכולים להכשל מאד מאד בבשר פגולים וכו', והרמב"ם אומר (אגרת תימן) שתכף ומיד כשאוכלים טרפות ונבלות, הדם מתעפר וכבר קשה לו לקבל את האמונה, ולכן צריכים מאד מאד לשמר באכילת בשר, ושיהיה שוחטים הגונים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ז) שכל הצרות וחסרון הפרנסה זה בא משוחטים שאינם הגונים, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד נהיה נוהרים מאד מאד במה שאוכלים, שיהיה הכשר טוב מבית דין צדק יראים ושלמים, וזה שיך לכל המוצרים, ותהלה לאל, כאן בארצות הברית יש הכשרים מאד מאד טובים של רבנים יראי השם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֹׂא, י' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם יֵשׁ מְשִׁיכָה בֵּין הַבְּחִוּרָה לְהַבְּחֹר, וְאֵין שׁוֹם מְנִיעָה, צְרִיכִים תִּכְרָךְ וּמִיד לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף וּלְהַתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

עִם כָּל זֹאת כְּדַאי תְּמִיד שֶׁהַחֹרִים יֵרְאוּ, וּבִפְרָט הָאֲמָא, כִּי מֵה שְׂאֵשָׁה רוֹאָה הַבֵּן לֹא רוֹאָה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם אֵין שׁוֹם חֲסֵרוֹנוֹת וְהַכֵּל בְּסֵדֶר, יְכוּלִים לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף וְלֹא לְשָׂאֵל שְׂאֵלוֹת, כִּי בְּחֹר בֵּיוֹן שְׂמִגִּיעַ לְגִיל שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה (שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַחֲפָה הַכּוֹנֵה אִיד שְׂנַעֲשָׂה שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה הוּא כְּבֵר נִכְנָס כֹּל יוֹם בְּגִיל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְהוּא מְחִיב לְהַתְחַתֵּן), וְלִכֵּן לֹא צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעַכֵּב כָּלֵל, יְהִיָּה מִי שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, כִּי זֶה מִצְוָה שְׂתִּלּוּי בּוֹ, וְלֹא צְרִיךְ לְהַתְחַשֵּׁב עִם אֶף אַחַד, וּבִפְרָט הַיּוֹם שֶׁהַפְּקוּרוֹת וְהַפְּרִיצוֹת כָּל כֶּךָ גְּדוּלָה וְכוּ', אֲזִי צְרִיכִים תִּכְרָךְ וּמִיד לְהַתְחַתֵּן וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעַכֵּב כָּלֵל, וְכֶךָ מוּבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (יֹרֵה דַעָה, סִיּוֹן ר"מ, סַעִיף כ"ה) אִם הָאֵב מוּחָה בְּבֵן שְׂיִשָּׂא אִיזוֹ אֲשֶׁה שִׁיחֲפֵץ בָּהּ - הַבֵּן אֵין צְרִיךְ לְשִׁמַּע אֶל הָאֵב.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְמַצֵּא אֶת בַּת זוּגָךְ, וְשְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּהַמְשַׁפָּחָה, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְרִיב, וְיִהְיֶה רַק שְׂשׁוֹן וְשִׂמְחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, הַעֲקֹר רַק לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֵה שְׂתִּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּכָר בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְפַעֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ברפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֹׂא, י' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צריכים מאד מאד לשמר על שמות וכו', כי היום בְּדוּ כָּל מִינֵי שְׁמוֹת וְכוּ', על ידי זה הילדים סובלים סבל גדול מאד וכו', ועקר ההפקרות בנתינת שמות, כי חושבים שאין להתינוק או התינוקת קשר רוחני לעולמות העליונים, חושבים שהכל טבע, מקרה, מזל וכו', ולכן רוצים לנתק את הנשמות מהעולמות העליונים וכו', ועל ידי זה הילדים סובלים, כי לא נותנים להם שם כמו שצריך, כי הכל הולך כפי השם, ולכן מה טוב ומה נעים לתת רק שם תנ"כי, שם של צדיקים וצדקניות, ואז מבטח שיהיה להבן או להבת הצלחה גדולה בחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברפו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת מאחר שאת כבר מחברת עם חבר שש וּחְצֵי שָׁנִים וְכוּ', וְכוּדָאֵי עָבַר עֲלֵיכֶם מֵה שְׁעָבַר, אַתֶּם מְכַרְחִים לְהִתְחַתֵּן, וְכָל מֵה שְׁמֵאֲמִים עֲלֵיכֶם שְׁלֵא יְהִיָּה לָךְ יְלָדִים, הַכֹּל הֵבֵל וּרְעוֹת רוּחַ, סוּף כָּל סוּף אַתֶּם חַיִּים בְּיַחַד בְּאֶסוּר, לָמָּה לֹא תִתְחַתְּנוּ וְתַחֲיוּ בְיַחַד בְּהִתְרָה, וְעַם הַחֵבֵר אֶת צְרִיכָה לְחֹזֵק וְלְעוֹדֵד אוֹתוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵאַחַר שְׁאַתֶּם כָּבֵר כָּל כָּף הַרְבֵּה שָׁנִים בְּיַחַד בְּלֵי נְשׂוּאִין, בּוּדָאֵי לֹא בְּחַנָּם שְׁהֶאֱבֵא כּוּעַס עָלָיו וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם, וְשִׁנִּיכֶם צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, וְתִרְאוּ אִיךָ שְׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְהַהוֹרִים יָבוֹאוּ לְהִתְנַהֵּן, וְיִהְיֶה שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה.

העקר תזכרו שאסור לחיות ביחד בלי חפה וקדושים, זה אסור חמור

מֵאֵד מֵאֵד, וּמִזֶּה נִבְרָאִים קִלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שֶׁהֵם מִתְלַבְּשִׁים בֵּין הַזּוּג וּגּוֹרְמִים
מְרִיבוֹת וְכוּ', וְאֵי הַבְּנוֹת וְכוּ', וְאֵין שְׂמִחַת הַחַיִּים וְכוּ', וְלִכֵּן יְכוּלִים לַחְזֹר
בְּתֻשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְהֵפֵל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשׂא, י' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד רַק לְחֹשֶׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְיִרְגִיל אֶת
עֲצָמוֹ לְלַכֵּת עִם מַחְשָׁבָה שְׂאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּמְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר הֵם לְבוֹשׁ
לְגַבֵּי אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א) בְּמִקּוֹם
שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֵׁם כָּל הָאָדָם, וְלִכֵּן אִם אָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה
אֵין לוֹ מַה לְפַחַד, וְלִכֵּן תִּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ
כְּלָל, וְהֵפֵל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֶה תְּמִיד תִּלְךָ, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ
מִהַפֵּל, כִּי כְּשֶׁפֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוֹף
בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁר־י הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהִכְנִיס בְּמַחְשַׁבְתּוֹ מַחְשַׁבְתּוֹ תְּמִיד
אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כְּלָל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהֵפֵל לְכָל הוּא אֹר הָאֵין
סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג תַּעֲנוּג הַזֶּה,
וְלִכֵּן מַה לְךָ לְהִתְפַּלֵּל מִרְמָה וְתוֹלְעָה? הֲרִגַע שְׂתִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין לְךָ מַה לְדַאֵג
כְּלָל, וְלִיִּתֵּר בְּטַחוֹן יְדוּעַ שְׂמוֹהֲרֵנ"ת ז"ל אָמַר פַּעַם לְאַבְרָהָם אָחֵד "תִּלְמַד

הרבה לקוטי-מוהר"ן ואז התולעים בקבר לא יגשו אליך", ולכן זה הסגלה הכי גדולה שלא יגשו אליו תולעים בקבר, על ידי שיתמיד בלקוטי-מוהר"ן, וידוע שרבונו ז"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן שמ"ו) שהספר הקדוש שלו לקוטי-מוהר"ן שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה, ואמר מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערוף אליו, אחר כך אמר בפרוש שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה, ואמר שטוב לקבע לעצמו שני שעורים ללמוד ספריו הקדושים שעור אחד פשוט ללמד במהירות הרבה מאד כדי שיהיה שגור בעל פה, ושעור אחד ללמד בעיון גדול, כי יש עמקות גדול ונפלא בספריו, ולכן אשרי מי שלומד הרבה את ה"לקוטי-מוהר"ן", כדי שיהיה שגור על פיו, וזוכה לסים כל חדש את כל ה"לקוטי-מוהר"ן", ומלבד זאת לומד שעור אחד בעיון גדול מאד, ויחדש בה חדושים כפי מחו והשגתו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברפח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך שמצאת את בת זוגך, ואתם צריכים שתיכם מאד מאד לשמח ולשמר מאד מנגיעות לא לגע אחד בהשני עד החתונה וכו', והנה מאחר שההורים עדין רחוקים מיהדות וכו', על ידי שאתם שתיכם תכבדו את ההורים ותיקרו אותם, לא יקח הרבה זמן שגם הם יחזרו בתשובה, כי

ההורים שְׁעָדִין רְחוּקִים מְקִיָּם מְצוּת מְעִשִׂיּוֹת וְכוּ', כּוֹאֵב לָהֶם שְׁיִלְדֵיהֶם חָזְרוּ בְּתֻשׁוּבָה וְכוּ', כִּי צִיְרוּ אֶת הַחֻזְזָרִים בְּתֻשׁוּבָה כְּאִלוֹ הֵם עִם קְרָנִים וְכוּ', וְהֵם פְּרָאִיִּים וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאֻמַּת עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נֹאמַר: (מְשִׁיג' ג' י"ז) "דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נֵעֵם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם", וְלִכֵּן אִם הֵם רוֹאִים שְׂאֵחַר שְׁיִלְדֵיהֶם חָזְרוּ בְּתֻשׁוּבָה הֵם מְתַנְהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ כְּלָפֵי הַהוֹרִים וְכוּ', זֶה מְעוֹרֵר אֶת הַנִּקְבָּה הַיְהוּדוֹת שְׁלֵהֶם, וְגַם הֵם חוֹזְרִים בְּתֻשׁוּבָה, וְלִכֵּן לֹא פְדָאֵי לְעִשׂוֹת מְרִיבוֹת בְּשִׁבִיל אֲרַבַּע שָׁעוֹת שְׁלוֹקָח הַחֲתָנָה וְכוּ', וּבְפָרֵט שֶׁהֵם מוֹכְנִים לְהַתְּפָשֵׁר שְׁיִהְיֶה רְקוּדִים בְּהַפְרָדָה וְכוּ', זֶה כְּבָר יְשׁוּעָה גְדוּלָה מְאֹד, וְלִכֵּן לְדַעֲתִי לֹא לְהַתְּעַקֵּשׁ, כִּי חֲבַל לְעוֹרֵר שְׁנֵאָה וְצַעַר לְהַהוֹרִים בְּחֻנָּם, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵחֲרִים יְגִידוּ הַהַפָּךְ, אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ מְנַסִּיּוֹן אִישִׁית שֶׁל מֵאוֹת פְּעָמִים שֶׁל זוּגוֹת שְׂצִיתוּ אוֹתִי, וְלֹא הַתְּעַקְשׁוּ, לְבִסוּף הַהוֹרִים חָזְרוּ בְּתֻשׁוּבָה וְהַכֵּל עָבַר בְּשִׁמְחָה, כִּי אֵין לָךְ דְּבָר גְּדוֹל מְשֻׁלֹם, כִּי כֵף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲקָצִין פָּרָק ג') לֹא מְצָא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי מַחְזִיק בְּרֻכָה לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשְּׁלוֹם, שְׁנֹאמַר (תְּהֵלִים כ"ט) "הַיְוָי"ה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן הַיְוָי"ה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרַפְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי נְשֵׂא, י' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאָת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵת מְתַפַּלֵּלָת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזֵר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלָךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרֻצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אשה צריכה תמיד להיות בשמחה, וכל ההשתוקקות והרצון שלה יהיה תמיד שיהיה לה מצב רוח מרום, ותהא שמחה ועליזה, וזה מביא לה את הבטחון העצמי וכו', והיא מצליחה בחיי יום וכו', והנה מאחר שאת כותבת שבעבודה את מצליחה מאד מאד, ויש לך רצון גדול מאד וכו', אבל בבית את מבלגנת וכו', זה בא שבבית אבדת את הבטחון העצמי שלך וכו', יכול להיות שזה יותר מדי בשבילך, הן לעבד בחוץ והן לעבד בבית וכו', לסדר את הדברים ושיהיה הכל מוכן להפעל ולהילדים וכו', אז עצתי שתקחי עזרה וזה לא נורא וכו', וכן את צריכה תמיד לזכר את הכלל שמעט גם פן טוב, ולא צריכים לגמר את העבודה בפעם אחת, ואם תלכי בצורה כזו, ובכל פעם תעשי מעט, ותראי שבזמן קצר הכל יסתדר על צד הכי טוב, העקר את צריכה לשמח מאד מאד שהקדוש ברוך הוא נתן לך בעל וילדים, וזה המתנות הכי יפות שהקדוש ברוך הוא נותן לאשה, ולכן תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכניס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשֹׂא, י' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתְּ מִתְּפַלֵּלָת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֶת צְרִיכָה רַק לְשִׁמּוֹחַ שְׂזִכִּית לַחֲזוֹר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ
מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב מִי שֶׁחֲזַר בַּתְּשׁוּבָה, וּבִפְרָט אֶת שְׂזִכִּית לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ
ז"ל, זֶה הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה, וּבִפְרָטֵי פְרָטִיּוֹת שְׁאַתְּ גַּם זֹכָה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר
רַבְּנוּ ז"ל, בְּזֶה אֶת צְרִיכָה מֵאֵד מֵאֵד לְשִׁמּוֹחַ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהִי
הַכִּי מְצַלַּחַת בַּחַיִּיךָ, רַק תִּשְׁתַּדְּלִי מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אֶת יוֹדַעַת מֵרַבִּי
גְּדוֹל כְּזֶה, וּכְמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קע"ז) שֶׁרְאוּי
לְכֶם לְשִׁמּוֹחַ בַּהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאַף עַל פִּי שְׁאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מַגְדֵּלַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
רְאוּי לְכֶם לְסַמְּךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדַע מַגְדֵּלְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַזְכִּיר אֹז הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים
קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יוֹדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רְאוּי לְכֶם לְשִׁמּוֹחַ בִּי, מֵה
שְׂזִכִּיתֶם שִׁיְהִיָּה לְכֶם רַבִּי כְּזֶה.

אֲדָם צְרִיךְ לְהִתְעַסֵּק בְּעַסְק שֶׁהוּא אוֹהֵב, וּמֵה שְׂמוֹשֵׁף אוֹתוֹ, וְלִכְּן אִם
מוֹשֵׁף אוֹתוֹךְ לְהִיּוֹת מְעַצְבָּת וְכו', מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אֲסוּר לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ
לְעִשׂוֹת דְּבָר נֶגֶד מֵהוּתוֹ וּרְצוֹנוֹ, כִּי זֶה לֹא יִצְלִיחַ, אֲדָם צְרִיךְ תָּמִיד לְעִשׂוֹת
מֵה שֶׁהוּא אוֹהֵב, וּמֵה שֶׁהוּא רוֹצֵה, הִינּוּ אֵיזָה אֲמֵנוֹת שְׂמוֹשֵׁף אוֹתוֹ אֵלֶיךָ,
זֶה יַעֲשֶׂה וּבְזֶה יִצְלִיחַ, וּכְמוֹכֵן בְּכָל דְּבָר צְרִיכִים תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ
שֶׁהַעֲשֶׂר וְהַכְּבוֹד תְּלוּי רַק בּוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בערך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

ברצא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נשא, י' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובות חן לה על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

אין דבר כזה שמי שהיה אצל רבנו ז"ל בראש השנה באומן, שאין לו תקון, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל שיש נשמות כאלו שנפלו כל כך שגם הוא לא יכול לתקן אותם כל השנה, אבל בראש השנה גם אותם הוא יכול לתקן בתקון נפלא ונורא מאד, ולכן אין דבר כזה שמי שהיה בראש השנה שאין לו תקון, ואף שלא מרגישים את זה תכף ומיד, אבל שיעבר הימים והשנים אז יראה מה שפעל בזה שהיה אצל ציון רבנו ז"ל, ולכן שלא יהיה לה שום ספקות וספק ספקות, אדרבה תשמח מאד שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, ותשתדל גם השנה הבא עלינו לטובה, להיות בראש השנה אצל ציון רבנו ז"ל שאין דבר יותר גדול מזה, ותחזק ותעודד את חבריך וידידיך ואת קרובי משפחתך, שכלם יבואו אל רבנו ז"ל על ראש השנה, כי ככל שמתרבה הקבוץ, כן נעשה שעשועים גדולים בכל העולמות, ורבנו ז"ל אמר שכל העולם כלו עומדים ותלויים על ראש השנה שלו, ולכן אשרי מי שבא אל ציון רבנו ז"ל, ואשרי ואשרי מי שמביא עוד אנשים אל ציון רבנו ז"ל, ובדאי זכותו גדול בשמים, וזה ברור.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּרָצָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נְשׂא, י' סִינן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהִתְעַרֵּב מֵה שְׁקוֹרָה בֵּין הַהוֹרִים, וְזֶה בְּכֹלֵל כְּבוֹד אָב וְאָם, וּמוּבָא בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף (יִוְרָה דְעָה, סִימָן ר"מ, סְעִיף י"א) רָאָה אָבִיו שֶׁעָבַר עַל דְּבָרֵי תוֹרָה לֹא יֵאמַר לוֹ: עָבַרְתָּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה, אֲלֵא יֵאמַר לוֹ: אָבָא, כְּתוּב בַּתּוֹרָה כֶּף וְכָף כְּאֵלוֹ הוּא שׁוֹאֵל מִמֶּנּוּ וְלֹא כְּמִזְהִירוֹ וְהוּא יְכִיֵן בְּעֵצְמוֹ וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ וְכוּ', מַה כָּבֵר יִהְיֶה אִם תִּגְלֶה כְּבֵר לְהֵאמָר? הֲרֵי הִיא תִצְטַעַר מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה לֹא יִגְרַם לְגְרוּשִׁין וְכוּ', וְלִכֵּן לְמַה אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּאִמְצָע? הֲזֵן אִמְתָּ אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה כּוֹאֵב לָּךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵין עוֹד כְּאָב כְּמוֹ שֶׁבֵּן אוֹ בַת רוֹאִים מְרִיבוֹת וּמְחַלּוֹקוֹת אוֹ וּכְנוּחִים בֵּין הַהוֹרִים וְכוּ', וּמִכֵּל שֶׁבֵּן וְכָל שֶׁכֵּן כְּשֵׁרוֹאִים בְּגִידוֹת וְכוּ' רַחֲמָנָא לִישׁוּבְךָ, שְׁזֶה כְּאָב הֲכִי גְדוֹל לְהִילָדִים וְכוּ', אָבֵל מַה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת? מִצַּד אַחַד אֵי אֶפְשֶׁר לְהִילָדִים לְהִתְעַרֵּב וְכוּ', כִּי אִם יִתְעַרְבוּ הִילָדִים יִהְיֶה בּוֹדָאֵי גְרוּשִׁין וְכוּ', וְלִכֵּן שָׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲדִית, רַק לְקַיֵּם מַה שֶּׁכְּתוּב בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף אָבָא כְּתוּב בַּתּוֹרָה כֶּף וְכָף כְּנ"ל.

הַעֲקֵר לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְשְׁלוֹה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הֲכִי טוֹב, וְאֵז הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ברצג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שאנחנו נכנסים בשבת חדשה שעדין לא היה בעולם, ולכן עלינו לשמח מאד מאד כל השבת, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י"ז) צריך להזהר מאד להיות שמח וטוב לב בשבת, כי מעלות וקדשות שבת גדולה ויקרה מאד, וכו', ולכן צריך לנהג שמחה גדולה בשבת קדש, ולבלי להראות שום עצבות ודאגה כלל. רק להתענג על השם יתברך, ולהרבות בתענוגי שבת בכל מיני תענוג, הן אכילה ושתייה, הן מלבושים כפי מה שיכול. כי אכילת שבת היא כלה רוחניות, כלו קדש, ועולה למקום אחר לגמרי מן אכילת חל, ולכן שבת חדשה שבאה צריכים לשמח בזה מאד מאד, וכך מספרים על הצדיק הקדוש רבי מנחם מענדיל מויטבסק זי"ע (מנוחתו כבוד בטבריא) שהעידו עליו שראו אצלו דבר פלא, כל שבת כשבא, היה אצלו שבת חדשה כאלו אף פעם עדין לא טעם טעם שבת, והיה כל כך שמח כל השבת, כאלו זה השבת האחרון שלו בחיים חיותו, ובאמת מי ששש ושמח כל השבת ושומר לא להיות בכעס בשבת, על ידי זה נשפע עליו כל ההשפעות בששת ימי החול, כי כל ההשפעות מתחילות משבת, ורואים שבני אדם מתלוננים כל השבוע וכו', על חסר הפרנסה וכו', ויש להם צער ועגמת נפש מחובות וכו', והכל בא מחמת שהם לא בשמחת שבת, כי הסמ"ך מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם שלא יהיה בר ישראל שש ושמח בשבת, ולכן צריכים למסר את נפשו פשוטו כמשמעו להיות בשבת רק בשמחה, ולשמר מאד שלא יהיה שום מריבות או וכוחים בבית, כי הסמ"ך מ"ם אורב על זה מאד מאד שאדם יהיה עצוב וממרמר כל השבת,

וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂאִינוּ מְטֵעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, אֲלֵא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשַׁבַּת לֹא לְרִיב וְלִהְתַּוַּכַּח עִם אֶף אֶחָד, וְהוּא רַק שֵׁשׁ וְשֵׁמֶחַ כָּל הַשַּׁבָּת, וּמִקְפִּיד לְלַכֵּת לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת בְּשַׁבָּת, כִּי גַם בַּיָּמֵי הַחֹל זֶה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְהִקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, אֲבָל בְּאִין עָרָךְ כְּשֶׁבֶן אָדָם מִתְפַּלֵּל בְּשַׁבָּת בְּמַנְיָן, אֲזִי זוֹכֵה לְהִתְעַנֵּג בְּזִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְדַע לָךְ שְׂאֵף שְׂאֵנִי מְעוֹרֵר וּמְחַזֵּק אוֹתָךְ בְּכָל יוֹם הֵן בְּשִׁמְחָה וְהֵן בְּאִמוּנָה וְהֵן בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְהֵן בְּצַדִּיקָה וְחֶסֶד וְכוּ' וְכוּ', זֶה הַכָּל כְּדֵי שְׂלֵא יִתְיַשְׁנוּ אֲצֻלְנוּ הַדְּבוּרִים שְׂאֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים אֲצֵל רַבְנוּ ז"ל, וְלִכְּנֵן תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה הֵן עִם עֲצָמְךָ וְהֵן עִם אֲחֵרִים, רַק לְהִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה תְּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם לֹא יִכּוֹל לְסַבֵּל כְּשֵׁיִשׁ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַעֲנִיָּן שְׁלוֹ זֶה רַק פְּרוּדִים "הַפְּרָד וּמִשְׁל", וּבְזֶה שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל תְּמִיד דָּן לְכַף זְכוּת אֶת הַזּוֹלָת, וּמְחַפֵּשׁ אֲצֻלוֹ רַק אֶת הַטּוֹב, וְהוּא בּוֹרַח מִלְּשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, עַל יַדֵּי זֶה מְשַׁרְה אֶת הַשְּׂכִינָה, וְלִכְּנֵן רְאֵה מַה לְּפָנֶיךָ, אֲתָה צָרִיךְ רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שְׂיַחֲוֶס וִירַחֵם עָלֶיךָ שֶׁתְּזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְגִּישׁ אֶת הַשְּׂמִיחָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֶיךָ וּבְשֵׁס"ה גִּידֶיךָ, וּבַפֶּרֶט בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, אֲזִי תִרְאֶה אֵיזָה שְׂפַע יִשְׂפַע עָלֶיךָ כָּל הַשָּׁבוּעַ.

אִין אֲתָה יִכּוֹל לְחַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֵׁיִשׁ לָךְ שְׂאֲתָה נִמְצָא בְּקַהֲלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ חֲמָמָה שֶׁל אִמוּנָה, וּמִי שֶׁרַק יוֹצֵא בַּחוּץ וְהוֹלֵךְ בְּקַהֲלוֹת אֲחֵרוֹת וְכוּ', כְּבָר רּוֹאֵה אֶת הַהַפְּרָשׁ בֵּין קַהֲלֵתְנוּ הַקְּדוּשָׁה לְבֵין קַהֲלוֹת אֲחֵרוֹת וְכוּ', אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלַקְנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרְלָנוּ וּמַה יְפָה יְרוּשָׁתְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בְּרִצָּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, י"א סִינּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַנְּהַה נִכְנָס הַיּוֹם שַׁבַּת חֲדָשׁ שְׁעֵדִין לֹא הָיָה שַׁבַּת הַזֶּה בְּעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְצַפֶּה מֵאֲתָנוּ שְׁנַמְסֵר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהִיּוֹת כָּל הַשַּׁבָּת רַק בְּשִׁמְחָה,
וְלִשְׁמֹר לֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת אַחַת עַל הַשְּׂנִיָּה, וּבְנִיָּה אֲנַחְנוּ נִגְרָם
לוֹ נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ירוּשְׁלַי תַּעֲנִית, פָּרָק א', הֶלְכָה
א') אֱלוֹ הַיּוֹם יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְרֵין שַׁבַּת אַחַת כְּתוּבָה, מִיָּד הָיָה בֶּן דָּוִד בָּא, וְלִכְן
אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁמַתְחִזְקַת לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבַּת קִדְשׁ, וְשׁוֹמְרַת אֶת עֲצֻמָּה
לֹא לְהַכְנִס בְּלִחְץ אוֹ בְּדַחֵק אוֹ בְּעֲצָבִים וְכוּ', אֶלָּא הִיא שְׁמִיחָה וְעֲלִיזָה כָּל
הַשַּׁבָּת, וּמְחִזְקַת נְשִׁים אַחֲרוֹת שְׂזָה הַדְּבָר הַכִּי חָשׁוּב אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה
הַתַּעֲנוּג הַכִּי גְדוֹל שְׁיִכּוּלִים לְהַתְעַנֵּג בְּשַׁבַּת כְּשֵׁנְשִׁים מְתַקְבְּצוֹת יַחַד וּמְדַבְּרוֹת
דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית, וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂזוּכָה
לוֹמֵר בְּשַׁבַּת אֶת "יוֹם שַׁבַּת בְּתַהֲלִים", שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל אֶת
גְּדֹל מַעֲלָתָהּ, וְהַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זִי"ע הִרְאָה פַּעַם לְתַלְמִידָיו מַה קוֹרָה
עִם נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשַׁעֲרָה שֶׁהֵם אוֹמְרִים בְּשַׁבַּת תְּהִלִּים וְכוּ',
שְׁעוּלָה שְׁעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְן תְּהִי חִזְקָה לוֹמֵר בְּשַׁבַּת הַזֶּה
אֶת "יוֹם שַׁבַּת בְּתַהֲלִים", וְתִזְכְּרֵי אוֹתִי לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן, כִּי עֵדִין אֲנִי צְרִיךְ
לְרַחֲמִים מְרַבִּים לְהַתְרַפְּאוֹת לְגַמְרִי, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תְּהִי
בְּשַׁבַּת שְׁמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְזֶה יָבִיא לָךְ פְּרֻנְסָה בְּשֵׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(ירוּשְׁלַי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ב', הֶלְכָה ח') בְּרֻכַת הַיּוֹי"ה הִיא תַּעֲשִׂיר זֶה בְּרֻכַת שַׁבַּת, וּמִי
שְׁמַעֲנֵג אֶת הַשַּׁבַּת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲנֵגוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

נֹא וְנֹא תִשְׁתַּדְּלִי לְהִיּוֹת וְתַרְנִית וְלֹא לְלַכֵּת רֹאשׁ בְּרֹאשׁ וְכוּ', כִּי בְּזֶה לֹא
מְגִיעִים לְשׁוֹם דְּבָר, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵאִיר לָכֵם בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם שְׁלוֹם בֵּית
אֲמַתִּי, וְיִשְׁפַע עֲלֵיכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בְּרָצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר נֶשֶׂא, י"א סִינ׳ ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

שְׁמַעְתִּי שְׂאֵת נּוֹסַעַת בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּגִּיעֵי בְּשְׁלוֹם וְתַפְעֲלֵי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כֹּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה
לְפַעַל, כִּי כִּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קע"ג) עַל יַדֵּי הַשְּׁתַּטְחוֹת
עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֲף עַל פִּי שְׂאִינוּ רְאוּי
לְכָךְ; בְּפֶרֶט שְׂרַבְנוּ ז"ל רָצָה שְׁנַגִּיעַ מְדֵי פַעַם אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְאָמַר לְבַתּוֹ
אֲדַל בְּזֶה הַלְשׁוֹן "תַּתְאָרִי אֲנִי נִמְצָא בְּחֶדֶר אַחַד וְאֵת בְּאֵה בְּחֶדֶר הַשְּׁנִיָּה
וְצוּעָקַת אָבָא וְכו', בְּוֵדָאֵי אֲנִי שׁוֹמֵעַ, כֵּן כְּשֶׁתְּבוֹאֵי אֶל קַבְרֵי וְתִבְקְשִׁי מֵה
שְׂאֵת צְרִיכָה, אֲנִי יִשְׁמַע אֶת הַכֹּל, וְתַפְעֲלֵי כֹל מֵה שְׁתִּבְקְשִׁי", וְלִכֵּן אֵל תְּהִי
בְּטֻלְנִית, אִם אֵת נּוֹסַעַת אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, תִּנְצְלֵי שְׂמָה אֶת הַזְּמַן לְבִקְשׁ
עַל כֹּל פֶּרֶט וּפְרֵט קֶטֶן וְכו', כִּי שֵׁם בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל שׁוֹרָה אוֹרֵי הַנּוֹחַ וְהַזֶּה,
וַיְכוּלִים לְפַעַל אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ כֹּל מֵה שְׂרוּצִים בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא
הַזֶּה, שֶׁהִבְטִיחַ לָנוּ אֲשֶׁר מִי שְׁיִבּוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה
וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשֶׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תִּקְוֵן הַכֹּלְלִי", אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ
וְגִבְהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו, הוּא יוֹצִיאָו מֵהַשְּׂאוֹל תַּחַתִּית וּמִתַּחַתִּיו, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרֵי
מְאֹד לֹא לְהַתּוֹכַח עִם אֲף אַחַד, רַק לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר שְׂאֵת נִמְצָאת אֶצֶל
צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כֹּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה.

וְכַמוֹכֵן תִּזְכִּירֵי גַם אוֹתִי לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כֹּל, כִּי עַדִּין אֲנִי
זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים לְהַתְרַפְּאוֹת לְגַמְרִי, וְאֲזַכֶּה לְבוֹא לְגוֹר בִּיבְנָאֵל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדֶךָ תְּמִיד שִׁיחֶיָה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ברצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֵר נְשֵׂא, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי אֶת צְרִיכָה לְהַגִּיד שֶׁם בְּכַנְס שְׁכַל הַקְהֵלָה הוֹלְכִים עִם ... וְאֲנִי מִפְּלִיג בְּמַעֲלַת ... נְרוּ יְאִיר, כִּי כִּף זֶה דְרָכּוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת רַק בְּמָקוֹם שְׁעוֹזְרִים לָנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבָאָמַת יִתְחִילוּ לְבַנּוֹת לָנוּ גְנִים כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחוּ, וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן נִצְטָרֵךְ עוֹד מִבְּנֵה הֵן לְהַבְנִים וְהֵן לְהַבְנוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שֶׁהַבְּנוֹת הַצְּלִיחוּ בְּהַמְבָּחֵן שֶׁל סֵפֶר הַמִּדּוֹת, זֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד, וְנִצְלִיחַ בְּלַחֲנֵךְ אֶת הַבְּנוֹת עַל דְרָךְ יִשְׂרָאֵל סְבֵא.

הַמְאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

ברצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֵר נְשֵׂא, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאָת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאֵת מִתְפַּלְלֶת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתְּצַלִּיחִי בַחַיִּים, וּמְזַל טוֹב לְכַבּוֹד יוֹם הַהֲלָדָת, וּבְקָרוֹב מְאֹד יִזְמִין לְךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂדוּךְ טוֹב, וְתִכְנִי בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל.

חֲזָקִי וְאַמְצִי לומר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי מַעֲלַת אַמִּירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה מִמְּשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יְשׁוּעוֹת שְׁבַעוֹלָם, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לומר בְּכֹל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזֵה לֹקַח סֵךְ הַכֹּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֲצֵי שָׁעָה, וְכֵן תִּזְכִּי לְסִים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכֹל שְׁבוּעָה, וּבִזְכוּת זֶה תִּרְאִי נִסִּים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

בְּרַצַּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי נִשְׂאָ, י"א סִינּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאַנִּי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַשְּׂגִיטָה לִי אֶת הַסְּפָרִים שְׁבַקְשָׁתִי, וּמִסֵּרְתָּ אֶת זֶה בְּיָדִי... נְרוּ יְאִיר, אִם אַתָּה יְכוּל לְהַשִּׁיג לִי שׁו"ת "מִנְחָם מְשִׁיב נֶפְשֵׁי" ב' כְּרָכִים מִהַרְבֵּי מַחְבֵּ"ד, וְכֵן סֵפֶר "שְׂאֵלַת רַב" מִרְבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נֶפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבַר, רק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קָשָׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַח שׁוֹם קֶלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הַטְּמָאָה רק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאֵינִי כֵּן הַקְּדוֹשָׁה זֶה רק שִׂמְחָה, וּבִזְזֵה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוֹשָׁה וְכו', או אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכו', שֶׁיִּסְתַּכַּל

איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

ברצט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל היניק וחפים ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתקח את עצמך בידיך ותצליח בדרךך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת קנב:) "ינקותא כלילא דוורדא", עקר יפי הפרח כשעדין בצעירותו, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות תשובה, סימן ע"ג) העבודות שאדם עובד את השם יתברך בבחרותו, כל יום ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו, ולכן עכשו הזמן שתעזב את כל השטיות ותקח על עצמך להתנהג בדרך ארץ ותקבל שם טוב.

ראה להרגיל את עצמך לומר בכל יום הרבה פרקים משניות, שזה סגולה לטהרת הנפש מכל מיני חלדה, ואמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומוכא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להכנס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנ"ה אותיות נשם"ה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

ב.ש.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
לנכון קבלתי את מכתבכם.

תשובות חן לכם על התפלות שאתם מתפללים על רפואתי והחלמתי
המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלכם יתקבלו לרחמים
ולרצון לפני אדון כל.

אני מאד מבקש אתכם שתשמרו על השלום בית שלכם, שזה יסוד
היסודות, כי בבית שיש שמה "שלום בית" שם השכינה שורה, ובמקום
שהשכינה שורה שם הברכה מצויה, ולכן אתם מכרחים לעשות כל מיני
פעולות שבעולם שיהיה ביניכם שלום ואהבה וזה יביא עליכם ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיכם, ותשתדלו שאף פעם לא יהיה ביניכם ופוחים ואי הבנות,
כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן,
ולכן צריכים מאד מאד לשמר על השלום בית, כדי שהברכה תהיה מצויה
בתוך ביתכם.

אתם צריכים לכבד אחד את השני, והקדוש ברוך הוא יעזר לכם בזכות
זה שיהיה לכם פרנסה בשפע, כי הכל תלוי כפי השלום בית של הזוג.

רק תהיו בשמחה כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם
חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת
חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה,
כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא

לאדם את כל המחלות, ולכן תכריחו את עצמכם להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראו לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בשא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תשואת חן לכם על התפלות שאתם מתפללים על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלכם יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה

שְׁאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אָבָל תַּכְף וּמִיד שְׁמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אַזִּי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

... נְרוּ יָאִיר תְּרַאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמַנְיָן דִּיקָא, כִּי כֶף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי" הַ עַת רְצוֹן" - אִימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשִׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד.) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמְהָ הוּי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מִהֵיָּדוּת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרִבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

בשב.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרֵי נְשֵׂא, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) שֶׁעֲקָר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ זֶה עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וּבְזֶה הוּא תּוֹפֵס אֶת כָּל אָדָם, וְלִכְן אֵין דְּבָר כִּזֶּה לְהִסְתּוֹכֵב בְּלֹא מַעַשׂ וְכוּ', וְאִם אֲתָה כְּבָר הוֹלֵךְ לְצַדִּיקָה עֲבוּר עֲנִיִּים, לְמָה שְׁלֹא תִלְךָ עֲבוּר בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֲהֵל אֲבָרְהָם, שְׁאֵין עוֹד צַדִּיקָה יוֹתֵר

גְּדוּלָה מְזוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזֹר לִי בְּכָל מִינֵי עֲזָר שֶׁאֲתֶה רַק יִכּוֹל לַעֲזֹר לִי, כְּדֵי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֶם מִוְּתִיקִין שִׁיְהִיָּה שְׂתִיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאֲמָצֵע הַיּוֹם מֶרֶק חֵם, וְלַעֲת עָרֵב סְעוּדָה דְּשִׁנָּה וְכוּ', כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יִלְקוּט הוֹשֵׁעַ, רַמְזוֹ תַק"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חָבִיב עָלַי חֶסֶד שֶׁאַתֶּם גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה יוֹתֵר מִכֵּל הַזְּבַח שֶׁזֶבַח שְׁלָמָה לְפָנַי אֵלַי עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתְנִים לְאָכַל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלִצְמָאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֶּה עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּכָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדְקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יִכּוֹלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָכַל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רַעֵב וְצָמָא, שְׂמָה הוּא לֹא יִכּוֹל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבְּאֲמַת רַעֵב אוּ צָמָא הוּא יֹאכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכַל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְּתַת לְאָכַל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלִתָּךְ לַעֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, בְּמִקּוֹם לְחַלֵּק אֶת הַחֲצִי וְכוּ', לְמִי שֶׁאֲתֶה חוֹשֵׁב שֶׁהוּא עֲנִי וְכוּ', תֵּן אֶת זֶה לְבֵית הַתְּבַשִּׁיל, שְׂשֵׁם בּוֹדְאֵי זֶה צְדָקָה אֲמִתִּית.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֲתֶה מְכַרְח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֵׁשׁ וְשִׁמַּח שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוֹכַל לְגַשֵּׁת אֵלַיָּךְ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מַה שֶׁאֵין כֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שְׂמִיחָה, וּבְזֶה אָדָם יִכּוֹל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוּ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שִׁיסְתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהוּא מַחֲזִק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֵּית שְׁלוֹם

בשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי נְשָׂא, י"א סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

פְּתֹאֹם הַפְּסֻקָה לְכַתֵּב לִי כָּבֵד וּלְדוֹחַ לִי כָּבֵד וְכוּ', מַה קָּרָה? סוּף כָּל סוּף הַשְּׂגָתִי לָךְ עֲבוּדָה טוֹבָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְתַעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְכוּ'.

מַה קָּרָה עִם הַסְּפָרִים שֶׁ... גֵּרוֹ יֵאִיר שְׁלַח לִיבְנָאֵל? וְכֵן עִם שְׁלֹשׁ כְּרָכִים "אָשֶׁר בְּנַחַל" צ"ח, אָקוּהָ שְׁתּוּכַל לְהַעֲבִיר אֶת זֶה אֵלַי מַה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָרָ, עִם מִי שְׁנוֹסֵעַ לְכָאֵן.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךְ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאֲדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה שׁוֹם קֶלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלַיךְ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מַה שְׁאִין כֵּן הַקְּדוֹשׁ זֶה רַק שְׂמִיחָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שְׁיִסְתַּכֵּל אֵיךְ שֶׁהוּא מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְדַבֵּק אֶת הָאָדָם אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תַּמִּיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכָל אָשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בשד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"א סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַךְ יֵצֵא, פְּשוּט עַל יְדֵי זֶה הַצְּלָתָ אֶת חַיֵּיךְ שֶׁהִיָּה בְּסִכְנָה מְאֹד גְּדוֹלָה וְכוּ', וְלִכְן עֲכָשׁוּ אֶת צְרִיכָה מְאֹד לְשִׁמֵּר לֹא לְהִכְנֵס בְּהִרְיוֹן לְכָל הַפְּחוֹת לְשִׁנְתִּים, כִּי זֶה מְאֹד מְסֻכָּן וְכוּ'.

חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד וְדַעוּ לָכֶם שֶׁכָּל מַה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה יֵשׁ בְּזֶה חֲשׁבוֹן צֶדֶק, יֵשׁ הִרְבֵּה דְבָרִים שֶׁאַנְחֵנוּ לֹא מִבִּינִים, הַעֲקֵר רַק לְהִתְחַזֵּק וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

... נִרוּ יָאִיר תְּרַאֶה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֹךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וַאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי" הַ עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצְּבוֹר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הוּי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כָּבֵר קִלְפַת עוֹג מְלֵךְ הַבֶּשֶׁן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִינּוּ רַבֵּנוּ ז"ל עַל זֶה בֵּינְתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשְּׁמִחָה, וְלִכְן צְרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׁמַח הַיּוֹם שְׁמַח לְמַחֵר, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר, לְפִי שֶׁאֵין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְן יַעֲזוּר

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצֻבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְף וּמִיד שְׂמֵכְרִיחַ אֵת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, אַזִּי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תְּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

בִּשְׁה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי נְשֵׂא, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שִׁיחֵיו נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְכֶם.

רְצִיטִי מְאֹד לְדַעַת מֵה קוֹרָה וְכוּ', וְאִם הַכֹּל בְּסִדְרָה, כִּי אֵנִי לֹא מִפְּסִיק לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנָי אֲדוֹן כֹּל.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִיּוֹן כ"ד) מִצְּנוּה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה תְּמִיד, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצֻבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָל הַחוּלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קֶלְקוּל הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמִסֵּר אֵת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֵחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (תְּנַחֲוּמָא שְׂמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחָה, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחָה, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה,

ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספור לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בשו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

רק עכשו מצאתי את המכתב שכתבת לי, והנה מתוך הדברים שלך הבחור הזה הוא בכלל לא יציב וכו', והוא לא כל כך טלית שפלה תכלת וכו', כי אם היה לו כבר בן חוץ מהנשואין וכו', מי יודע מה עוד יש אחרינו? איזה קפה של שרצים? ולכן למה לך להכנס במטה חולה?

הקדוש ברוך הוא יזמין לך בחור טוב וחס שדואג לך, והוא יחזק אותך לא שאת תצטרכי לסחב וכו', אחד שהוא נמשך אחר דכאון וכו', ולכן לדעתי מעזבי את זה, והוא יתברך בודאי לא יעזב אותך, ובפרט אם תתפללי והקדוש ברוך הוא יזמין לך בחור ירא שמים וחס, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מברחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה,

כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשָׂמַח שׁוֹם קִלְפָּה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיָה, כִּי הִטְמְאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין בֶּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שְׂמֵחָה, וּבְזוֹה אִשָּׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְדְּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהִטְמְאָה וְכוּ', שֶׁתִּסְתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחַזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךְ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

בשז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי נִשְׂא, "א סוּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת מְכַרְחָה לְהַתְחַזֵּק כִּי אִין זֶה עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אַחַר עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת שֶׁלֹּא יָבִיא לְךָ לְשׁוֹם דְּבָר, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשָׂמַח שׁוֹם קִלְפָּה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיָה, כִּי הִטְמְאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין בֶּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שְׂמֵחָה, וּבְזוֹה אִשָּׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְדְּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהִטְמְאָה וְכוּ', שֶׁתִּסְתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחַזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אִם תִּתְחַזְּקִי תִרְאִי שֶׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב וְיִהְיֶה לָכֵם בֵּית מְשֻׁלָּכִים, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בשח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בקברי צדיקים מתר להכנס בכל זמן וכו', מלבד זאת צריכים תמיד לזכר מה שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מברחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליך, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך שבת שלום

בש"ט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
ולנכון קבלתי את מכתבכם.

מזל טוב לקראת היום הנשואין העשירי שלכם, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק מכם כל הדינים על ידי פלא עליון, ויתרחב לכם בגשמיות וברוחניות.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותה, ואמר (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למטר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא ימשיך עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ובכל אשר תעשו תצלחו, העקר רק להתחזק כי אין עצה בזה העולם רק

התחזקות, ואת זה קבלנו מרבנו ז"ל, שבזה העולם מכרחים להתחזק, ואשרי מי ששם אֶזְנָן קִשְׁבָת אֶל דְּבָרָיו ז"ל, כי הם מים קרים על נפש עיפה, ולכן מה טוב ומה נעים באם תעשו לעצמכם חק ולא יעבר לעין בכל יום בכמה מכתבים בשו"ת "אשר בנחל", ושם תמצאו מרגוע לנפשכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בשי.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאני רואה בכל יום בתפלת הנותקין אתה מכין את המים חמים והעוגה לאנשי שלומנו, אשריך ואשרי חלקך שיש לך חלק בזכות כל כך גדול, כי אין עוד צדקה יותר גדולה מבית התבשיל - אהל אברהם, פי הצדקה הזו עולה על כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, ושלא יפסק הענין הזה שיהיה בבקר אחר התפלה תה או קפה עם עוגה לכל המתפללים, והקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה להתחזק מעמד בזה ולא נשבר בשום פנים ואופן, והבעל שם טוב הקדוש ז"ע אמר אם רוצים יכולים.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם

עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלַיָּךְ קֶשֶׁה לָּךְ לֵהִיֹּת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרַּח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לֵהִיֹּת בְּשִׂמְחָה, כִּי כִשְׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוֹם קֶלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלַיָּךְ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׁאִין כֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שְׂמִיחָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכו', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמָאָה וְכו', שִׁיִּסְתַּכַּל אִיךְ שֶׁהוּא מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בְּשִׂיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסִדְרֵי נִשְׂא, "י"א סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח

לְנִכוּן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שְׁלֹא יִהְיֶה לְכֶם שׁוֹם אֵינְטֵרְנֵט בְּהַפְּלֵאפוֹן, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, כִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בְּכָל מְקוֹם, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת וְכו', כִּי אַחַר כֵּךְ מְשַׁלְּמִים עַל זֶה בִּיקָר, וְהִיֹּת שְׁאֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתּוֹרְקוּ אֶת הָאֵינְטֵרְנֵט וְכָל מִינֵי מִשְׁחִית שֵׁישׁ הַיּוֹם וְכו', כִּי בְּקִלוֹת יְכוּלִים לִפְלֵל בְּנִפְיֵלָה כְּזוֹ שְׁאַחַר כֵּךְ אִין עַל זֶה תְּקוּן, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי כִּי אֲנִי רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָכֶם, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצִיְתוּ אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרְטוּ, וּבִפְרֵט תִּהְיוּ נְזַהְרִים מְאֹד מְאֹד בְּאִסוּר הַחֲמוּר שֶׁל נְדָה וְכו', וּכְבֹר כְּתַבְתִּי לְכֶם וְאָכְתַב לְכֶם עוֹד פְּעַם

מה שאמרו חכמינו הקדושים, כי זה לא צחוק, משחקים עם אש וכדו', (שבת י"ג.) תני דבי אליהו: מעשה בתלמיד אחד, ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה, ומת בחצי ימיו. והיתה אשתו נוטלת תפליו ומחזירתן בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ואמרה להם, כתיב בתורה: (דברים ל') "כי הוא חייך וארך ימיו", בעלי, ששנה הרבה וקרא הרבה, ושמש תלמידי חכמים הרבה מפני מה מת בחצי ימיו? ולא היה אדם מחזירה דבר. פעם אחת נתארחתי אצלה והיתה מספרת כל אותו מארע. ואמרתי לה: בתי, בימי נדוּתך - מה הוא אצלך? אמרה לי, חס ושלוּם, אפלו באצבע קטנה לא נגע בי. בימי לבוּניך מה אצלך? אכל עמי, ושטה עמי, וישן עמי בקרוב בשור, ולא עלתה דעתו על דבר אחר. ואמרתי לה: ברוך המקום שהרגו, שלא נשא פנים לתורה, שהרי אמרה תורה: (ויקרא י"א) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב".

ולכן זוג צעיר שעכשו התחתנו, צריכים ללמד את ההלכות ולא להכשל באסור נדה החמורה, שזה עוון כריתות רחמנא לצלן, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתקחו את דברי אלו בתוך לבכם ותצליחו בחייכם, כי אני מאד מאד אוהב אתכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בשיב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד חזק בזה שאמרתי לך שאם תתחיל להדפיס כרך אחר כרך "אשר בנחל" תראה נסים נגלים למעלה מדרך הטבע, כי תהלה לאל, הספרים האלו פועלים נפלאות בזה העולם, יש אנשים שכל ההתחזקות

שלהם זה רק משו"ת "אשר בנחל", חלשתי מתגברת עלי בכל יום יותר ויותר, ואני לא יודע מה יולד יום, ולכן הולך לי בחיים עוד לראות כמו עיני להדפיס את כל המכתבים שבשו"ת "אשר בנחל", ואף שזה נראה חלום וכו', אבל הרבה חלומות התגשמו, ולכן אבקש אותך מאד מאד אם אתה יכול להודרו בזה, סוף כל סוף אתה צריך ישועה גדולה מן השמים, ונסים למעלה מדרך הטבע, בוא תנסה תדפיס אפלו מאה עתקים, אבל קדם כל שיהיה כבד מחוץ לעולם, אז תראה שהכל יסתדר על צד הכי טוב.

רק תתחזקו אתה ואשתך באמונה פשוטה בו יתברך, כי (משלי כ"ח)
 "איש אמונות רב ברכות", יעזר הקדוש ברוך הוא שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך שבת שלום

בשיג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תהלה לאל, בנך נרו יאיר מצליח פה מאד מאד, ולאט לאט הוא יוצא מעצמו ונעשה עצמאי.

בענין מה שפכתת וכו', אף אחד לא הזיז אותך, אני לא יודע על מה אתה מדבר? רק הודיעו לי שהבחורים שוכבים לפנות ערב, וקשה מאד מאד להחזיק אותם, יעזר הקדוש ברוך הוא שתחדיר בהם יראת שמים שלמה, אשר אין דבר גדול מזה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשמקרבים את בננו אליו, ולכן תמשיך להחדיר בהם יראת שמים שלמה.

היום אני כבר יכול לראות כל מה שקורה בהקהלה, כי יש לי מעגל סגור, ואני רואה איך שהבחורים קופצים וצוהלים וכו', ותגיד להם את

זה וכו', גם מאד נהניתי לראות איך שהבחורים מתפללים בהישיבה בליל שבת, ואחר כך אוכלים את הסעודה ביחד (כשאצלכם כבר מזמן שבת, אצלנו עדין לפני הצהריים בערב שבת), חזק ואמץ מאד כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שעוסק בקרוב רחוקים וכו', ואצלנו צריך להיות קרוב קרובים וכו', כי אם אנחנו לא נדאג על הילדים שלנו מי ידאג עליהם? ולכן אני רוצה שתחדיר בהם יותר ויותר יראת שמים בו יתברך ויראת חכמים והיה זה שכרי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בשיר.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שלקחת על עצמך ללמד עם הבחורים בהישיבה, ולהחדיר בהם דרך איך ללמד וכו', כי סוף כל סוף הם בחורים בעלי תשובה טריים וכו', וצריכים לדעת איך ללמד גמרא וכו'.

עם כל זאת אני מאד מבקש אותך שתשמור לא להעמיס עליך יותר מדי, כי שמעתי שאתה כבר קם כמה שעות קדם אור היום, אשריך ואשרי חלקך, אבל אתה צריך לשמור על הבריאות שלך, ולא למתח את החבל יותר מדי שלא יקרע.

אין לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזה שלקחת על עצמך להחדיר בהתלמידים אמונה פשוטה בו יתברך ויראת שמים, כי דבר זה

מָאָד מָאָד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹכָא בְּזֵהָר (תְּרוּמָה ק"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מָאָן דְּאָחִיד בְּיָדָא דְּחֵיִבָּא, וְאִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמִשְׁבַּק אֲרַחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּתַלְתַּת סְלוּקִין מַה דְּלָא אִסְתַּלַּק הָכִי בַר נָשׁ אַחְרָא, גָּרִים לְאִכְפֵּיִי סִטְרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאִסְתַּלַּק קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִיָּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהּ לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל הָאֵי בַר נָשׁ כְּתִיב: (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אֵתוּ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאִתִּי, כָּל מְאָרֵי דִּינִין לֹא יִכְלִין לְמִידָן לִיָּה בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאִתִּי, עָאֵל בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי וְלִית מָאָן דִּימְחִי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב: (תְּהִלִּים ק"ב) "גְּבוּר בְּאָרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעֲשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח בַּחֲשָׁךְ אִוֵּר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלָל בְּעַדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם

בשטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, י"א סִינ׳ ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלְתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאָד מָאָד שְׂמַחְתִּי שְׂאִתָּה מִתְחַזֵּק וּמִמְשִׁיךְ לְהַתְּלַהֵב אוֹתוֹ הַתְּלַהֲבוֹת שְׂהִיָּה לְךָ עַד כַּה וְכוּ', מִי יוֹדַע אִם לֹא הִגִּיעַ הַזְּמַן שְׂתַכְנַס חֲזָרָה בְּתַלְמוּד תּוֹרָה כְּדֵי שְׂתַרְאָה וְתִבִּין וְתִשְׁכִּיל אֵיזָה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ אֲנַחְנוּ מְכַנְּסִים בְּהִילְדִים, וְהַהוֹרִים בְּכָלֵל לֹא מְעַרְיָכִים אֶת זֶה, וּמִי יִתֵּן שְׂתַהֲיֶה שְׁלִיחַ טוֹב לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְסַפֵּר לָהֶם אֵיזָה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ ר' ... גְּרוּ יֵאִיר מְכַנְּסֵי בְּהַתְּלַמוּד תּוֹרָה, וְכֵן גְּבַרְת ... תַּחֲיֶה מְכַנְּסָה בְּהַבְנוֹת בְּהַבֵּית סֵפֶר, כִּי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיַחֲיוּ חוֹשְׁבִים שְׂהִילְדִים שְׁלָכֶם צוֹמְחִים עַל הָעֵץ וְכָךְ

הם מצליחים וכו', והם לא יודעים את הצער והעגמת נפש והחלישות הדעת שיש לי וכו', עד שאני רואה מהתלמידים פרות ופרי פרות.

... גרו יאיר אמר לי שכמה מאנשי שלומנו נוסעים לכאן, תהיה אתו בקשה, ולמסור להם את כל הספרים ששלח ... גרו יאיר.

דברתי עם ר' ... גרו יאיר שיכין שיחות קצרות ספורים מה שרשומים אצלו מהשנים הקודמות, ואתה יכול להדפיס את זה להתלמוד תורה כל שבוע, ולחלק את זה בין התלמידים, וזה רעיון טוב מה שהצעת, יעזר הקדוש ברוך הוא שאתה תכניס את כל המרץ שלך בתוך הנער שלנו, כי חבל שנאבד אותם, וכך כל שבוע הוא ישלח את זה אליך הספורים, ואתה תדפיס את זה "שיחות לנער".

תהלה לאל, הבית התבשיל עובד כמו שצריך, היום יש לי מעגל סגור ואני רואה מפה מה שקורה שמה, אני יכול לראות מותיקין עד הלילה איך שכלם אוכלים.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תהיה שמח.

המאחל לך שבת שלום

בשטז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תשואת חן לכם על התפלות שאתם מתפללים על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלכם יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

... תחיה מזל טוב לקראת יום ההלדת שלך, יעזר הקדוש ברוך הוא

שְׁתֵּהי בְּרִיאָה וְתֵרוּי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיָּה, וְיִהְיֶינּוּ יִרְאִים וּשְׁלָמִים,
וְתֵאָרִיכֵי יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת בְּיַחַד עִם בְּעֻלָּה.

רק חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְנֵנוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵהּ, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד,
וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֵצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוֹרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבְּאִים
עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קֶלְקוּל הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמַחֵה, וְלֹא
כָּל מִי שֶׁמָּצַר הַיּוֹם מָצַר לְמַחֵה, לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מְצוּיָה אֲצֻלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה,
וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה
שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ
עֵצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אָבָל תַּכְּף וּמָיֵד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֵצְמוֹ לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
אֲזַי נִפְתָּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

... נֵרוֹ יֵאִיר תְּרַאֶה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית,
מְנַחֵה, עֶרְבִית בְּמַגִּין דִּיקָא, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי
דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי" הַ עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן?
בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֲזַ
טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם
ז"ל (בְּרִכּוֹת נד.) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם
מִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא
רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגִּין, זֶה כְּבָר קִלְפַת
עוֹג מְלַךְ הַבָּשָׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיהָדוּת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בשיז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה מביא בכל יום לבית התבשיל - אהל אברהם בבקר לחם וחלב וגבינה וכו', אשר זה הצדקה הכי גדולה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלהי עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותה, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לעזור לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ה.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב

ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך
הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשיח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר על הילדים שלך, כי שמעתי שהם
מסתובבים בערב והם מתחילים עם ילדים חלונניים וכו', מה אנחנו צריכים
את הצרות והבעיות האלו, אתה יודע שאני מקפיד על דבר זה מאד מאד,
ולכן תשמר על הילדים שלך, ודע לך שלזכות לילדים טובים צריכים הרבה
דמעות לשפך כמים לפניו יתברך, כי ילדים טובים לא צומחים על העץ,
וכפי שמשקיעים בהילדים כך מוציאים את הפרות מהם, אקנה שתקח את
זה לתשומת לבך.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה,
ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב
(תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה
שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך
כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות
נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את
השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב
ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך
הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשיט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמרי על הילדים שלך, כי שמעתי שהם מסתובבים בערב והם מתחילים עם ילדים חלונניים וכו', מה אנחנו צריכים את הצרות והבעיות האלו, את יודעת שאני מקפיד על דבר זה מאד מאד, ולכן תשמרי על הילדים שלך, ודעי לך שלזכות לילדים טובים צריכים הרבה דמעות לשפך כמים לפניו יתברך, כי ילדים טובים לא צומחים על העץ, וכפי שמשקיעים בהילדים כך מוציאים את הפרות מהם, אקנה שתקחי את זה לתשומת לבך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשכ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם חִלְשׁוֹת הַדַּעַת, אָנִי מִקְפִּיד מְאֹד שְׂאֵת תַּתְּנִי כֹּל שְׁבוּעַ שְׁעוֹר בְּעֵת הַגְּבוּשׁ עִם הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, כִּי כְּמַעַט בְּלֶן כּוֹתְבוֹת לִי שְׂזֵה הַחִיּוֹת שְׁלֵהֵן וְכוּ', וְלִכֵּן מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא ... וְכוּ', כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לְךָ דְּבוּרִים לְחִזָּק וְלַעֲוֹדֵד וְלִשְׂמַח אוֹתְךָ וְכוּ', וְזֶה שְׂהַחֲלִיטוּ הַבֵּית הַהוּרָאָה לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁעוֹר לְהַנְּשִׁים בְּיוֹם שְׁנִי, זֶה מְכָרַח כִּי יוֹם רֵאשׁוֹן וְיוֹם שְׁלִישִׁי זֶה עֶרְבֵי שְׂמֻחָה וְכוּ', וְעַנְיֵן הַלְכוֹת זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ לַנְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ שְׂיִדְעוּ, כִּי פְּשׁוּט הֵן לֹא יוֹדְעוֹת כְּלוּם, מִמֶּשׁ כְּלוּם, וְלִכֵּן זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ שְׂיִהְיֶה שְׂתֵי שְׁעוּרִים בְּכֹל שְׁבוּעַ מִהַמוּצִי"ם, אֶחָד לְהַגְּבָרִים וְאֶחָד לְהַנְּשִׁים שְׂיִדְעוּ הַלְכוֹת יוֹם יוֹמִיּוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם חִלְשׁוֹת הַדַּעַת מִשׁוּם דְּבָר, אֶת צְרִיכָה לַעֲבֹד רַק עַל נִקְדָּה אַחַת, לְהִיּוֹת שְׂמֻחָה וְעֵלְיָזָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזֵה דְּבָר מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת דְּעִי לְךָ שְׁלִכְלֵם עֲבוּדָת הַשְּׂמֻחָה בְּאֵה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי טִבֵּעַ שֶׁל אָדָם שְׂנַמְשֵׁף תְּמִיד אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂתַמְסְרִי אֶת נַפְשֵׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׂעוֹבֵר עֲלֶיךָ קָשָׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכָרַחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי כְּשֶׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמַּח שׁוּם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלַיךְ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׂאִין כֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שְׂמֻחָה, וּבְזֵה אִשָּׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שְׂתַסְתַּכַּל אֵיךְ שְׂהִיא מְחֻזָּקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשְׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוּמַע תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בשכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר נְשֵׂא, י"א סִינ׳ ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי כְּתִבְתִּי לָהּ מִכְתָּב וְכו', וְאֲנִי מִקְּוָה לְהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהִיא תִּבְיֵן דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר וְכו', אֲדַרְבֶּה אֲנִי מֵאֵד שְׂמֵחַ שֶׁהִיא מוֹסֵרֶת שְׁעוֹר לְהַנְשִׁים הַצְּעִירוֹת, וּמְחִזְקֶת אוֹתָן, כִּי אֲנִי מִקְּבֵל הַמוֹן מִכְתָּבִים מֵהֵן שֶׁזֶה הַחִיּוֹת שְׁלֵהֵן, וְלִכֵּן שֶׁתִּמְשִׁיךְ כִּי זֶה כָּל הַחַיִּים שְׁלֵי שֶׁהַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת יִתְחַזְּקוּ בִּירְאֵת שְׂמִים שְׁלֵמָה, וּבִצְנִיעוֹת אֲמֵתִי כְּרֵאוֹי לְבַת יִשְׂרָאֵל.

חֲזָקִי וְאֲמִצִּי מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבַר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קָשָׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכֻרַחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאֲדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחַ שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלַיךְ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שֶׁאֵינְךָ כֵּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזוֹה אֲשֶׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְדְּשָׁה וְכו', אוֹ אִם הִיא בְּהִטְמָאָה וְכו', שֶׁתִּסְתַּכֵּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחִזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בשׁכּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי נִשְׂאָה, י"א סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מֵתְפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ עַל הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת שֶׁאַשְׁתָּף כָּכֵר מְרַגֵּישָׁה טוֹב,
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהִיָּה לְגַמְרֵי בְרִיאָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוּרוֹת
מְשֻׁמַּחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמַר עַל הַיְלָדִים שֶׁלְךָ, וְאִם הֵם יִהְיוּ
יְלָדִים טוֹבִים אֲנִי יִקַּח אוֹתָם לְכֶאֱזָן, אֲבָל הֵם צְרִיכִים לְהִתְמַיֵּד הַרְבֵּה בְּמִקְרָא,
בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא וְכוּ', וְדַע לְךָ שֶׁלְזִכּוֹת לַיְלָדִים טוֹבִים צְרִיכִים הַרְבֵּה דְמַעוֹת
לְשִׁפּוֹךְ כַּמִּים לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי יְלָדִים טוֹבִים לֹא צוֹמְחִים עַל הָעֵץ, וְכַפִּי
שֶׁמְשַׁקֵּיעִים בְּהַיְלָדִים כִּף מוֹצִיאִים אֶת הַפְּרוֹת מֵהֶם, אֲקוּהָ שֶׁתִּקַּח אֶת זֶה
לְתִשׁוּמַת לְבָבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם
עֲצֻבוֹת לֹא פּוֹעֵלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךָ שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁמֵּרֵב צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם
כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרַּח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
כִּי כִּשְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי
הַטְּמָאָה רַק עֲצֻבוֹת, מֵה שֶׁאֵין בֶּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שִׁמְחָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוֹל
לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שֶׁיִּסְתַּכַּל
אִיךָ שֶׁהוּא מַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֵל הָאֵין
סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

בשכג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר תלמיד "דמשק אליעזר"
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה שמח בענין הישיבה, ואל תדאג אם כל יום
תצא בין ההרים להתבודד להקדוש ברוך הוא, אזי תזכה למצא את בת זוגך.

אני מאד מאד שמח שאתה רוצה לקחת על עצמך את הנקיון של
הישיבה, תראה לדבר עם האברך ... גרו יאיר, והכל יסתדר על צד הכי טוב,
וזה שמחה גדולה אצלי.

תשתדל לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה תמיד היה חק ולא
יעבר אצל אנשי שלומנו היקרים, כי רבנו ז"ל נתן תקון לכמה מאנשי שלומנו
וביניהם מוהרנ"ת ז"ל שיאמרו בכל יום ח"י פרקים משניות (עין שיחות-הר"ן,
סימן קפ"ה), ושמעתי פעם מהרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל שהוא הכיר
נין מוהרנ"ת ז"ל, נכד של בתו חנה צירל עליה השלום, שהיה גר בחר קוב,
והיה בעל הבית פשוט, ובכל יום היה לומד ח"י פרקים משניות חק ולא
יעבר, וכך נהג המון שנים, אשרי מי שזוכה לקים את רצון רבנו ז"ל.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם
עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע
שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם
כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה,
כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי

הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵהַ שְׂאִיִן בֶּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שְׂמֵחָה, וּבִזְזָה אָדָם יָכוֹל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְדְּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שֵׁיִסְתַּכֵּל אִיךָ שֶׁהוּא מַחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּשְׂמֵחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִיִן סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בשכד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר נְשֵׂא, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּשׁוּאת חַן לְךָ שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּעֵנִין כְּתִיבַת סֵפֶר תּוֹרָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיזְדַּרְזוּ וַיִּגְמְרוּ אֶת זֶה מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהָר.

רַק תִּתְחַזַּק וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ.

תַּעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְׂמֵחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה בָּא לְךָ מֵאֵד מֵאֵד קִשָּׁה, תֵּאֱמִין לִי שֶׁלְּכֹל אֶחָד זֶה קִשָּׁה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֵחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֵלִים שׁוֹם דְּבַר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוּת וְסוֹרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קִשָּׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, עִם כָּל זֹאת אֵתָה מְכַרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, כִּי כִשְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמַּח שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיךְ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵהַ שְׂאִיִן בֶּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שְׂמֵחָה, וּבִזְזָה אָדָם יָכוֹל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְדְּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם

הוא בהטמאה וכו', ש'סתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשכה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי בזה שאתה מבשר לי שהכל בסדר, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה שרוייה ביניכם ואהבה והבנה הדרית, ובזה תצליחו בהחיים.

אני מאד מבקש אותך שתלמד בכל יום את הדרך היומי, אשר אין למעלה מזה חק ולא יעבר, וכן תתפלל במנין את השלש תפלות.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', ש'סתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתֵי שְׁאֲנֵי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָּהּ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְאַחֵל לָּהּ שִׁבְת שְׁלוֹם

בשׁוּ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קָדֵשׁ לְסֹדֵר נִשְׂא, י"א סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, וְתִהְיֶי רְגִילָה לֹאמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מְסַגֵּל לְלִדָּה קָלָה, אֲשֶׁר רַבְּנֵי ז"ל אָמְרוּ: (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְכָּרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטְּבַע; וְלִכֵּן טוֹב שְׁתֵּאמְרֵי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מֹשֶׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לוֹרִיאֵ אֲשַׁכְּנַזִּי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלַב וְכוּ' וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרַת, תִּהְיֶי רְגִילָה לֹאמֵר אֶת זֶה מִדֵּי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאֵי שְׁתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבִשְׁמַיִם, שֶׁבְּזִכּוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרַתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזִכּוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרַתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּה לָּהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֵד בְּרִיאַת בְּחוֹשֵׁיו וּבְאִיבָרִיו, וְאַזְכֶּה לְעֵבֵר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאַזְכֶּה לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׁיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאַזְכֶּה לְהִיוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ י"י צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

יכולים לעשות בדיקת מערכות וכו', וזה לא מסכן, והקדוש ברוך הוא יעזור שהכל יהיה תקין, רק אל תכנסו בלחץ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בשכז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי שאתה רוצה להפגס לעזר במלא המרץ לבנות ולשפץ את אולם השמחות, כי הגיע הזמן שיהיה אולם נפלא לשמחות של אנשי שלומנו, ויהיה יפה כמו הבית הכנסת למעלה והמטבח של בית התבשיל למטה.

מה אמר לך! זה הצדקה הכי גדולה לעזר לאנשי שלומנו שיוכלו לעשות את השמחות בלי הוצאות מיתרות וכו', וכן בענין בית התבשיל - אהל אברהם שאין צדקה יותר חשובה מזה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותה, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשה כל מה שביכולתך לעזור

לי שאוכל להמשיך עם זה כל השנה, ולכן מי יתן שתכניס את עצמך ביתר שאת ביתר עז לעורר את כל אנשי שלומנו, והם יכולים להנות מזה גם כן, ותהיה בקשר עם האברך ... גרו יאיר.

העקר ראה למסור את נפשו להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשכח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מבין טוב טוב את הצער שלך, כי גם אני מצטער בצער הגדול הזה וכו', עם כל זאת אני כותב להם ולכל אלו שצריכים לעבר את זה לא עלינו וכו', כי עדיף ככה משיוולד חס וחלילה ילד או ילדה בעלי מומין וכו', או מפגרים וכו', שזה הקללה הכי גדולה, והצער הכי גדול שאף אחד בעולם לא יעבר את זה וכו', עד כדי כך שהחזון איש זי"ע אמר, מי שיש לו בן או בת חולים במחלת תסמנת דאון וכו', או מפגרים וכו', צריכים לקום לפנייהם כדין שקמים לפני אדם מבגר וכו', מרב הצער והעגמת נפש שעוברים והם מחזיקים מעמד ראוי לקום לפנייהם וכו', ובזה אני מנחם את כל אלו שעברו את זה לא עלינו וכו', ולכן לא בחנם שאומרים חכמינו הקדושים (ברכות

(גה) חִיב אָדָם לְבָרוּךְ עַל הַרְעָה כְּשֵׁם שְׁמִבְרוּךְ עַל הַטּוֹבָה, שְׁנֹאֲמַר: (דְּבָרִים ו' ה')

"וְאֶהְבֶּתְךָ אֶת הוֹי"ה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וְגו', "בְּכָל לִבְבְּךָ" בְּשֵׁנֵי יִצְרִיךָ בִּיצֵר

טוֹב וּבִיצֵר הַרַע, "וּבְכָל נַפְשֶׁךָ" אֶפְלוּ הוּא נוֹטֵל אֶת נַפְשֶׁךָ, "וּבְכָל מְאֹדְךָ"

בְּכָל מְמוֹנְךָ, דְּבָר אַחַר "וּבְכָל מְאֹדְךָ" בְּכָל מְדָה וּמְדָה שֶׁהוּא מוֹדֵד לְךָ הוֹי

מוֹדָה לוֹ.

הַיּוֹם יֵשׁ לִי מַעְגָּל סְגוּר וְאֲנִי יְכוּל לְרֹאוֹת אֶת כָּל הַפְּעִילוֹת שֶׁל הַקְּהֵלָה

הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂאִין לָנוּ

מָה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשּׁוֹם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, עַל אֵף כָּל הַקְּשָׁיִים שֶׁעֲדִין עוֹמְדִים לָנוּ

עַל הַדְּרֹךְ וְכו', עִם כָּל זֹאת בְּכַחוֹ יִתְבָּרַךְ וּבְכַח רַבְנוּ ז"ל, אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים עַל

הַכָּל וְכו'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל

וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בשכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֵר נְשֵׂא, י"א סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי

הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְּךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן

לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֶׁמַּח שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לְאַחַ שְׁלֶךָ ... גְּרוּ יְאִיר, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ

בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּתְפָּרֵן וְנִסּוּ בְּכַבוֹד, וּבְשִׁקֵּט תִּבְנוּ מִה שְׁיִתַּר דִּירוֹת מִה שֶׁרַק שִׁיךָ,

כִּי כָּל כֶּף הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת טוֹבוֹת רוֹצִים לְהַכְנִס, אֲבָל אֵין דִּירוֹת, וְלִכֵּן תְּבוֹא

עֲלֵיכֶם בְּרָכָה שְׂאֵתֶם בּוֹנִים בְּשֶׁקֶט דִּירוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּצְלִיחוּ
בְּגִדּוֹל.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכֶלְתְּךָ לַחֲטֹף בְּכָל יוֹם אֶת
הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֵה, כְּמֵאמָרֶם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.)
לְעוֹלָם לַיְגִרִים אֵינִישׁ וְאֵף עַל גֵּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמֵר,
כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מְכַל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדִיךָ, וְהַלּוֹאֵי שְׂתוּכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁבַקְהֶלְתָּנוּ, שְׁלוּמֵדִים
בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כָּבֵר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֵׁשׁ שְׁעוּרִים בְּזַמְנֵים
נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שְׂמֵתָאִים
לְךָ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

תְּרַאֲהוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה,
עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֵף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרַכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הוֹי" הַ עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה
שְׁהַצְבוּר מֵתְפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ
כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאמָרֶם ז"ל (בְּרַכּוֹת
נד:) מְחַנְּה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוֹי, תְּלַתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מֵתְפַלְלֵל אֶת
הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שְׂהוּא רַק מִתְקַרֵּר
וּמִתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מְלֶךְ
הַבְּשֵׁן שְׂיַעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיהָדוּת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
וּתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בשל.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

לדעתי כדאי לכם לקחת את העורך דין שלכם כדי שלא יהיה נגוד אינטרסים, ואתם צריכים מאד מאד לשמר, כי כמה מאנשי שלומנו נפלו בפח וכו', אמרו להם שהם יכולים לבנות על חצי דונם בערך שלש מאות מטר מרבע, ולבסוף לא נתנו להם רק מאתים, ולכן צריכים עורך דין שיכיר את הכל, ולא ללכת ולחיות באשליות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתזכו לבנות בית דירה יפה עם צימרים, שיהיה לכם הכנסה, והשמחה תמיד יהיה בביתכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותה, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבנות וההמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למטר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בשלא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר נשא, י"א סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיחיו
לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתם שניכם שמחים ומשלימים אחד עם השני, ובזכות זה יעזר לכם הקדוש ברוך הוא שיהיה לכם רק טוב בחיים, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב שלום בתוך הבית, פי: (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכניה בניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכניה, ובמקום שהשכניה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ואף שאני חוזר על זה כל כך הרבה פעמים, כנראה שצריכים תמיד לחזור על זה, והסמ"ך מ"ם משכיח את החסדים שהקדוש ברוך הוא עושה עם האדם, ועלינו תמיד להסתפל על החסדים והרחמים גמורים שעושה אתנו, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק מאתנו כל הדינים על ידי פלא עליון, ותמיד תהיו שניכם שמחים ועליונים, ותחיו ביחד באהבה גדולה מאד מאד, ובהבנה הדדית ואף פעם לא להתוכח כי גדול אדוננו ורב להושיע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בשלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלתך, י"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ועקר ההתחזקות זה שמחה, צריכים למסר את נפשו להיות תמיד בשמחה, אף עליך לדעת שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי הנשמה היא חלק אלקי ממעל, והיא תמיד נמשכת אל רוחניות, חיות אלקות, ושם שורה רק השמחה, כמו שכתוב: (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקמו", והגוף מושכת רק אל ארציות וחמריות ועביות וכו', שזה מקור העצבות והמרירות והדכאון וכו', וזה המלחמה בין הנשמה להגוף, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן כ"ב) שאדם צריך להפך את הגוף שיהיה חלק מהנשמה, כמו שכתוב: (איוב י"ט) "ומבשרי אחזה אלוך" מבשר הגוף גם כן אזכה לראות אלקות, ואיך זוכים להפך את הגוף שיהיה כסא להנשמה? על ידי מצוות מעשיות, ולכן אשרי אדם שמרבה בכל יום במצוות מעשיות דיקא, ואמרו חכמינו הקדושים (שוחר טוב, משלי ל"א) בני ישראל נצטוו על רמ"ח מצוות עשה כנגד האיברים, כל איבר ואיבר אומר לו לאדם: בקשה ממך עשה בי מצוה זו, ותהלה לאל, יש לכל בר ישראל מצוות איפה שרק הולך, ואמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה, פרשה ח', סימן ה') ברוך אתה בעיר - בשכר המצוות שאתה עושה בעיר, ברוך אתה בשדה בשכר המצוות שאתה עושה בשדה, ולכן תשתדל מאד מאד להיות תמיד בשמחה, וזה יקשר את גופך אל נשמתך, ונשמתך אל גופך, עד שתזכה לראות ולהתבונן על אלקותו יתברך שבכל הבריאה.

רואים בחוש איך שהסמ"ך מ"ם מניח את עצמו לארכו ולרחבו כדי

שְׁאָדָם לֹא יִהְיֶה שְׁמַח, וּמְכַנִּים בּוֹ יְאוֹשׁ וְדַכְאוֹן כְּאִלוֹ הוּא הֵכִי גְרוּעַ וְכוּ', וְכֵאלוֹ הוּא כְּבָר לֹא שָׁוָה לְשׁוֹם דְּבָר וְכוּ', וְכֵאלוֹ כְּבָר לֹא צְרִיכִים אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה וְכוּ', וּבִקְאֻמַּת הַכֹּל דְּמִיּוֹן אַחַד גְּדוּל, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא מִצְוֹת כְּרַמּוֹן, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרַמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ? אֲפִלוֹ רִיקְנִין שֶׁבְּךָ מְלֵאִים מִצְוֹת כְּרַמּוֹן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הַלְכָה ה') "תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מְאָה מִצְוֹת בְּכָל יוֹם: קוֹרֵא אֶת שְׁמֵעַ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיךָ וְלֹא אַחֲרֶיךָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיךָ וְלֹא אַחֲרֶיךָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מִצְוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂאִין הַמִּצְוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ, וְתְּפִלִּין בְּזְרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתָחוֹ, מִלֵּה בְּכֶשֶׁרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלִּיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תהלים קי"ט) "שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלִיתִךָ עַל מִשְׁפָּטֶיךָ צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תהלים ל"ד) "חֲנֹה מִלֵּאךְ הַיּוֹי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיַּחֲלִצֵם".

הָעֵקֶר רֵאָה לְמַסַּר אֶת נַפְשָׁךְ בְּעֵינֵי חֲנוּךְ הַיְלָדִים, וְתִרְאֶה לָהֶם דְּגָמָא חֲתִיָּה אִיךְ יְהוּדֵי צְרִיךְ לְהִרְאוֹת וְכוּ', קָדָם מִתְחִיל תְּמִיד חֲנוּךְ עִם עֲצֻמוֹ, וְאַחֲרַיִךְ יְכוּלִים לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים, כִּי יְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, וְהֵם צְרִיכִים לְהִיּוֹת דְּגָמָא חֲתִיָּה לְהַיְלָדִים וְכוּ', אִם הֵבֵן רוֹאֶה שְׁהֶאֱבֵא מְקַפִּיד לְלַכֵּת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עַרְבִית, הוּא יַחְקֶה אֶת הָאֲבָא, אִם הֵבֵן יְרָאֶה שְׁהֶאֱבֵא קוֹבַעַ עֵתִים לְתוֹרָה, הוּא יַחְקֶה אֶת הָאֲבָא, אִם הֵבֵת תִּרְאֶה אֶת הָאֲמָא שׁוֹמֶרֶת עַל כָּל כְּלָלֵי הַצְּנִיעוּת, גַּם הִיא תִּלְךְ כְּכָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הַהוֹרִים שְׁהֵם מְחַנְכִּים אֶת עֲצָמָם וְעַל יְדֵי זֶה גַּם הַיְלָדִים יִקְבְּלוּ דְּגָמָא חֲתִיָּה מֵהֶם.

רֵאָה לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּרֵי שְׂאֲזֹכָה לְרִפּוּאָה שְׁלָמָה, וְלִבּוֹא מֵהַ שְׁיוֹתֵר מֵהַר לִיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלתך, י"ג סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, ואני יודע שמאד מאד קשה לך להגיע אל שמחה מרב הצרות והתלאות והחלישות הדעת שעובר עליך בכל יום ויום מחדש, עם כל זאת עליך למסר את נפשך להיות בשמחה, כי השמחה הוא רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני, ורבנו ז"ל הזהירונו ביותר על מדת השמחה, ולכן תעשי כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, ותמיד תבקשי ממנו יתברך תפלה אחת: רבנו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד, ועל ידי זה אזכה לרפואת הנפש ורפואת הגוף, ואקנה לעצמי את מדת הסבלנות, עד שאהיה נעשית כלי להשיג את האמונה הקדושה, ולהרגיש שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, והכל לכל זה אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחתך הפרטית, ובזה אזכה לדבק את עצמי תמיד בך, ואזכה לעשות לך נחת רוח, ותשמרני ממדת הפעס והעצבנות, ושיהיה לי שלום בית אמתי עם בעלי, ונרוה יחד נחת מכל יוצאי חלצינו, ותרחיב לנו בגשמיות וברוחניות, ונזכה לעשות רצונך תמיד אמן בן יהי רצון

העקר ראי למסר את נפשך בענין חנוך הילדים, ותראי להם דגמא חיה איך בית יהודי צריך להיות וכו', קדם מתחילים תמיד עם חנוך עצמי, ואחר כך יכולים לדבר עם הילדים, כי ילדים מחקים את ההורים, והם צריכים להיות דגמא חיה להילדים וכו', אם הבן רואה שהאבא מקפיד ללכת שלש פעמים ביום לבית הכנסת להתפלל שחרית, מנחה, ערבית, הוא יחקה את האבא, ולא יזלזל בתפלה בצבור, אם הבן יראה שהאבא קובע עתים לתורה, הוא יחקה את האבא, וגם הוא ירצה ללמד, מה שאין בן כשהוא יראה את ההפך, פשוט שהוא יחקה את האבא וכו' וכו', וכן אם הבת תראה את האמא שומרת על כל כללי הצניעות, גם היא תלך ככה, ואם הבת תשמע תמיד שהאמא מזכירה את הקדוש ברוך הוא בבית, וכן היא מברכת את הברכות בקול רם, ובפרט ברכת המזון מתוך הסדור, זה ישפיע על הבת ליראת שמים

שְׁלֵמָה, וְזֶה בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, וְלִכְּן אֲשָׁרֵי הַהוֹרִים שֶׁהֵם מְחַנְּכִים אֶת עֵצָמָם וְעַל יְדֵי זֶה גַם הַיְלָדִים יִקְבְּלוּ דְגָמָא חַיָּה מֵהֶם.

רְאֵי לְהַתְּפַלֵּל עֲבוּרֵי שְׂאֵזְכָּה לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְלִבּוֹא מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר לִיבְנָאֵל.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשֵׁלֶד.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּהַעֲלֵתָךְ, י"ג סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְנַיִק וְחַפְּסִים ... נְרוּ יְאִיר תְּלֻמִּיד "בֵּית מְנַחֵם"

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֵצְמָךְ בִּידְיָךְ, וְתִתְנַהֵג בְּדַרְךְךָ אַרְץ גְּדוֹל מְאֹד, וְעַל יְדֵי זֶה תִּגְרַם נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן תִּגְרַם לִי נַחַת רוּחַ.

אֲנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה לִי רִפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְאֵזְכָּה כְּכֹר לִבּוֹא לִיבְנָאֵל.

נָא וְנָא תִרְאֶה לְהַתְּמִיד בְּלִמּוּד מְשֻׁנּוּת כְּסִדְרֵךְ, שִׁזֶּה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאֲשָׁרֵי הַבְּחֹר שְׁגוֹרֵס בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְהַבֵּית יוֹסֵף זָכָה שֶׁהִגִּיעַ אֵלָיו מִלְּאָךְ מִגִּיד מֵהַשָּׁמַיִם וְלִמְדוֹ תוֹרָה, רַק בְּזִכּוֹת שֶׁהִרְבֵּה בְּגֵרִיסַת מְשֻׁנּוּת, וְלִכְּן בְּכָל פֶּעַם שִׁישׁ לָךְ זְמַן פְּנוּי, תִּרְאֶה לְגַרֵס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, הֶעָקֵר תִּשְׁמֹר מִחֲבָרִים רְעִים וְכוּ', וְתִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לַעֲשׂוֹת שׁוּם הַזְּקוּת בְּהַתְּלַמּוּד תוֹרָה אוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְכוּ', כִּי מִי שֶׁמְזִיק וּמְשַׁחֵת הַקֹּדֶשׁ, אֵין עַל זֶה מַחִילָה, וְלִכְּן תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה.

הֶעָקֵר תִּשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד הַרְבֵּה "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיךָ, כִּי הַמִּדּוֹת הֵם עֵקֶר הָאָדָם, וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה שֶׁנִּלְמַד אֶת זֶה תְּמִיד, כְּדֵי שֶׁנִּקְנֶה לַעֲצֻמְנוּ מִדּוֹת טוֹבוֹת, כִּי בְּמִדָּה שְׂאָדָם מוֹדֵד מוֹדְדִים לוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתְּצִיַת אוֹתִי, וְתִגְרַם לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וְאִם אֶקְבַּל

דיווח שאתה מתנהג למופת, יכול מאד שאני יקח אותך לפה, אבל זה תלוי רק כפי שאתה תתנהג.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלתך, י"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר תלמיד כולל להוראה "תפארת בנימין"

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, כי אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה אברך שאחר החתנה לומד בהכולל, זה זכות מאד מאד גדולה, וזה יתן לך דחף על כל החיים, ובפרט כשתלמד אחר החתנה שנה שנתים וכו', הלכות נדה עד שתהיה בקי בזה, זה ישמר אותך על כל החיים וכו', שומעים היום כל כך הרבה מקרים מזעזעים מה שקורה וכו', שנולדים ילדים בעלי מומין וכו', או שאר מרעין בישין וכו', והכל מפני שלא נזהרים באסורי נדה וכו', ולכן ראוי לכל אברך תכף ומיד אחר החתנה להכנס בכולל וללמוד הלכות נדה, וכן כדאי ללמד גם עם האשה קצורי הלכות נדה, כדי שיהיה שגור על פי שניהם.

תכניס את עצמך ביתר שאת ביתר עז להיות שד"ר בשביל הקפות, וזה יכניס לך שפע גדול מאד, ומה גם שתעזר לי להתקדם בבניית וספון האולם.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאמצת בחור ואתה מדבר אתו, מחזק אתו, מעודד אתו, משמח אתו, בשמים זה מאד מאד חשוב, רואים אנשים יוצאים בחוץ לקרב רחוקים, ופה מקרבים קרובים, וזה מצוה גדולה מאד מאד, ובפרט שאני רוצה להפך את קהלתנו

הַקְדוּשָׁה שִׁיְהִי קִהְלָה שֶׁל אַמוּנָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, וּקְהִלָּה שֶׁל תּוֹרָה, שְׁלֹא נִתְבַּיֵּשׁ מִשּׁוֹם קִהְלָה בְּעוֹלָם.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיִתֵּר שְׁאֵת בְּיִתֵּר עַז, וְסוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה שֶׁתִּקְבַּל אֶצְלָנוּ עֲבוּדָה, וַיְהִי לָךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, אֲבָל הַכֹּל תִּלּוּי בְּךָ כְּפִי הַרְצוֹן שִׁיְהִי לָךְ לַעֲזוֹר לִי לְפִתּוֹחַ אֵת הַקִּהְלָה בְּיִתֵּר רְצוֹן וּתְשׁוּקָה.

הַלּוֹאִי שֶׁתִּשְׁמַר עַל זְמַנֵּי הַכּוֹלָל, וְזֶה מְרָאָה עַל גְּדֹל הָאֲחֵרִיּוֹת שְׁאֵתָהּ בְּעַל אֲחֵרִיּוֹת, וְאִז תּוּכַל בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן לְקַבֵּל גַּם מְשָׁרָה טוֹבָה בְּמוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּהַעֲלֵתָךְ, י"ג סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשִׁי לְקַבֵּץ מְנִינִים אֶצְלָ קַבְרֵי צְדִיקִים וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עָלַי, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְר־הַמְּדוּת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אִף עַל פִּי שְׁאֵינוֹ רְאוּי לְכָךְ; יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּתְפַּלֵּט תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן, כִּי עֲדִין אֲנִי זְקוּק לְרַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרֻבִּים, וְאֲנִי מְאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֲזִיר לִי אֶת נַשְׁמָתִי רַק בְּזִכּוֹת תְּפִלוֹת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

נָא וְנָא אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשִׁי לְהֵיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי

עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מוכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

תשתדל מאד מאד לקרב רחוקים, אשר זה מאד מאד חשוב בשמים, כמוכא בזהר (תרומה ק"ח): תא חזי כל מאן דאחיד בידיא דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב: (מלאכי ב) "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב: (תהלים ק"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו עמדת לעד זרח בחשך אור לישרים" וגו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה בְּהַעֲלֵתָהּ, י"ג סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲךָ רַב הַמִּכְתָּב יֵצֵא מְחוּק וְכו'.

רְצִיתִי מְאֹד שְׁפִנָּה אַחַת בְּהַמְטִיבְךָ שֶׁל בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְלֵ אַבְרָהָם, יְהִיֵּה בְּשָׂרִי, רַק צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יְהִיֵּה שְׁמָה אֵיזָה עָרוּב כְּלַיִם וְכו', אוֹ שְׁלֵא יִשְׁתַּמְשׁוּ בְּהַכְיּוֹר הַזֶּה חֲלָבֵי וְכו', כִּי צְרִיכִים לְהַקְפִּיר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתִּדְבְּרִי עִם הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר וְהוּא יִסְבִּיר לָךְ אֶת הַהֲלָכָה מֵה מִתֵּר וּמֵה אֲסוּר וְכו', וְאִיךָ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר וְכו'.

חֲזַקִּי וְאַמְצִי מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף הַמְצָוָה שְׁאֵת עוֹשֶׂה אֵינן עַל זֶה שׁוֹם תְּשׁוּלֹם, כִּי הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּבָא בְּתָרָא ט) אֵינן בּוֹדְקִין לְמִזְוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכו', אָבֵל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רַעֲב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שֶׁבִּאָמַת רַעֲב אוֹ צָמָא הוּא יֵאָכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׁלֵא רַעֲב וְצָמָא הוּא לֹא יֵאָכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵינן צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלֵּתֵת לְאֹכֵל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים.

אֲנִי בְּטוֹחַ בְּמִילִיּוֹן אַחוֹז שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֲזִיר לִי אֶת נִשְׁמַתִּי רַק בְּזָכוֹת בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהְלֵ אַבְרָהָם, וְלִכֵּן אֲשָׂרִי הָאִשָּׁה שֶׁתַּעֲזֹר לָךְ, כִּי זֶה חֲלָקְנוּ וְזֶה יִלְךְ לְפָנֵינוּ וְיִגַּן בְּעַדְנוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלתך, י"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לדעתי הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתְּעוֹרֵר עוֹד פְּעַם אֶת ... בְּעִנְיַן מִשְׁמֵר הָאֲזֻרְחִי, כִּי הֵבַת שָׁל ... תַּחֲיָה כְּתֻבָּה לִי שְׁאֲתִמּוֹל נְסוּ שְׁתֵּי עֲרָבִים לַחֲטָף אוֹתָהּ וְכוּ', (וְאֵתָהּ יְכוּל לְכַרֵּר אֶצְלָה בְּדִיוֹק מֵה קָרָה, זֹאת הֵבַת ... תַּחֲיָה), חָבַל מְאֹד שֵׁישׁ כָּל כָּךְ הִרְבֵּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂרוּצִים לְהִתְנַדֵּב בְּמִשְׁמֵר הָאֲזֻרְחִי וְלֹא נוֹתְנִים לָנוּ, וְכֵן יֵשׁ כְּמַעַט אַרְבָּעִים מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂרוּצִים לְהִתְנַדֵּב לְמַכְבֵּי אֵשׁ וְלֹא נוֹתְנִים לָנוּ, וְאַחַר כָּךְ הֵם מְדַבְּרִים עַל הַחֲרָדִים כָּל דְּבַר אֲסוּר, בְּשִׁעָה שֶׁהֵם בְּעֶצְמָם צָבוּעִים וְשִׁקְרָנִים וְכוּ', הֵם לֹא מְעַנְיָנִים שֶׁהַחֲרָדִים יִכְנָסוּ בְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְּהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשלט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלתך, י"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

רְצִיתִי לְדַעַת מֵה קוֹרָה בְּעִנְיַן הַקּוּרֵס הַחֲדָשׁ לְמִדָּ"א, כִּי אֲנִי רוֹצֶה עוֹד פְּעַם לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיִּכְנָסוּ עוֹד לְכָל הַפְּחוֹת עֲשָׂרָה מִתְנַדְּבִים,

לדעתי הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתְּעוֹרֵר עוֹד פְּעַם אֶת... בְּעִנְיַן מִשְׁמֵר הָאֲזֻרְחִי, כִּי הֵבַת שָׁל ... תַּחֲיָה כְּתֻבָּה לִי שְׁאֲתִמּוֹל נְסוּ שְׁתֵּי עֲרָבִים לַחֲטָף אוֹתָהּ וְכוּ', (וְאֵתָהּ יְכוּל לְכַרֵּר אֶצְלָה בְּדִיוֹק מֵה קָרָה, זֹאת הֵבַת ... תַּחֲיָה), חָבַל מְאֹד שֵׁישׁ כָּל כָּךְ הִרְבֵּה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂרוּצִים לְהִתְנַדֵּב בְּמִשְׁמֵר הָאֲזֻרְחִי וְלֹא נוֹתְנִים לָנוּ, וְכֵן יֵשׁ כְּמַעַט אַרְבָּעִים מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂרוּצִים לְהִתְנַדֵּב לְמַכְבֵּי

אֲשֶׁר וְלֹא נוֹתְנִים לָנוּ, וְאַחַר כֵּן הֵם מְדַבְּרִים עַל הַחֲרָדִים כָּל דְּבַר אֲסוּר, בְּשִׁעָה שֶׁהֵם בְּעֶצְמָם צְבוּעִים וְשִׁקְרָנִים וְכוּ', הֵם לֹא מְעַנְיָנִים שֶׁהַחֲרָדִים יִכְנסוּ בָּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בש.מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּהַעֲלֵתָךְ, י"ג סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאֵת מִתְפַּלְלֵת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְּךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה מְרִץ וְרִצּוֹן חֲזָק, אֲזִי מְצַלִּיחִים בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שָׂמוּ, וְלִכֵּן אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ, אִם תִּקְחוּ אֶת עֶצְמְכֶם בְּיַדְכֶם תְּצַלִּיחוּ בְּגָדוֹל, וְתַעֲשׂוּ בְּפִרְנֶסָה כָּל מָה שֶׁמוֹשֵׁךְ אֶתְכֶם וְתַצְלִיחוּ בְּגָדוֹל, אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים שְׁלֹשׁ פְּעָם בְּכָל יוֹם אֵת הַפְּסוּק "פּוֹתַח אֵת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן" אִיךְ נִכְנס פֶּה רִצּוֹן, הֲרִי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מִזוֹן? אֵלָּא אִם יֵשׁ לְאָדָם רִצּוֹן, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹזֵר לוֹ, וְלִכֵּן תַעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּיַדְכֶם וְתַצְלִיחוּ בְּגָדוֹל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בש"מא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלתך, י"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פ"ק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עוון. וכל תורה שאין עמה מלאכה, סופה בטלה וגוררת עוון. הרי שלך לפניך שצריכים את שתייהם ומצינו אפלו תנאים ואמוראים עסקו בעסק וכו', זה היה סנדלר זה היה נגר זה היה צבע וכו' וכו', ואף אחד לא התביש מהעבודה שלו וכו', ומובא (חיי-מוהר"ן, סימן תק"א) שאמר שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה, אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד, אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה, כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה אחרת, כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה, ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון, במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחר בשאר עניני עבודת השם, ולכן לך תמצא לך עבודה ותתפרנס בכבוד וכך תוכל ללמוד תורה בהתמדה גדולה מאד כי יכולים לעשות את שתייהם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בש"מב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלתך, י"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תְּשׁוּאָת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מֵתְפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

רְבֵנוּ ז"ל חִפֵּץ מְאֹד לֵהִיּוֹת טְמוּן בְּעֵיר אוֹמֵן וּמוֹהֲרֵנָת ז"ל אָמַר שֶׁהַמְּקוֹם
הַזֶּה הָיָה מֵיָחַד בְּשִׁבְלֵי רְבֵנוּ ז"ל מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית וּמִשָּׁם עוֹסֵק בְּתַקּוּן
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵין לָנוּ מִשָּׁג בְּדַבָּרִים אֱלוֹ כָּלֵל וְכוּ', וְלִכֵּן שֶׁאַף אֶחָד לֹא
יְבַלְבֵּל אֶת הַמּוֹחַ וְאֶת הַדְּעַת שֶׁרְבֵנוּ ז"ל לֹא נִמְצָא שָׁם וְכוּ', זֶה אוֹמֵר
בְּצִפְת וְזֶה אוֹמֵר בִּירוּשָׁלַיִם וְכוּ', כָּל זֶה עֲצַת הַסֵּמ"ך מ"ם לְמַנְע בְּנֵי אָדָם
שֶׁיִּגְיְעוּ לְצִיּוּנוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּעֵיר אוֹמֵן דִּיקָא, וְזֶה בְּרוּר כִּשְׁמֶשׁ.

וְאִם אַתָּה כָּבֵר מְדַבֵּר מִבְּעֵלֵי מְקַבְּלִים וְכוּ', צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר
וְכוּ', כִּי הַיּוֹם כָּל מֵאֵן דֵּהוּא שֶׁלְּמַד כַּמָּה סְפָרֵי קַבְּלָה וְכוּ', קוֹרֵא אֶת עֲצֻמוֹ
מְקַבֵּל וְכוּ' וְכָבֵר נוֹתֵן תְּקוּנִים וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר מֵאֱלוֹ הָאֲנָשִׁים שֶׁהֵם
סֹתֵם בְּעֵלֵי דְמִיוֹנוֹת.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמֵתְפַלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּשִׁמְךָ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּהַעֲלֵתְךָ, י"ג סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד צָר לִי לְכַתּוֹב לָךְ שׁוּרוֹת אֱלוֹ, בְּפֶרֶט שֶׁאֲנִי לֹא מְרַגֵּישׁ טוֹב אַחַר
נְתוּחַ לֵב פְּתוּחַ וְכוּ', וְאַחַר הַתְּקַפּוֹת לֵב שֶׁעָבַרְתִּי, עוֹד פֶּעַם אֲנִי צָרִיךְ לְטַפֵּל
עִם הַבְּעִיּוֹת הַנִּפְשׁוּיּוֹת שֶׁלָּךְ וְכוּ'.

דַּע לָךְ שֶׁאֲנִי מְנִיתִי אֶת הָאֲבָרְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר לְהִיּוֹת שִׁמְשׁ בְּבֵית הַכִּנְסֹת,

והוא עושה עבודה מצינת, ולכן אני מאד מאד מתפלא עליך איך שאתה היום באת לתת לו מכות לפני כלם וכו', הרי הבן שלך מפריע להבחורים ללמד, גורם בטול תורה וכו', והוא רב עם כל אחוה, ולכן אני מאד מבקש אותך, שב בפנה שלך כי אחרת אני יוציא אותך מהקהלה לגמרי, הקהלה שלנו הוא קהלה קדושה מאד חממה של אמונה, זה כבר לא הקהלה מה שהיה עד עכשו, אני לא יתן שפה יהיה אלימות בשום פנים ואפן, ולכן אין עונשין אלא אם כן מזהירין, אני מבקש אותך שתהיה רגוע וכו', והבן שלך אין לו לבוא להפריע בשום פנים ואפן, ואם יהיה לכם שכל להיות רגועים ושקטים, אז הוא יכול עוד להתחתן וכו', אבל אם הוא יתחיל לעשות בעיות וכו', ויתקוטט עם כלם, הוא יקבל שם רע שאף אחד לא ירצה אותו, ולכן אני מבקש אותך לטובתך ולטובת כל המשפחה שלך, שתשבו רגועים ולא תפריעו את עבודת יום יום.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שהמלים האלו יכנסו בלבך.

במקום שיראו אותך לבוא שלש פעמים לתפלה, וכן לקבע עתים לתורה, אתה צריך לקבל שם רע של אדם אלים וכו', מה אתה, תפקח כבר את העינים ותחזור בתשובה.

המאחל לך תשובה שלמה

בשמד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלתך, י"ג סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

צר לי מאד שאני צריך עכשו לכתב לך דבר כזה, אבל מה לעשות, אתם לא מבינים שפה אחרת וכו', הבן שלך ... מפריע להבחורים, מפריע להשרתים וכו', איפה שרק הולך עושה רק בעיות, מדליק את החשמל, מכבה את החשמל וכו', כאלו זה הכל הפקר, האברך ... גרו יאיר הוא התמנה מטעמי לשמש בית הכנסת, ועושה את העבודה שלו במסירות נפש, ולכן

אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לְטוֹבוֹתֶיךָ וְלְטוֹבוֹת בְּעֶלְיֶיךָ וְלְטוֹבוֹת הַיְלָדִים שֶׁתִּרְגְּעוּ, כִּי אַחֲרַת אָנִי יִצְטָרֵךְ לְהוֹצִיא אֶתְכֶם מֵהַקְּהֵלָה בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת כָּלֵל, עֲשִׂיתֶם כְּכֹר מִשְׁגָּה לֹא אַחַד, וּבִפְרָט בְּזֶה שֶׁהִבְאַתֶּם אֶת הַבֵּן שְׁלֹכֶם שֶׁיִּסְתּוֹכֵב לְמַעַלָּה מִשְׁנָה בְּהַפְקָר בַּחוּץ לְאַרְץ, שְׁזֶה לֹא עֶזֶר לוֹ בְּהַחֲנוּךְ וְכוּ', וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, תִּרְגְּעוּ וְתִפְסִיקוּ לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת וּמַחְלוּקוֹת, כִּי אֶת הַדָּם נִתְּתִי בְּשִׁבִיל הַקְּהֵלָה וְכוּ', וְאָנִי לֹא יִתֵּן שִׁיְהַרְסוּ לִי אֶת זֶה מִבְּפָנַי, רְאֵי כִּי הִזְהַרְתִּי, וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵנִי לֹא יִצְטָרֵךְ לְכַתֵּב לָכֶם עוֹד פְּעַם.

הַמְּאַחֵל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

בשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתְךָ, י"ג סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַבְּחוּר ... גְּרוֹ יְאִיר

אַתָּה מְאֹד מְאֹד מְצַעֵר אוֹתִי וְכוּ', וְאָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיֶיךָ וְתִפְסִיק לְהַפְרִיעַ לְהַשְׁרִיתִים בְּעַת עֲבוֹדָתְךָ וְכוּ', וְכֵן לֹא לְהִתְחִיל עִם הָאֲבִיךָ ... גְּרוֹ יְאִיר, אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ יְפֵה שֶׁתִּרְאֶה לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיֶיךָ וְתִתְחִיל לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, וְכָךְ תִּקְבַּל שֵׁם טוֹב וְכוּ', אִם תִּצְטִית אוֹתִי תִרְאֶה אֵיזֶה שֵׁם טוֹב יִהְיֶה לָךְ וְכוּ', וְאִם תִּמְשִׁיךְ בְּהַפְרָאוֹת וְכוּ', תִּגְרַם שְׁאֵנִי יוֹצִיא אֶת כָּל הַמִּשְׁפָּחָה מֵהַקְּהֵלָה בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת, כִּי אָנִי לֹא יִתֵּן שִׁיִּפְרְקוּ לִי אֶת הַקְּהֵלָה עַל יְדֵי אֱלִימוֹת וְכוּ', אֲצַלְנוּ אֵינן דְּבַר כְּזֶה, אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ בְּיְפֵה שֶׁתִּרְאֶה לְשִׁנוֹת אֶת הַהִנְהָגָה שְׁלֹךְ, תִּשָּׁב בְּהַפְנֵה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְתִגְרַם מִשְׁנִיּוֹת, תִּשְׁתַּדֵּל לְסִים אֶת כָּל שְׁשֵׁה סֹדְרֵי מִשְׁנָה כָּל שְׁבוּעַ, וְאִם רוֹצִים יְכוּלִים, וְאֵז תִּכְנִיס אֶת כָּל הַמְרָץ שְׁלֹךְ בְּזֶה וְלֹא בְּשִׁטּוֹת וְכוּ'.

הַמְּאַחֵל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה

בשמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלתך, י"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין מלים להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך עבור שפוץ המדרשיה, וכן שאתה הולך עכשו לשפץ את המקוה נשים שזה זכות הרבים לדורי דורות, ואי אפשר להסביר את גדל המצוה הזאת שאתה עושה, עם כל זאת יש לי צער שאתה לא רוצה לקחת שום תשלום וכו', פשוט אני רוצה לשלם לך, ולכן תגיד להאברך ... גרו יאיר מה משכרתך? ואם אתה רוצה שיהיה בצניעות תגיד לו, אבל אני רוצה לשלם לך בכל מחיר, כי אני לא רוצה לנצל שום בן אדם, אין אצלי דבר כזה.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, וכזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה בְּהַעֲלֵתָהּ, י"ג סִינּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַבְּחִיר הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר תְּלִמִיד "דְּמִשְׁק
אֱלִיעֶזֶר"

רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָהּ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁי" עִם הַתְּרַגּוּם
מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעָה, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכּוֹת פ.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם
פְּרִשְׁיֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיֹתָיו עִם
הַצְּבוּר מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו, וּמוֹבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּפָה (אַרְבַּח חַיִּים, סִימָן רפ"ה סַעֲיָה
ג.) מִיּוֹם רֵאשׁוֹן וְאֵילָף חָשׁוּב עִם הַצְּבוּר; וְכַתֵּב הַמְּשָׁנָה בְּרוּרָה (שֵׁם) בְּסִפְר
מַעֲשֵׂה רַב כְּתִב בְּהַנְּהַגְת הַגֵּר"א שֶׁהִיָּה נוֹהֵג תְּכַף אַחַר הַתְּפִלָּה בְּכָל יוֹם לְקִרָא
מִקְצַת מֵהַסִּדְרָה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם וּמִסִּים בְּעֶרֶב שְׁבֵת.

וְכֵן תִּתְמַיד הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת בְּגֵרָסָא, שְׂזָה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל
מִינֵי חֲלָדָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרִשָׁה ז', סִימָן ג.) אֵינן כָּל הַגְּלִיּוֹת
הֵלְלוּ מִתְּכַנְסוֹת אֶלָּא בְּזִכּוֹת מְשָׁנִיּוֹת; וְשִׁתִּי הַשְּׁעוּרִים הָאֵלוֹ יִהְיֶה אֲצִלְךָ קְבוּעַ
כָּל יוֹם, מְלַבֵּד זֹאת תִּשְׁמֹר עַל הַסִּדְרִים מֵהַ שְׁהָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר וְהָרַב ... גֵּרוֹ
יְאִיר לוֹמְדִים אֶתְכֶם, כִּי יֵשׁ לִי מְסִירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה לְהַחְזִיק אֶת הַיְשִׁיבָה, וְלִכְּנֵן
אֲנִי רוֹצֵה שְׁתִּהְיוּ בַּחוּרִים יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְתִשְׁמְרוּ מֵאֵד מֵאֵד שְׂאֵף
אֶחָד לֹא יִסִּית אֶתְכֶם נֶגֶד הַיְשִׁיבָה, וְאֵל תִּקְבְּלוּ שׁוֹם לְשׁוֹן הָרַע עַל הַיְשִׁיבָה,
כִּי כָּל הַפּוֹסֵל בְּמוֹמוֹ פּוֹסֵל וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי מֵאֵד מִקְפִּיד עַל זֶה שְׂאֵף אֶחָד לֹא
יִסִּית אֶתְכֶם נֶגֶד הַמַּגִּידֵי שְׁעוֹר, וּמִי שְׁלֹא יִצִּית אֲנִי יוֹצִיא אוֹתוֹ מֵהַיְשִׁיבָה,
וְלִכְּנֵן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָהּ, תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָהּ וְתִלְמַד הַרְבֵּה סִפְרֵי
רַבְנּוֹ ז"ל, וּבִפְרֻט "סִפְר הַמְּדוּת" כִּי הַמְּדוּת הֵם עֵקֶר הָאָדָם, כִּי בְּלֵי מְדוּת
אָדָם הוּא כְּמוֹ חִיָּה בְּצוּרָה אָדָם, וְלִכְּנֵן אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהַבְּחִירִים תְּלִמִּידֵי "דְּמִשְׁק
אֱלִיעֶזֶר" יִהְיוּ דְּגָמָא חִיָּה לְכָל קַהֲלָתָנוּ אֵיךְ בַּחוּרִים צְרִיכִים לְהִרְאוֹת, יִרְאֵי
הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר על זמני הישיבה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשמח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בהעלתך, י"ג סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

ראה לשמר מאד מאד שהבחור ... גרו יאיר שלא יסתובב בין הבחורים, ולהגיד להבחורים שאני מאד מקפיד לא להתחבר אליו.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה לחנך את הילדים שלנו בדרך ארץ ובהתמדה בתורה הקדושה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשמט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בהעלתך, י"ד סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק בקהלתינו הקדושה שהיא חממה של אמונה, ותשמר מאד שישרה השלום והאהבה בין אנשי שלומנו היקרים, וצריכים מאד מאד לשמר מבעלי מחלקת וממסיתים ומדיחים מבית ומבחוץ וכו', כי כך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה י"א, סימן ז) גדול שלום ושנואה מחלקת; ואמרו (ספרי ראה) "לא תתגדרו", לא תעשו אגדות אלא היו בלכם אגדה אחת, ורבנו ז"ל אמר (חיי-מהר"ן, סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ואמרו אנשי שלומנו שלצערנו הרב דבר זה עדין לא נתקיים, תמיד היא אי הבנות בין אנשי שלומנו, אכל מה אמר לך, תהלה לאל, אני יכול להתפאר שבקהלתנו הקדושה זה כן יתקיים וכו',

וּמִתְקִיִּים וְכוּ', אֶךְ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר תְּמִיד מְשׁוּעָעִים קִטְנִים מַחְבְּלֵי כְרָמִים וְכוּ',
 שְׁמִסִּיתִים וּמְדִיחִים וְכוּ', וְהֵם מְאֹד מְסַכְנִים, כִּי כָּלֵל זֶה צְרִיכִים לְזַכֵּר (קְדוּשֵׁין
 ע:) כָּל הַפּוֹסֵל בְּמוֹמוֹ פּוֹסֵל, וְדִי לְחֻכְמָא, כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל קְהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה
 שֶׁהִקְמַתִּי בַיּוֹעַ וּבְדָם וּבְמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הִכִּי גְדוּלָה שָׂרָק יָכוֹל לְהִיּוֹת, הוּא
 רְקוּב עִם נְאוּף וְכוּ', שְׂזָה מְבִיא גַם לְכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת וְכוּ', וְלָכֵן אֲסוּר
 לְהַתְפַּעֵל מִכָּל אֵלוֹ הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים, רַק לְהִתְחַזֵּק בֵּיתֵר שְׂאֵת בֵּיתֵר עֲזוֹ,
 וּתְהִלָּה לְאֵל, אֲנִי רוֹאֶה עֲכָשׁוּ אֶת הַפְּרוֹת שֶׁל קְהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה, שְׂאִין לָנוּ מֵהַ
 לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ "בֵּית הַוְּרָאָה" עִם אַרְבַּע
 מוֹרֵי צֶדֶק יִרְאֵי הַשָּׁם וּמְמַחִים בְּהִלְכָה, יֵשׁ לָנוּ פְּעוּטוֹנִים וְגַנְיִים, תְּלֻמוֹד תּוֹרָה
 לְבָנִים, יְשִׁיבָה קִטְנָה וְיְשִׁיבָה גְדוּלָה, וּבֵית סֵפֶר לְבָנוֹת וְסִמְיָר וְכוּ', וְשִׁתִּי
 כּוֹלִלִים אֶחָד לְבַעֲלֵי בָתִּים וְאֶחָד לְאֲבָרְכִים שְׁלוֹמְדִים אֶת הַהוֹרָאָה, וְיֵשׁ לָנוּ
 שֵׁשׁ שְׁעוּרִים קְבוּעִים שְׁלוֹמְדִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, וּמִנְיָנִים מוֹתִיקִין
 עַד חֲצוֹת לַיְלָה, וְאֶת הַחֶסֶד מֵהַ שְׂאֲנַחְנוּ רוֹאִים פֶּה בְּקַהֲלֵתֵנוּ אֵין דְּבַר כְּזֶה
 בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֲנִי חֲזֹק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲנִי מְכִיר הַמוֹן קְהֵלוֹת, וְלָכֵן
 אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תְּקַח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, כִּי יִמְיָנוּ כְּצֶל עוֹבֵר, כְּמֵאֲמָרְךָ
 ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צ"ו, סִימָן ב') "כְּצֶל יִמְיָנוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּהָ, וְהִלּוּאֵי
 כְּצֶלּוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֶלּוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלֵא כְּצֶלּוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף
 דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) "כְּצֶל עוֹבֵר", וְ"וְאֵין מְקוּהָ", - וְאֵין מִי שֶׁיִּקְוֶה שְׁלֵא יָמוּת,
 הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וּמֵהַ יֵשְׂאֵר מֵאֲתָנוּ? רַק מֵהַ שְׁנַחֲטָךְ
 בְּכָל יוֹם תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, אֶת הַמָּאָה
 בְּרֻכּוֹת שְׂאֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם, כְּמֵאֲמָרְךָ ז"ל (יְרוּשָׁלַי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה
 ה') "תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאֵינוּ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוּוֹת
 בְּכָל יוֹם: קוֹרָא אֶת שְׁמֵעַ וּמְבַרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֵאחֲרֶיהָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבַרֵךְ
 לְפָנֶיהָ וְלֵאחֲרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֵשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה
 שְׂאֵר מְצוּוֹת וּמְבַרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל,
 שְׂאֵין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ, וְתְּפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפִתְחוֹ,
 מִלָּה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטֻלִיתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים
 קי"ט) "שִׁבַּע בְּיוֹם הַלְלִיתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צֶדֶקְךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֹנָה
 מְלֵאךָ הַיְי"ה סְבִיב לִירְאֵיו וַיִּחְלַצֵם"; וְעַל כָּלֵם מֵהַ שְׁנַלְמַד בְּכָל יוֹם מְקַרָא

מפרשת השבוע, שאמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, ומוכא בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן רפ"ה, סעיף ג') מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור; וכתב המשנה ברורה (שם) בספר מעשה רב כתב בהנהגת הגר"א שהיה נוהג תכף אחר התפלה בכל יום לקרא מקצת מהסדרה שנים מקרא ואחד תרגום ומסיים בערב שבת, וכן לחטף בכל יום פרק או שתי פרקים משניות, ועל כלם את הדף היומי אשר אין למעלה מזה, כי דף גמרא ביום זה חיים לנפש, וכן את הצדקות שאנחנו נותנים בכל יום לפני כל תפלה ולפני עבודה וכו', שעל זה נאמר (ישעיה נ"ח) "והלך לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאספך", ודרשו על זה חכמינו הקדושים: (סוטה ג:) כל העושה מצוה אחת בעולם הזה מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר: "והלך לפניך צדקך"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה: (בבא בתרא יא.) אבותי גנזו לעולם הזה, ואני גנזתי לעולם הבא, שנאמר: "והלך לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאספך", אתה לא יכול לתאר איזה שמחה יהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתת כל יום לקפת הצדקה, ולהפך לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם איך לא הייתי חכם בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל אז כבר מאחר, כי היום לעשותם כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצוותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר, חזק ואמץ מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ותשתדל מאד שיהיה אהבה ואחדות בקהלתינו הקדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשנ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ, י"ד סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֵז, וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁתַּדְּלֵי לְעֹזֵר בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַנְּשִׁים שְׂאוֹכְלוֹת שְׂמָה, וּבַעֲלֶיךָ וְהַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן מִי יִתֵּן שְׁכַל אִשָּׁה שֶׁתְּבוֹא לְעֹזֵר קֶצֶת בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֵם, וְאֲנִי כָּל כּוֹן הַרְבֵּה פְעָמִים מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי בְּכָל מִינֵי עֹזֵר שְׂאֵת רַק יְכוּלָה לְעֹזֵר לִי, כְּדֵי שְׂאוֹכֵל לְהַמְשִׁיךְ עִם הַבֵּית הַתְּבָשִׁיל - אֵהֵל אֲבָרְהֵם, כִּי הַיּוֹם הַתְּרַחֵב כָּבֵד הַבֵּית הַתְּבָשִׁיל בְּצוּרָה מְדֵהִימָה, כִּי כְּבֹד מוֹתִיקִין יֵשׁ שְׂתִיָּה חֲמָה וּמְזוֹנוֹת וְכוּ', וּבְאַמְצַע הַיּוֹם מְרַק חֵם, וְלַעֲת עֲרֵב סְעוּדָה דְשָׁנָה וְכוּ', וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב חֶסֶד, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (יְלֻקוּט הוֹשֵׁעַ, רַמְזוֹ תַק"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתֵם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזִּבְחַ שְׂזָבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלְךָ עוֹלוֹת, וּבִכְפֹּרֵת חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְאָכֵל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצַמְאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזוֹ עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (בְּכָא בְתָרָא ט) אֵין בּוֹדְקִין לְמְזוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רַעֵב וְצַמָּא, שְׂמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שֶׁבְּאַמְת רַעֵב אוֹ צַמָּא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֵב וְצַמָּא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלֵּת לְאָכֵל לְרַעֲבִים וְצַמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֵתָךְ לְעֹזֵר לִי שְׂאוֹכֵל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, יֵשׁ רַק אִשָּׁה אַחַת וְהִיא ... תַּחֲיָה, שְׂהִיא מְמַשׁ צְדָקַת שְׁעוֹבְדַת לְשֵׁם שְׁמַיִם וְהִיא מוֹסְרַת אֵת נַפְשָׁה פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, אֲבָל הִיא מִתְחַנְנֶת וּמִבְּקֵשֶׁת עֲזָרָה וְאֵף אַחַת לֹא בָּאָה לְעֹזְרָתָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּבוֹאֵי לְעֹזֵר אֶפְלוּ לְשַׁעֲבָה בְּשָׁבוֹעַ, וְכֵן תְּמִיד יִהְיֶה עֲזָרָה בְּהַמְטִיבָה, וְאֵת גְּדֵל הַזְּכוּת הַזֶּה אֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר כְּלָל, וְסוּף כָּל סוּף מָה יִשְׁאַר מֵאֵתָנוּ? רַק הַחֶסֶד שְׂאֵנְחָנוּ גּוֹמְלִים עִם הַשָּׁנִי, וְהַסְמִיךְ מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם שִׁיְהִיָּה רַק הַסְתּוֹת בֵּין אַחַת לְהַשְּׁנִיָּה, וְעַל זֶה צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְרָה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד

שנוא המחלקת והיכווחים והאי הבנות, ולכן תשתדלי לעזור והקדוש ברוך הוא יעזור לך, כי מי שעוזר להזוולת הקדוש ברוך הוא עוזר לו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשנא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהעלתך, ט"ו סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א) על ידי אמונת חכמים יכולים להוציא משפטינו לאור, זאת אומרת על כל אחד עובר בכל יום משפט, כי כך אומרים חכמינו הקדושים (ראש השנה כ.). אדם נדון בכל יום ויום, לאדם יש משפט כל יום שופטים אותו, הן לטוב והן חס ושלום להפך, אבל אם מתחזק באמונת חכמים על ידי זה המשפט יוצא לו לאור גדול, הינו שהחכם האמת מלמד אותו שכל מה שעובר עליו וכל מה שנגזר עליו וכו' זה הכל לטובה, ולכן המשפט יוצא לאור גדול, כי הוא יודע ועד אשר הוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, ולכן הוא מאד מתחזק, ועל כן אשרי האדם שמתחזק באמונת חכמים, כי אם אדם פוגם באמונת חכמים, אומר רבנו, ז"ל נדון במוסרות, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ערובין כא) הלוועג על דברי חכמים נדון בצואה ורתחת, זאת אומרת אם אדם מדבר נגד חכמים וצדיקים שדבוקים בו יתברך, עולים לו מותרות במח והוא מבלבל ומבהל, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מאלו שמדברים על צדיקים וחכמים אמתיים, כי זה מראה לדעת שהם מאד פגומים בנאוף רחמנא לישזבן.

נא ונא תעשה כל מיני מאמצים שבעולם ללמד בכל יום את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות לנפש, ותהלה לאל, בקהלתנו יש ככר

שֵׁשׁ שְׁעוּרִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם שְׁלוֹמִידִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה נִדְּהָ טוֹ, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְהַצְטַרֵּף לְאַחַד מֵהַשְׁעוּרִים, וְאִם אַתָּה לֹא יְכוּל לְהַצְטַרֵּף לְאִיזֵה שְׁעוּר עַל כָּל פְּנִיִּים תִּרְאֶה לְגַרֵּס בְּעֶצְמְךָ אֶת הַדָּף, אֶפְלוּ בְּגִרְסָא בְּעֵלְמָא, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה ט.) לְעוֹלָם לְגַרֵּס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַאי קָאָמַר, וְלִכֵּן אִם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא תִּרְגִּישׁ אַחֲרֵת לְגַמְרִי, זֶה יִתֵּן לְךָ סְפוּק רוּחֲנִי, כִּי מַה שְׂאָדָם מִרְגִּישׁ רִיק וְכוּ', זֶה מִפְּנֵי שֶׁחָסַר לוֹ דָּף גְּמָרָא, אֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה שְׁתַּכְנִיס אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּתוֹךְ לִבְךָ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְעֶזֶר לִי בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבָעוּלָם, שְׂאֲנִי יִמְשִׁיךְ עִם הַבַּיִת הַתְּבַשִּׁיל אֶהֱל אֲבָרְהֵם, כִּי זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה, וְכֵן שְׂאֲנִי יוּכַל לְגַמֵּר לְשַׁפֵּץ אֶת הָאוּלָם, וְזֶה הַכָּל תְּלוּי בְּךָ כְּפִי הַרְצוֹן שְׁלֵךְ וְכוּ', וְכִפִּי הַעֲזוּרָה שְׁלֵךְ וְכוּ', וְתִשְׁתַּדֵּל לְקַבֵּץ גַּם אֶצֶל אַחֲרִים וּבְזוֹה יִגְדַּל שְׁכָרְךָ לְנִצְחָת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּשֵׁנִב.

בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת בְּהַעֲלָתָךְ, ט"ו סִינֵן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

הַחֲכָם מְכָל אָדָם אוֹמֵר: (מִשְׁלֵי י"ד) "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה וְאוֹלָת בִּידִיָּה תִהְרַסְנוּ", אִשָּׁה חֲכָמָה הִיא בּוֹנֶה אֶת הַבַּיִת שְׁלֶהָ, הִיא יוֹדַעַת אִיךָ לְחֻזֵק, לְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת בְּעָלָהָ, אֲבָל אִשָּׁה אוֹלָת שְׂאִין לָהּ שְׁכָל וְכוּ' בִּידִיָּה הִיא הוֹרֶסֶת אֶת בֵּיתָהּ, כִּי לֹא מִסְפִּיק שֶׁהַבַּעַל סוֹבֵל עַלבוּנוֹת, בְּזִיווֹנוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים וְכוּ' מִבְּחוּץ, אֲזִי הִיא עוֹד מוֹסִיפָה לוֹ שְׂמֵן עַל הַמְדוּרָה וְכוּ', וְלִכֵּן תִּהְיֶה אִשָּׁה פְּקַחִית תַּחֲזִקִי וְתַעֲזוּדִי וְתִשְׁמַחִי אֶת בְּעָלְךָ וְאִז כָּל הַבַּיִת יִהְיֶה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, כִּי הַכָּל תְּלוּי כְּפִי הָאִשָּׁה, אִם הָאִשָּׁה חֲזָקָה אֲזִי כָּל הַבַּיִת חֲזָק, וְאִם הָאִשָּׁה חֲלָשָׁה אִז כָּל הַבַּיִת חֲלָשׁ, וְלִכֵּן תַּקְחִי אֶת עֶצְמְךָ בִּידִיָּךְ, תּוֹצִיאִי

את עצמך מקטנות הדעת שנפלת בו וכו', ותתחילי להסתכל רק על הצבע הירד של החיים וכו', ואז הכל יתהפך לך לטובה.

אני מאד מאד מבקש אותך שתבואי לעזר בבית התבשיל אהל אברהם, כי זה הצדקה הכי גדולה לבוא ולעזר, וזה מצות הכנסת אורחים בשלמות בתכלית השלמות, כי באים לאכל ולשתות רעבים וגם צמאים גברים, נשים וילדים.

ידוע שהרב הקדוש רבי ישעיהו מקרסטיר זי"ע היה יחיד בדורו בענין לתת לאכל רעבים וגם צמאים, ואמר לאשתו הרבנית בזה הלשון "כל הצדיקים וכל החכמים מחברים ספרים מהחדושים שלהם, אבל כשיבואו לשמים יכול מאד להיות שיאירו להם את העינים, וימצאו בחדושים טעיות רבות, אבל בזה שאני ואת נתן לאכל לרעבים ולצמאים לשבע, וכשנגיע למעלה אזי אף אחד לא יוכל לבטל אותנו, כי סוף כל סוף אכלו ושתו רעבים וצמאים", רואים מכל זה את מעלת המצוה של הכנסת אורחים, ואין הכנסת אורחים יותר גדול כמו בית התבשיל שלנו שפתוח לכל רעב וצמא, ולכן אני מאד מבקש אותך שיהיה לך חלק בזה, הן בעזרה פיזית, והן בעזרה כספית שתעזרי לי להמשיך את זה, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מזו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשנג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהעלתך, ט"ו סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על הכסף ששלחת, בודאי הכסף הזה יהיה לפדיון נפש שהקדוש ברוך הוא הציל אותך שלא נזקקת באפן יותר גרוע וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך רפואה שלמה לגמרי.

בְּעֵינַי הַתְּלִמִּידִים שְׁאַתָּה מְלַמֵּד וְכוּ', הָעֵקֶר צְרִיכִים לְתַבֵּל אֶת הַלְמוּד עִם סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׁזֵה מוֹשֶׁף אֶת הַלֵּב מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ח) "דַּע שְׁסְפוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מַצְדִּיקִים, הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מַצְדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֲשֵׂה אוֹתוֹ הַצְדִּיק שְׁמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרֶרֶת בַּעֲת שְׁמִסְפְּרִין מִהַצְדִּיק, וְהִיא מְעוֹרֶרֶת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל", וְלִכְּנָן מָה טוֹב וּמָה נָעִים לַהֲיֹוֹת רְגִיל וְלִסְפֹּר סְפוּרִים לַהֲתְלַמִּידִים, שְׁזֵה מוֹשֶׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהֵרֵב הַקְדוּשׁ מִצְאֵנּוּ זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שְׁאֵל פְּעַם אֶת הַמְּלַמֵּדִים שֶׁל בְּנָיו הָאֵם הֵם לוֹמְדִים אִתָּם מוּסָר? וְהַשִּׁיבוּ: כֵּן! וְכִשְׁשָׂאֵל אוֹתָם אֵילוּ סִפְרֵי מוּסָר? עָנוּ וְאָמְרוּ "חֹכֶת הַלְּבָבוֹת". עָנָה וְאָמַר לָהֶם: לֹא לָזֶה הִתְכַּוְּנִיתִי, אֶלָּא תִסְפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים מִהֶרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק זי"ע וּמִהֶרְבִּי רַבִּי זוֹשָׁא מְאַנִּיפְאֵלִי זי"ע. רוֹאִים מְזֵה אֶת גְּדֹל הַכַּחַשׁ שֶׁל סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשֶׁף אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לַחֲקוֹת אוֹתָם, וְזֵה שְׁתִּסְפֹּר לָהֶם סְפוּרִים יִמְשֶׁף אוֹתָם שִׁירְצוּ לְלַמֵּד.

בְּעֵינַי הַנְּסִים שְׁעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִשְׁפַּח חַיִּיהָ, זֶה פְּשוּט וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פְּעָמִים "וְעַל נְסִיךְ שְׁבָכָל יוֹם עִמָּנוּ. וְעַל נְפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׁבָכָל עֵת. עָרַב וְבָקֵר וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא תִמוּ חֲסִדֶיךָ. כִּי מַעוֹלָם קוִינּוּ לָךְ", וְצְרִיכִים לוֹמַר אֶת זֶה בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָה מְאֹד.

בְּעֵינַי בְּרִיאוֹתַי, מָה אִמַּר לָךְ! הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֵׂה אִתִּי נִס בְּתוֹךְ נִס שְׁכָל הַרוֹפְאִים הַגְּדוֹלִים אָמְרוּ שְׁאַחַד מְרַבְּבוֹת וְכוּ', יוֹצֵא חַי מִמָּה שְׁעֵבֵר עָלָי וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאַזְכֶּה לְרְפוּאָה שְׁלֵמָה לְגַמְרִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשנד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בהעלתה, ט"ו סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

היום זה כבר גלוי לכולם, הרגע שמתחילים להראות סרטים לילדים, אפלו שהם כשרים, לאט לאט הם מרגילים את עצמם לסטות ולגלש וכו', גם לסרטים לא כשרים, ולכן אשרי מי שמתרחק מזה, ואין לו בביתו שום מחשב (מכשף), ומכל שכן וכל שכן שאסור להביא את זה בתלמוד תורה להראות להילדים, אפלו סרטי טבע וכו', פי לבסוף יתדרדרו עד התהום וכו'.

מה אמר לך! היום יש קלפה עצומה שכובשת את כל חלקי טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפרות ואפיקורסות, והוא הפלי משחית הנקרא אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ, תעוב, ערום וזהו, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר ראה לזרק מהבית מחשב אינטרנט אייפד בלקברי אם יש לך דבר כזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר: "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו ורחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול ורחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

מכל שכן וכל שכן שאסור להראות את זה בתלמוד תורה שמלמדים שם יראת שמים, ובפרט ישיבה שנקרא על שם רבנו ז"ל, צריכים לשמר על

זֶה בֵּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עֵז, כִּי מִי עוֹד דָּאָג עַל תְּקוּן הַבְּרִית כְּמוֹ רַבְּנֵי ז"ל, וְלִכְּנֹאֲשֵׁרֵי וְאֲשֵׁרֵי מִי שְׁמַתְרוּחַק מֵהַזְהֵמָה הַזֹּאת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָךְ, ט"ו סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְמַד אֶת הַתּוֹרָה ד' עִם הַפְּרוּשׁ בְּסַפְרֵי "שְׁפַת הַנַּחֲל", וְשֵׁם מְבֹאָר כֹּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּדֶרֶךְ קְלָה וְנִעְיָמָה, עַד שֶׁכֵּל אֶחָד יָכוֹל לְהַבִּין בְּפֶרֶט־פְּרִטִיּוֹת אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל.

עִם כָּל זֹאת אֲחֻזֵּר לְךָ כְּמֵה נְקֻדוֹת וְכו', אֲדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּטַל וּמְבֹטֵל אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִדְעַת שֶׁכֵּל מֵה שְׁקוּרָה עִמוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, זֶה הַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה נִקְרָא מְלֻכוֹת דְּקֻדְשָׁה, הִינּוּ שְׁמֻקְבֵּל עָלָיו עַל מְלֻכוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲבָל אִם אֲדָם חוּטָא, עַל יְדֵי זֶה נִחְקָקִים הַעֲוֹנוֹת עַל עֲצֻמוֹתָיו כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "וְתִהְיֶי עוֹנֵתֶם עַל עֲצֻמוֹתֶם", אֲדָם חוּטָא וְהוּא חוּשֵׁב שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ וְאֵף אֶחָד לֹא מְסַתְּכֵל וְכו', וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁעַל יְדֵי כָּל חוּטָא נִחְקָק הַחוּטָא עַל עֲצֻמוֹתָיו, וְהַחוּטָא בְּעֲצָמוֹ נוֹקֵם בּוֹ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: "וְיִמְיָהּ הִ" "עוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלָהּ", וּכְתִיב: (תְּהִלִּים ל"ד) "תְּמוֹתַת רִשָּׁע רָעָה", וְרוֹאִים בְּנֵי אָדָם מְסַתְּכִים שְׁבוּרִים וְרִצּוּצִים, עֲצוּבִים וּמְמַרְמְרִים וְעֲצָבָנִים וְכו', וְהֵם לֹא יוֹדְעִים מִמֶּה זֶה, וְהֵם שׁוֹכְחִים שֶׁזֶה הַעֲוֹנוֹת שֶׁעָשׂוּ וְנוֹקֵם בָּהֶם, וְעַל יְדֵי שְׂאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט, בְּזֶה הוּא נֶעְקָר מֵהַמְּלֻכוֹת הַרְשָׁעָה מְלֻכוֹת

עכו"ם שחושב שהכל טבע, מקרה ומזל, ואף אחד לא רואה ולא יודע וכו', וחוזר ומקבל על עצמו על מלכותו יתברך.

"מלכות דקדושה" זה כשאדם ממליך על עצמו את הקדוש ברוך הוא, שיודע ועד אשר אין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, "מלכות דסטרא אחרא" שזה מלכות העכו"ם, הוא שחושב שיש טבע, מקרה ומזל, ולכן כשאדם חוטא הוא עוקר את עצמו ממנו יתברך, ונופל אל הטבע והמקרה והמזל וכו', אבל בזה שמתחרט ומתודה שעקר התשובה תלוי בודוי דברים, על ידי זה חוזר ומדבק את עצמו בו יתברך, ויוצא מעצמותיו כל מה שנחלק על ידי עוונותיו וכו', ונעשה כלי שיוכל להמשיך על עצמו הארת האין סוף ברוך הוא.

אשרי מי שזוכה להתעמק בדברי רבנו ז"ל, ובפרט בספרו הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן" שהוא עמק עמק מי ימצאנו, ועקר הלמוד צריך להיות לעבדה ולמעשה שיבין לעצמו עצות איה לצאת מהרע שנפל אליה, ואיה לבוא אל דבקות אמת אליו יתברך.

אני מאד מקוה אם תעין ותלמד בפרוש "שפת הנחל" תמצא מרגוע לנפשך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר הַהַעֲלָתָה, ט"ז סִינן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַאֶה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא עַל יְדֵי שְׁמֵת־מִיָּדִים בְּלִמּוּד סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֵלֵיהֶּ, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר קָבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", אֲשֶׁר יְדוּעַ שְׁרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מָאד מָאד שְׁנִלְמַד אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו, וּכְבָר נִשְׁמַע מִפִּיו הַקְּדוּשׁ שְׂאָמַר (תִּי-מוֹהֲר"ן, סִימָן שִׁמ"ו) שֶׁהִסְפִּיר הַקְּדוּשׁ שְׁלוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן" שִׁיִּצָּא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה, וְאָמַר: מֵאַחַר שִׁיִּצָּא בְּעוֹלָם אָנִי חֲפֵץ מָאד שִׁיְלַמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמַּד אוֹתוֹ הַרְּבֵה עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פִּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מָאד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אֵין עֲרוּךְ אֵלָיו, אַחַר כֵּךְ אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהִלְמוּד בְּחִבּוּרֵי הַקְּדוּשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגָאֵלָה, וְאָמַר שְׁטוֹב לְקַבֵּעַ לְעֶצְמוֹ שְׁנֵי שְׁעוּרִים לְלִמּוּד סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים שְׁעוֹר אֶחָד פְּשוּט לְלַמַּד בְּמַהִירוֹת הַרְּבֵה מָאד כְּדֵי שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּעַל פִּה, וְשְׁעוֹר אֶחָד לְלַמַּד בְּעֵינָיו גְּדוֹל, כִּי יֵשׁ עִמָּקוֹת גְּדוֹל וְנִפְלֵא בְּסִפְרֵיו, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמַד הַרְּבֵה אֶת ה"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", כְּדֵי שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו, וְזוֹכֵה לְסִים כָּל חֵדֶשׁ אֶת כָּל ה"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", וְאִם אֶתָּה לֹא יְכוֹל לְסִים בְּחֵדֶשׁ אֶת כָּל ה"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", תִּלְמַד כְּפִי שְׁנַחֲלֵק לִימֵי הַחֵדֶשׁ, חֵדֶשׁ הַזֶּה חֲצִי הַשְּׁעוֹר, חֵדֶשׁ הַבָּא חֲצִי הַשְּׁנִי, וְכֵךְ תּוּכַל לְכָל הַפְּחוֹת כָּל חֵדֶשִׁים לְגַמֵּר אֶת ה"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", וְאִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֶת מַעֲלַת הַזּוֹכֵה לְהִיּוֹת בְּקִי בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", עַד שְׁמוֹהֲרַנְתָּ ז"ל אָמַר לְאַבְרָהָ אָחִי, אִם תִּהְיֶה בְּקִי ב"לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", הַתּוֹלְעִים בְּקִבְרֵי לֹא יִגְשׁוּ אֵלֶיךָ, וְיְדוּעַ שֶׁתִּלְמִיד אֶחָד מִתְּלַמְּדֵי מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל נִסַּע עִם אֲנִיָּה מְלֵא יִשְׁמַעֲאֵלִים לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִדְרָךְ הִתְחִילוּ לְהַצִּיק לוֹ, וְהִתְחִיל לְלַמַּד בְּקוֹל "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", וּפְתָאוּם בְּרַחוּ מִמֶּנּוּ לְכָל הַרוּחוֹת וְעִזְבוּ אוֹתוֹ, וְכִשְׁהִגִּיעַ לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל וְסִפֵּר אֶת הַסְּפּוּר הַזֶּה אֵיךְ שִׁהְיָה בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה שֶׁהַצִּיקוּ לוֹ הַרְּשָׁעִים, וְלֹא הָיָה לוֹ אִיפֹה לְבָרַח אֲזֵי הוּא לְמַד "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן" בְּקוֹל וְעִזְבוּ אוֹתוֹ, וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ מֵאֵינן לְקַחְתֶּם אֶת

העצה הזו? ענה ואמר: אני שמעתי בשעה שמוהרנ"ת ז"ל אמר לאברהם אחד אם תהיה בקי ב"לקוטי-מוהר"ן", התולעים בקבר לא יגשו אליה, אמרתי בודאי זה מסגל גם בחיים חיותי כשנטפלו אלי כל מיני שרצים ותולעים וכו', אשתמש עם העצה הזו וכך עשיתי ובאמת זה עזר מאד, והכלל רואים מזה שאם אדם בקי בספר הקדוש והנורא "לקוטי-מוהר"ן", נשמר מכל מיני מזיקים, ולכן אל תהיה בטול! תקבע לעצמך שעור יומי ב"לקוטי-מוהר"ן" כפי שנחלק לימי החדש, ואם לא תספיק את כל השעור יומי תלמד רק חצי, ובחדש הבא תלמד את החצי השני, וכך תזכה לסיים על כל פנים כל חדשים את ה"לקוטי-מוהר"ן" אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן שנה"ה) שהספר שלו הוא שמירה לבית, וכן אמר (שם, סימן שמ"ט) שיכולים להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו "לקוטי-מוהר"ן", והפליג מאד מאד במעלת האדם שיזכה להתמיד בספרו הקדוש "לקוטי-מוהר"ן".

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, ואל תתן שהסמ"ך מ"ם ישבר אותך על ידי שלוחיו וכו', כי הסמ"ך מ"ם יש לו שלוחים מבפנים ומבחוץ כל מיני ליצנים שמתלוצצים מהקדשה ומקררים מאמונת חכמים וכו', שועלים קטנים מחבלים כרמים שצריכים מאד מאד לשמר מהם, כי הם מאד מאד מסכנים, וצריכים להרבות בתפלה ובתחנונים בכל יום שיהיה שמור מבעלי עברה שעושים מעשה זמרי ומבקשים שזכר כפנחס שהם נואפים ככלבים, אשר רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מ"ג) שאפלו הכל פיהם מזיק מאד, ולכן צריכים לשמר מהם מאד מאד.

והעולה על הכל צריכים לשמר על השלום בית אשר על זה אורב הסמ"ך מ"ם יותר מהכל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-ה"ן, סימן רס"ג) מענין בני הנעורים ששכיח מאד שנעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פרוד לגמרי חס ושלום. ואמר שזה מעשה בעל דבר שמניח את עצמו על זה מאד לקלקל השלום של בני הנעורים כדי שיתפסו במצודתו חס ושלום על ידי זה. כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום שגורם

בְּעַרְמוּמִיּוּתוֹ לְקַלְקַל הַשְּׁלוֹם שְׂבִינֵיהֶם; וְאוֹי וְאֲבוֹי לְאָדָם שְׂמֻזְלוֹל בְּאִשְׁתּוֹ, כִּי בְּפִרוּשׁ הַזֵּהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סימן רס"ד) לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצָם מְכֹאֲבָם וְצַעַרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכִמְהָ אָפְנִים הַקְּשִׁים וְכִבְדִּים מְאֹד מְאֹד וְכו', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדֵם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נט.) 'אֲוִקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, וְכֵן אָמְרוּ (בְּכֹמוֹת סג.) 'דִּינֵנוּ שְׂמֻגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוּל בְּחִסְדֵי בְּרִסְלָב, שֶׁהִבְעֵל מְכָרָח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאֵם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמּוֹבָנִים, וְאֵל יִהְיֶה חָכֵם בְּעֵינָיו שְׂיֻכַּל לְזַלְזֵל בְּאִשְׁתּוֹ, כִּי אַחַר כֵּן יִהְיֶה מֵהַצּוֹעֲקִים וְאִינֵם נְעֻנִים, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי אָדָם שֶׁהוּא חָכֵם וְיודֵעַ מְרֹאֵשׁ מֵהַיְהִי בְּסוֹף, כִּי אִם יִסְתַּכְסֵּךְ עִם אִשְׁתּוֹ, אֲזִי הִיא תִּבְרַח לוֹ, וְאֲזִי יִתְחַיֵּל לְסַבֵּל הַגְּדוּל וְכו', וּמֵהָ הוּא צְרִיף אֶת זֶה?

תֵּאֱמִין לִי אִם הֵייתָ מִתְמִיד בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הֵייתָ זוֹכֵה לְדַעַת מִיִּשָּׁב בְּאַפֵּן אַחֵר לְגַמְרִי.

נָא וְנָא תִרְאֶה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַיְיָ" הַ עֵת רְצוֹן" - אִימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֲזִי טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיָה, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחַיֵּל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קְלַפְתָּ עוֹג מְלֵךְ הַבֶּשֶׂן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהַיְהוּדוּת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלתך, ט"ז סיון ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותך, ואף שכבר כתבתי לך הרבה פעמים, עם כל זאת ראוי לחזור על זה עוד פעם פעמים אין מספר איך שאשה צריכה להתאזר במדת הסבלנות, שאין לך מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס ולא לצרח וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', מסוככת בעצבות ובמרה שחורה וכדכאון וכו', אם היא רק עוצרת עצמה בסבלנות גדולה לסבל את כל אשר עובר עליה וכו', על ידי זה היא עולה עד עולם האצילות, שהיא נעשית בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל בלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ואני יודע שזה מהעבודות הכי קשים, כי הסמ"ך מ"ם הורס את האשה לגמרי, ומכניס אותה בלחץ שלא תחזיק מעמד, לזאת אני מאד מאד מבקש אותך תתחזקי בכל מיני אפנים שבעולם רק להיות סבלנית, ותשתדלי תמיד להיות שמחה ועליזה, ותעשי

כָּל מִינֵי מְאֻמָּצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְחַבֵּר עִם נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְאֵת תְּחֻזְקֵי אֵת הַזּוּלָּת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה גַם לָךְ יִהְיֶה שִׂמְחָה.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֹל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי תְּבַקְשֵׁי רַק מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ, כִּי רַק הוּא יִתְּבַרְךָ הַכְּתָבָת, וְכֹל מֵה שְׂאֵשָׁה מְבַקֶּשֶׁת מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ, הִיא תִּקְבַּל, וְרַבֵּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בַּתְּפִלָּת הַנָּשִׁים, וְאָמַר מֵאַחַר שְׁזָה יוֹצֵא מִלְּבָן מְלֵא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, בְּשִׁבִיל זֶה תְּפִלוֹתֵיהֶן נִשְׁמָע וְנִתְקַבַּל בְּשָׂמִים, וְלָכֵן תְּבַקְשֵׁי הַרְּבֵה מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ עַל מִדַּת הַשִּׂמְחָה וְהַסְּבִלְנוּת, וְתִרְאֵי שֶׁהַכֹּל יִתְּהַפֵּךְ לָךְ לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמָע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֶּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְגְּנִי תִשְׁכַּלֵּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּשִׁנָּה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתְךָ, ט"ז סִינן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶתְּהָ יְכוּל לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שִׁישׁ לָךְ שְׂאֵתָה מְקַבֵּץ אֶת הַבְּחוּרִים יַחַד וּמַעוֹדֵד אוֹתָם וּמְחַזֵּק אוֹתָם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי זֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה.

בְּעֵינֵי הַבְּחוּר ... נְרוּ יֵאִיר, תִּגִּיד לוֹ חֵד מִשְׁמַעֲיַת בְּשָׂמִי, אִם לֹא יִצִּית אֲנִי מוֹצִיא אוֹתוֹ בְּלֵי שׁוֹם רַחֲמָנוּת, וְאֵין עוֹנֵשִׁין אֶלָּא אִם כֵּן מְזַהֲרִים, אֶתְּהָ לֹא יְכוּל שֶׁבְּחוּר אֶחָד יִפְרִיעַ לָךְ אֶת כָּל הַיְשִׁיבָה, אֵין דְּבַר כְּזֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, תִּהְלֶה לְאֵל, פְּתַחְנוּ אֶת הַיְשִׁיבָה בְּרַגְלֵי יְמִין וּבְהַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלָכֵן לֹא כְּדָאֵי שִׁיְהָרְסוּ אֶת זֶה עֲכָשׁוּ.

בוֹדאי צְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל מֵהַתְּחַלַּת הַתְּפִלָּה עַד הַסּוּף, בְּפֶרֶט קְרִבְנוֹת זֶה תִּקְוֶן גְּדוֹל עַד מְאֹד בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים.

תִּמְשִׁיף לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּרַבִּים, וְאִפְלוּ שְׂבָאִים רַק כַּמָּה אֲבָרְכִים, תִּאֲמִין שְׁגַם בְּשִׁבִיל אֲבָרְךָ אֶחָד גַּם כֵּן כְּדָאִי, וּלְבִסוּף תִּרְאֶה אִם תִּהְיֶה עֶקֶשׁ יִהְיֶה קָהַל גְּדוֹל, רַק אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לֹא לְהַעֲמִים עָלֶיךָ יוֹתֵר מִדֵּי שְׁעוּרִים, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לְךָ כַח לְהַמְשִׁיף, וְזָכַר גַּם זָכַר שְׁזוֹכוֹתְךָ גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחִיב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמֵתַפְלֵל בְּעֶדְךָ תִּמְיֵד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשנט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּהַעֲלָתְךָ, ט"ז סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֲתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ לְהַחְדִּיר בְּהַבְּחוּרִים יְרֵאת שָׂמַיִם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהַזְּכוּת הַזֶּה יִגֵּן עָלֶיךָ בְּזֶה וּבְכָּא לְנִצַּח נִצָּחִים.

הַעֲקֵר תִּסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צִדִּיקִים, כִּי כֹף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רמ"ח) "דַּע שְׁסַפּוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מִצְדִּיקִים, הוּא דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מִצְדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצְּדִיק שְׁמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרְרַת בְּעַת שְׁמִסְפְּרִין מֵהַצְּדִיק, וְהִיא מֵעוֹרְרַת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל", וְלָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים

להיות רגיל ולספר ספורים להתלמידים, שְׁזֶה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהָרַב הַקָּדוֹשׁ מִצְאֵנוּ זי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שָׁאֵל פֶּעַם אֶת הַמְּלַמְדִים שֶׁל בְּנָיו הָאֵם הֵם לומְדִים אִתָּם מוֹסֵר? וְהַשִּׁיבוּ: כֵּן! וְכִשְׁשָׁאֵל אוֹתָם אֵילוּ סִפְרֵי מוֹסֵר? עָנּוּ וְאָמְרוּ "חֻבַּת הַלְּבָבוֹת". עָנָה וְאָמַר לָהֶם: לֹא לָזֶה הַתְּכַוֵּנְתִּי, אֲלָא תִסְפְּרוּ לָהֶם סִפּוּרֵי צְדִיקִים מֵהַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצֶעֶנְסֶק זי"ע וּמֵהַרְבֵּי רַבֵּי זוּשָׁא מְאֲנִיפֶאֱלִי זי"ע. רוֹאִים מְזֶה אֶת גְּדֹל הַכַּח שֶׁל סִפּוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לַחֲקוֹת אוֹתָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נִפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֹל כֶּף חָבֵל כִּי הַנְּשָׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשְּׂמִחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכְּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שֵׁיֵשׁ לוֹ שִׁכְל וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמִיד שְׂבֹו בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמִחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְּדוּשָׁה, וְלִכְּן תִּרְאֶה מֵהַלְּפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נִפְשְׁךָ רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשס.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּהַעֲלָתְךָ, ט"ז סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך בִּיתֵר שֶׁאת בִּיתֵר עַז וְאֵל תִּכְנַס בְּלִחְץ וְכוּ', אִם אַתָּה תִּבְקַשׁ רַק שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', לֹא יִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוֹם דָּבָר וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, אִם תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תִפְלֵיתִי לְךָ הַיְיָ" עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲזָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְּלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מְלֵךְ הַבֶּשֶׁן שֶׁיַּעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהֵיהָדוּת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדַע שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קִשָּׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קִשָּׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֵּךְ חָבֵל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עַקֵּר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֶׁכָּל וְקוֹלֵט תִּכְף וּמֵיד שָׁבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עֲלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקוֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלֵיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ, ט"ז סִינן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחֵיו נִצָּח

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְאַחֲדוּ יַחַד בְּיָתֶר שְׂאֵת בְּיָתֶר עֲזוֹ,
וְתִשְׁתַּדְּלוּ שִׁיחֵיהָ בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי, כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים:
(סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (וְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הִלְכָה ח')
אִי אִפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אִפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אִפְשָׁר לְשִׁנֵּיהֶן
בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחֵיהָ
בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מָאד, כִּי "שְׁלוֹם", אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְתָּ
י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ
הַבַּיִת, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שֶׁבִּיכָלְתֶּם לְהַשְׁלִים בִּינֵיכֶם, כִּי לְמַה אַתֶּם צָרִיכִים
לְרִיב וְלִהְתוֹכַח וְכוּ', וְלַחֲיוֹת אֶת הַחַיִּים בְּמִרְיוֹת וְכוּ', בְּשַׁעֲרֵי שְׂאֵתָם זוּג
מְצַלְחִים, אֲלֵא הַסֵּמֶךְ מ"ם רוּצָה לְשַׁבֵּר אֶת בֵּיתְכֶם, וְלָכֵן אֲנִי מָאד מִבְקֵשׁ
אֶתְכֶם שִׁיחֵיהָ לְכֶם שְׁכָל וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְתִבְנִינוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִזּוּ הַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מָאד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנֵינוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) מְצוּנָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד,
וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים
עַל הָאָדָם בְּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלִקוּל הַשְּׂמִחָה, וְלָכֵן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלֹא
כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר, לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם; וְלָכֵן יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמִחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה,
וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מַה
שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ

עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בסב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בעלתך, ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

העצה הראשונה לתת לכם שזה פשוט הצלת נפשות והחייאה מיידית וכו', זה להיות בשמחה, כי השמחה הוא רפואה לכל בין בגשמי בין ברוחני, ורבנו ז"ל הדגיש מאד מאד על נקודת השמחה, ואמר (לקיט"ו מוהר"ן, חלק ב', סימן י"א) על ידי שמחה זוכים לישוב הדעת, כי בלי שמחה אדם מבהל ומבלבל ולא יודע מה לעשות וכו'.

הנה הקדוש ברוך הוא עזר לכם התחנתם כבר חצי יובל שנים, ועבר בנשואיכם עליות וירידות וכו', ולכן תשתדלי מאד להתחזק והעקר לחזק את בעלך, כי תכף ומיד כשאת תחזקי את בעלך ותתני לו גב, תראי ברכה בבית, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פק"י, סימן ה') אין אשה כשרה אלא העושה רצון בעלה.

אני בטוח שבעלך לא רצה להסתבך וכו', אלא זה דבר רגיל אצלי

שְׁלֹא כְּדַאי לְקַחַת שְׁתָּף אִף פַּעַם וְכוּ', בְּשׁוּם עֵסֶק שְׁבַעוּלָם וְכוּ', כִּי לְבִסּוּף מִתְפָּרְדִים וְאֶחָד עוֹבֵד עַל הַשָּׁנִי, וְנִשְׁאָרִים קָרַח מְכָאן וְקָרַח מְכָאן וְכוּ', וּמֵאַחַר שְׁקָרָה לָכֶם מִקְרָה מְבֹאֵשׁ כְּזֶה וְכוּ', תַּעֲשׂוּ הַתְחַלָּה חֲדָשָׁה רַק לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׁאֵז הַשְּׂכִינָה יִהְיֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאַמְרוּ: (ירושלמי בְּרֵכוֹת, פָּרָק ט', הַלָּכָה ח) אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשָׁנִיָּה בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

וְלָכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְסַתֵּם אֶת כָּל הַחֲזוּרִים וְכוּ', אִיפֹה שָׂרַק יֵשׁ אֵיזָה חוֹב קָטָן אוֹ גְדוֹל, לְאֵט לְאֵט לְשֵׁלֵם אֶת זֶה כְּדִי שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ לְהִגִּיעַ שִׁיעָקְלוּ לָכֶם דְּבָרִים וְכוּ', וְכֵן תִּתְחִילוּ לְשַׁפֵּץ אֶת הַבַּיִת לְאֵט לְאֵט, וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן עַד שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה מְשֻׁפָּץ.

הַעֲקָר לֹא לְהִכְנֵס בְּלַחֲץ, תִּזְכְּרִי טוֹב שֶׁיֵּשׁ לָנוּ אַב הַרְחָמָן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ, אִם רַק מְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ מְקַבְּלִים כָּל מָה שָׂרַק רוֹצִים, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם תִּשְׁמְרוּ עַל שְׁבַת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן א') עַל הַפָּסוּק (מִשְׁלִי י) "בְּרֵכַת הַיְוָי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא יוֹסֵף עֲצָב עֲמָה" בְּרֵכַת הַיְוָי"הּ הִיא תַעֲשִׂיר זֶה הַשְּׁבַת, שְׁנֵאמַר: (בְּרֵאשִׁית ב' ג') "וַיִּבְרָךְ אֱלֹקִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי", הִרְגַע שְׁשׁוּמְרֵים שְׁבַת, נִשְׁפַע שְׁפַע עַל כָּל יְמֵי הַשְּׁבֻעָה.

תְּבַדְּקוּ אֶת מְזוּזוֹת בֵּיתְכֶם אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן הַבַּעַל שִׁיבְדֵק אֶת הַתְּפִלִּין אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, וַיִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וּבְזִכּוֹת זֶה הַמְזָל שֶׁלְכֶם יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וַיִּתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלתך, ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני ארון כל.

רבנו ז"ל מפרש (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"א) את הפסוק: (תהלים מ') "אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלקי חפצתי", כשאדם רואה ולומד בספר, ובכל מקום שהוא רואה ולומד, מוצא את עצמו, הינו שלוקח לעצמו מוסר, ורואה פחיתותו ושלפלותו, בכל מקום באיזה ספר שהוא בא ומעין שם, זה סימן שחפץ לעשות רצונו יתברך. וזה "אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי", זה סימן "לעשות רצונך אלקי חפצתי"; ודבר זה סובב על כל דרשה מכל בעל דרשן יהיה מי שיהיה וכו', הינו כשאדם שומע דרשה, תמיד הוא צריך לקחת את הדבורים אליו, ויתעורר מדברי הבעל דרשן וכו', ואז סימן שהוא באמת חפץ לעשות רצונו יתברך, כי אצל כלם יש טוב, ולכן ראוי לשמע דרשה מכל רב ודורש וכו', כי כל אחד יש לו דבורים אחרים, ואם הוא מתעורר מהדבורים האלו, מה טוב ומה נעים, כי לא מכל אחד יכולים ללמד, ולכן אם הוא מתעורר מדברי איזה רב, אשרי לו ואשרי חלקו, וזה סימן שלבו רוצה לעשות את רצונו יתברך.

בענין שיש שמדברים נגד התבודדות ונגד הנסיעה לציון רבנו ז"ל לראש השנה וכו', זה פשוט מפני שהם לא יודעים מה זה וכו', כי אם היו יודעים, לא רק שלא היו חולקים, אלא הם בעצמם היו מתבודדים בכל יום אליו יתברך, והיו מעוררים את אחרים להתבודד אל הקדוש ברוך הוא אשר אין ערוך אליה, כי באמת אם אדם מאמין שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, על ידי זה היה תמיד מדבר אל הקדוש ברוך הוא, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן

ס"ב) וּבִאֲמַת אִם הִיָּה יוֹדַע הָאָדָם יְדִיעָה בְּלִב שְׁלָם, 'שְׁמַלָּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' (ישעיהו ר'), וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה. וְדַאי הִיָּה מִתְּפַלֵּל בְּהַתְּלַהְבוֹת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לִכְוֵן אֶת דְּבָרָיו. וּבְשִׁבִיל שְׁהָאָדָם אֵינּוּ יוֹדַע זֹאת יְדִיעָה בְּלִב שְׁלָם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵינּוּ מִתְּלַהֵב כָּל כֶּה, וְאֵינּוּ מְדַקְדֵּק כָּל כֶּה. וְכָל אֶחָד לְפִי מַעוּט שִׁכְלוֹ וִידִיעָתוֹ, כֵּן הַתְּלַהְבוֹתוֹ וְדַקְדוּקוֹ. וְהִידִיעָה הִיא מַהִיצֵר הַטוֹב שֶׁבְּלִב, וְהַסְתַּרְת הַיְדִיעָה הִיא מַהִיצֵר הָרַע שֶׁבְּלִב. וְהַסְתַּרְת הַיְדִיעָה, הֵן הֵן אֶפִיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שֶׁהִיצֵר הָרַע מִקְשָׁה אֶת לְבוֹ לְפַל בְּרָעָה (מְשַׁלֵּי כ"ח), וְכו' עֵינ שָׁם, כִּי כְּדֵי שְׁאָדָם יוּכַל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, עַל זֶה צְרִיכִים אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת לְגַמְרִי, וְלֹא כָּל אֶחָד זֹכֶה לָזֶה וְכו', וְלִכֵּן מִתְּנַגְּדִים לָזֶה, וְאוֹמְרִים שְׁזֶה בְּטוֹל זְמַן, בְּשַׁעָה שָׂרָק הַתְּבוֹדָדוֹת מְנַקֶּה אֶת הַמַּח מַחְשְׁבָה שֶׁל אָדָם מִכָּל מִינֵי טְנֵפֶת וְלִכְלוּף וְכו', שֶׁעָשָׂה וְעַדִּין מְהַרְהֵר וְחוֹשֵׁב מְזֶה וְכו', וְכֵן הַתְּבוֹדָדוֹת זֶה מִבִּיא דְּבִקוֹת בְּאֵינן סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹבָא (שְׁלַחן עָרוֹה, אֵרַח חַיִּים, סִימָן צ"ח, סַעִף א') הַמִּתְּפַלֵּל צְרִיךְ שִׁיכּוֹן בְּלִבּוֹ פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת שְׁמוּצִיא בְּשַׁפְתָּיו, וְיַחְשֵׁב כְּאֵלוֹ שְׁכִינָה כְּנֻגָדוֹ, וְיִסִּיר כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת אוֹתוֹ, עַד שֶׁתִּשְׁאַר מַחְשְׁבָתוֹ וְכוּנָתוֹ זָכָה בַּתְּפִלָּתוֹ, וְיַחְשֵׁב כִּי אֵלוֹ הִיָּה מְדַבֵּר לְפָנָי מְלֶךְ בְּשֵׁר וְדָם הִיָּה מְסִדֵּר דְּבָרָיו וּמְכוֹן בְּהֵם יִפָּה לְבַל יִכְשַׁל, קַל וְחֹמֶר לְפָנָי מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא חוֹקֵר כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת, וְכֵן הֵיוּ עוֹשִׂים חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשָׂה שֶׁהֵיוּ מִתְּבוֹדְדִים וּמְכוֹנִין בַּתְּפִלָּתָם עַד שֶׁהֵיוּ מְגִיעִים לְהַתְּפַשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת, וְלַהֲתַגְּבְּרוֹת כַּח הַשְׁכְּלֵי עַד שֶׁהֵיוּ מְגִיעִים קְרוֹב לְמַעְלַת הַנְּבוּאָה, וְאִם תְּבוּא לֹא מַחְשְׁבָה אַחֲרֵת בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, יִשְׁתַּק עַד שֶׁתִּתְּבַטֵּל הַמַּחְשְׁבָה, וְצְרִיךְ שִׁיחְשֵׁב בְּדְבָרִים הַמְּכַנִּיעִים הַלֵּב וּמְכוֹנִים אוֹתוֹ לְאָבִיו שֶׁבְּשָׁמַיִם, וְלֹא יַחְשֵׁב בְּדְבָרִים שִׁישׁ בְּהֵם קְלוֹת רֹאשׁ, הִגָּה: וְיַחְשֵׁב קִדְּם הַתְּפִלָּה מְרוֹמָמוֹת הָאֵל יִתְעַלֶּה וּבְשִׁפְלוֹת הָאָדָם, וְיִסִּיר כָּל תַּעֲנוּגֵי הָאָדָם מִלְּבוֹ וְכו', עֵינ שָׁם, הִרֵי שֶׁלֶךְ לְפָנָיךְ שְׁאִם אָדָם הִיָּה זֹכֶה לְהִגִּיעַ לָזֶה, לֹא הִיָּה מִתְּנַגֵּד עַל עֵינֵן הַתְּבוֹדָדוֹת וְלֹא הִיָּה אוֹמֵר שְׁזֶה בְּטוֹל זְמַן, וְכִמוֹ כֵּן כָּל עֵגִין רֹאשׁ הַשְּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֵינן לְמַעְלָה מְזֶה, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רי"א) מַה שֶׁהָעוֹלָם נוֹסַעִים עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה אֶל צְדִיקִים, כִּי עַקֵּר הַמִּתְּקַת הַדִּינִין אֵינּוּ אֶלָּא עַל יְדֵי קִדְּשַׁת וְטְהָרַת הַמַּחְשְׁבָה וְכו', כִּי רֹאשׁ הַשְּׁנָה הוּא

מקור הדינין של השנה, וצריך לטהר את מחשבתו כדי להמתיקם, בשביל זה נוסעים לצדיקים על ראש השנה כדי לזכות לקדשת המחשבה, ומלבד זאת ידוע לנו איך שרבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד להיות אצלו בראש השנה, שאז הוא יכול לתקן את כל הרחוקים היורדים והנפולים, מה שאפלו בכל השנה אי אפשר לתקן אותם מרב קלקול מעשיהם, אבל בראש השנה יש גם להם תקון, ולכן אם היו יודעים את גדלת ראש השנה של רבנו ז"ל, היו דורשים ברבים שכלם יסעו אל רבנו ז"ל בראש השנה באומן.

ולכן אתה צריך לדון את כל הרבנים לכף זכות, פי פשוט הם לא יודעים מעלת התבודדות ומעלת ראש השנה, ועל כן זה לא סותר אחד את השני, ויכולים לשמע גם את הדרשות שלהם, העקר להתעורר מכל דרשה ששומעים, ולמצא את עצמו בתוך הדבורים.

רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות אמונה, חלק ב', סימן ז') כשהולך מרב לרב, אז צריך לחזק אמונתו באחדות השם יתברך, כי הלמוד מהרבה מלמדים מזיק לאמונת היחוד. וכן הרב שיש לו אמונת היחוד, הוא יכול להאיר לכל תלמיד ותלמיד לפי כחו, וכל תלמיד אינו שומע אלא מה שצריך לו ולא יותר; אשרי מי שהולך לשמע דרשה מתכם וצדיק ורב הדבוק באין סוף ברוך הוא, שאז בודאי הדבורים שלו יעשו רשם לטובה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלתך, ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תְּשׁוּאָת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְּפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכַל דְּבוּר מִרְבְּנו ז"ל זֶה נֶצְחִי, וְשִׁיךְ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עַד
סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, וְאִם רְבִנּו ז"ל אָמַר דְּבוּר כְּזֶה שְׂאֵם נִשְׁבָּעִים בְּנִקִּיטַת חֶפֶץ
שְׂתַכְּף וּמִיד אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ שְׁיֹלִיכּוֹ אוֹתוֹ אֶל רְבִנּו ז"ל, בְּוֹדָאֵי הוּא כְּכָה,
וְצָרִיכִים לָקִים אֵת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל, כִּי תַכְּף
וּמִיד כְּשֶׁאֲדָם נִפְטָר וְנִקְבָּר וְכו', מִתְּחִיל אֲתוּ עֲנִן אַחַר לְגַמְרֵי מְאֹד, וְאִזּוּ מֵר
לְאָדָם מְאֹד מְאֹד, כִּי הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחִיתִים שְׁבָרָא מַחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו הַמְּרַבִּים,
תּוֹפְסִים אֵת נִשְׁמָתוֹ וּמוֹלִיכִים אוֹתוֹ בְּכַף הַקְּלָע וְכו', בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן וְכו', וְצָר
וּמֵר מְאֹד לְהַנְפִטָר וְכו', וְלִכֵּן כְּדָאֵי בְּכָל פַּעַם כְּשֶׁזּוֹכֶה לְהַחֲזִיק בְּסִפְר תּוֹרָה הֵן
בְּהוֹצָאָה וְהַכְּנָסָה וְהֵן בְּהַגְבָּהַת סִפְר תּוֹרָה, שְׂאִזּוּ יִשְׁבַּע בְּנִקִּיטַת הַסִּפְר תּוֹרָה,
וְיֵאמֵר הַרִינִי נִשְׁבָּע בְּנִקִּיטַת חֶפֶץ הַסִּפְר תּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה הַזֶּה, שְׂתַכְּף וּמִיד אַחַר
מִיתָתִי שְׁיֹלִיכּוֹ אֵת נִשְׁמָתִי אֶל הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב ז"ע, וְיִהְיֶה
רְגִיל כְּזֶה בְּכָל פַּעַם, וְאִזּוּ בְּוֹדָאֵי יִתְקִים מֵה שְׁהַבְטִיחַ רְבִנּו ז"ל וְזֶה פְּשׁוּט.

הַעֲקֹר אָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מֵעוֹן שְׁבוּעוֹת, כִּי אִם אָדָם נִשְׁבָּע
בְּנִקִּיטַת חֶפֶץ, אִזּוּ קָדָם כָּל בְּשָׂמִים בּוֹדְקִים אִם הָאָדָם הַזֶּה לֹא נִשְׁבָּע אִף
פַּעַם עַל שְׁקֵר וְכו', וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְהִיּוֹת רְגִיל בְּשְׁבוּעוֹת,
שְׂזֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וּכְבֵר אָמַר רְבִנּו ז"ל (סִפְר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁבוּעָה, סִמָּן
ט) דְּבָרִים שְׂאִין אִשׁ וּמִים מְכַלִּין אוֹתָם, שְׁבוּעַת שְׁקֵר מְכַלִּין אוֹתָן; כִּי עוֹן
שְׁבוּעוֹת שְׂוֹא זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים מְזֶה, וְעַל כָּל דְּבָר
קָטָן וְעַל כָּל שְׂטוֹת הֵם מוֹצִיאִים מֵהֶפֶה אֲנִי נִשְׁבָּע לָךְ, שְׂזֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד
מְאֹד, וְצָרִיכִים לְהַרְגִיל אֵת עֲצָמוֹ לֹא לְהִשְׁבָּע עַל שְׁקֵר, כִּי מְקַבְּלִים עַל זֶה עֲנֵשׁ
מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְאָמַר רְבִנּו ז"ל (סִפְר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁבוּעָה, סִמָּן ב) עַל יְדֵי שְׁבוּעַת
שְׁקֵר נּוֹפְלִים מֵאֲמוֹנָה; וְחַכְמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנַא דְּבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק כ"ו)
לְלַמְּדֵךְ שְׁכַל הַרְגִיל בְּשְׁבוּעַת שְׂוֹא וְשְׁקֵר, הַרִי הוּא אֵינוֹ מְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת
שְׂמַיִם שְׁלֵמָה, וּמִי שְׂאִינוֹ רְגִיל בְּשְׁבוּעַת שְׂוֹא וְשְׁקֵר, הַרִי הוּא מְקַבֵּל עָלָיו עַל
מַלְכוּת שְׂמַיִם, וְכָל הַרְגִיל בְּשְׁבוּעַת שְׂוֹא וְשְׁקֵר, אֵינוֹ נוֹחַל אֵת חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא,

וְכָל מִי שְׁאִינוּ רְגִיל בְּשָׁבוּעַת שׁוֹא וְשָׁקָר, הֵרִי הוּא נוֹחַל אֶת חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא; וְלִכְּנָן צְרִיכִים לְהִזְהַר וּלְהִזְהִיר אֶת אַחֲרִים שְׁלֵא יִקְפְּצוּ וְיִשְׁכְּעוּ עַל כָּל דְּבַר שְׁטוּת, שְׁזֵה עוֹוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סוֹלַח עַל זֶה, וְלִכְּנָן מִי שְׁנִזְהַר מִשְׁבוּעַת שׁוֹא, וּמְקַפֵּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִשְׁכֵּעַ אֶפְלוּ לְאַמֶּת, אֲזִי בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא נִשְׁכָּע בְּנִקִּיטַת חֶפֶץ שִׁיבִיאוּ אוֹתוֹ אַחַר מִיתַתוֹ אֶל רַבְּנוּ ז"ל לְתַקוּן, וּכְשֶׁבוֹדֻקִּים לְמַעְלָה שֶׁהָאָדָם הַזֶּה בְּאַמֶּת הִיָּה נִזְהָר מִשְׁבוּעַת שׁוֹא, בְּוִדְאֵי יוֹעִיל לוֹ הָעֲצָה הַזֹּאת שְׁנַתָּן לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל כְּדֵי לְהַגִּיעַ אֵלָיו אַחַר מִיתַתוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֵר בְּהַעֲלָתְךָ, ט"ו סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתְּהָ צְרִיךְ לְדַעַת שְׁתַּכְּלִית הַבְּרִיאָה הַיְתֵה שְׁאָדָם יִזְכֶּה לְהַפִּיר אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוּבָא בְּזִהָר (בא מב) בְּגִין דִּישְׁתַּמוּדְעוֹן לִיָּה, הִינּוּ שֶׁהַמַּחַ מִחֲשָׁבָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת נִקְיָה לְגַמְרִי, תָּמִיד רַק לְחֲשַׁב מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, הִינּוּ לְהַכְנִיס בְּדַעַתוֹ אֲשֶׁר אִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכַל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְמַחֲשָׁבָה זֹאת רְאוּי לְלַכֵּת תָּמִיד, וְזֵה מְטַהֵר אֶת הָאָדָם מֵהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְּבַק בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שׁוֹזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מִחֲשַׁבְתּוֹ תָּמִיד אֲשֶׁר אִין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִיר לְפָנָיו אִיךָ שֶׁהַכֵּל לְכַל הוּא אֹר הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר אֲשֶׁר אִין עוֹד תַּעֲנוּג כְּתַעֲנוּג הַזֶּה, אִךָ מִחַמַּת שְׁאָדָם חוֹטָא, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן עַל יְדֵי זֶה הוּא בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, שֶׁהֵם נַעֲשִׂים

כְּמוֹ עֲנָנִים הַמְּסֻבָּבִים אֶת מוֹחַ מַחְשַׁבְתּוֹ, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁכֵּל כֶּךָ חֹטְאוֹ רַחֲמָא לִישׁוֹבֵן בְּעוֹנוֹת מְגַשְׁמִים וּמְזַהְמִים, שֶׁבְּרָאוּ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, שֶׁהֵם מְסוּבָּבִים תָּמִיד עִם דְּמִיוֹנוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים, וְהֵם מְבַהֲלִים וּמְבַלְבְּלִים וְכוּ', וְהֵן הֵן הַקְּלָפוֹת שֶׁמְּסֻבָּבִים אֶת הָאָדָם, שֶׁהֵם עֲנָנִים הַמְּכַסִּין עַל עֵינָא, הֵינּוּ עַל עֵינֵי הַשֶּׁכֶל שְׁלוֹ, וְאֵת זֶה יְכוּלִים לְבַדֵּק בְּעַת תְּפִלָּתוֹ, בְּשַׁעֲה שְׂאָדָם מֵתְפַלֵּל אֶת הַשֶּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית, וּבִמְקוֹם לְקַשֵּׁר אֶת הַמַּחְשְׁבָה אֶל דְּבוּר הַתְּפִלָּה, אֲזִי מַחְשַׁבְתּוֹ חוֹשֶׁבֶת מֵהַכֵּל אֲבָל לֹא מִמָּה שֶׁהוּא אוֹמֵר, זֶה סִימָן שֶׁהוּא מְסוּבָּב עִם קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, וְזֶה יְכוּלִים לְבַדֵּק אֶת עֲצָמוֹ הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, וּבִפְרָט בְּשַׁעֲה שְׂאוֹמֵר אֶת הַשְּׂמֵנָה עֲשֶׂרָה בְּרֻכּוֹת, שְׂאֵז בְּקִשֵׁי הוּא מְכוּן אֶפְלוֹ בְּתַבָּה אַחַת, כִּי כָּל הַשְּׂמֵנָה עֲשֶׂרָה עוֹבֵר לוֹ בְּמַחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים וְכוּ', וְהֵן הֵן הַקְּלָפוֹת שֶׁמְּסֻבָּבִים אוֹתוֹ (עֵין חֲיֵי-מוֹהָר"ן, סִימָן תק"צ), וְרוֹאִים בְּנֵי אָדָם מְסֻבָּבִים מְלֵא דְּמִיוֹנוֹת וְכוּ', שֶׁמְדַמִּים כְּאֵלוֹ זֶה רוֹצֵה לְהִרְגֵּ אֹתוֹ וְכוּ', זֶה רוֹצֵה לְהַזִּיק לוֹ וְכוּ', זֶה הַכֵּל הַקְּלָפוֹת וְהַמִּשְׁחִיתִים שֶׁבְּרָא מַחֲמַת עוֹנוֹתָיו, הֵם מְסֻבָּבִים אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וְרוֹשְׁלֵי שֶׁבֶת פָּרָק י"ד הַלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וְהִסִּיר הוֹי"ה מִמֶּךָ כָּל חֲלִי" זֶה רְעִיּוֹן, דְּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וְנָתַן עַל בְּרִזְל עַל צְוֹאֲרֶךְ" זֶה רְעִיּוֹן, הֵינּוּ מַה זֶה הָעַל הֵכִי קִשָּׂה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הִרְעִיּוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְּסֻבָּבִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עוֹנוֹתָיו וּבִפְרָט שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֵץ תְּדִירֵי וּמְדַמֵּין לְעֲצָמוֹ כֵּל מִיַּנִּי מַחְשְׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַּעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַּעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבְאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתָּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחְשַׁבְתּוֹ, אֲזִי מֵתְפַטֵּר מִכָּל אֵלוֹ הִרְעִיּוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֵּן חוֹרִין אֲמַתִּי, וְאֵין עֲלָיו שׁוֹם עַל.

לְכֵן תִּרְאֶה מַה שֶׁקוֹרָה אֲתָךְ, אִם אֲתָה יְכוּל לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה בְּלֵי מַחְשְׁבוֹת זְרוֹת, סִימָן שֶׁהַתְּפִטְרָת מֵהַקְּלָפוֹת הָאֵלוֹ, וְכֵן אִם אֲתָה כָּבֵר לֹא מְדַמֵּין דְּמִיוֹנוֹת מֵהַזּוֹלָת שֶׁיְכוּל לְהַזִּיק לָהּ, סִימָן שֶׁנִּתְפַטְרָת מֵהַקְּלָפוֹת הָאֵלוֹ, אֲבָל אִם זֶה הַהֶפֶק, דַּע לָךְ שֶׁאֲתָה מְסוּבָּב עִם קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, וְהֵם הֵם אֲשֶׁר רוֹדְפִים אוֹתָךְ וּמְזִיקִים אוֹתָךְ, וְאֲתָה נִרְדָּף מֵהֶם בְּחָנָם.

הרי שְׁלֶךְ לְפָנַי שֵׁשׁ דָּבָר כְּזֶה קִלְפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שְׂמִזִּיקִים וּמִצְעָרִים אֶת הָאָדָם, וְכָל זֶה הֵם מִחֲמַת עֲוֹנוֹתָיו הַמְרַבִּים, וּבִפְרָט פָּגַם הַבְּרִית וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת נֹאפֿ, סִימָן כ"ו) עַל יְדֵי הוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה בּוֹרָא קִלְפוֹת הַמִּתְלַבְּשִׁים בְּבִנְי אָדָם מִתְנַגְּדִים וְחוֹלְקִים עָלָיו וְעוֹשִׂים לוֹ יְסוּרִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָנוּ מִכָּל רַע, וְנִזְכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וַיִּדְבִּיק מִחַ מִחֲשַׁבְתָּנוּ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִזְכֶּה לְמַח נְקִי לְגַמְרִי, עַד שְׁנֵהִיָּה נַעֲשִׂים כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אוֹר זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ הַמֵּאִיר בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשׁוֹ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ, ט"ו סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תִּשׁוּאת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְּפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלֶךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

בְּיָדָאִי הוּא עֲנִיָן גְּדוֹל מְאֹד לְהַקְפִּיד לְהִיּוֹת בְּקַבְרֵי צְדִיקִים עָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ, וְכֵן בְּחַמְשָׁה עָשָׂר בְּחֲדָשׁ, שְׂאֵז הַנֶּפֶשׁ יוֹרְדַת אֶל קַבְרוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי הָאֲרִיז"ל (עֵינן שַׁעַר הַגְּלוּלִים, הַקְדָּמָה ל"ח) שְׂאֵמַר הָאֲרִיז"ל לְרַבִּי חַיִּים וַיֵּטֵאל ז"ל, שְׂאֵם תֵּלָךְ לְהַשְׁתַּטַּח עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים יִהְיֶה בְּעָרַב רֵאשׁ חֲדָשׁ, אוֹ בְּחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לְחֲדָשׁ, כִּי אֵז יֵשׁ יוֹתֵר הַכְּנָה מִכָּל שְׂאֵר הַיָּמִים. וְשֵׁלֵא תֵלָךְ לֹא בְּשַׁבָּת, וְלֹא בְיוֹם טוֹב, וְלֹא בְרֵאשׁ חֲדָשׁ, כִּי אֵז נִפְשׁוֹתֵם עוֹלוֹת לְמַעְלָה וְאֵינָם מוֹשָׁבוֹת עַל הַקָּבֶר וְכוּ', עֵינן שָׁם, וְכֵן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֵלֶק ב', סִימָן י"ט) כְּשֶׁהוֹלְכִין עַל קַבְרֵי צְדִיקִים, צָרִיךְ לָזֶה זְכוּת שְׂיוֹכֵל לְאַסְפֵי רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ לְקַבֵּר שִׁיְהִיָּה כְּאֵלוֹ הוּא חַי, כִּי אִם אֵינן זְכוּת, אֵזִי רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ עוֹלִין

למעלה לתוך שאר הצדיקים; ולכן כשהולכים בערב ראש חודש או בט"ו בחודש, אז לפי דברי האריז"ל נמצא הנפש בקבר ויתקבל תפלתו.

עם כל זאת כשאדם בצרה גדולה מאד, ראוי לו ללכת אל קברי צדיקים וידייק נר לכבוד הצדיק הקדוש השוכן פה, ויקבל על עצמו קבלה חזקה להתנהג בזכות הצדיק, על ידי זה יכול לפעל תמיד, כמוכא בזהר (שליח קנח): על כלב בן יפונה איך לא פחד ללכת אל קברי האבות שהיו שם רשעים ורוצחים וכו', אבל מאן דאיהו בדוחקא, לא אסתפל מדי. כך כלב, בגין דהוה בדוחקא, לא אסתפל מדי, ואתא לצלאה על קברי אבהו, לאשתזבא מעיטא דא; כי מי שנמצא בעת צרה, הוא לא מסתפל על אף אחד, כמו כלב בן יפונה שהיה בצרה גדולה מאד, שלא רצה להכשל בלשון הרע של המרגלים, ולכן הלך אל קברי האבות הקדושים ולא פחד מאף אחד, כמו כן כל אדם כשנמצא באיזה צרה גדולה מאד, ראוי לו לנסע לקבר של צדיק וישפך את נפשו שם שבזכות הצדיק הטמון פה, שתפלתו תעלה לרקיע ותפעל מה שצריך לפעל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; אשרי מי שרגיל לבוא לקברי צדיקים, ומתפלל שם שבזכות הצדיקים הקדושים האלו יהיה לו ישועה, ואז בודאי יראה ישועה גדולה מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשסז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלתך, ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי
המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון
לפני ארון כל.

בודאי צריכים רחמים רבים וזכיות גדולים לזכות לגור בארץ ישראל,
ויכבד אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ה) "וְצָרֶיךָ כָּל אָדָם לְבַקֵּשׁ
מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִי לּוֹ כְּסוּפִין וְגַעְגּוּעִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְגַם שִׁיְהִי גַעְגּוּעִים
לְכָל הַצְּדִיקִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְהוּא סְגֻלָּה לְהַפְעֵס וְלַעֲצָבוֹת, כִּי (שַׁבַּת ק"ה) 'כָּל
הַכּוֹעֵס כְּאִלוֹ עוֹבֵד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים' אֲבָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחִינַת אֲמוּנָה,
בְּחִינַת אֶרֶץ אֲפִים, הַפֶּךָ הַפְּעֵס, וְזֶה שֶׁקֹּדֶם קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהוּא אֲמוּנַת
הַיְחוּד, אָנוּ מְבַקְשִׁים: 'וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ', הִינּוּ שְׁאָנוּ מְבַקְשִׁים
וּמִתְגַּעְגְּעִים לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִים לְאֲמוּנָה, הִינּוּ קְרִיאַת שְׁמַע,
שֶׁהוּא אֲמוּנָה, עֵינֵי שָׁם, וְלָכֵן כְּמוֹ שֶׁאֵתָּה מִתְפַּלֵּל עַל רְפוּאָתִי, תִּתְפַּלֵּל גַּם
שְׂאֻזְכָּה לְבוֹא לְגוֹר כְּכֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה לְכָל הַתְּקוּנִים שְׂזוֹכִים שָׁם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר הַבְּהֻלָּתָהּ, ט"ז סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתָּה מֵתְפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי
הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלִיךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֵין שׁוֹם מְקוֹר לְהַשְׁמוּעָה הַזֹּה, וְזֶה בְּכָלֵל לֹא נִכּוֹן, וְחֻכְמִינּוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ בְּכָלֵלוּת עַל קְבוּרָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל (כְּתוּבוֹת קִיד) כָּל הַקְּבוּר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל
כְּאֵלוֹ קְבוּר תַּחַת הַמְּזֻבָּח, זֹאת אוֹמֶרֶת בְּכָל מְקוֹם שְׁקוּבְרִים אֶת הָאָדָם בְּאַרְץ
יִשְׂרָאֵל, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכֵּן לֹא דוֹקָא בְּצַפְתָּ.

וּבְאֵמַת מוּבָא (פְּרָקִי דְרַבֵּי אֲלִיעֶזֶר, פְּרָק י') הַתְּחִיל מְקַבֵּץ עֲפָרוֹ שֶׁל אָדָם
הָרַאשׁוֹן מֵאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם, אֲלֵא אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵם יְבוֹא אָדָם
מִן הַמְּזֻרַח לְמַעַרְב, אוֹ מִן מִן הַמַּעַרְב לְמְזֻרַח, וְיִגִּיעַ קִצּוֹ לְהַפְטֹר מִן הָעוֹלָם,
שְׁלֹא תֵאמַר הָאָרֶץ אֵין עֲפָר גּוֹפֵף מִשְׁלִי, חֲזֹר לְמְקוֹם שְׁנִבְרָאתָ, אֲלֵא לְלַמְדֵךְ
שְׁבְכָל מְקוֹם וּמְקוֹם שְׁאָדָם הוֹלֵךְ וּבָא וְהִגִּיעַ קִצּוֹ לְהַפְטֹר מִן הָעוֹלָם, מִשֵּׁם
הוּא עֲפָר גּוֹפּוֹ, לְשֵׁם הוּא חוֹזֵר לְעֲפָר, שְׁנֵאמַר: (בְּרֵאשִׁית ג' י"ט) "כִּי עֲפָר אֲתָה
וְאֵל עֲפָר תִּשׁוּב"; הֲרִי שְׁלִיךְ לְפָנֶיךָ שְׁבְכָל מְקוֹם שְׁאָדָם נִקְבֵר זֶה הַמְּקוֹם שְׁלוֹ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר אוֹתָךְ מֵהַשְּׁנָה, וְתִתְחִיל לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִתְּוֶדָה עַל כָּל מֵה שְׁעַבַרְתָּ וְתִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
וְתִקְבַע עֵתִים לַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, הֵלְכָה וְאַגְדָּה
וְכוּ', כִּי רַק זֶה מֵה שְׁיִלְךָ לְפָנֶיךָ, כְּמֵאמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פְּרָק ו') לְפִי
שְׁבִשְׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם. אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים
טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיוֹת. אֲלֵא תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְדָּ; וְכֵן לְהַקְפִיד לְהַתְּפַלֵּל
אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן לְהִרְבוֹת בְּצִדְקָה
בְּכָל יוֹם, שְׁעֲלִיָּה גְאָמַר (יִשְׁעִיָּה נ"ח) "וְהִלַּךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָךְ כְּבוֹד הַיְוָי"ה יֵאסְפֵךְ"
וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֻכְמִינּוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה ג.) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה

מקדמתו והולכת לפניו לעולם הבא שנאמר: "והלך לפניך צדקך"; איזה נחת רוח יהיה לאדם כשנשמתו תצא מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה (בבא בתרא יא.) אבותי גנזו לעולם הזה, ואני גנזתי לעולם הבא שנאמר: "והלך לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאספך" אתה לא יכול לתאר איזה שמחה יהיה לך שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתת כל יום לקפת הצדקה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלתך, ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

תשובת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן ו') היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, מה אני אוהב? ולכל אחד נדמה כאלו הוא אוהב מה שהוא מתאוה. ועל כן הכל רצים אחריו, כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ. ואחר כך הוא פותח את ידו ואין בה כלום. כמו כן ממש היצר הרע שהוא מרמה כל העולם והכל רצים אחריו, ומרמה לכל אחד ואחד עד שנדמה לכל אחד ואחד כאלו יש בידו מה שהוא חפץ כל אחד כפי שטותו ותאוותו, ואחר כך בסוף הוא פותח את ידו ואין בה כלום כי אין מי שימלא

תְּאֵוֹתוֹ אֶצְלוֹ וְכוּ', עֵינַי שָׁם, כִּי הוּא בְּנֵי אָדָם רְצִים אַחַר מִיִּשְׁהוּ וְחוֹשְׁבִים שְׁזָה צְדִיק, וְאֶצְלוֹ אֲנִי יוֹשֵׁעַ וְכוּ', וְאֶצְלוֹ אֲנִי יִקְבַּל אֶת תְּקוּנֵי וְכוּ', וְהוּא עָף בְּשָׁמַיִם וְכוּ', וְאִיזָה צְדִיק הוּא וְכוּ', וְכַדּוּמָה כָּל מִינֵי דְמִיּוֹנוֹת שְׁנֹכְנֵס בְּאָדָם וְכוּ', וְכָל אֶחָד אֹמֵר עַל הַזּוּלָת זֶה צְדִיק שְׂאִין כְּמוֹהוּ בְּעוֹלָם וְכוּ', צְרִיכִים לְזַכֵּר מַה שְּׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל שְׁמֵרְמִים אֶת הָאָדָם וְכוּ', כִּי יִכּוּלִים לְרוּץ אַחַר מִיִּשְׁהוּ יָמִים וְשָׁנִים, וְחוֹשְׁבִים שְׂאֶצְלוֹ יִהְיֶה תְּקוּנִי, כִּי יֵשׁ בִּידוֹ לְתַקֵּן אוֹתִי וְכוּ', וְאַחַר כֵּן הוּא פּוֹתַח אֶת הַיָּד וְכוּ', וְאִין שָׁם כְּלוּם וְכוּ', נִמְצָא שְׂרָצְתֵי אַחֲרָיו יָמִים וְשָׁנִים בַּחֲנָם וְאִין בִּיְדֵי כְּלוּם וְכוּ', וְכִכֵּר יִהְיֶה מְאַחֵר, וְלִכְּן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִתְקַרֵּב אֶל צְדִיק אֱמֶת, הוּא צְרִיף תְּכֵף וּמִיד לְרָאוֹת: מַה יֵּשׁ בִּיְדֵי? כִּי מַה שְּׂבִיד בְּטוֹחַ, וְצְרִיף לְבַדֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם הָאֵם בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה אֲנִי מִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן? הָאֵם בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה אֲנִי לוֹמֵד תּוֹרָה מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ וְכוּ'? הָאֵם בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה אֲנִי נוֹתֵן צְדָקָה וְכוּ'? הָאֵם בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק הַזֶּה אֲנִי מִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ? וְאֵז אִם רּוֹאִים תְּכֵף וּמִיד אֶת הַמְּצִיאוֹת, דְּעֵי לָךְ שְׁמִקְרָבִים אֶל צְדִיק אֱמֶת, כִּי תְּמִיד צְרִיכִים לְהִסְתַּכֵּל מַה שֵּׁיֵשׁ לוֹ בִּיד, כִּי מַה שְּׂבִיד בְּטוֹחַ, הֵהוּא יִכּוּל לְהִיּוֹת צְדִיק גְּדוֹל מְאֹד, אֲבָל מַה יֵּשׁ לִי מִזֶּה? וְלִכְּן עֵקֶר הַתְּקַרְבוֹת אֶל צְדִיק, צְרִיכִים תְּמִיד לְרָאוֹת מַה יּוֹצֵא לִי מִזֶּה? מַה אֲנִי מְרוּיַח מִזֶּה וְכוּ'? אֲסוּר לְהִטְעוֹת אֶת עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א) אֶת זֶה תְּקַבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׂלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד.

וְהִנֵּה הַצְּדִיק דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּדִבְקוֹת אֱמֶת בְּכַטּוּל כָּל הַרְגְּשׁוֹתָיו, שְׁזָה לֹא נִרְאָה מִבְּחוּץ כְּלָל וְכוּ', כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה בְּמַחַ הַצְּדִיק וְכוּ', וְכִשְׁבָּאִים אֵלָיו כָּל מִינֵי טִיפּוּסֵי אֲנָשִׁים, הוּא מְכַרַח לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד כְּפִי דְעֵתוֹ וְלִפִּי הַשְּׁגָתוֹ וְכוּ', וְלִכְּן לָזֶה הוּא אֹמֵר כֵּן וְכוּ', וְלָזֶה הוּא אֹמֵר כֵּן וְכוּ', לָזֶה הוּא מְסַבֵּיר פְּנִים בְּצוּרָה כְּזוֹ וְכוּ', וְלָזֶה הוּא מְסַבֵּיר פְּנִים בְּצוּרָה כְּזוֹ וְכוּ', כִּי הָרִי הוּא נִכְלָל בְּאִין סוּף בְּרוּף הוּא, וְכִשְׂיֹרֵד אֶל כָּלִם הוּא צְרִיף לְרַדֵּת בְּמִדְרַגַּת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְכִעֵינַי שְׂאֵמֵרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַחֲמוּא פְּנַחֶס) בְּרוּף חֲכָם הַרְזִים כְּשֵׁם שְׂאִין פְּרָצוּפוּתֵיהֶם שְׂוִין זֶה לָזֶה, כֵּן אִין דְּעֵתָם שְׂוִין זֶה לָזֶה, אֲלֵא כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ דְּעֵת בְּפָנָי עֲצָמוֹ, וְכֵן אֹמֵר: (אִיּוֹב כ"ח) "לְעִשׂוֹת לְרוּחַ מִשְׁקָל וּמִים תִּכַּן בְּמִדָּה" כָּל בְּרִיָּה וּבְרִיָּה יֵשׁ לוֹ דְּעֵת בְּפָנָי עֲצָמוֹ, תִּדְעַ לָךְ שֶׁהוּא כֵּן

משה מבקש מן הקדוש ברוך הוא בשעת מיתתו, ואומר לפניו: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך דעתם של כל אחד ואחד, ואין בשל בניך דומה זה לזה, כשאני מסתלק מהן בבקשה ממך אם בקשת למנות עליהם מנהיג, מנה עליהם אדם שיהא סובל לכל אחד ואחד לפי דעתו, מנין, ממה שקראו בענין, שנאמר: (במדבר כ"ז ט"ו) "יפקד הוי"ה אלקי הרוחת לכל בשר" וגו', ועל ידי ידיעה זו אין כבר שום קשיא למה זה אומר ששמעתי ככה מהצדיק וכו', וזה אומר ששמעתי ככה מהצדיק וכו', כי לכל אחד הוא מדבר כפי מדרגתו ומעשיו וכו'.

בודאי בתוך הספר שם נמצא הצדיק, ומה שכתוב בספר שלו זה דעת הצדיק, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ב) אשר בתוך הספר של הצדיק שם גנוז פניו, שכלו ונשמתו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר בהעלתך, ט"ז סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן על האחולים לבריאות.

חכמינו הקדושים אמרו (סוטה ב.) אמר רב יהודה אמר רב: ארבעים יום קדם יצירת הולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני; נמצא שלכל בת ולכל בן יש את הזוג שלו, עם כל זאת כתוב בתקוני זהר (תקוני י"ד) שעל ידי שאדם חוטא רחמנא לישזבן יכול לאבד את הזוג שלו, ועם כל זאת אם

חִזּוֹר בְּתִשּׁוּבָה חוֹזְרִים וְנוֹתְנִים לוֹ אֶת הַזּוּג שְׁלוֹ, אֶךְ לְפַעֲמִים הוּא אוֹ הִיא צָרִיף לְקַחַת גְּרוּשָׁה אוֹ גְּרוּשָׁה וְכוּ', זֶה הַכֹּל כְּפִי מַעֲשֵׂי הָאָדָם וְכוּ', אָבֵל אֵין דְּבַר כְּזֶה שֶׁפִּסְפְּסוּ אֶת הַזּוּג בְּחַיִּים וְכוּ', צָרִיכִים רַק לְזַכֵּר מַה שֶּׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת ג.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", צָרִיכִים לְרַדַּת מְדֻרְגָה וְאִזּוּ מוֹצְאִים אֶת הַזּוּג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּחִזּוֹר אוֹ בְּחִזּוּרָה הֵם גְּאוֹתְנִים וְכוּ', וְלֹא מִתְּאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֹאת אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חָכֵם וְהִכִּי יָפֵה וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפֵה וְהִכִּי מִשְׁפַּלְתָּ וְכוּ', יִקַּח אֶת זֶה? וְהֵם מְסֻתּוֹבְבִים וּמְחַפְּשִׁים אֶת הַזּוּג שְׁלָהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכֹל אֶחָד וְאֶחָת כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הוּא, וְהֵם מְחִיבִים שְׂיִבּוּאוֹ לָהֶם זּוּג מִשְׁהוּ שְׁעָדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפְּשִׁים וְכוּ', וּמְסֻתּוֹבְבִים וְיוֹצְאִים לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בְּחִיר לְבָבִי שְׂיִבּוּא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שָׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבְּחִיר אוֹ הַבְּחִירָה מְחַכְּמִים עַד שְׂיִוָּלַד זּוּג כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הֵם לֹא קוֹלְטִים שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַכָּה, כְּמֵאמֶר הַחֲכָם "הַזְּהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם רוֹאִים שֶׁאֲנַחְנוּ כְּבָר בְּגִיל שְׁלֵשִׁים, מַה עוֹשִׂים עַכְשָׁו? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה

(יְבָמוֹת ג.) "נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", תְּרַדּוּ מְדֻרְגָה וְאֵל תְּחִזְקוּ מִעֲצָמְכֶם כֹּל כֶּף בְּגִדּוֹל וְכוּ', וְאִזּוּ תִמְצְאוּ בְּקִלּוֹת זּוּג מַה שְׂיִתְאִים לָכֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתְּזַכִּי לְמַצָּא אֶת בֶּן זִוְגָךְ, וְהִרְאִשׁוֹן שְׂיִבּוּא אֵלַיךְ מִעַכְשָׁו וְיִצִּיעַ לָךְ חֲתָנָה, זֶהוּ בֶּן זִוְגָךְ, תִּשְׁתַּדְּלִי לֹמַר לוֹ כֵּן, וְתִתְחַתְּנֵנוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְתִרְאוּ שֶׁאַתֶּם זּוּג הִכִּי מִתְּאִים.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשׁעָא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָךְ, ט"ז סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לשמר על החק, ולא להסתכסף עם החק, והזהיר את אנשי שלומנו על זה מאד, ולכן אל תהיה חכם בעיניך, אף פעם אל תעבר על החק, כי אחר כך תסבל יותר, ותמיד תחשב מראש מה יכול לקרות בסוף? אם החק אומרת לא לנסע יותר מכך וכך קמ"ש, צריכים לציית את החק וכו', ואם החק אומרת אסור לדבר בניד באמצע הנסיעה, צריכים לציית את החק וכו', וכדומה, כל פרט ופרט צריכים לשמר מאד לא להסתבך עם החק, כי אחר כך יהיה לו או הזק ממון, או שיכניסו אותו בבית סהר, או שניהם, ולמה הוא צריך לדעת שהחק נעשה כדי להציל בני אדם וכו', ולכן כשאתה נוסע בלי רשיון וכו', עובר על רמזורים אדמים וכו', הרי אתה פשוט מסכן להצבור וכו', אזי מה אתה רוצה שאתה תמיד עצור על ידי המשטרה? שמר על החק ולא תגיע לידי ענשים כאלו.

אתה צריך תמיד לזכר את מי אתה מסדר? אם לא את עצמך! כי לבסוף אתה צריך לשלם קנסות וכו', ורבית וכו', ורבית דרבית וכו', עד שמעקלים לך דברים וכו', ועד שלוקחים לך את הרשיון לגמרי וכו', או שלילת רשיון לשלשה חדשים שאסור לך לנהוג וכו', או שמכניסים אותך בבית סהר וכו', מי חייב לך אם לא אתה בעצמך? ולכן תראה מה לפניך ותבקש הרבה ממנו יתברך שיתן לך ישוב הדעת, ואל תהיה חכם בעיניך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשעב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהעלתך, י"ז סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתקח את עצמך בידיך, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, כי באמת מי שחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ועד שהכל בהשגחה פרטית, אזי כל החיים שלו הולכים בצורה אחת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן ל"ב) אשר באמת אמונה הוא

עֵינַי חִזַּק מְאֹד, וְחַיֵּי חֲזָקִים מְאֹד עַל יְדֵי אַמוּנָה, כִּי כְּשֵׁישׁ לֹא אַמוּנָה אֶפְלוּ כְּשִׁבְאִים עָלָיו יִסּוּרִים חֵס וְשָׁלוֹם, אֲזִי יוּכַל לְנַחֵם עֲצָמוֹ וּלְהַחֲיֹת אֶת עֲצָמוֹ כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יְרַחֵם עָלָיו וְיִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וְהַיִּסּוּרִים הֵם לֹא לְטוֹבָה וּלְכַפָּרָה, וּבִסּוֹף יִיטִיב לֹא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, אֲבָל מַחְקֵר שֶׁהוֹלֵךְ בַּחֲקִירוֹת וְאֵין לוֹ אַמוּנָה, כְּשִׁבְאָ עָלָיו אֵיזָה צָרָה אֵין לוֹ לְמִי לְפָנוֹת, וְאֵין לוֹ בְּמֵה לְהַחֲיֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְנַחֵם אֶת עֲצָמוֹ; עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא כְּשִׁבְאֵם מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, אֲזִי הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל בְּשַׁעַה שֶׁתַּחֲדָשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה, כְּשֶׁתִּגְיַע לְאַמוּנָה וּלְצִדִּיק, תִּרְחִיב אֶת הָעֵט, זֹאת אוֹמֶרֶת שֶׁיִּכְתַּב הַרְבֵּה בְּעֵינַי אַמוּנָה וְאֵת נַחֲצוּתָהּ, וְכָל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי בָּזֶה, וְכֵן שֶׁיִּכְתַּב הַרְבֵּה בְּעֵינַי מַעֲלַת הַהֲתַקְרְבוֹת אֶל צִדִּיק אֲמַתִּי שֶׁלֹּא נוֹתֵן לוֹ מְנוּחַ לְרַגְעַ, מִתְחַזֵּק, מְעוֹרֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתוֹ.

רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד שֶׁאַנְחֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְנוּ ז"ל, וּמִתְמַיְדִים בְּסַפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְזֶה כָּל חַיּוּתֵינוּ, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמֵה יִפֶּה יְרוּשָׁתֵנוּ, וְצִרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד מִשׁוֹעָלִים קְטָנִים מִחֲבָלֵי כְרָמִים, שֶׁהֵם מְדַבְּרִים עַל צִדִּיקִים וְכו', וּכְבָר אָמַר רַבְנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ל"ח) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ע"ג ט) "שִׁתּוֹ בְּשָׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְלֵךְ בְּאַרְצֵךְ", כִּי עֲכָשׁוּ נִתְפַּשֵּׁט הָאֶפִיקוֹרְסוֹת שֶׁהִתְרָה הַרְצוּעָה לְדַבֵּר סָרָה עַל כָּל הַצִּדִּיקִים וְעַל כָּל יִרְאֵי הַשֵּׁם. וְהוּא כְּמוֹ מִי שֶׁפּוֹשֵׁט לְשׁוֹנוֹ נִגְדַּ כָּל הָעוֹלָם שֶׁאֵינוֹ מְשַׁגִּיחַ עַל כָּל הָעוֹלָם, וּבִאֲמַת זֶה הָאֶפִיקוֹרְסוֹת הוּא נִגְדַּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, אֵיךְ שֶׁהֵם בּוֹשִׁים לְדַבֵּר בְּפִיהֶם עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן הֵם מְהַפְכִּין אֶפִיקוֹרְסוֹת שֶׁלָּהֶם לְדַבֵּר עַל הָעוֹלָם. וְזֶהוּ "שִׁתּוֹ בְּשָׁמַיִם פִּיהֶם", שֶׁבִּאֲמַת מֵה שֶׁמְדַבְּרִים בְּפִיהֶם הוּא בִּאֲמַת לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, כִּי עַקֵּר דְּבַרְיָהֶם נִגְדַּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל, אֵיךְ "לְשׁוֹנָם תִּהְלֵךְ בְּאַרְצֵךְ", שֶׁמַּחֲמַת שְׁבוּשִׁים לְדַבֵּר בְּפִיהֶם נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ, עַל כֵּן לְשׁוֹנָם תִּהְלֵךְ בְּאַרְצֵךְ שֶׁפּוֹשֵׁט לְשׁוֹנָם נִגְדַּ הָעוֹלָם, אֲבָל בִּאֲמַת "שִׁתּוֹ בְּשָׁמַיִם פִּיהֶם"; וְלִכֵּן אִם תִּשְׁמַע אֵיזָה נַחֵשׁ מְדַבֵּר נִגְדַּ צִּדִּיק אֲמַתִּי שֶׁדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, תִּשְׁמַר מְנוּחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא קָמָא כג): אֲרֵס נַחֵשׁ בֵּין שְׁנָיו הוּא עוֹמֵד, וְכְמוֹ שְׁנֵשְׁמָרִים מִנַּחֵשׁ אֲרֵסִי, כִּךְ צִרִיכִים לְשִׁמּוֹר מֵאֵלוֹ שֶׁהוֹלְכִים לְרַכֵּל מִזָּה לְזָה וְכו', וּמִזָּה לְזָה וְכו', נִגְדַּ הַצִּדִּיק, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא

נואף רחמנא לישזבן, כמו שכתוב: (תהלים ג"ה כ"א) "שֶׁלַח יָדָיו בְּשַׁלְמֵי חֵלֶל בְּרִיתוֹ", וזה ברור כשמש, ורואים בחוש נואף מפרסם שנודרף ממנו הנאוף, לא מתביש ללכת מזה ואל זה לרכל ולדבר נגד הצדיק, שהוא בעצמו אוכל מפתו, או לאותו בושא או לאותו חרפה, אבל כבר אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה מט:) פני הדור כפני הכלב, וכלב הוא הנואף שבחיות, רואה כלבה בצד רחוב זה, הוא רץ אחריה, רואה כלבה אחרת בצד רחוב זה, הוא עוזב את הכלבה הראשונה ורץ אל השנייה בלי בושא, וכך נוהג היום שנואפים ככלבים לא מתבישים לדבר על צדיקים הדבוקים בו ויתברך, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה מ"ב, סימן ט) חצוף בחיה כלב, ולכן צריכים לשמר מאד מאד מכלבים כאלו שהם עזי פנים שבדור, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג') כמו שכתוב (ישעיה ג"ו) "והכלבים עזי נפש", והם עומדים וחולקים על תפלות איש הישראלי, ולכן צריכים לשמר מהם מאד מאד.

חסדי השם יתברך יש לנו קהלה נהדרת שאין לנו ממה להתביש משום קהלה בעולם, ולכן אנחנו צריכים מאד מאד לשמר את הדי' אמות שלנו שלא יפנסו בינינו כלבים נובחים, שהם עזי פנים שבדור, ולשמר מאד על ילדינו, ולכן כל אבא צריך לקחת את בנו עמו לבית הכנסת בשבת, וידאג שהוא ישב על ידו, ומי שלא עושה את זה הוא פשוט מפקר, אין דבר כזה אני לא יכול להשתלט עליו וכו', צריכים רק לרצות אזי יכולים, כי הבנים צריכים להיות עם האבות בתפלה ובפרט בשבת, וזה דבר גדול מאד וחנוף טוב להבנים, וכן אשרי מי שיכול ללמד בשבת עם ילדיו במסגרת "אבות ובנים".

זכיתי לפתח חנות "ברסלב סנטר" לתשמישי קדשה, שזה נעשה תהלה לאל, הכי יפה בכל הצפון לזכות את נשמות ישראל עם יציאת תפלין ומזוזות וספרי תורה, וכל מה שיהודי צריך, החל מכפות וכו', עד טליתות וכו', וכן יש על המקום לבדק את המזוזות והתפלין וכו', תחת פקוח הבית הנראה שלנו, וכדאי לפרסם את זה לכלם, כי זה זכוי הרבים, וחבל מאד שלא היה דבר כזה עד עכשו, בכל הצפון, ורואים איך שישאל קדושים הם, שבאים ונכנסים בהחנות וכל אחד קונה מה שהוא צריך ליהדות, מי כעמך ישראל

גוי אַחַד בְּאַרְץ, וְאוֹי לָהֶם לְהַרְשָׁעִים הָאָרוּרִים שְׁמַנְעוּ מֵהֶם עַד עַכְשָׁו יְהוּדוֹת, וְלִכְּן רָאָה גַם אֶתָּה לְהַכְנִס בְּחַנּוּת, וְלִקְנוֹת שְׁמָה כָּל מָה שְׂאֵתָה צְרִיף, כִּי זֶה זְכוּי הָרַבִּים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַרְחִיב אֶת הַחַנּוּת יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְזֶה אַחַד מֵהַמַּתְנִוֹת שְׁנַתָּן לִי הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא, שְׁנֻזְכָּה לְהִיּוֹת מִמְזִכֵּי הָרַבִּים, כִּי אִם הִיִּית יוֹדֵעַ אִיף אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ עַד עַכְשָׁו רְחוּקִים לְגַמְרֵי מֵהַיְהוּדוֹת וְכוּ', נִכְנָסִים וּמִתְעַנְיָנִים לְקַנּוֹת צִיצִית אוֹ תַפְלִין אוֹ מְזוּזוֹת וְכוּ', זֶה הַנַּחַת הַכִּי גְדוּלָּה, וְלִכְּן גַּם אֶתָּה תִקְנֶה אֶת כָּל מָה שְׂאֵתָה צְרִיף בְּהַיְהוּדוֹת בְּהַחַנּוּת שְׁפַתְחֹתִי, וּבִפְרָט שְׁעַכְשָׁו יֵשׁ מִבְּחַר שֶׁל כָּל מִינֵי סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל שְׁנַדְפְּסוּ בְּכָל מִינֵי מַהֲדוּרוֹת וְכוּ', וְכֵן כָּל סִפְרֵי חֲסִידוֹת וְכוּ', וְכֵן כָּל סִפְרֵי הַיְסוּד שִׁיְהוּדִי צְרִיף בְּבֵיתוֹ, וּבְזֶה שְׂאֵתָה תִכְנֵס לְקַנּוֹת, אֶתָּה מְחֻזַּק אֶת הַחַנּוּת שְׁנוּכַל לְפַתַּח אֶת זֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

חֻזַּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַף שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׁבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֵּךְ חָבֵל כִּי הַנְּשָׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוּחַנִּיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הַשְּׁמִחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשָׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשֵׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאַמֵּר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֶקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֻשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכְּן אֲשָׁרִי אָדָם שִׁישׁ לוֹ שֶׁכָּל וְקוֹלֵט תִּכְיָ וּמִיד שְׁבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׁמִחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְדָּשָׁה, וְלִכְּן תִּרְאֶה מֵה לְפָנֶיהָ, תִּמְסֵר אֶת נַפְשָׁךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשעג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בהעלתך, י"ז סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

חזקי ואמצי מאד להיות חזקה באמונה פשוטה בו יתברך, ותראי שזה יביא לך רק ישועות, כי כך אמר החכם מכל אדם: (משלי כ"ח) "איש אמונות רב ברכות", על ידי אמונה ממשיכים על עצמו כל מיני ברכות, ובאמת אנחנו רואים בחוש שמי שחזק באמונה, החיים שלו הולכים בצורה אחרת לגמרי, ושום דבר לא יכול לשבר אותו, וכך אמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע "האמונה זה הדבקות, והדבקות זה אמונה", בזה שאדם מכניס את עצמו באמונה הוא מתדבק בו יתברך, ולכן אשרי האשה שחזקה באמונה, וזה ימשיך לה כל מיני ישועות והצלחות בהחיים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשי כל מיני השתדלות שבעולם לעזור לי בבית התבשיל – אהל אברהם, כי אין למעלה מזה לתת לרעבים ולצמאים לאכול ולשתות, וזה מאד מאד חשוב למעלה בשמים, והזכות הזו תגן עליך מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה, וימשיך לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

זכיתי לפתח חנות "ברסלב סנטר" לתשמישי קדשה, שזה נעשה תהלה לאל, הכי יפה בכל הצפון לזכות את נשמות ישראל עם ציצית תפלין ומזוזות וספרי תורה, וכל מה שיהודי צריך, החל מכפות וכו', עד טליתות וכו', וכן יש על המקום לבדק את המזוזות והתפלין וכו', תחת פקוח הבית הוראה שלנו, וכדאי לפרסם את זה לכלם, כי זה זכוי הרבים, וחבל מאד שלא היה דבר כזה עד עכשו, בכל הצפון, ורואים איך שישראל קדושים הם, שבאים ונכנסים בהחנות וכל אחד קונה מה שהוא צריך ליהדות, מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, ואוי להם להרשעים הארורים שמנעו מהם עד עכשו יהדות, ולכן ראי גם את להכנס בחנות, ולקנות שמה כל מה שאת צריכה, כי עכשו יש לנו מבחר של צעיפים של נשים וכו', ועוד מתנות ששיך להנשים וכו', ודעי לך שהחנות הזו בנוי לזכוי הרבים, וזה אחד מהמתנות שנתן לי הקדוש

בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹזֶכֶה לְהִיּוֹת מִמְּזוּזוֹת וְכוּ', כִּי אִם הֵייתָ יוֹדַעַת אֵיךְ אֲנִשִּׁים שֶׁהֵיוּ עַד עַכְשָׁו רְחוּקִים לְגַמְרֵי מַהֲיֵהוּדוֹת וְכוּ', נִכְנָסִים וּמִתְעַנְיָנִים לְקִנּוּת צִיצִית אוֹ תַפְלִין אוֹ מְזוּזוֹת וְכוּ', זֶה הַנַּחַת הַכִּי גְדוֹלָה, וְלִכֵּן גַּם אֶת תַּקְנֵי אֶת כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה בְּהַחֲנוּת שְׁפִתְחֹתֵי, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּמִּיד נֹזֶכֶה לְהִיּוֹת מִמְּזוּזוֹת הַרְבִּים, שְׁזָכוֹת הַרְבִּים תְּלוּי בּוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתֵי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תַּמִּיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתַצְלִיחֵי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בשׁעֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר בְּהַעֲלֹתְךָ, י"ז סִינּוֹן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר תְּלַמִּיד "בֵּית שְׁלֹמֹה"

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, סוּף כָּל סוּף אֶתְּךָ בְּחוּר בְּגִיל בַּר מִצְוָה, וְעַכְשָׁו אֶתְּךָ יְכוּל לְהַתְעַלּוֹת בִּירְאֵת שְׁמַיִם שְׁלֹמֹה, וְלִקְנוֹת לְעֲצֻמְךָ עוֹלָם וּמְלוֹאוֹ אִם רַק תִּרְצֶה, כִּי הָעֵקֶר תְּלוּי בְּהִרְצוֹן, וְהַשְּׂנִיִּים הָאֵלוֹ מִבְּר מִצְוָה עַד גִּיל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, בְּאֵלוֹ הַחֲמֵשׁ שְׁנַיִם בְּחוּר יְכוּל לְהַתְעַלּוֹת מְאֹד בְּתוֹרָה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל עַל זֶה צְרִיכִים רְצוֹן חֲזָק מְאֹד, כִּי רוֹאִים אֵלּוֹ שֵׁשׁ לָהֶם רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים לְהַתְעַלּוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מִצְּלִיחִים מְאֹד, וְלִהְפֹךְ אֵלּוֹ שְׂאִין לָהֶם אֶת הַרְצוֹן, לְכִסּוּף נוֹפְלִים רַחֲמָנָא לִישׁוּבֵן בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִית.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לְהַתְמִיד בְּלַמוּד מִשְׁנֵיּוֹת, שְׁזֶה מְטַהֵרֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְתִהְיֶה רְגִיל לֹמֵר בְּכָל יוֹם הַמוֹן פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְחִבֵּל אֶתְּךָ לֹא רוֹאֶה אֵיךְ הַבְּחוּרִים שְׁלוּמֵדִים אֲצִלִּי כִּאֵן בְּהַתְמַדָּה כְּזוֹ שְׂאִין לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כְּמַעַט כָּלֵם מְסִימִים בְּכָל יוֹם כ"ח דְּפִים גְּמֵרָא, וְח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', זֶה מִמֶּשׁ נַחַת לְרְאוּת, וְלִכֵּן אִם אֶתְּךָ תַּתְמִיד

בלמוד תורה הקדושה, והעקר להתנהג בדרך ארץ גדול, אני יקח אותך לפה, אבל זה תלוי בך איך שתתנהג, ודע לך שאני יודע בדיוק מה קורה בהפתה שלך וכו', ואיך שאתה מתנהג וכו', ולכן בקשתי אם אתה רוצה להצליח בחייה, תציית אותי ותהיה הכי מאשר.

שמר מאד על מצות כבוד אב ואם, כי כן אמרו חכמינו הקדושים: (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כ"ו) כל העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק שיכבד אב ואם; ואמרו (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות "כבוד את אביך ואת אמך"; ואמרו (קדושין ל:) שלשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, ואביו ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאלו דרתי ביניהם וכבדוני; רואים מזה אם מכבדים אבא ואמא בזה מכבדים את הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בשעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

הנה אנחנו נכנסים בשבת חדשה שעדיין לא היה, ולכן צריכים לקבל את השבת הזו בשמחה עצומה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן י"ז) שבשבת צריכים להיות רק בשמחה עצומה, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית, פרק א', הלכה א') אלו היו ישראל משמרין שבת אחת כתקונה, מיד היה בן דוד בא, ולכן ראוי לכל בר ישראל להתישב בישוב הדעת אמתי, מי יודע אם לא נתחזק יחד לכל הפחות משבת זו לשמר את השבת על ידי זה נקרב את הגאולה, ועקר שמירת שבת הוא לא להיות בכעס כל השבת, ולא לריב עם אף אחד, ומכל שכן לא לדבר בו דברים בטלים, כמאמר ז"ל (שבת קיג): "ודבר דבר" - שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חל, כי אסור לדבר דבורים בטלים בשבת, וכן לשמר ללכת בבגדי שבת (שם) "וכבדתו" - שלא יהא מלבושה של שבת כמלבושה של חל, ובפרט מי שהולך בבגדי

לְכֵן בְּשַׁבַּת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הוּא מְקָרֵב אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִכֵּן רָאָה עַל כָּל פְּנִים לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבָּת הַזֶּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְכִילְתָּא, בְּשַׁלַּח) מִי שֶׁמְשַׁמֵּר אֶת הַשַּׁבָּת מֵרַחֵק מִן הָעֵבֶרָה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְבְנֵי אָדָם אֶת גְּדֻלַּת הַשַּׁבָּת, כִּי הַשַּׁבָּת נִדְמָה כְּחַתָּנָה גְדוֹלָה וְנוֹתְנִים לָנוּ רְשׁוֹת לְהִצִּיץ בָּהּ וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (שִׁיחֹת-הָרָיו, סִימָן רנ"ד) לְעַנְיָן קִדְשֵׁת שַׁבָּת, שֶׁשַּׁבָּת דּוֹמָה כְּמוֹ שֵׁישׁ חַתָּנָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְשִׂמְחָה וּמְרַקְדִים שֶׁם הִרְבֵּה מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּהַ גְדוֹלָה, וְעוֹמֵד אֶחָד וּמְלַבֵּישׁ עֲצָמוֹ בְּבִגְדֵי הַיְקָרִים, וְרֵץ מֵהֵרָה וְרוֹצֵה לְהַכְנִס וּלְשַׁמֵּחַ שָׁם, אֲבָל צְרִיכִים זְכִיָּה שְׂיֻכַּל לְרְאוֹתוֹ מִן הַחֲרָפִים מֵתוֹךְ סֶדֶק קָטָן (שְׁקוּרִין שׁוּשְׁפָאָרִינֵע), וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְטוֹלָן! תִּרְאֶה לְהִיּוֹת כָּל הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַר מְאֹד לֹא לְרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ וְעִם יְלָדֶיךָ, אֲדַרְבֵּה תְּכַנִּיס שִׂמְחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְהַעֲקֵר שִׂתְקַח אֶת הַבָּנִים שֶׁלְּךָ לְבֵית הַכְּנָסֶת, וְתִקְפִּיד שֶׁהֵם יֵשְׁבוּ עַל יָדְךָ, אֵל תִּתֵּן לָהֶם לְהִסְתַּוֵּבֵב בַּחוּץ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְזֶה מֵעַקֵּר הַחֲנוּנָה, וְאֵל תֹּאמַר שֶׁאֲתָה לֹא יְכוּל לְהַשְׁתַּלֵּט עֲלֵיהֶם וְכוּ', תִּגִּיד שֶׁאֲתָה לֹא רוֹצֵה וְכוּ', כִּי מֵעַקֵּר הַחֲנוּנָה לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים לְבֵית הַכְּנָסֶת וְשִׂישְׁבוּ עַל יַד הָאָבָא, וְשִׂיעֲנוּ אִמֵּן יְהִי שְׁמִיָּה רַבָּה קִדְשָׁה וּבְרָכּוֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל כְּמוֹכֵן הַכֹּל בְּדַרְכֵי נַעֲם, לֹא לְתַת מַכּוֹת לְהַיְלָדִים, שֶׁרַבְּנֵי ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְכֵן תְּבִיא אֶת הַיְלָדִים לְאֹבוֹת וּבְנִים וְתִלְמַד אִתָּם, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה שֶׁהַפֶּעַם תְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, וְתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת כְּלָה מְבֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ, כִּי הַזְּכוּת הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַזְּכוּיּוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ה, סִימָן ט"ו) בְּעַת שֶׁאָדָם שׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת, גּוֹזֵר גְּזֵרָה וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקַיְמָהּ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וּמְקַיְמוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת גְּדוֹל, כִּי בְּפָרוּשׁ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְּאָ דְבִי אֱלִיהוּ, פָּרָק כ"ו) קִדְשֵׁת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְקִדְשֵׁת שַׁבָּת וְקִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל שֶׁלְשֵׁתָם חֲשׁוּבִין כְּאַחַת.

נָא וְנָא תִרְאֶה לְהַתְּבוּדֵד בְּשַׁבָּת, כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁאָדָם מֵתְּפַלֵּל בְּשַׁבָּת זֶה עַנְיָן אַחֵר לְגַמְרִי, וְתִזְכֹּר אֲשֶׁר אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינֵינוּ יְתַבְרָךְ, מְכַל שְׁכָן עוֹד דְבוּר וְעוֹד דְבוּר וְכוּ' וְכוּ', וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אֶחָד, וּרַבְּנֵי ז"ל בְּקֶשׁ אוֹתָנוּ כָּל כֶּף הִרְבֵּה עַל עַנְיָן זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

שְׁדָבָר זֶה מְטַהֵר אֶת הַמַּחַ מִחֲשֵׁבָה מְכַל מִיַּי שְׁטִיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת וְכוּ', כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמֻטָּהֵר אֶת הָאָדָם כְּמוֹ שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְעַל כֵּן תִּהְיֶה רְגִיל בְּזֶה כָּל יוֹם, וּמְכַל שְׁכָן בְּשַׁבַּת קִדְשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בשעו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי בְּהַעֲלָתָךְ, י"ח סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הִנֵּה הַשַּׁבָּת הַזֶּה זֶה שַׁבַּת חֲדָשָׁה שְׁעֵדִין לֹא הָיָה לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְכִבֵּר לֹא יִהְיֶה לָנוּ גַם כֵּן, וְלָכֵן רָאוּי לָךְ לְשַׁמַּח כָּל הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּמְסַפְּרִים עַל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מוֹיִטְבֵּסְק זי"ע (הַטְּמוֹן בְּבֵית הַחַיִּים הַיְשׁוֹן בְּטַבְּרִיא), שֶׁאֲצָלוֹ רָאוּ בְּחוּשׁ שְׁכָל שַׁבַּת שַׁבָּאָה הָיָה אֲצָלוֹ שַׁבַּת חֲדָשָׁה כְּאֵלוֹ הוּא לֹא טַעַם טַעַם שַׁבַּת, וְכֵאלוֹ כִּבֵּר אַף פַּעַם לֹא יִהְיֶה לוֹ עוֹד שַׁבָּת, הוּא הָיָה כָּל כֶּךָ שְׁמַח כָּל הַשַּׁבָּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְלָכֵן זָכָה לְמַדְרָגוֹת גְּדוּלוֹת עַל יְדֵי זֶה וְכוּ', וְעַל כֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁמְרֵי בְּשַׁבַּת לֹא לְפִטְפֹּט סֵתֵם דְּבוּרִים וְכוּ', כִּי כֶּךָ אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת קִיג:) "וְדָבַר דְּבָר" - שְׁלֹא יֵהָא דְבוּרָךְ שֶׁל שַׁבַּת כְּדְבוּרָךְ שֶׁל חַל, כִּי אֲסוּר לְדַבֵּר דְּבוּרִים בְּטָלִים בְּשַׁבַּת, צְרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּשַׁבַּת לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְסַפּוּרֵי צְדִיקִים, וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֶת הַבַּעַל וְאֶת הַיְלָדִים, וְאִשָּׁה תַּחֲזִק אֶת רַעוּתָהּ, וְזֶה גּוֹרֵם יַחּוּד גְּדוֹל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ'.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח שְׂאֵת נִמְצָאת בְּקַהֲלָה קְדוּשָׁה כְּקַהֲלַתְנוּ, שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה, וְתַהֲלָה לְאֵל, אֵין לָנוּ מֵה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם קַהֲלָה בְּעוֹלָם, וְלָכֵן רְצִיטִי מְאֹד שִׁיִּהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר חָשׁוּב אֲצָלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בֵּין נְשׂוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַסְּמִיךְ מ"ם אֹרֵב עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְתַמִּיד הוּא מְסַכְסֵף בֵּין זֹאת לְזֹאת וְכוּ' וְכוּ', וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְעַמֵּד עַל הַמְּשֻׁמֵּר שְׁלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, אֲדַרְבָּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעַשׂוֹת כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת שְׂרָק יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין נְשׂוֹת

אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּידוּעַ שְׁהָאֲרִיז"ל רָצָה לְהִבִּיא אֶת הַגְּאֻלָּה, אֲלֵא שְׁנַעֲשֶׂה מְרִיבוֹת בֵּין נָשִׁי תְּלִמְדֵיּוֹ וְכוּ', אִזְ הַתְּאַנַּח וְאָמַר חֲבַל חֲבַל וְכוּ', רוֹאִים מִזֶּה אִם יֵשׁ שְׁלוֹם בֵּין נְשׁוֹת הַתְּלִמִּידִים, בְּקִלּוֹת יְכוּלִים לְהַגְּאֹל, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתְּדוּנִי אֶת בְּלֵן לְכַף זְכוּת, וְלִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מִקְנֵאָה וְשִׁנְאָה וְכוּ', וְאֲנִי רְגִיל לומר בְּכָל שָׁנָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לִפְנֵי תְּקִיעַת שׁוֹפָר, אִם יֵשׁ פֶּה בֵּינֵינוּ אֶחָד שְׁשׁוֹנָא אֶת הַשָּׁנִי, שְׁיַעֲשֶׂה לִּי טוֹבָה וְיַעֲזֹב אֶת הַבֵּית הַכְּנֻסָּת, אֲנִי לֹא מַעֲנִין שְׁבַתוֹךְ הַד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ יִמְצָא שְׁנֵי אֲנָשִׁים שְׁשׁוֹנָאִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי זֶה גּוֹרֵם קְטְרוּג גְּדוֹל לְמַעֲלָה, וְאוֹתוֹ דָּבָר אֲנִי אוֹמֵר פֶּה בְּיִבְנָאֵל, מִי שְׁרוּצָה לְגוֹר פֶּה צְרִיךְ לְהַתְּאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ וּבִפְרָט בֵּין נְשׁוֹת אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וּמִי שְׁלֹא יְכוּל לַעֲמֹד בְּזֶה, שְׁיַעֲשֶׂה לִּי טוֹבָה שְׁיִלֶךְ לְחַפֵּשׁ קַהֲלָה אַחֲרַת בְּמִקּוֹם אַחֵר, כִּי אֲצַלְנוּ הָעֵקֶר הוּא הַשְׁלוֹם וְהַאֲהָבָה וְהַאֲחֻדוּת.

אֶת רוֹאָה בְּמוֹ עֵינֶיךָ אֶת הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ שֶׁהַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל יִהְיֶה כְּבָר פְּתוּחַ כָּל הַיּוֹם, וְלִכְן תְּנִי יָד לַעֲזוֹר שְׁאוּכַל לַעֲמֹד בְּזֶה, כִּי זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁרַק יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי זֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בשעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֶׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתָהּ, י"ח סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סִלְהַ יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תְּלִמִּידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ יַחַד לְחַיּוֹת אֶחָד עִם הַשָּׁנִי
בְּשִׁלּוֹם גָּדוֹל מְאֹד, וְלִשְׁמֹר אֶת עֲצָמֶם מִמַּחְלֻקוֹת וּמִמְרִיבוֹת, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנוּ
ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן רצ"ב) הַעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצָמָן עַל אֶהְבָּה שְׁבִינֵינוּ; וְאֲנִי
מֵאֵד מֵאֵד רוּצָה שְׁזֶה יִהְיֶה בְּקִהְלֵתֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֲצֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מֵאֵד מֵאֵד שְׁנוֹא הַמַּחְלָקָת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ח',
סימן י"ז) אֵף עַל פִּי שִׁישְׂרָאֵל עֲסוּקִין בְּמִלְאכְתָּן כָּל שֵׁשֶׁת יָמִים, וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת
מְשֻׁכְּמִים וּבָאִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְקוֹרִין קְרִיאַת שְׁמַע וְעוֹבְרִין לְפָנֵי הַתִּבָּה
וְקוֹרִין בַּתּוֹרָה וּמְפַטְרִין בְּבִיבְיָא, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר לָהֶם בְּנֵי הַגְּבִיּוֹה
קוֹלְכֶם, כְּדִי שִׁישְׁמְעוּ חֻבְרִים שְׁעַל גְּבֻכְכֶם, וְאִין חֻבְרִים אֵלָא מְלָאכֵי הַשָּׁרַת,
וְתַנּוּ דַעְתְּכֶם שְׁלָא תִשְׁנָאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִקְנָאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תַחַרְחְרוּ
זֶה עִם זֶה, וְלֹא תִבְיָשׁוּ זֶה לְזֶה, שְׁלָא יֵאמְרוּ מְלָאכֵי הַשָּׁרַת לְפָנֵי: רַבּוּנוּ שְׁל
עוֹלָם, תּוֹרָה שְׁנַתָּת לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אֵינָן עוֹסְקִין בָּהּ, וְהָרִי אֵיבָה וְקִנְאָה וְשִׁנְאָה
וְתַחַרְוֹת בִּינֵיהֶם, וְאַתֶּם מְקַיְמִים אוֹתָהּ בְּשִׁלּוֹם; וְלִכְּן בּוֹאוּ נַעֲשֶׂה הַתַּחֲלָה
מִהַשַּׁבָּת הַזֶּה לִשְׁמֹר מֵאֵד שִׁיְהִיָּה רַק שְׁלוֹם וְאַהְבָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְשְׁלָא
יִהְיֶה שׁוֹם קִנְאָה וְשִׁנְאָה בֵּין אֶחָד לְהַשָּׁנִי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָרִי,
רָאָה) "לֹא תִתְגַּדְּדוּ" לֹא תַעֲשׂוּ אֲגָדוֹת אֵלָא הֵיוּ כְּלַכֶּם אֲגָדָה אַחַת, וְאֲנִי רַגִּיל
לוֹמַר בְּכָל שָׁנָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְפָנֵי תְקִיעַת שׁוֹפָר, אִם יֵשׁ פֶּה בִּינֵינוּ אֶחָד
שְׁשׁוֹנָא אֶת הַשָּׁנִי, שִׁיעֲשֶׂה לִי טוֹבָה וְיַעֲזֹב אֶת הַבַּיִת הַכְּנֶסֶת, אֲנִי לֹא מַעֲנִין
שְׁבַתוֹךְ הַד' אַמּוֹת שְׁלָנוּ יִמְצָא שָׁנִי אֲנָשִׁים שְׁשׁוֹנָאִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי זֶה
גּוֹרֵם קְטָרוּג גָּדוֹל לְמַעְלָה, וְאוֹתוֹ דְּבַר אֲנִי אוֹמֵר פֶּה בְּיִבְנָאֵל, מִי שְׁרוּצָה לְגוֹר
פֶּה צָרִיךְ לְהַתְאָמֵץ מֵאֵד מֵאֵד שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהְבָּה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִי
שְׁלָא יִכּוֹל לַעֲמֹד בְּזֶה, שִׁיעֲשֶׂה לִי טוֹבָה שִׁיִּלְךְ לְחַפֵּשׁ קַהְלָה אַחֲרַת בְּמִקּוֹם
אַחֵר, כִּי אֲצִלְנוּ הָעֵקֶר הוּא הַשְׁלוֹם וְהַאֲהָבָה וְהַאֲחָדוּת, וְצָרִיכִים לִשְׁמֹר מֵאֵד
מֵאֵד מֵאֵלוֹ הַמְדַבְּרִים, שְׁאָמַר רַבּוּנוּ ז"ל (סְפָרִי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ג') שֶׁהַמְדַבְּרִים הֵם

הַשָּׂדִים וְכוּ', שְׁגוּרָמִים פְּרוּדִים וְכוּ', אֱלוֹ הֵם הַמְּחַרְחָרֵי רֵיב וְכוּ', וּמוֹלִיכִים לְשׁוֹן הָרַע מְזֶה אֶל זֶה וְכוּ', מְאֵלוֹ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד.

נָא וְנָא תִקְחוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַדְכֶם וּתְתַחֲלוּ לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלֹא יִסְתּוּכְבוּ בַשֶּׁבֶת עַל הָרְחוּבוֹת בְּלֵי מַעַשׂ, כִּי כָל אָבָא צְרִיךְ שְׂיִקַּח אֶת הַבָּנִים שְׁלוֹ לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְלֹהֲקַפִּיד שְׁהֵם יֵשְׁבוּ עַל יְדוֹ, וְלֹא לְתַת לָהֶם לְהִסְתּוּבֵב בַּחוּץ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְזֶה מֵעַקֵּר הַחֲנוּךְ, וְלֹא לֹמַר שְׁאֲנִי לֹא יִכּוֹל לְהִשְׁתַּלֵּט עֲלֵיהֶם וְכוּ', אֲלֵא לֹמַר שְׁאֲנִי לֹא רוֹצֵה וְכוּ', כִּי כִּף אָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, אֵינְ דְּבַר כְּזֶה אֲנִי לֹא יִכּוֹל, תֹּאמַר אֲנִי לֹא רוֹצֵה, וְדַעוּ לָכֶם כִּי מֵעַקֵּר הַחֲנוּךְ לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְשִׁיִּשְׁבוּ עַל יַד הָאָבָא, וְשִׁיעֲנוּ אֲמֵן יִהְיֶה שְׁמִיהַ רַבָּה קְדוֹשָׁה וּבְרַכּוּ וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל כְּמוֹכֵן הַכֹּל בְּדַרְכֵי נַעַם, לֹא לְתַת מַכּוֹת לְהַיְלָדִים, שְׁרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְכֵן לְהַבִּיא אֶת הַיְלָדִים לְאֲבוֹת וּבָנִים וּלְלַמֵּד עִמָּהֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹאוּ נַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה קְדוֹשָׁה עַל כָּל פְּנִים מִשְׁבֶּת זוֹ שְׁיִרְגִישׁוּ אֶת אוֹר הַשֶּׁבֶת בְּקַהֲלֵתֵינוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְשְׁכַל אַחַד יִלֵּךְ עִם בְּגָדִים לְבָנִים, אֲשֶׁר בְּזָכוֹת זֶה מוֹחֲלִין כָּל הָעוֹנוֹת, וּבִפְרָט כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל עִם בְּגָדִים לְבָנִים, אָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִצְחָק מְדֻרּוֹבִיטֵשׁ זי"ע, עַל יְדֵי זֶה יִכּוֹלִים לְקַרֵּב אֶת הַגָּאֲלָה, וְהַלֵּךְ לְפָרְסֵם אֶת זֶה, וְהַסְמִיךְ מ"ם בָּא וְאָמַר לוֹ אִם אַתָּה לֹא מִפְסִיק מִלְּפָרְסֵם אֶת זֶה, אֲנִי יִקַּח אֶת עֲצַמִּי עֲלֵיךְ וְכוּ', וְהוּא נִבְהַל וְהַפְסִיק וְכוּ', עַל כָּל פְּנִים רוֹאִים מְזֶה גְדֹל הָעֲנִיָּן לְלַכֵּת בַּשֶּׁבֶת עִם בְּגָדִים לְבָנִים דִּיקָא, שְׁעַל יְדֵי זֶה מוֹחֲלִין לְאָדָם אֶת כָּל הָעוֹנוֹת.

תְּשַׁתְּדְלוּ מְאֹד מְאֹד שְׁיִשְׁרֶה בְּקַהֲלֵתֵינוּ אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמִחָה וְאַחֲדוּת וְאַהֲבָה, וְהַעֲקֵר לְזָכֹר שְׂמֵה שְׁחוּטָפִים כָּל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְכוּ', זֶה מֵה שְׁיִלֵּךְ לְפָנֵינוּ, וְכֵן בְּזֶה שְׁנַכְנִיס לְפָנֵי כָּל תְּפִלָּה כְּמֵה פְּרוּטוֹת לְצַדִּיקָה, וְכֵן שְׁנַעֲשֶׂה מִצְוֹת כְּכֹל יוֹם, זֶה יִלֵּךְ לְפָנֵינוּ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (ישעיה נ"ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צַדִּיק כְּבוֹד הַיְיָ" וְאִסְפַּךְ" וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סוֹטָה ג:) כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו לְעוֹלָם הַבָּא שְׁנֵאמַר: "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צַדִּיק"; אֵיזֶה נַחַת רוּחַ יִהְיֶה לְאָדָם כְּשֶׁנִּשְׁמָתוֹ תִּצָּא

מגופו ותעלה למעלה, ואלו הפרוטות שנתן בכל יום ילכו לפניו, ועוד דרשו על פסוק זה: (בבא בתרא יא.) אבותי גנזו לעולם הזה, ואני גנזתי לעולם הבא, שנאמר: "והלך לפניך צדקך כבוד הוי"ה יאסףך" אתם לא יכולים לתאר איזה שמחה יהיה לכם שם בשמים עם הפרוטות האלו שנתתם כל יום לקפת הצדקה, ולהפך לא יכולים לתאר את הצער שיהיה לאדם איך לא היה לי שכל בזה העולם, ועל ידי כמה פרוטות שהייתי נותן כל יום לצדקה היה מאיר לי כאן בעולם הבא, אבל אז כבר מאחר, כי היום לעשותם כל זמן שאדם חי הוא יכול לקיים את מצותיו יתברך, ואחר כך כבר מאחר, ולכן אשרי מי שמכניס את הדברים אלו בתוך לבו, וחוטף בכל יום טוב אמתי ונצחי, ואז טוב לו בזה ובבא לנצח נצחים.

המאחל לכם שבת שלום

בשעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך אם זה לא קשה לך לעלות בליל שבת ובשבת בבקר בעת התפלה בעזרת נשים, ולשמר מאד על הבנות שלא יעשו שם רעש, וכן לשמר שלא יאכלו שמה וכו', כי בית הכנסת צריך להיות קדוש מאד, ואהיה לך אסיר תודה עבור זה.

תהלה לאל, הבן שלך עושה חיל, ואין לך מה לדאג גם עבור הגשמיות וכו', הוא אוכל וישן, הכל מסדר על צד הכי טוב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בשעט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

נתוח על שבר וכו', היום זה לא מסבך, וכדאי לעשות את זה כדי לא לסבל כאבים, יעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות ונשמע ונתבשר אצלך תמיד בשורות משמחות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשפ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, תעשה כל מה שביכולתך להצליח בדרךך עם הקפות, ותראה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקנר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

בשפא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לעשות כל מה שביקלתך שהמבצע בענין שפון האולם שמחות שיצא לאור גדול וכו', וכן לעורר את האברכים בענין אסיפת הקפות, כי אין לנו שום הכנסות עכשו, הפיס ריק ואין בו, וצריכים לגמר את השפון של האולם מה שיותר מהר, ולכן תעשה כל מה שביקלתך שיהיה בהצלחה גדולה מאד.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקורר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך

רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשפב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שנתת שעור לפני אנשי שלומנו בענין הלכות בשור וחלב וכו', שזה דבר מאד מאד נחוצ וכו'.

בענין חכרא קדישא וכו', זה דבר מאד מאד נחוצ, ואני חושב שהאברך ... גרו יאיר מאד מסגל לזה, ואנחנו חושבים עכשו גם לקנות עבור הקהלה ועבור תושבי יבנאל אהל לאבלים וכו', (שלא נצטרך אל זה).

בענין הטיולים ללכת למקומות שמחללים שבת וכו', ידוע שגדולי הרבנים ומורי הוראה בארץ ישראל פסקו שאסור, כדי לא לתת יד לעוברי עברה, ולכן לדעתי אסור.

בענין דיני תורה שיש גם בין אנשי שלומנו וכו', בשביל זה הקמנו את "בית הוראה" ותבוא ברכה להמורי צדק, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב

צָדֵק וּמִשְׁפָּט, וְאֵת מִי שֶׁצָּרִיכִים לְהִזְמִין לְדִין תּוֹרָה, אֶתֶם לֹא צָרִיכִים לְפַחַד
וּלְהִזְמִין אוֹתוֹ.

בְּעֵינַי לְמוֹד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" וְכו', תִּאֲמִין לִי שְׂאִין הַתְּחִזְקוֹת בְּעוֹלָם
כְּמוֹ הַהִתְחִזְקוֹת שֶׁמְקַבְּלִים מִלְמוֹד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְזֶה מָה שֶׁמְחִזֵּיק אוֹתִי
בְּמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנִים, וְהֵלֹאִי שֶׁהָיוּ כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו מִתְמַיִדִים בְּ"לְקוּטֵי-
הַלְכוֹת", וְהָיוּ מִתְחִזְקִים בְּכָל הָעֵנְיָנִים.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁבְּכָל יוֹם אָנִי מְתַקְּדִים בְּבְרִיאוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שְׂיִהְיֶה לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְגַמְרִי, כִּי פֶשׁוּט אָנִי חַי בְּנֵס מְמֹשׁ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלְתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקִשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בְּשׂוּפֵג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדֵּר בְּהַעֲלֵתָךְ, י"ח סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי לְקִרְאָת מִכְתָּבְךָ, כִּי סוּף
כָּל סוּף אָנִי רוֹאֶה אֶת כְּתָב יְדֶךָ.

אָנִי לֹא יְכוּל לְהַסְבִּיר לְךָ בְּכֹתֵב אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֵׁישׁ לְךָ שְׂאֵתָה עוֹסֵק
בְּשִׁפוּץ מְבִנָּה הַקְּהֵלָה, כִּי זֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף בְּאַנּוּ
פֹּה לְמַדְבָּר שׁוֹמֵם, וְהַקְּמֵנו פֹּה קְהֵלָה לְתַפְאַרְת, וְעַל אֵף כָּל הַשְּׁנֵאָה וְהַקְּנֵאָה
וְהַתְּחִירוֹת וְהַמְּחִלְקֵת שְׂמֵנַת חֶלְקֵנוּ וְכו', כִּי הַגְּזֻעָנוֹת פֹּה מִצַּד הָאֲכָרִים אֵין
כְּמַעַט בְּכָל הָאָרֶץ כְּמוֹ שֵׁישׁ פֹּה וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת הַקְּמֵנו קְהֵלָה נִפְלְאָה
כְּזוֹ שְׂאִין לָנוּ מָה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, וְאַתָּה עֲזֹרֵת לִי לְשַׁפֵּץ אֶת

המטבח, וזה יצא כל כך יפה ממש להפליא, ואתה יודע ששמה נותנים לאכול בחנם להגברים ולהנשים ולהילדים בלי שום תשלום, כי מה יש לנו לעשות בזה העולם אם לא לעשות חסד, ועכשו אתה משפץ את המדרשיה והמקוה של הנשים, שזה כלילת היפי של קהלתנו שבנינו את זה במסירות נפש הכי גדולה לפני כעשרים שנה, וזה לא ברוסיה אלא בארץ ישראל הצרכנו לבנות מקוה תחת בית פרטי בגנבה וכו', כדי שלא ימסרו אותנו וכו', ותהלה לאל, המקוה משמשת כהיום את כל נשות תושבי המקום שמקפידות על טהרת המשפחה, ויש בזה זכות מאד מאד גדולה, כי איזה אשה שתטבל שמה תפקד בזרע של קימא, וזה ראינו בחוש, והכל בזכות המסירות נפש שמסרנו נפשנו עבור בנית המקוה, ועכשו אתה משפץ את זה, וכן את הגנה סביב, כדי שיהיה ראוי לכל הנשים לבוא, כי היה מאד מאד מזנח, ולכן אני מקנא בהזכות שיש לך, ואני מקוה להקדוש ברוך הוא שתוכל גם לעזור לי בבוא היום לשפץ גם האולם שמחות לרוחת אנשי שלומנו, כדי שנוכל לעשות שמה הרבה שמחות, אבל אני מאד מאד מבקש אותך שאני רוצה לשלם לך, כי הולך לי בחיים שתתפרנס בכבוד.

בענין מה שאתה שואל האם כדאי לבוא לגור פה ביבנאל, מה אמר לך! אין מקום יפה בעולם כמו בארץ ישראל, ואין מקום יפה בארץ ישראל כמו ביבנאל, אשר מכאן תתחיל הגאולה, ולכן אם אתה יכול לבנות בית עם הרבה צימרים ומזה תתפרנס בכבוד גדול, יעזור הקדוש ברוך הוא שאזכה לראות את זה, והקדוש ברוך הוא ירחיב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכך כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל

השִׁמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְדָּשָׁה, וְלִכְּנֹן תִּרְאָה מֶה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בשפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֵתְךָ, י"ח סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה אֲנִי עוֹמְדִים לְסִים שְׁפוּץ הַמְדַרְשִׁיָּה, מֶה קוֹרֶה עִם בְּנוֹת חֲדָשׁוֹת? הֲרֵי הַשְּׂקֵעָנוּ שָׁמָּה הוֹן תּוֹעֲפוֹת כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לָנוּ מְדַרְשִׁיָּה לְתַפְאֵרַת, וְלִכְּנֹן תִּרְאֵי לְכַתֵּב לִי בְּעֵנֶיךָ הַזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵת מִמְשַׁכֵּת לְתַת שְׁעוּרִים לְהַנְשִׁים הַצְּעִירוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, וְזֶה זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְתִשְׁתַּדְּלִי שְׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ וְכוּ', וְאִף שְׂאֲנִי כוֹתֵב לָךְ אֶת זֶה בְּכֹל פֶּעַם וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַתְּחַזְּקוֹת צְרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם כְּמוֹ אוֹרֵי לְנִשְׁמָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׁבָא קָשָׁה לְאִשָּׁה כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אִשָּׁה שְׁנִמְשַׁכֵּת אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חָבַל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשַׁכֵּת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּיִטִּי-מוֹהֲרֵן, חֵלֶק א', סִיּוֹן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכֹת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת

ועצלות, ולכן אשרי האשה שיש לה שכל וקולטת תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליה עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשמתמיד את עצמה אל השמחה, ולפקח את דעתה, זה בא מהקדשה, ולכן תראי מה לפניה, תמסרי את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בשפה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל אני מאד מאד שמח שזכיתם לסיים פרק הכונס, וגדל השמחה הזו אי אפשר לתאר ולשער כלל, שבמקום מדבר שמם כזו שזה לעמת זה הקדשה שטמון פה וכו', יש פה כח הטמאה גדול מאד וכו', אבל בזכות התורה והתפלה והצדקה שנעשה פה על ידי קהלתנו, אנהנו מכניעים את הטמאה והזהמה לגמרי וכו', כי מפה התחיל הטמאה הידוע וכו', ועדין הסמך מ"ם נמצא פה וכו', אבל בזכות כח הקדשה של קהלתנו, כל הטמאה תתבטל, ונזכה לראות כמו עינינו בגלוי שכינה, ובהתגלות מלך המשיח שיבוא דיקא מהגליל, כמובא בזהר (וירא ק"ט). יתגלי מלכא משיחא בארעא דגליל, וכו', עין שם. וכן הוא (שמות ז:) בההוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דעדן, מההוא אתר דאתקרי קן צפור, ויתער בארעא דגליל וכו', עין שם. וכן הוא (שם ט.) וכדין יחזון כל עלמא, דהא אתגלי מלכא משיחא, בארעא דגליל. ויתכנשון ליה כל אינון דלעאן באורייתא, ואינון זעירין בעלמא. ובזכות ינוקי דבי רב, יתתקף חיליה לאתגברא, וכו', עין שם.

אודות הבחור ... גרו יאיר, תאמין לי שאין מצוה יותר גדולה מזו, מי יודע אם לא באת בזה העולם רק להציל את הבחור הזה וכו', (אשר בודאי הצלת עוד בחורים ביודעים ובלא יודעים), ואני בטוח באלף אחוז שבזכות שאתה מאמץ את הבחור הזה אליך ומחזק ומעודד ומשמח אותו, ומחזיק אותו ביהדות, זה יביא לך רפואה שלמה רפואת הגוף ורפואת הנפש גם יחד, ולכן תמשיך עם הבחור הזה, ושכרך גדול בשמים.

מכל מה שאתה רואה ושומע מבחור אחד וכו', תתאר לעצמך מה אני שומע זה חמשים שנה ויותר, ולא בחנם שקבלתי התקפת לב אחת גדולה, שהרופאים אומרים שאחר התקפה כזו לא יוצאים חי וכו', ועוד שלש התקפות לב עד צנתור ונתוח לב פתוח וכו', ישלח הקדוש ברוך הוא לי רפואה שלמה מן השמים, ותראה לעורר את התלמידים שיתפללו עבורי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשפו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תודה רבה מאד על התפלות שאתם מתפללים על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלכם יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

הקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם, ותשתדלו מאד להיות בשמחה

עצומה, אשר אין טוב מזה, וכשזוכים לשמחה על ידי זה זוכים להרחבת הלב, ומדברים אל הקדוש ברוך הוא, שאין טוב מזה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בשפז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לעת עתה לא כדאי לך לצאת לחו"ל בפרט לצרפת שהמקום הזה עכשו די בסכנה ליהודים וכו', אל תחשב כשיוצאים לחוץ לארץ קוטפים דולרים מהאילנות וכו', עובדים מאד מאד קשה וסופגים המון בזיונות וכו', וחבל שתעזב עכשו את הבית וכו', ובפרט השעורים קבועים שלך בכל יום, ולכן שב על מקומך, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שתצליח את דרכך.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב, סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִיךָ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבֵא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֵבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֵן כִּךְ חִבֵּל כִּי הַנְּשִׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שֶׁשָׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצִיבוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחִשׁ הוּא עֲצִיבוּת וְעֲצִלוּת, וְלִכֵּן אֲשֵׁרִי אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שִׁכְל וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמֵיד שְׁבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצִיבוּת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֵהַלְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

בשפּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֹתְךָ, י"ח סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שׂוֹמֵחַ שְׂאֵתָה מִצְּלִיחַ עִם הַיְלָדִים לְהַחְדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִלְמַד אוֹתָם אֵיךְ לְהַתְפַּלֵּל. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְפֹלְגָת, הָעֵקֶר תִּסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, כִּי כֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ח) "דַּע שְׁסְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִיקִים, הוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מִצְדִיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהִתְעוֹרוּרוֹת גְּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחִשְׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצְּדִיק שְׁמִסְפְּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרֵרְת

בעת שמספרין מהצדיק, והיא מעוררת להשם יתברך בהתעוררות גדול, ולכן מה טוב ומה נעים להיות רגיל ולספר ספורים להתלמידים, שזה מושך את הלב אליו יתברך. והרב הקדוש מצאנו זי"ע בעל "דברי חיים" שאל פעם את המלמדים של בניו האם הם לומדים אתם מוסר? והשיבו: כן! וכששאל אותם אילו ספרי מוסר? ענו ואמרו "חובת הלבבות". ענה ואמר להם: לא לזה התכוונתי, אלא תספרו להם ספורי צדיקים מהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ומהרבי רבי זושא מאניפאלי זי"ע. רואים מזה את גדל הכח של ספורי צדיקים, שמושך את הלב של הילדים לחקות אותם.

זה דבר גדול מאד שאתה לומד כל יום פרק משניות לעלוי נשמת אביך עליו השלום, וזה עלית נשמה עבורו, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל החסד שיכולים לעשות עם נפטר כשלומדעים עבורו פרק משניות, ואומרים אחר כך את התפלה המדפסת בכל משניות עבור הנפטר.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות

ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשפט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אם יש לכם רופא ממחה שהמליצו עבורו, תעשו את הנתות, ויעזר הקדוש ברוך הוא שהכל יעבר בקלות, והבת תהיה בריאה לחלוטין.

רק תתחזקו יחד ותשמרו מאד על השלום בית שלכם, ואל תריבו ותתנפחו, ועל ידי זה תזכו לברכה והצלחה מרבה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בשצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ, י"ח סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חֵן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתְּ מִתְּפַלֵּלָת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְּךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁתַּרְוִי רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ,
וַיִּתֵּן לְךָ אֶת הַבְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה לְךָ וּלְבַעֲלֶךָ וּלְכָל הַמְּשַׁפְּחָה, וְתַמִּיד תִּבְשְׂרוּ
לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תַּמִּיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי
וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

בשצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר בְּהַעֲלֵתָךְ, י"ח סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוֹרְדֵת מִהַמּוֹדְעָה מַה שֶׁהִיָּה כְּתוּב
וְכוּ', וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מֵהַיּוֹם וְהַלְּאָה כְּשֶׁבֶא לְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ', אִף
פַּעַם אֵל תְּדַפִּיס דְּבָרִים כְּאֵלוֹ עַד שְׁאַתָּה שׁוֹאֵל אוֹתִי וְכוּ', כִּי כַּמָּה וְכַמָּה
פַּעַמִּים הִזְהַרְתִּי כְּכֹר שְׁלֹא לוֹמַר "בְּשֵׁם מוֹהֲרָא" ש", כִּי תִהְלֶה לְאֵל, עַדִּין אֲנִי
חִי, יְכוּלִים לְכַרֵּר אִם זֶה אָמַת אוֹ לֹא.

אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְךָ לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כְּמֵאמְרָם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה י"ט.) לְעוֹלָם לַיִגְרִים אֵינִישׁ וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר, כִּי דָף גַּמְרָא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְהִלּוּאֵי שֶׁתּוּכַל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁבְּקִהְלָתְנוּ, שְׁלוּמֵדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כָּבֵד בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֶׁשׁ שְׁעוּרִים בְּזִמְנֵים נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רָאֵה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁמִּתְאַיִם לָךְ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

בְּשֵׁב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי בְּהַעֲלֶתְךָ, י"ח סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ בְּזֶה שְׂאֵתָה מִכֵּין פֶּת שְׁחָרִית לְכָל הַמְּנַיְנִים בְּבִקְרוּ, כִּי הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַצְּדָקוֹת וְכוּ', וְדַע לָךְ שְׂאֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד, כְּמֵאמְרָם ז"ל (יְלָקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזִבַּח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֵלֶיךָ עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד כְּזֶה שְׁנוֹתְנִים לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצַמְאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּבֵא בְתָרָא ט) אֵין בּוֹדְקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבַר יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רַעֵב וְצָמָא, שְׁמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְאוֹת אוֹתְךָ, כִּי מִי שֶׁבִּאָמַת רַעֵב אוֹ צָמָא הוּא יֵאֲכַל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֵב וְצָמָא

הוא לא יאכל ולא ישָתה, ולכן אין צְדָקָה יותר גְדוֹלָה מִלֵּתת לְאָכַל לְרַעֲבִים וּצְמָאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתָּךְ לְעִזּוֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכלתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, פי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים ברבים את הדרך היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו שש שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמטר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכך כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל

הַשְׁמָחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְדָּשָׁה, וְלִכְּנֵן תְּרָאָה מֵהַלְּפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בשצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדּוּר בְּהַעֲלֹתְךָ, י"ח סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עֵז, וְאֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחַת שֵׁשׁ לָךְ בְּעַל תְּלִמִּיד חָכֵם, וְלִכְּנֵן תִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מֵהַ שְׂאֲמַר הַתִּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעִי לָךְ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֵרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלֻפּוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְּנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תַּחֲיָה לָהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בְּעֻלָּה, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֻלָּה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשָּׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שֶׁקִּנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בְּעֻלָּה וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאִזּוֹ הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

תִּאֲמָרִי לְבַעֲלֶךָ שֶׁכֹּדָאֵי שֶׁהוּא יִלְמַד גַּם עִם הַבֵּן שְׁלוֹ, כִּי זֶה מֵהַ שְׁנֵי שְׂאֲרָא

מֵהָאָדָם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בשצד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, אני מאד מאד שמח שאת נוסעת אל ציון רבנו ז"ל, הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתהי חזקה ובריאה, ותמיד שמחה ועליזה, כי זה יעזר לך לעבר על הכל.

תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בשעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תראה להיות בקשר עם ... נרו יאיר ותגיד לו את כל התכניות שלך.

אתה צריך לדעת שלחיות עם מציאות זה דבר אחד וכו', ולחיות עם חלומות ודמיונות זה דבר שני וכו', ולכן צריכים לראות שיהיה תכנית מסדרת ושיכנס שפע לכלם.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבהקלתנו, שלומדים ברבים את הדרך היומי, כי יש כבר בהקלה שלנו שש שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

העקר ראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנפש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מאכזב שאתה דוחה פרנסה מחמת שאין לך רצונות וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שתהיה סופר ומונה וכו'.

אני מאד מאד שמח שאתה לומד את הדף היומי בכל יום, חזק ואמן מאד ותמשיך בעבודה הקדושה הזו, כי אין למעלה מלמוד דף גמרא ליום, ובפרט כשמלמדים לאחרים, זה זכות גדול מאד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף

שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבֵא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שְׂמֻחָה, כִּי טֵבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׁנַמְשֵׁךְ אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חָבֵל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשְּׂמֻחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכֶת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי אָדָם שְׁיֵשׁ לוֹ שִׁכְל וְקוּלֵט תַּכְף וּמִיד שְׂבוּ בְּרַגַע שְׁנַמְשֵׁךְ עֲלֵיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֵךְ כְּשִׁימְשֵׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמֻחָה, וְלִפְקוֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֵהַלְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בשצז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר בְּהַעֲלֹתָךְ, י"ח סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבָךְ.

לְדַעְתִּי טוֹב מְאֹד שֶׁתַּעֲבֹר מֵהַר לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וְזֶה יִהְיֶה לָךְ עֲזָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ פֶּה מְנַיְנִים אַחַר מְנַיְנִים וּפֶה תוֹכֵל לְהַתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוֹב מִתְפִּלָּה בְּצַבּוֹר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבֵא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שְׂמֻחָה, כִּי טֵבֵעַ שֶׁל אָדָם שְׁנַמְשֵׁךְ אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חָבֵל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשְּׂמֻחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בשצח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתני עם הספור שלך, מצאת אדם שהיה גר ביבנאל וכו', מה אמר לך! אי אפשר לתאר ולשער מה שקורה ביבנאל תחת השטח שיש פה סמ"ך מ"ם שהוא היה צריך להיות הדואג בשביל יהדות, והוא עם תחכום חותר תחת היהדות, ובמקום להכניס יהדות בתושבי המקום, הוא נתק כמה מהתושבים שרצו לחזור בתשובה, העקר שלא יהיה להם שיכות אלינו, רואים על ידי מי יכלו להעביר על הדת בארץ ישראל, על ידי הרע-בנים האלו שהם שליחי הסמ"ך מ"ם וכו' וכו'.

חסדי השם יתברך אין לנו מה להתבייש מהקהלה הקדושה שלנו משום קהלה בעולם, ובפרט החסד שיש אצלנו זה מאד מאד נדיר אפלו במקומות אחרים.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף

שְׁאֲנִי יוֹדַע שְׁזֶה הָעֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שְׂמֻחָה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שְׁנִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֹל כֶּף חֲבָל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשְׁכַת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשְּׂמֻחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֻשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי אָדָם שְׁיֵשׁ לוֹ שִׁכְל וְקוּלֵט תַּכְף וּמִיד שְׂבוּ בְּרַגַע שְׁנִמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמֻחָה, וְלִפְקוֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֶה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לֵהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תִּרְאֶה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרֻבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שְׁהַצְּבוֹר מִתְּפִלִּין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאֵמֶר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מְחַנֵּה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קָלַפַּת עוֹג מְלֹךְ הַבָּשָׂן שְׁיַעֲקֹר אוֹתוֹ מִהֵיהוּדוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם

בשצט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על כל התפלות שהתפללת עלי בציון רבנו ז"ל ובציון של
הבעל שם טוב הקדוש זי"ע, למען רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש
ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

רק חזקי ואמצי מאוד, והקדוש ברוך הוא יתן לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי
ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

בת.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם צריכים לראות להיות רק בשמחה, שזה רפואה לכל בין בגשמי
בין ברוחני, צריכים מאוד מאוד להכריח את עצמו להיות בשמחה, כי שמחה
זה שורף את כל החידקים וכו' וכו', וכל מה שאדם סובל בזה העולם זה
רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להכריח את עצמו להיות בשמחה,
ולכן תשתדלו מאוד שיהיה ביניכם שמחה ואהבה והבנה הדדית, וזה יעזר
לשניכם, ונזכה ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם שבת שלום

בתא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדושה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקשר

ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך
הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

צר לי להודיע לך שאני כבר אל חתנות לא נוסע בשום פנים ואפן, אחר
ארבע התקפות לב וצנתור ונתוח לב פתוח וכו', אני כבר לא נוסע אל שום
חתנה, ולכן חבל לך לחכות עלי, ראה להתחתן תכף ומיד ולא לחכות עלי.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

בתב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך שתשמר לא לקחת את התלמידים לנסיעות
מסכנות וכו', כי השטן מקטרג בשעת הסכנה, ולמה אנחנו צריכים להכנס
בכל מיני סכנות?

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף
שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם
כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל
כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך
רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל
(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן
אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות
ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל

הַשְׁמָחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְדָּשָׁה, וְלִכְּנֹן תְּרָאָה מֵהַלְּפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לַהֲיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בְּתַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי בְּהַעֲלֵתָךְ, י"ח סִינּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיְחִיו
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סוּטָה מו:). חֵן מְקוּם עַל יוֹשְׁבָיו, וְלִכְּנֹן אָדָם צְרִיךְ לְגוֹר אֵיפֶה שְׁמוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ וְכוּ', אִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיד לְאָדָם בּוֹא לְגוֹר בְּמְקוֹם פְּלוֹנִי וְכוּ', כִּי זֶה תְּלוּי בְּכַחֲרֵה שֶׁל אָדָם, וְלִכְּנֹן תִּתְפַּלְלוּ הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְוִלֶיךָ אֶתְכֶם עַל הַדְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה, וְתִתְחַזְּקוּ יַחַד בִּירְאַת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵהַ נִשְׁאָר מֵאָדָם? רַק בְּזֶה שְׂמֵחָדִיר בְּעֶצְמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁכָל דְּקָה שְׂאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְבוֹ תִדְבֹּק", לַהֲיוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלַהֲאָמִין שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֶצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כֹּלֵל, אֵלָּא מִמְּשִׁיךְ עַל עֶצְמוֹ תָּמִיד אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחוּ.

הַמְּאַחֵל לְכֶם שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

בתד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר בהעלתך, י"ח סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת כי עבודת החנוכה היא קדש הקדשים, עד כדי כך שאמרו
חכמינו הקדושים (בבא בתרא ח:) על הפסוק: (דניאל י"ב) "ומצדיקי הרבים
ככוכבים לעולם ועד" - אלו מלמדי תינוקות; והפשוט הוא: כמו
שלא יכולים לספר את הכוכבים, כי הם לאין ספור, כך אי אפשר להסביר את
גדל השכר של מלמדי תינוקות שמחזירים בהם אמונה פשוטה בו יתברך,
ויראת שמים שלמה, ובפרט עכשו שהערב רב לקחו על עצמם לעקר את
האמונה פשוטה מנערי ומבנות ישראל, ולכן אשרי מי שהוא עכשו מלמד
תינוקות של בית רבן, ומחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, וזכותו גדולה
בשמים, עד שאין יכולין לספר את הזכיות שלו, כמו שאי אפשר לספר את
הכוכבים.

עם כל זאת צריכים גם דעת ושכל איך לחנך את הילדים, כי זה
מהעבודות הכי קשות, הכלל הראשון בחנוכה לא להעניש תלמיד ברבים, כי
אסור לביש אותו וכו', ואין על זה התר כלל, כי מה שחכמינו הקדושים אמרו
(בבא מציעא נח:) כל המלביין פני חברו ברבים כאלו שופך דמים וכו', דחוינא
ליה דאזיל סומקא ואתי חורא, ואמרו (שם נט.) המלביין את פני חברו ברבים
אין לו חלק לעולם הבא, ואמרו (שם) נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש
ואל ילביין פני חברו ברבים, ודבר זה שיהיה גם לקטני קטנים, ולא כמו שאנשים
חושבים שרק אדם מבגד אסור לביש אותו ולשפך את דמו וכו', לא! לא! גם
ילדים קטנים אסור לביש אותם ברבים, וזה חמור מאד מאד יותר מלהלביין
פני מבגד, כי ילד קטן עדין לא יודע איך להתמודד עם החיים וכו', ואם
המחנך שלו מבזה אותו, הוא יכול להפיל אותו בדפאון וכו', או שיאבד
את האמון בעצמו וכו', הינו הבטחון עצמי וכו', וישאר בעל מום בנפשו
כל החיים, ולכן צריכים מאד מאד להזהר איך מענישים תלמיד וכו', ואיך

מְדַבְּרִים עִם תַּלְמִיד וְכו', זֶה חֲכָמָה עֲמָקָה מְאֹד מְאֹד, זֶה לֹא עֲבוּדָה רְגִילָה, הֶעֱקָר צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂיִצְלִיחַ עִם הַתַּלְמִידִים, כִּי בְּלִי תַפְלָה זֶה לֹא יִלְךְ, וְהֶעֱקָר רַק לְקָרֵב וְלֹא לְרַחֵק, וּבִפְרֹט בְּעֵתִים הַלְלוּ שְׁהַדוּר כָּל כֶּף הַפֶּקֶר, צְרִיכִים רַק לְקָרֵב כָּל תַּלְמִיד, וְלֹא לְהַעֲנִישׁוּ וּמְכַל שִׁכָּן לֹא לְרַחֵקוֹ, וְזֶה מִצְוָה גְדוּלָה מְאֹד מְאֹד, וְהַדְרָךְ הַכִּי מְצַלַּחַת לְהַצְלִיחַ עִם תַּלְמִידִים, הוּא לְסַפֵּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, כִּי כֶּךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמ"ח) "דַּע שְׁסֻפּוּרֵי מַעֲשֵׂיֹת מְצַדִּיקִים, הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרֵים מְצַדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַהֵב הַלֵּב בְּהַתְעוֹרוּרוֹת גְּדוֹל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שְׁעֵשָׂה אוֹתוֹ הַצְדִּיק שְׁמִסְפָּרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרֵרַת בְּעֵת שְׁמִסְפָּרִין מִהַצְדִּיק, וְהִיא מְעוֹרֵרַת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּהַתְעוֹרוּרוֹת גְּדוֹל", וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לְהִיּוֹת רְגִיל וְלְסַפֵּר סְפוּרֵים לְהַתַּלְמִידִים, שְׁזֶה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ מִצְאֵנוּ זי"ע בְּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שָׂאֵל פְּעַם אֶת הַמְּלַמְּדִים שֶׁל בְּנֵי הָאֵם הֵם לוֹמְדִים אִתָּם מוֹסֵר? וְהַשִּׁיבוּ: כֵּן! וְכִשְׁשָׂאֵל אוֹתָם אֵילוּ סְפָרֵי מוֹסֵר? עָנוּ וְאָמְרוּ "חֻכְתָּ הַלְּכָבוֹת". עָנָה וְאָמַר לָהֶם: לֹא לְזֶה הַתְּכַוֵּנְתִּי, אֲלֵא תְּסַפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים מְהֻרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק זי"ע וּמְהֻרְבֵּי רַבִּי זוּשָׁא מְאַנְיָפְאֵלִי זי"ע. רוֹאִים מְזֶה אֶת גְּדֹל הַכַּחַשׁ שֶׁל סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׁמוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לְחַקוֹת אוֹתָם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם

בְּתָה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתָּ קָדֵשׁ לְסִדְרָה בְּהַעֲלָתָךְ, י"ח סִינּוֹ ה'תַּשַׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

מוכא בתקוני זהר (תקון י"ד) כשאדם פוגם וחוטא וכו', על ידי זה לוקחים לו את זווגו, והיא נמצאת אצל מישהו אחר וכו', עד עת בוא דברו וכו', והיא מתגרשת וחוזרת אל בן זוגה האמתי, וכן מוכא מגורי האריז"ל בסוד הגלגולים שיש דבר כזה וכו', נמצא שרוק מתחתן עם גרושה זה יכול מאד להיות הזוג הראשון שלו, ולכן צריכים מאד לקבל על עצמו לחזור אליו יתברך בתשובה אמתית, שאז מקבל את הזוג הנכון והאמתי לפי שרש נשמתו.

רק חזק ואמץ מאד מאד להיות בשמחה, ואתה צריך למסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

בְּתוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסִדְרַת בְּהַעֲלֵתָהּ, י"ח סִיּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבָהּ.

דַּע לָךְ שֶׁהַתְּכָלִית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי רַק בְּשִׁבִיל זֶה יִרְדְּנוּ לְזֶה הָעוֹלָם הַמְּלֵא הַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, הַמְּלֵא כְּסוּיִים וְכוּ', שְׁמַעְלִימִים וּמְסִתְרִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתְכָלִית הַבְּרִיאָה הַיְתֵה שְׁנֹזֶכֶה לְגִלוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַהַעֲלָמוֹת וְהַסְתָּרוֹת, אֲךָ לְהַגִּיעַ לְזֶה אֵי אֶפְשָׁר רַק עַל יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל צְדִיק אֲמַתִּי מִיַּחֲדֵי הַדּוּרוֹת, שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלַח לְזֶה הָעוֹלָם, מִשֶּׁה רַבְּנוּ קִבְּלָתוֹרָה מְסִינִי, מְסָרָה לִיהוֹשֻׁעַ, וְיֵהוֹשֻׁעַ לְזַקְנִים, וְזַקְנִים לְנְבִיאִים וְכוּ', וְכָךְ הוֹלֵךְ מִדּוּר דּוּר, הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֲמָרָה (דְּבָרִים ל"ד י') "וְלֹא קִם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדָעוּ הַיְוָי"ה פְּנִים אֶל פְּנִים", וּמוֹבָא בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ (יִזְרָה דְּעָה, סִימָן רמ"ב, סְעִיף ל"ו) הָאוֹמֵר לְחַבְרוּ אֵינִי מְקַבֵּל מִמֶּךָ אִם הָיִיתָ כְּמֹשֶׁה מְלַקֵּין אוֹתוֹ מִשׁוּם בְּזִיווֹן, הָרִי שְׁאָסוּר לְהַגִּיד דְּבַר כְּזֶה שְׁזֶה גְדוֹל כְּמֹשֶׁה, מְכַל שְׁכֵן כְּשְׂאוֹמְרִים יוֹתֵר מִמֹּשֶׁה, זֶה פָּגַם גְּדוֹל מְאֹד, וְאֵף שֶׁהַרְמַב"ם אוֹמֵר (פְּרָק ה' מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הִלְכָה ב') כָּל אָדָם רְאוּי לֹו לְהִיּוֹת צְדִיק כְּמֹשֶׁה רַבְּנוּ, זֶה סוֹבֵב לְהִיּוֹת צְדִיק כְּמֹשֶׁה, אֲבָל יְדוּעַ שֶׁבְּנִבּוּאָה אֵין כְּמוֹ מֹשֶׁה, וְלִכֵּן אֲסוּר לְדַבֵּר כִּכֶּה, וּמְכַל שְׁכֵן לֹא לְהַגִּיד בְּשֵׁמִי דְּבָרִים שְׁקָרִים, וּמוֹבָא מִמְּקַבְּלִים שֶׁמֹּשֶׁה נִתְעַבֵּר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְכֵן נִתְעַבֵּר בְּהָאֲרִיז"ל, וְצְדִיקִים אֲמָרוּ שֶׁנִּתְעַבֵּר בְּהַבְעֵל שֵׁם טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב') כָּל צְדִיק הוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה, הֵינּוּ שְׁמֹשֶׁה רַבְּנוּ נִתְעַבֵּר בּוֹ, שְׁזֶה מֵהַצְדִיקִים קוֹרְאִים אֶחָד לְהַשְׁנִי מֹשֶׁה שְׁפִיר קְאָמְרָתָ, וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ע"ט) כָּל צְדִיק וְצְדִיק מִי שֶׁהוּא צְדִיק בְּאֲמַתִּי יֵשׁ בּוֹ הַתְּגָלוֹת מְשִׁיחַ, וְיֵשׁ בּוֹ מְדָה שֶׁל מְשִׁיחַ שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה, כִּי הַצְדִיק הָאֲמַתִּי מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲסוּר לְדַבֵּר דְּבָרִים כְּאֵלוֹ שְׁזֶה מְאֹד מְסִכֵן וְכוּ', כִּי זֶה נוֹגֵעַ בְּכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרוֹסוֹת, וְאוּי לְהֵם שְׁמַדְבָּרִים כְּךָ בְּגִדּוֹלוֹת וְכוּ'.

צריכים לדעת שרבנו ז"ל הוא נשמה כזו שהקדוש ברוך הוא שלח אותה לזה העולם כדי להציל את כל הדורות העתידיים, והמשיח בדעתו יכבש את העולם, כי הוא מגלה ומפרסם את אמתת מציאותו יתברך בגלוי רב ונפלא מאד, עד שפותח את הפה של כל אחד שידבר אל הקדוש ברוך הוא, שיוכל כל אחד ואחד לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו פנים אל פנים ממש, עד שזוכים להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, שזה ענין הצדיקים שמקבלים אנפי שכינתא כל יום, כי בשעה שאתה מדבר אל הקדוש ברוך הוא, מרגיש אמתת מציאותו יתברך אתו, עמו ואצלו, ולכן דיקא על ידי שאדם מדבר אל הקדוש ברוך הוא ומפנה לבו לגמרי מכל הבלי העולם הזה, ומדבק את עצמו בו יתברך, הוא בכלל הצדיקים שמקבלים פני השכינה, וזה מה שרבנו ז"ל מכניס בעולם, אבל עדין יש בחירה וכו', וכשמשיח צדקנו יגלה את דעת רבנו ז"ל, כבר לא יהיה בחירה וכלם יקבלו את דעתו, שאין שום תכלית בזה העולם רק להכירו יתברך, ולדבר עמו יתברך, ולקיים את המצוות בשמחה עצומה, ולהתמיד בלמוד תורה הקדושה, ולכן אסור להתבלבל משום דבר, ומכל שכן לא לדבר שטיות וכו', הגובל בכפירות ואפיקורסות וכו', כי אם התורה הקדושה אמרה "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה" וגו', צריכים לדעת שזהו זה, וכל החולק על זה הוא מין ואפיקורס שאינו מאמין בתורה מן השמים, וחושבים שבזה מגדלים את רבנו ז"ל וכו', וזה טעות חמורה, אנחנו צריכים רק לדעת שנשמת רבנו ז"ל זה נשמה כזו שעדין לא היה בעולם, שיכול להבין את כל הירודים והנפולים והמשלכים וכו' וכו', ויכול להגביה את כלם לתכלית מדרגה עליונה, ולהחזיר את כל הבריאה בלה בתשובה שלמה.

בענין נסיעה אל ציון רבנו ז"ל, אין למעלה מזה, ואשרי האדם שיכול להוציא מכח אל הפעל ולהיות אצל ציון רבנו ז"ל על כל פנים פעם אחת בחייו, ומכל שכן כשזוכים להיות אצל ציון רבנו ז"ל בראש השנה, זה עולה על הכל, כי רבנו ז"ל מאד מאד רצה שנהיה אצלו בראש השנה באומן.

בענין משיח וכו', תחכה עד שיבוא ואז תדע וכו', מה לחקר בדברים של למעלה מהשכל והדעת וכו', ושלא יודעים וכו'.

בְּזֶה שְׁאַשְׁתָּךְ מִפְּחַדְתְּ שֶׁתִּסַּע לְבַד לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הִיא רוֹצָה שָׁגֵם
 הִיא תִּסַּע אֶתְךָ בְּיַחַד, וְעַכְשָׁיו לֹא מִתְאַפְּשֵׁר לָהּ וְכוּ', מַה לָּהּ לִפְחַד, הָאֵם
 כִּשְׂהִיא תִּסַּע עִמָּךְ הַמָּטוּס הוּא לֹא יִכּוּל לִפְלֹ? ... וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים
 שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שְׁשׁוּם דְּבָר לֹא יִקְרָה.

הַעֲקָר אֵל תִּקְבַּל שׁוּם שְׁטִיּוֹת וּבִפְרָט בְּשָׂמִי, כִּי אֵין דְּרָכֵי לְדַבֵּר דְּבוּרִים
 כְּאֵלוֹ וְכוּ', אָדָם צָרִיךְ לְחֹזֵר בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה, בְּכָל רִגְעַת בְּתוֹשֻׁבָה שְׁלֵמָה
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
 אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְיִתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְיִזְכֶּה לְטִיִּל בְּכָל
 מְקוֹמוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מִקְּרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא (בְּבֵלִי, יְרוּשָׁלַּיִם, תּוֹסֶפֶת),
 וְכָל הַמְּדַרְשִׁים כָּלָם, וְסִפְרֵי הַזְּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל, וְכָל סִפְרֵי
 הַפּוֹסְקִים רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ וְכוּ' וְכוּ', וְלִקְיָם אֶת הַמְּצוּוֹת בְּשִׂמְחָה
 עֲצוּמָה, וְלַעֲזֹר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, כִּי מִדַּת הַחֶסֶד עוֹלָה עַל כָּל הַמִּדּוֹת, כְּמֵאמָרָם
 ז"ל (יְלִקוּט הוֹשֵׁעַ, רַמְז' תַּקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲבִיב עָלַי חֶסֶד שְׂאֲתֵם
 גּוֹמְלִים זֶה לָזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזָבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֵלָי עוֹלוֹת, וּבִפְרָט חֶסֶד
 כְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת לְרַעֲבִים וְלִצְמֵאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל
 הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאמָרָם ז"ל (בְּבָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר
 יְכוּלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אֲבָל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רַעֵב וְצָמָא, שְׂמָה הוּא
 לֹא יִכּוּל לְרַמְאוֹת אוֹתָךְ, כִּי מִי שְׁבָאָמַת רַעֵב אוּ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי
 שְׁלֹא רַעֵב וְצָמָא הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִלִּתֵּן
 לֶאֱכֹל לְרַעֲבִים וְצָמָאִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
 וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם

בתז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שמצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, וזה המצוה שבו כלולים כל המצוות, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו, ואצלו יתברך שרוי רק השמחה, כמו שכתוב: (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדוה במקמו", ולכן, אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ה') כשאדם שש ושמח במצוות הקדוש ברוך הוא, על ידי זה נכנס עם שמחתו בשמחתו יתברך, ונעשה יחוד השלם, ולכן אשרי האדם שתמיד שש ושמח, והוא במצב רוח טוב, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ג) כשאדם יש לו אנפין נהורין פנים מחיכות, יכולים לראות בתוך הפנים שלו את פני הצדיק, ולכן תקבל את כל בר ישראל בסבר פנים יפות, והעקר תשמר את עצמך מבעס וקפידות, שלא תכנס בעצבים וכו', ומכל שכן שיהיה לך סבלנות לאשתך ולהילדים, אשר אין עוד מדרגה יותר גדולה מזו, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קנ"ה) אשר אריכות אפים שזה מדה של סבלנות, זה זוכים על ידי תקף האמונה, כי אדם צריך להחדיר בעצמו אשר אין בלעדו יתברך כלל, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ט): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם פן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, אשרי מי שמכניס ידיעות אלו בתוך לבו, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא חוס וחמל על נפשך, ותשתדל ללמד את הדרך היומי, אשר דף גמרא זה חיות להנפש, ואי אפשר להסביר לכן אדם מעלת דף גמרא, כי זה קשה מאד מאד להסביר לו, כי על פי רב אדם לא רוצה להאמין מה כבר יהיה אם אני ילמד גמרא? אבל באמת בזה תלוי כל הצלחתו הגשמי

והרוחני, ואפלו למוד בגרסא זה דבר גדול מאד, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה ט) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, שנאמר: (תהלים קי"ט כ') "גרסה נפשי לתאבה", ומובא בזהר (קדושים פ"ה:) ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא [ומי שיש לו רצון ללמד תורה] ולא אשכח מאן דיוליף ליה [ולא מוצא מי שילמד אותו] והוא ברחימותא דאורייתא לעי בה [והוא מרב אהבה לומד תורה] ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע. [ומגמגם בלמוד ולא מבין מה שלומד] כל מלה ומלה סלקא [כל מלה ומלה עולית למעלה בשמים] וקדשא בריף הוא חדי בההיא מלה [והקדוש-ברוך-הוא שמת עם המלים שהוא גורס] וקביל לה ונטע לה סחריניה דההוא נחלא [ומקבל אותם מלים ונוטע מזה אילנות סביב על נחל העליון] ואתעבידו מאלין מלין אילנין רכרבין ואקרוין ערבי נחל [ונעשים מאלו המלים שמגמגם בתורה, אפלו שהוא לא מבין אילנות גדולות, ונקראים ערבי נחל], מפל זה רואים את מעלת האדם שזוכה אפלו לגמגם בתורה, איף שזה מאד מאד חשוב למעלה, ועל כן תעשה לעצמך קביעות חזקה ללמד בכל יום דף גמרא, וזה יציל אותך מכל רע, ואני מאד מבקש אותך לטובתך הנצחית שתצית אותי ולא תתחרט. העקר ראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ותרגיל את עצמך להכניס כמה פרוטות בקפת הצדקה לפני כל תפלה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא, דף י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק ברמב"ם: (פרק י' מהלכות מתנות עניים, הלכה ט"ו) גדולי החכמים היו נותנין פרוטה לעני קדם כל תפלה ואחר כך מתפללין שנאמר: (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן נפסק בשלחן ערוך: (ארח חיים, סימן צ"ב, סעיף י') "טוב לתן צדקה קדם תפלה": ולכן אשרי ואשרי מי שנוהר לפני כל תפלה להכניס כמה פרוטות לצדקה, שאז נכון יהיה לבו בטוח שלא יחזר תפלתו ריקם. תשמר מאד מאד שלא יסית אותך איזה פגום ומגול וכיו, נגד קהלתנו הקדושה שהיא חממה של אמונה, ואתה צריך לדעת שהאור לא

מתערב עם חשך, וכן הרע לא מתערב עם הטוב, ולכן החשך והרע שונאים את האור והטוב, והבוחר יבחר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז רק להיות בשמחה תמיד, ותשמחי את בעלך ואת הילדים, ואז כל הבית יהיה מלא שמחה, ואת צריכה לדעת ששמחה זה הקדשה, כי אצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז) "עז וחדנה במקמו", ולכן בזה שאת תהי שמחה ועליזה, אז דעי לך שאת נמצאת אצלו יתברך, אבל אם חס ושלום שישרה בך עצבות והמרירות והדכאון וכו', בו ברגע את יוצאת מהקדשה, ולכן ראי מה לפניך? בודאי זה נסיון קשה מאד מאד להיות בשמחה מרב הצרות והתלאות שאת עוברת וכו', עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודכאון לא תפעלי שום דבר, אדרבה תסתבכי יותר ויותר וכו', ולכן תעשי כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, ומי יתן שתהי מעברת ומחברת אל שאר נשות אנשי שלומנו ואשה תחזק את רעותה, אשר זה דבר גדול מאד, וראוי לך לשמע כלי זמר על ידי קלטות של שמחה, באפן שתהי תמיד רגועה וכו', ולא להכנס בעצבים וכו', ואז תהי בריאה ושום דבר לא יחסר לך, כי השמחה הוא רפואה לכל בין בגשמיות בין ברוחניות.

נא ונא תתני יד ותעזרי לי בבית התבשיל - אהל אברהם, כי כל עזרה שרק תעזרי זה בשבילך ובשביל הילדים וכו', וזה זכות גדולה מאד מאד לעזר בבית התבשיל, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד נזכה לעשות חסד ולרחם על הזולת, ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק ה', הלכה ג') כמה דאנא רחמן בשמים, כך תהוון רחמנין בארעא, [שאמר הקדוש ברוך הוא כמו שאני רחמן בשמים, כך אני רוצה שאתם תהיו רחמנים בארץ],

כִּי מִדַּת הַרְחֻמָּנוּת זֶה מִדְתּוֹ שֶׁל יְהוּדִי, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְכָמוֹת טו). שְׁלֹשָׁה סִימָנִים יֵשׁ בְּאָמָה זוֹ הַרְחֻמָּנִים וְהַבִּישְׁנִין וְגוֹמְלֵי חֲסָדִים, רַחֲמָנִים דְּכֹתִיב: (דְּבָרִים י"ג ח) "וְנָתַן לָךְ רַחֲמִים וְרַחֲמָךְ וְהִרְבֶּךָ", בִּישְׁנֵי דְכֹתִיב: (שְׁמוֹת כ' י"ז) "וּבְעֵבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל פְּנִיכֶם", גּוֹמְלֵי חֲסָדִים דְּכֹתִיב: (בְּרַאשִׁית י"ח י"ט) "לִמְעַן אֲשֶׁר יִצְוֶה אֶת בְּנָיו וְאֶת בִּיתוֹ" וְגו', כָּל שֵׁישׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה סִימָנִים הֵלְלוּ רְאוּי לְהַדְבִּק בְּאָמָה זו; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁקוּנָה לְעַצְמוֹ מִדַּת הַרְחֻמָּנוּת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ב.ט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַמְּלַמֵּד הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאָרֵר

לְאַחֲרוֹנָה אֲנִי שׁוֹמֵעַ שֵׁישׁ תְּלֻמִּידִים בְּכָל כֶּתֶה וְכֶתֶה, יְלָדִים שְׁמַתְנַהֲגִים עִם הַזּוּלַת פְּשוּט בְּאַכְזוּרִיּוֹת מֵאֵד מֵאֵד גְּדוּלָה, וְאֶת זֶה צְרִיכִים לְשַׁרֵּשׁ מֵהֶם, כְּגוֹן יְלָדִים זוֹרְקִים אֲבָנִים וְכו', יְלָדִים מִכֵּים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי בְּאַכְזוּרִיּוֹת מְפֻלְגָת וְכו', מִסְתּוֹכְבִּים עִם מַקְלָעִים וְכו', שְׁדָבְרִים אֵלוֹ בְּכָלֵל לֹא שִׁיף לִילֵד יְהוּדִי, וּמְכַל שְׁכֵן יֵלֵד שְׁמַתְחַנֵּךְ בְּמוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַיְלָדִים מֵה זֶה אַכְזוּרִיּוֹת, שְׁזֶה שִׁיף לְגוֹי אַרוּר טָמֵא, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סְנֵהֲדִין נח): הַמְּגַבִּיחַ יָדוֹ עַל חֲבֵרוֹ אֵף עַל פִּי שְׁלֹא הִכְהוֹ נִקְרָא רְשָׁע, וְצְרִיכִים לְהַרְחִיב אֶת הַדְּבָר עַל זֶה, וְכֵךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ס"ד) צְרִיף לְלַמֵּד אֶת הַתֵּינוּק דְרִיף אַרְץ מְנַעֲנִירוֹ, וְעַל נִקְדָּה זוֹ צְרִיכִים הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים, כִּי אִם לֹא נִשְׁרֵשׁ מֵהֶם אֶת הָאַכְזוּרִיּוֹת כְּשֵׁהֶם בְּגִיל צָעִיר, הֵם יִגְדְּלוּ פְּרָאֵי אָדָם וְכו', וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַבֵּה לְדַבֵּר עִם הַתְּלֻמִּידִים שְׁלָךְ, כָּל כֶּתֶה בְּהִגִּיל שְׁלָךְ, מְעַלַת הַזּוֹכָה לְרַחֵם עַל הַזּוּלַת, וְכֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (רִישׁוֹלְמִי בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק ה', הַלָּכָה ג') כְּמָה דְאֵנָא רַחֲמֵן בְּשָׁמַיִם, כֵּךְ תִּהְיוּן רַחֲמֵינִן בְּאַרְעָא, [שְׁאָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שְׁאֵנִי רַחֲמֵן בְּשָׁמַיִם, כֵּךְ אֲנִי רוּצָה שְׁאַתֶּם תִּהְיוּ רַחֲמָנִים בְּאַרְץ], כִּי מִדַּת הַרְחֻמָּנוּת זֶה מִדְתּוֹ שֶׁל יְהוּדִי, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְכָמוֹת

עט). שלשה סימנים יש באמה זו הרחמנים והבישנין וגומלי חסדים, רחמנים דכתיב: (דברים י"ג י"ח) "ונתן לך רחמים ורחמך והרבך", בישנין דכתיב: (שמות כ' י"ז) "ובעבור תהיה יראתו על פניכם", גומלי חסדים דכתיב: (בראשית י"ח י"ט) "למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו" וגו', כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באמה זו; אשרי מי שקונה לעצמו מדת הרחמנות, אני רוצה לשרש את המדה הרעה של אכזריות שיש בין הקטנים, כדי שלא יגדלו עם המדה המגנה הזו, ולכן תרחיב את הדבור עם הילדים מגנות מדת האכזריות והכעס והרציחה וכו', וכן מחמך אסור גנבה וגזלה, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות גנבה וגזלה, סימן א') מי שנפתה לכו לגזול וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועוון, ואין תקנה להסירו מדרכו הרעה; ולכן אל יקל בעיניך דבר זה, כי הם עקרים גדולים מאד ביהדות ובאנושיות, ואני מאד מאד מקפיד על זה וכו', אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתעשה רצוני, כי מדת החסד והרחמנות והעזרה להזולת, זה יסוד מוסד של קהלתנו הקדושה, ולכן תחזור על נקודות אלו כל יום ויום עם התלמידים שלך, ותפטט להם מדי יום ביומו חמך האסור של גנבה וגזלה וכו', ושל אכזריות וכו', וקלות ונבול פה וכו', כי אלו הם העוונות הכי חמורים, ותאריך בזה כפי צחות לשונך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתי.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ספרי שו"ת "אשר בנחל", נתחבר ונדפס במסירות נפש הכי גדולה, וזה כבר ארבעים ושמונה שנים, ונכתב על ידי גדל הפסופים של בחורים ואברכים וכו' וכו', שהתענינו בחסידות ברסלב וכו', וכל אחד כתב את מה שעובר עליו וכו', ועד עכשו הדפיסו כבר למעלה מעשרים ושלשה

אָלֶף מִכְתָּבִים, וְעֵדִין אֲנַחְנוּ מִחֻזִּיקִים בְּשְׁנַת תּשׁנ"ה, מֵאֶזְ עַד עַכְשָׁו יֵשׁ עוֹד כַּחֲמִשִּׁים אָלֶף מִכְתָּבִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁדְפָס מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהֶר, וְכִךְ הוּא מִי שֶׁצָּרִיךְ יְשׁוּעָה וְכו', אִם רַק יִדְפִּיס כָּרֶךְ אַחַד מִשׁוֹ"ת "אָשׁר בְּנַחֵל" יִרְאֶה יְשׁוּעָה, וְלִכֵּן כְּשֵׁישׁ לְאָדָם אֵיזָה בְּעֵינָה אֵיפֹה שָׂרֵק יִפְתַּח יִמְצֵא תְרוּן לְהַבְעִיָה שְׁלוֹ וְכו', וְאִדְרָבָה שִׁינְסוּ וִירָאוּ שְׁזֵה כִכָּה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אָשׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִיא.

בְּעֻזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאַתָּה מִתְפַּלֵּל עַל בְּרִיאוֹתַי.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה ב.) אַרְבָּעִים יוֹם קִדְּם יִצִּירַת הַיָּלֶד בֵּת קוֹל יוֹצֵאת וְאוֹמֶרֶת בֵּת פְּלוּנִי לְפְלוּנִי, וְלִכֵּן בּוֹדָאֵי גַם לְךָ יֵשׁ זְוִיג, כִּי אֵין אָדָם שְׁלֵא יְהִיָּה לוֹ בֵּת זְוִיג, אֲלֵא הַרְבֵּה מִפְּסָפְסִים אֶת הַיָּבֵן אוֹ בֵּת זְוִיג, מִחֲמַת רַב יִשׁוֹת וְגֵאוֹת וְכו', מֵהַ פְּתָאוּם שְׁאֲנִי יִקַּח אֶת זֹו? מֵהַ פְּתָאוּם אֲנִי יִקַּח אֶת זֵה? הַרִי הוּא אוֹ הִיא מְכַעֶרֶת וְכו', אוֹ מִמְשַׁפְּחָה פְּחוּתָה וְכו', כָּל אַחַד עִם הַגֵּאוֹת שְׁלוֹ, וּבִאֲמַת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְכֻמוֹת סג.) "נִחִית דְּרָגָא נְסִיב אֶתְתָּא", צְרִיכִים לְרִדַת מְדֻרְגָה וְאֶז מוֹצְאִים אֶת הַזְוִיג, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּחֹזֵר אוֹ בַחֲנִיָּה הֵם גְּאוֹתָנִים וְכו', וְלֵא מִתְאִים לָהֶם לְקַחַת אֶת זֵאת אוֹ אֶת זֵה וְכו', אֲנִי הִכִּי חָקֶם וְהִכִּי יִפֶּה וְכו', יִקַּח אֶת זֹו? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יִפֶּה וְהִכִּי מִשְׁכַּלַת וְכו', יִקַּח אֶת זֵה? וְהֵם מִסְתּוֹבְכִים וּמִחֲפָשִׁים אֶת הַזְוִיג שְׁלָהֶם כְּפִי הַדְּמִיוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּכֹל אַחַד וְאַחַת כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מֵהַ הוּא, וְהֵם מְחִיבִים שִׁיבֹאוּ לָהֶם זְוִיג

משהו שְעֵדִין לא נבְרָא וכו', ועל ידי זה מחפשים וכו', ומסתובבים ויוצאים לפגישות פן ואולי אִמְצָא את בחיר לְכָבִי שְיָבוֹא אֵלַי על סוס לְכֵן עם שקים מְלֵאִין כֶּסֶף וכו', ובשביל זה הבחור או הבחורה מחכים עד שיוֹלֵד זוג כֶּזֶה, ובין כך הם לא קולטים שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסים את עצמם רואים שאנחנו כבר בגיל שלשים, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עציה (יבמות סג.) "נחית דְרָגָא נסיב אתתא", תרדו מדרגה ואל תחזיקו מעצמכם כל כך בגדול וכו', ואז תמצאו בקלות זוג מה שיתאים לכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתיב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות שאתה מתפלל על בריאותי.

רבנו ז"ל אָמַר (שיחות-הר"ן, סימן צ"א) סְגָלָה לְהִתְמַדָּה שְיִזְכֶּה לְהִיּוֹת מִתְמַיֵד בְּלִמּוּדוֹ, הוּא לְהִזְהַר לְבָלִי לְדַבֵּר עַל שׁוֹם אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי. כְּמוֹ כִּשְׁהַפְלָה הִיא יָפָה אֲזִי הָאֱהָבָה בְּשִׁלְמוֹת. אֲבָל כִּשְׁיֵשׁ לְהַפְלָה אִיזָה חֶסְרוֹן וּמוֹם, אֲזִי בּוֹדָאִי אֵין הָאֱהָבָה בְּשִׁלְמוֹת. כְּמוֹ כֵּן הַתּוֹרָה נִקְרָאת כְּלָה כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (דְּבָרִים ל"ג ד') "תּוֹרָה צְוִה לָנוּ מִשֶּׁה מוֹרְשָׁה", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרָכוֹת נז. פְּסָחִים מט:) אֵל תִּקְרִי "מוֹרְשָׁה" אֵלָא "מְאָרְסָה", וְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ אוֹת בַּתּוֹרָה, כִּי שְׁשִׁים רְבוֹא אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה כְּנֶגֶד שְׁשִׁים רְבוֹא נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִשְׁיֵשׁ חֶסְרוֹן בְּאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נִמְצָא שְׁיֵשׁ חֶסְרוֹן בַּתּוֹרָה שְׁשָׁם שְׂרֵשׁ נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,

ועל כן בודאי אי אפשר לאהב את התורה בשלמות. אבל כשיזהר מלדבר על שום בר ישראל, ולבלי למצא שום חסרון בשום ישראל, נמצא שאין בהתורה שום חסרון ומום, אזי בודאי יאהב את התורה מאד, ואזי יתמיד בלמוד התורה מגדל האהבה, וזהו: (תהלים י"ח ח) "תורת ה'י"ה תמימה" הינו כשתורת השם היא תמימה בלי שום חסרון ומום, דהינו כשנזהרין לבלי לדבר ולבלי למצא שום חסרון בשום ישראל שהוא אות מהתורה, נמצא שאז תורת השם תמימה בלי שום חסרון ומום, אזי הוא משיבת נפש, כי אז דיקא זוכין לאהבת התורה ומרגישין טעם מתיקות התורה שמשיבה את הנפש מאחר שאין בה שום חסרון, ואז זוכין להתמדה.

ובענין שאלתך שאתה שואל עצה לקום מקדם וכו', אמרו אנשי שלומנו היקרים אם הולכים לישן מקדם קמים מקדם, וזה תלוי בזה.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתתמיד בלמוד תורה הקדושה שאין טוב מזה, ורק זה מה שמלוה את האדם, כמאמר התנא הקדוש (אבות פ"ק ו') לפי שבשעת פטירתו של אדם. אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות. אלא תורה ומעשים טובים בלבד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתיג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מוהרנ"ת ז"ל מרבה לדבר באריכות גדול (לקוטי הלכות, שלוחין, הלכה ה')

שהצדיק משאיר אחריו תלמידים ותלמידי תלמידים שהם ממשיכים את דעתו בעולם, ולכן זה שרבנו ז"ל מזכיר כמה פעמים שצריכים לשמע תורה מפי הצדיק זה שיף גם בדור הזה, כי בודאי יש תלמידים אמתיים עובדי השם הדבוקים בו יתברך בבטול כל הרגשותיהם, והם מוסרים את דברי הצדיק כמו שהוא, ומקריבים בני אדם אליו יתברך על פי דעת רבנו ז"ל, ולכן ראוי לשמע אותם וזה שלמות התקון ששומעים מפי הצדיק.

בענין סגלה לקנות בית וכו', צריכים לבקש הרבה ממנו יתברך, ומה שתפלה פועלת שום דבר לא פועל, ואי אפשר להסביר את מעלת התפלה, כי אם אדם באמת מוסר את עצמו כל כלו אליו יתברך, אזי כל מה שהוא מבקש יקבל, ובלבד שלא יתיאש בשום פנים ואפן, ולכן תהיה חזק בתפלה ותבקש ממנו יתברך שאתה רוצה שיהיה לך דינה בהרחבה וכו' וכו', ואז תראה מה התפלה יביא לה, אבל אתה צריך להיות עקשן לבקש כל יום ולהזמין בדיוק מה שאתה רוצה וכו', כי אצלו יתברך העקר היא תמימות ופשיטות, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ג') בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אנשים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבנו של עולם, אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה; ולכן תהיה חזק בתפלה, וסוף כל סוף יהיה לך כל מה שבקשת.

תשואת חן לך על האחולים ועל התפלות שאתה מאחל לי ומתפלל

בעדי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּתִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדָאֵי אָדָם צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מַה הוּא אוֹכֵל, שִׁישֶׁתֶּדֶל לְאָכֵל
רַק מְאָכְלִים בְּרִיאִים, כִּי רַב הַמְאָכְלִים יֵשׁ בָּהֶם כֹּל מִיָּנִי צָבְעֵי מְאָכֵל וְכו',
וּמְכַנְיָסִים בְּזֶה כֹּל מִיָּנִי חֲמָרִים וְכו', שֶׁכֵּל זֶה מְזִיק לְגוֹף, וְהַרְמַב"ם (פָּרָק ד'
מֵהִלְכוֹת דְּעוֹת, הִלְכָה ט') מְאָרִיךְ בְּזֶה וְכֵן כָּתַב, "יֵשׁ מְאָכְלוֹת שֶׁהֵם רָעִים בְּיוֹתֵר
עַד מְאֹד וְרְאוּי לְאָדָם שְׁלֵא לְאָכְלָן לְעוֹלָם. כְּגוֹן הַדְּגִים הַגְּדוֹלִים הַמְּלוּחִים
הַיֵּשָׁנִים. וְהַגְּבִינָה הַמְּלוּחָה הַיֵּשָׁנָה. וְהַכְּמֵהִין וּפְטָרִיּוֹת וְהַבֶּשֶׂר הַמְּלִיחַ הַיֵּשָׁן.
וְיֵינ מִגְּתוֹ. וְתַבְשִׁיל שֶׁשָּׁהָא עַד שְׁנַדְף רִיחוֹ. וְכֵן כֹּל מְאָכֵל שְׁרִיחוֹ רַע אוֹ מֵר
בְּיוֹתֵר. הָרִי אֵלּוּ לְגוֹף כְּמוֹ סֵם הַמּוֹת. וְיֵשׁ מְאָכְלוֹת שֶׁהֵן רָעִים אָבֵל אֵינָן כְּמוֹ
הָרֵאשׁוֹנִים לְרַע. לְפִיכֵךְ רְאוּי לְאָדָם שְׁלֵא לְאָכֵל מִהֵן אֲלֵא מְעַט וְאַחַר יָמִים
הַרְבֵּה. וְלֹא יִרְגִיל עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת מְזוֹנוֹ מֵהֶם אוֹ לְאָכְלָן עִם מְזוֹנוֹ תְּמִיד. כְּגוֹן
דְּגָיִם גְּדוֹלִים וּגְבִינָה וְחֵלֶב שֶׁשָּׁהָא אַחַר שְׁנַחֲלַב כ"ד שְׁעוֹת. וּבִשְׂרֵי שְׁוֹרִים
גְּדוֹלִים וְתִישִׁים גְּדוֹלִים וְהַפּוֹל וְהַעֲדָשִׁים וְהַסְּפִיר וְלַחֵם שְׁעוֹרִים וְלַחֵם מִצּוֹת
וְהַכְּרוּב וְהַחֲצִיר וְהַבְּצָלִים וְהַשּׁוּמִים וְהַחֲרָדֵל וְהַצִּנּוֹן. כֹּל אֵלּוּ מְאָכְלִים רָעִים
הֵם אֵינן רְאוּי לְאָדָם לְאָכֵל מֵאֵלּוּ אֲלֵא מְעַט עַד מְאֹד וּבִימּוֹת הַגְּשָׁמִים. אָבֵל
בִּימּוֹת הַחֲמָה לֹא יֹאכֵל מִהֵן כֹּלֵל. וְהַפּוֹל וְהַעֲדָשִׁים בְּלִבָּד אֵינן רְאוּי לְאָכְלָן
לֹא בִימּוֹת הַחֲמָה וְלֹא בִימּוֹת הַגְּשָׁמִים. וְהַדְּלוּעִין אוֹכְלִין מִהֵן בִּימּוֹת הַחֲמָה"
וְכו', וּמְאָרִיךְ שֵׁם וּמְסִים שֵׁם: "כֹּל הַמְּנַהִיג עֲצָמוֹ בְּדַרְכֵים אֵלּוּ שֶׁהוֹרִינוֹ אֲנִי
עָרַב לוֹ שְׂאִינוֹ בְּאֵ לְיָדִי חֲלִי כֹּל יָמָיו עַד שִׁזְקִין הַרְבֵּה וְיָמּוֹת וְאִינוֹ צָרִיךְ
לְרוּפֵא. וְיִהְיֶה גּוֹפּוֹ שְׁלֵם וְעוֹמֵד עַל בְּרִיו כֹּל יָמָיו".

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁצָּרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר בְּעֵתֵים הַלְלוֹ לֹא לְהַכְּשֵׁל
בְּמְאָכְלִים אֲסוּרִים, כִּי כֹּל הַחֲנִיּוֹת מוֹפְצִים בְּטָרְפוֹת וּנְבִילוֹת, וּבְקָלוֹת יְכוֹלִים
לְהַכְּשֵׁל בָּהֶם אִם לֹא נִזְהָרִים בְּזֶה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתור.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להודות ולהלל ולשבח להקדוש ברוך הוא שזמן לך אשה טובה אשה יקרה, ואתה צריך לשמר מאד מאד על כבודה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא טז.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשכיל אשתו, שנאמר: (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לכני מחווא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתערתו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה. ועל ידי שתכבד ותיקר את אשתך יהיה הברכה מצויה בתוך ביתך.

חס ושלום שלא יעלה בדעתך לרגע להתגרש וכו', כל הבעיה שלך הוא רק מחמת שאתה נמשך אחר העצבות והעצלות וכו', ואתה מלא מרירות ודכאון וכו' וכו', ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פוחת את ידך", יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת,

עֵקֶר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶד וְדַעַת, כִּי הַמְּאֲמִין הָאֲמִתִּי שֶׁמְאֲמִין שְׁאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבִמְשָׁפֵט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כִּךְ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֵלִין ז'): אִין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמִטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמֵחַ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) אָמוּנָה הוּא טוֹב לַפְּרִנְסָה; וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתְּשֻׁמַּח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שֶׁנִּבְרָאָתָּ יְהוּדִי וְשֵׁלָא עֲשִׂי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמֵחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשְּׁפַע וְהַפְּרִנְסָה.

וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְשֻׁמַּח אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כִּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קְדוּשֵׁין לז'): אִשָּׁה - בְּעֵלָה מְשֻׁמָּחָה; וּכְכֹל שֶׁתְּשֻׁמַּח יוֹתֵר אֶת אֲשֶׁתְּךָ יִתְרַחֵב דַּעְתְּךָ וְתִרְאֶה שֶׁעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַּע עָלֶיךָ שְׁפַע גְּשָׁמִי וְשְׁפַע רוּחָנִי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּשׁוּבָה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תַּשַּׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹבָא (שִׁיחוֹת-הָרָן, סִימָן רס"ה) שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִיר מְאֹד לְבָלִי לֶאֱכֹל בְּצָלִים חַיִּים כָּלֵל, אֲפֹלוֹ עִם שְׁמֵן אוֹ שְׁמֵן, וְאֲפֹלוֹ עַל יְדֵי תַעֲרוּבוֹת כְּגוֹן עַל יְדֵי בִיצִים וְכִיּוּצָא, וְאֲפֹלוֹ בְּשִׁבְתָּ, וְהַלְעִיג עַל הָאוּמִּים שֶׁבְּשִׁבְתָּ מִצּוּהָ לֶאֱכֹל דָּבָר הַמְזִיק שֶׁהֵם בְּצָלִים חַיִּים, וְאָמַר שֶׁהֵם מְזִיקִים מְאֹד לְכֻמָּה דְּבָרִים, וְחָשַׁב אֶז

כמה ענייני חולאת ומכאובים וחלישות שגורמים וכו', והכלל שהחמיר מאד והזהיר מאד לבלי לאכלם חיים כלל, אפלו על ידי תערובות ואפלו בשבת. רק מבשלים מתר לאכל. ובתחלה שאכלנו אותו על זה, מחמת ששמענו בשם הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שהזהיר מאד לבלי לאכל בצלים חיים, ואמר שבודאי פן הוא והתחיל לחשב לכמה דברים הם מזיקים וכו', הרי שלף לפניך שרבנו ז"ל הקפיד מאד מאד לא לאכל בצלים חיים רק כשהם מבשלים וכו', ושמעתי מאנשי שלומנו שזה שידך רק לבצלים הגדולים ולפני שמשתמשים בהם מטגנים את זה באש וכו', ואז יכולים לאכל את זה, אבל בצלים ירקים פן יכולים לאכל.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנוזכה לציית את רבנו ז"ל, על כל מה שהוא בקש מאתנו, כי אין לנו אלא דברי בן שמחה הנכלל במקור השמחה, והעוסק לקשרנו לשרש השמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתיז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על האחולים והתפלות.

אתה צריך להבין שזה טבע הבריא של אשה וכו', ועם כל הכבוד של כל הנשים על פי רב ככה זה הולך וכו', ויש לזה כמה סבות שאין לעלות את זה על הכתב וכו', ולכן החכם עיניו בראשו, יודע איך להתנהג בבית לא לעצבן את האשה בשום פנים ואופן, ואיך הולך הפתגם? "תהיה חכם ולא צודק", כי אם אתה תהיה צודק תמצא את עצמך בחוץ וכו', ובלי אשה, עם כל הצדק שלך וכו', ולכן לא בחנם שחקמינו הקדושים כל כך הזהירונו לשמר על כבוד האשה, ואמרו (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם

זְהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְּשָׁבִיל אֲשֶׁתּוֹ, שְׁנֶאֱמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וְלֹא־כָבֶד הֵיטִיב בְּעִבְרָה", וְהִינוּ דְאָמַר לְהוּ רְבָא לְבַנְי מְחֻזָּא, אֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכוּ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעֵתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת גְּשׁוּתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּעֲשְׂרוּ) וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעָקַר הָעֵשִׂירוֹת בְּאֵ בְזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְאָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נ"ט) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זְהִיר בְּאוֹנָאֵת אֲשֶׁתּוֹ, שְׁמַתוֹךְ שְׁדַמְעָתָה מְצוּיָה אוֹנָאֵתָה קְרוּבָה, וְכֵן אָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זְהִיר בְּתַבּוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, שְׂאִין מְרִיכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא עַל עֶסְקֵי תַבּוּאָה, שְׁנֶאֱמַר: (תְּהֵלִים קמ"ז) "הַשֶּׁם גְּבוּלָךְ שְׁלוֹם חֵלֶב חֻטִּים יִשְׁבִּיעֶךָ", אָמַר רַב פֶּפְא: הִינוּ דְאָמְרֵי אִינְשֵׁי: כְּמַשְׁלֵם שְׁעָרֵי מַכְדָּא נְקִישׁ וְאֵתִי תַגְרָא בְּבֵיתָא, וְלִכְּנָן תִּשְׁבַּר אֶת הָעַקְשָׁנוֹת שְׁלָךְ, וְתוֹדָה עַל הָאֲמַת וְכוּ', שְׂאִשָּׁה צְרִיכָה כְבוֹד, וּמְכַרְחִים לְתַת לָהּ אֶת הַכְּבוֹד וְכוּ', כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר"ב) שְׁהַנְּשִׁים מְקַפִּידוֹת מְאֹד עַל כְּבוֹדָן וְכוּ', עֵינִ שָׁם, אִשָּׁה צְרִיכָה הֲרֵבָה תְּשׁוּמַת לֵב, וְצְרִיכִים לְתַת לָהּ אֶת זֶה, וְכֵן מוֹבָא (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן רס"ד) שְׁרַבְּנֵי ז"ל הִזְהִיר לְכַבֵּד וּלְיַקַּר אֶת אֲשֶׁתּוֹ. כִּי אָמַר: הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד מִיַּלְדֵיהֶם, צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֶצֶם מְכֹאֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכֻמָּה אֲפָנִים הַקְּשִׁים וְכַבְּדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם וּלְכַבְּדֵם, וְלִכְּנָן אִם אֲתָה רוֹצֵה שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ הַבֵּית, תִּשְׁמַר מְאֹד אִיךְ שְׂאֲתָה מְדַבֵּר עִמָּה וְכוּ', כִּי אִם יִפְלֹט מִפִּיךָ מְלָה שְׁלֵא עַל הָעֵינִין וְכוּ', תִּדַע שְׁיִהְיֶה פְּצוּץ וְכוּ', כִּף הַחַיִּים וְכוּ' זֶה בְּכָל בֵּית וְכוּ', אֲלֵא הַחֲכָם יוֹדֵעַ אֶת זֶה מְרֹאשׁ, וְלִכְּנָן נִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מִזֶּה, וְעַל כֵּלָם צְרִיכִים הֲרֵבָה תְּפִלוֹת לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, כִּי הָאִשָּׁה הִיא עֶצֶם מְעֻצְמִי, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סג.) זָכָה עוֹזְרָתוֹ לֹא זָכָה כִּנְגָדוֹ, כִּי הַכֵּל תְּלוּי בְּהַבְּעֵל, וְלִכְּנָן "תְּהִיָּה חֲכָם וְלֹא צוּדֵק", וְהַחֲכָם מְכַל אָדָם אוֹמֵר: (מְשָׁלֵי י"ז א') "טוֹב פֶּת חֲרָכָה וְשִׁלּוּהָ כֶּה מְבִית מְלֵא זְבָחֵי רִיב".

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתיח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך שזכית להתחתן ובזה אתה צריך לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, שזה המתנה הכי יפה שנתן לך הקדוש ברוך הוא את אשתך, ותקים מה שאמר החכם מפל אדם: (קהלת ד' ט) "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו" וגו', יש הרבה בני הנעורים שלא מסתדרים בבית וכו', וחסר להם חם ואהבה וכו', וקבלו השפלות ומכות וכו', אבל אתה צריך לדעת שזה הכל מאחוריך, תראה לעשות התחלה חדשה, והדבר הכי חכם בחיך מה שאתה יכול לעשות בשבילך וכו', הוא רק לכבד וליקר את אשתך, כי היא נשאתך אתה, והיא מלנה אותך כל הדרך וכו', ולכן שכח תשכח את העבר שלך לגמרי, ותראה לבנות את עצמך בכל מה שאתה רק יכול, והעקר שתעבד על נקדה אחת שמחה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי מועד קטן, פרק ב', הלכה ד') שמחה לאדם בשעה שהוא דר בתוך שלו, עכשו אתה יצאת מרשות הבית וכו', ובנית את ביתך, אזי אתה צריך למסר את נפשך על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מפל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצער היום מצר למחר, לפי שאין

הַשְׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצִוְרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לְיָשׁוּב הַדְּעַת כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב', סִימָן י"ו) מֵהַ שְׂבָנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסֶד וְיָשׁוּב הַדְּעַת, וְלָמָּה אֵינִי יָשׁוּב הַדְּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשְׂמֵחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיִוֹת בְּשִׂמְחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וּכְבָר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, וְתִכְף וּמִיד כְּשֶׁתִּגְיַע לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, יִשְׁתַּנֶּה כָּל מֵהֶלֶךְ מִחֲשַׁבְתְּךָ לְגַמְרִי, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קס"ט) כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַּח אִז הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֵצְמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שְׂלֵא יִכְשַׁל בְּתַאוֹת נְאוּף, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵהַ שְׂבִיכְלֶתְךָ רַק לַהֲיִוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂמֹרֵב צְרוֹת שְׂעָבֵר עֲלֶיךָ בְּחַיִּיךָ אֶתְּהַ נִמְשָׁךְ אֶל הַעֲצָבוֹת וְאֶל הַעֲצָלוֹת וְכוּ', דַּע לָךְ אִם אֶתְּה רוֹצֶה לְהַתְחִיל לַחַיִּוֹת חַיִּים חֲדָשִׁים כְּמוֹ שְׂרַבְּנֵנוּ ז"ל מִלְּמַד אוֹתְנוּ, אִז אֶתְּה מִכְרַח לַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְׂמֵחָה.

תִּרְאֶה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרִית, מְנַחֶה, עֲרֻבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֵינִי תְּפִלְתִּי לָךְ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שְׂהַעֲבוֹר מִתְּפִלְתִּי; וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כִּמְהַ הָיִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהַתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מְלָךְ הַבְּשָׁן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מֵהַיְהוּדוֹת.

וְכֵן זָכַר גַּם זָכַר שֶׁהַעֶקֶר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרְשׁ, שֶׁהַלְמוּדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת, אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וּמִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ, מִמְּשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הָאָרְהַ גְּדוּלָּה וּנְפִלְאָה מְאֹד, מִקְרָא: הִיא בְּעֲשִׂיָּה, מְשֻׁנָּה: הִיא בְּיְצִירָה, גְּמָרָא: הִיא בְּבְרִיאָה, מְדָרְשׁ וְזֹהַר: הִיא בְּאֲצִילוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַד' לְמוּדִים הָאֵלוּ לְכָל הַפְּחוֹת, וְחִבֵּל שֶׁתְּחַסֵּר יוֹם אֶחָד מִלְּמוּד הָאָרְבַּע לְמוּדִים הָאֵלוּ, כִּי סוּף

כל סוף רק זה מה שישאר מאתנו, ואפלו שתלמד מכל שעור קצת, זה גם כן דבר גדול מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתיט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

תעשה כל מה שביכלתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פותח את ידך", יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממנות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתברך יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין י:) אין אדם נוקף

אֶצְבְּעוּ מִלְמָטָה אֲלֵא אִם בֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה
בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קָדָם מִלְמַעְלָה, הָאָדָם הַזֶּה הוּא תְּמִיד
שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן פ"ג) אָמוּנָה הוּא טוֹב לְפָרְנֶסֶה;
וְלִכְּן בְּזֶה שֶׁתִּשְׁמַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ שֶׁנִּבְרָאתָ יְהוּדִי וְשֶׁלֹּא עֲשִׂי גוֹי כְּגוֹיֵי
הָאָרְצוֹת, הַשְּׂמִיחָה וְהָאָמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי הַשִּׁפְעָה וְהַפְּרָנֶסָה.

אֵתָּה צָרִיף לְזַכֵּר טוֹב טוֹב מֵה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה
ל"א, סִימָן ג') לֹא מִי שֶׁהוּא עֲשִׂיר הַיּוֹם עֲשִׂיר לְמַחֵר, וְמִי שֶׁהוּא עֲנִי הַיּוֹם עֲנִי
לְמַחֵר, אֲלֵא לְזֶה מוֹרִיד וְלְזֶה מַעְלָה, שְׁנֹאֲמַר: (תְּהִלִּים ע"ה) "כִּי אֱלֹקִים שִׁפְטוּ
זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים", וְלִכְּן תִּתְחַזַּק בִּיטֵר שְׂאֵת בִּיטֵר עֵז, אֵל תִּחַשְׁבֵּן שֶׁתְּמִיד
תִּהְיֶה עֲנִי וְכוּ', הַכֹּל יִכּוֹל לְהַתְּהַפֵּף בֵּן לִילָה לַיּוֹם, הַעֲקָר תִּתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה ע:) מֵה יַעֲשֶׂה אָדָם וְיִתְעַשֶּׂר,
אָמַר לָהֶן יִרְבֶּה בְּסַחֲוֶרָה וְיִשָּׂא וְיִתֵּן בְּאָמוּנָה, אָמְרוּ לוֹ הַרְבֵּה עֲשׂוּ כֵן וְלֹא
הוֹעִילוּ, אֲלֵא יִבְקֶשׁ רַחֲמִים מִמִּי שֶׁהֶעֱשֶׂר שְׁלוֹ, שְׁנֹאֲמַר: (תְּנִי ב' ח') "לִי הַכֶּסֶף
וְלִי הַזָּהָב" מֵאִי קָא מִשְׁמַע לָן דְּהָא בְּלֵא הָא לֹא סִגִּי, הִינּוּ שְׁמַכְרָחִים לְהַתְּפַלֵּל
לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אַחֲרַת זֶה לֹא הוּלָךְ, וְתַפְלָה מוֹעֵלַת תְּמִיד, כְּמֵאֲמָרָם
ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ל', סִימָן ג') בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׁאִין לָהֶם לֹא מְלָךְ וְלֹא נְבִיא לֹא
כֹהֵן וְלֹא אוֹרִים וְתַמִּים, וְאִין לָהֶם אֲלֵא תַפְלָה זֶה בְּלִבְדָּא אָמַר דְּוֹד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא: רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תִּבְזֶה אֵת תַּפְלָתָם (תְּהִלִּים ק"ב) "תִּכְתֹּב זֹאת
לְדוֹר אַחֲרוֹן" מִכָּאן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִקְבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יְהִלֵּל
יְה" שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתכ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שזכית לחזור בתשובה, כי אצלו יתברך בעל תשובה מאד מאד חשוב, כמאמרם ז"ל (ברכות לה) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמד, ואמרו (פסחים ק"ט) ידו של הקדוש ברוך הוא שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה, ולכן את צריכה מאד מאד לשמח על נעם חלקך, העקר לא להכנס בוכוים עם אף אחד וכו', כי כף אמר איוב: (איוב ט"ז ג) "הקץ לדברי רוח או מה ימריץ פי תענה", כוכב התפוצץ... כמו שאחד יספר לך שהיה לו בקבוק דיו ושפך את זה על ניר לבן, ופתאום יש לך ספר עם ספורים מדהימים..., ולכן אל תבלבלי את עצמך משום דבר, רק דעי לך שצריכים להתחתן מה שיותר מהר, אסור לחיות ככה עם בחור וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא ששתיכם תמצאו עבודה, ותוכלו להתחתן מה שיותר מהר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתכא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי

הַמְהִירָה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכַל הַתְּפִלוֹת שֶׁלְךָ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבַחֲיִיךָ הַפְּרִטִיִּים הַבַּעַל שֶׁלְךָ זֶה הַכֹּל, וְלִכְן הוּא בָּא קָדָם לִפְנֵי הַכֹּל וְכו', וְאִם אַחַד מִכְּפִישׁ אֶת בַּעַלְךָ וּמַדְבֵּר עָלָיו לְשׁוֹן הָרַע וְכו', אֶת צְרִיכָה לְהִמָּנַע לְלַכֵּת שָׁמָּה, כִּי אִם זֶה הִיָּה הַפּוֹדֵ שְׁמִמְשַׁפְּחַת בַּעַלְךָ הָיוּ מְדַבְּרִים עָלֶיךָ לִפְנֵי בַּעַלְךָ, גַּם אֶת לֹא הִיָּית רוּצָה שִׁיקְרָה כָּכָה, וְלִכְן הַדְּבַר הָרֵאשׁוֹן אֶת צְרִיכָה לְמָנַע אֶת עֲצֻמְךָ מֵה שְׁפַחֹת לְהִסְתַּוֵּבֵב שָׁמָּה וְכו', מִשְׁפָּחָה הוּא מִשְׁפָּחָה, הַכֹּל טוֹב וּבִסְדֵּר וְכו', עַד שֶׁבֶּא לְחַיִּים הַמְשַׁתְּפִים שֶׁלְכֶם שְׂרוּצִים לְהֵרֵס לְכֶם אֶת הַבַּיִת, זֶה אֶת לֹא צְרִיכָה לְתַת בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְכֶם שְׁתַּחֲוִי בִּיחַד בְּשִׁמְחָה וּבְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, כִּי זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחַיֵּי נְשׂוּאִין, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (וְיִשְׁלַמֵּי בְּרֻכּוֹת, פֶּרֶק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שרגשי אשמה וכו', זה הדבר הכי חמור שרק יכול להיות וכו', ואדם הורג והורס את עצמו כמו ידיו עם רגשי אשמה וכו', ולכן תעשי כל מיני פעולות שבעולם לצאת מרגשי אשמה וכו', את לא אשמה בשום דבר, תעבדי על נקדת השמחה, ותתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לביטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא יתן לך שמחת החיים, ויכולים ללמד פסיכולוגיה מעצמו וכו', ומחיי יום יום מה שרואים בהמשפחה וכו', או אצל השכנים וכו', או סביב בהחברה וכו', מכל דבר יכולים ללמד איך להפך את החיים לטוב, ובפרט כשיש את ההקדמות של רבנו ז"ל, אזי יש כבר הכל, כי הלא העמק של רבנו ז"ל זה כלול מהכל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּתַכְגָּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה שְׁלֵחַ, כ' סִיּוֹן ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲתָה צְרִיף לְדַעַת שְׁדָבָר כְּזֶה מַכְרָחִים לְדַבֵּר עִם רַב מְפָרָסִם לִירֵא שְׁמַיִם, וְלִהְתִּיעֵץ אֲתוֹ, כִּי זֶה שְׁאֵלָה חֲמוּרָה בְּהִלְכָה, וּמָה גַם שְׁלֵא יְכוּלִים לְפַסֵּק שְׂיִלְדִים הֵם מְמַזְרִים, כִּי עַל פִּי הִלְכָה רַב בְּעִילוֹת הֵם אַחַר הַבְּעַל, וְעַד שְׁאִין עִידִים שָׂרְאוּ בְּפִרוּשׁ וְכוּ', אִי אֶפְשֶׁר לְהֶאֱשִׁים בְּאֲשָׁמוֹת וְכוּ', וְיִכּוּל מְאֹד לְהִיּוֹת שֶׁהַכֵּל מְפַבְּרֵךְ וְכוּ', צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְפָרֵק בֵּית וְכוּ', וְלִכְנֹן שֶׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲדִיף וְכוּ', הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ וְיִבּוֹא בַעַל הַפְּרָם וְיִכְלֶה אֶת קוֹצִיו וְכוּ', וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת ל). תֵּאֲנִי רַבִּי חֵיָא מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵף עַל פִּי שֶׁבְטָלוּ סִנְהֶדְרִין אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בְטָלוּ וְכוּ', אֲלֵא דִין אַרְבַּע מֵיתוֹת לֹא בְטָלוּ, מִי שְׁנַתְחִיב סְקִילָה אוֹ נוֹפֵל מִן הַגַּג אוֹ חֵיָה דוֹרְסָתוֹ, וּמִי שְׁנַתְחִיב שְׂרָפָה אוֹ נוֹפֵל בְּדִלְקָה אוֹ נָחַשׁ מִכִּישׁוֹ, וּמִי שְׁנַתְחִיב הַרִיגָה אוֹ נִמְסָר לְמַלְכוּת אוֹ לְסִטִּים בְּאִין עָלָיו, וּמִי שְׁנַתְחִיב חֶנֶק אוֹ טוֹבַע בְּנֶהָר אוֹ מַת בְּסִרוּנְכִי.

וְלִכְנֹן מִי שְׁחוּטָא אוֹ בּוּגְד וְכוּ', הוּא צְרִיף לְזַכֵּר שְׁאִין הָעוֹלָם הֶפְקָה, וּמִקָּדָם אוֹ אַחַר כֶּךָ מְגִיעַ תּוֹרוֹ וְכוּ'.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַכְדָּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה שְׁלֵחַ, כ' סִיּוֹן ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

זֶה בְּרוּר שְׁעֲדִיף לְהַתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם הַצְּדִיק, עִם

כָּל זֹאת אִם יֵשׁ שֵׁם הַפְּקוּדוֹת בְּבַחֲיִנַת (שׁוֹפְטִים י"ז ו') "בַּיָּמִים הֵהֱם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הִיֶּשֶׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה", וּבַפֶּרֶט שְׁמֵדְבָרִים בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה וְכוּ', עֲדִיף לְהַתְּפַלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שִׁישׁ שְׁמָה סֹדֵר וְכוּ', וּבַפֶּרֶט שְׁבַמְקוֹם הַזֶּה מְעוֹרְרִים אוֹתוֹ לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ אִיפֹה טוֹב לוֹ וּלְיִלְדָיו וְזֶה הָעֵקֶר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁכָל בֵּית הַכְּנֶסֶת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל לֹא יִבְזֶה אֶת שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ, אֲלֹא שְׁיִדְבְּרוּ שְׁמָה רַק מַעֲצוּתָיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא רַק בְּמְקוֹם שְׁמֵדְבָרִים מִמֶּנּוּ וּמְקִימִים אֶת עֲצוּתָיו הַקְּדוּשִׁים וְאֶת דְּבָרָיו, כִּי אִם יֵשׁ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל וְשְׁמָה בְּכָלֵל לֹא מְדַבְּרִים מִרַבְּנוּ ז"ל, רַק הַכֹּל הַפֶּקֶר וְכוּ', עַבְדָּא בְּהַפְּקִירָא נִיחָא לֵיהּ וְכוּ', אֲזִי צָרִיכִים לְדַעַת שְׁרַבְּנוּ ז"ל לֹא נִמְצָא שְׁמָה, כִּי הוּא נִמְצָא רַק בְּמְקוֹם שְׁמֵדְבָרִים מִמֶּנּוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָךְ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתכה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְזַעְזַע שְׁעֻזְבַּת אֶת הָעִבּוּדָה וְכוּ', פְּלֵא עַל גְּבִי פְּלֵא לְמָה לֹא אֲמַרְתָּ לְהֵאבְרֵךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר שֶׁהֵיָא רּוֹדֶפֶת אוֹתָךְ וְכוּ'.

בְּעֵינַי רְשִׁיוֹן נְהִיגָה, כְּדֹאֵי לְךָ לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם כְּמָה נְשִׁים שְׁלֵא קַבְּלוּ בְּטְבִרְיָה, וְהִלְכוּ בְּעִירוֹת אַחֲרוֹת וְכוּ', וְשְׁמָה בֵּן קַבְּלוּ, וְלִכְּן אֵל תְּהִי שְׁבִנְרָה כִּי אֲסוּר לְעֻזֵב אֶת הַרְצוֹנוֹת, וְעַם רְצוֹן טוֹב תּוֹכְלִי לְעֻזֵב אֶת הַטְּסֵט וְגַם

לְקַבֵּל רִשְׁיוֹן נְהִיגָה, וְעַל כָּלֵם צָרִיכִים תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶל תְּחִיָּאִשִׁי בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפָּן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתוֹר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תַּשַׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת הַסְּפָרִים שֶׁשְׁלַחְתָּ וּתְשׁוּאָת חֵן לָךְ עַל זֶה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבֻזְכוֹת זֶה תֵּצֵא מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁלָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָךְ תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְאַף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֵבֹדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבֵא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שֻׁמְחָה, כִּי טֵבַע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֵר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֵּךְ חִבָּל כִּי הַנְּשֻׁמָּה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוּחַנִּיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשֻּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִיּוֹן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכֶת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ שֶׁכָּל וְקוֹלֵט תִּכְף וּמֵיֵד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מֵצַד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשֻּׁמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְּדוּשָׁה, וְלִכְּן תִּרְאֶה מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה, עֲרֻבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֵךְ אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרָכוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלַּתִּי לָךְ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִיּוֹן ח') עַל מֵאֶמְרָם ז"ל (בְּרָכוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הוּא, תִּלְתָּא פְרָסָא, הֵינּוּ כָל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת

השֵׁלש תפלות בְּכֹל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תַּפְלָה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה כְּבָר קָלַפְתָּ עוֹג מִלֶּךְ הַבֶּשֶׁן שִׁיעַקֵר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מָה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְחַטֵּף בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בַּגֶּרְסָא, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל' (עֲבוּדָה זָרָה י.ט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיף עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתכו.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַשְּׂבָחִים שֶׁל קִהַלְתָּנוּ הַקְדוּשָׁה, זֶה כְּבָר בְּעֲצָמוֹ זְכוּת כְּשֶׁאֶחָד מִכִּיר בְּעַבּוּדָה וְהִיגִיעָה וְהִטְרַחָה הַגְּדוּלָה שֶׁאֲנַחֲנוּ מִשְׁקִיעִים בְּהַקְהָלָה, כִּי רַב בְּנֵי אָדָם לֹא רוֹצִים וְכו', לְהוֹדוֹת עַל הָאֲמַת, קַל מְאֹד לְזַרֵּק אֶת הָאֲשָׁמָה עַל זֶה וְכו', וְעַל זֹאת וְכו', הַעֲקָר לֹא עַל עֲצָמוֹ וְכו', תָּמִיד אֲנִי אוֹמֵר, וְחוֹזֵר עַל זֶה, וּמִדְּגִישׁ עַל זֶה, שֶׁחֲנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, הַיְלָדִים כְּשִׁירְאוֹ בֵּית מְסֻדֶּה וְהוֹרִים מְסֻדְרִים, וּמְכַבְּדִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, עַל יְדֵי זֶה גַם הֵם יִלְכוּ בְּדַרְכֵי אֲבוֹתֵיהֶם, אָבֵל אִם זֶה הַהַפֵּךְ וְיֵשׁ בְּבֵית מְרִיבוֹת וְכו', קָלְלוֹת וּקְטָטוֹת וְכו', אֲזִי מָה רוֹצִים מֵהַיְלָדִים? וְלִזְאֵת תּוֹדָה רַבָּה עַל כָּל הַשְּׂבָחִים שֶׁלְּךָ.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשִׁי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂזֵה הָעֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאִשָּׁה כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֵבֵעַ שֶׁל אִשָּׁה שְׁנִמְשַׁכֶּת אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֹל כֵּךְ חֶבֶל כִּי הַנְּשִׂמָה מוֹשַׁכֶּת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁשָּׂם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׂם מְקוֹר הָעֲצִיבוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּיִטִּי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׂיכַת הַנְּחִשׁ הוּא עֲצִיבוּת וְעֲצִלוּת, וְלִכֵּן אִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ שֶׁכֹּל וְקוֹלֶטֶת תַּכְף וּמִיד שְׂבֹו בְּרַגַע שְׁנִמְשֵׁף עָלֶיהָ עֲצִיבוּת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁתִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצִמָה אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֵי מֵה לְפָנַי, תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשִׁי רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׂמִים

בְּתִכָּה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תְּשׁוּאַת חַן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְּפַלֵּל עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלֵמָתִי הַמְּהִירָה, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֵין לָךְ מִשְׁגַּ אֶת גְּדֹל זְכוּתָךְ שְׂאֵתָה לּוֹמֵד עִם הַבְּחוּר הַיָּנִיק וְחֻכִּים ... נְרוּ יֵאִיר, כִּי מִסְכֵּן הַיֶּלֶד הַזֶּה אֵין לוֹ אָבָא בְּבֵית וְכו', וְלִכֵּן זֶה זְכוּת גְּדוֹל יִהְיֶה לָּךְ בְּזֵה שְׂאֵתָה לּוֹמֵד אֹתוֹ, וּמְחַזֵּק אֹתוֹ, וּמְשַׂמַּח אֹתוֹ, אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו, וְעַל זֶה אִמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהֲדָרִין ט): כָּל הַמְּלַמֵּד בֶּן חֵבְרוֹ תוֹרָה מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ יִלְדוּ.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשִׁי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂזֵה הָעֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם

כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל
 כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך
 רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן
 אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות
 ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל
 השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר
 את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביקלתך לחטף בכל יום את
 הדרך היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.)
 לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר,
 כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים
 ברבים את הדרך היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו שש שעורים בזמנים
 נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים
 לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל
 ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתכט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בחור אסור לו בשום פנים ואפן שיהיה לו מחשב קטן בכיס, אפלו

שְׂאוּמֵר שְׂמִשְׁתַּמֵּשׁ עִם זֶה בְּעֵינַיִן הַסְּפָרִים וְגִרְסָא וְכוּ', הַכֵּל הַכֵּל וְרִיק, כִּי הַסְּמ"ךְ מ"ם יֵשׁ לוֹ אֶת כָּל הַתְּכֵנִיּוֹת אִיךָ לְתַפְסֵא אֶת הַבְּחֻרִים צְעִירִים בְּרִשְׁתּוֹ, וְלָכֵן בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׂיִהְיֶה לְאַף בַּחֹר מַחֲשָׁב קִטָּן, וּמְכַל שֶׁפֶן אֵלּוֹ שְׂאוּמֵרִים שְׂגוּרְסִים עִם אֲזִנִּיּוֹת שֶׁל שִׁירִים, בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן שְׁלֹא יִהְיֶה דְבַר כְּזֶה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְחַזֵּר אֶת הַלְמוּד כְּשִׁשׁוּמְעִים שִׁירִים וְכוּ', זֶה סֵתֵם עֲבוּדָה בְּעֵינַיִם, וְלָכֵן בְּשׁוּם פָּנִים אֵל תַּתֵּן לָהֶם שְׂיִהְיֶה לָהֶם דְבַר כְּזֶה.

הַעֲקָר תַּחֲדִיר בְּהַתְלַמְדִים הַתְּמָדָה בַלְמוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, תִּגִּיד לָהֶם כִּי פֶה אֲצִלִי הַבְּחֻרִים לּוּמְדִים בְּכָל יוֹם כ"ח דְּפִים גְּמָרָא בְּגִרְסָא, וּח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִיּוֹת בְּגִרְסָא, וּמְלַבֵּד זֹאת הֵם לּוּמְדִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּעִיּוֹן, וְחוּזְרִים עַל זֶה, וְעוֹבְרִים בְּכָל שָׁבוּעַ בַּחֲנִינָה, וְאֵתָהּ צָרִיךְ לְהַסְבִּיר לָהֶם שְׂאִין עוֹד הַצֵּלַת הָעוֹלָם כְּמוֹ לְמוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תַּנְחוּמָא נח) עַל הַפְּסוּק (יִרְמִיָּה ל"ג) "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי" אִי זֶה הוּא בְרִית שְׁנוֹהֵג בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה? זֶה תְּלַמּוּד, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (שם) "כֹּה אָמַר הוֹי"ה אִם תִּפְרוּ אֶת בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֵת בְּרִיתִי הַלַּיְלָה... גַּם בְּרִיתִי תִפְרֵא אֶת דָּוִד עֲבָדִי" וְגו', וְאוֹמֵר: (תְּהִלִּים א') "כִּי אִם בְּתוֹרַת הוֹי"ה חֲפָצוֹ וּבְתוֹרַתוֹ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה", וְאַף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹּרַת בְּרִית עִם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִשְׁכַּח תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה מִפִּיהֶם וּמִפִּי זֶרַעַם עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, שְׁנֵאָמַר: (יִשְׁעִיָּה נ"ט) "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר הוֹי"ה רֹחֲמִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ" וְגו' וְלֹא כְּתִיב מִמֶּךָ אֶלֶּא מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוּמְעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצֵּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים להודות לך על זה שאת מקבצת את הבנות בכל שבת ואומרת אתן תהלים, שזה נחת רוח גדול בשמים, ובזה ראוי לך לשמח מאד מאד, והזכות הזו יעמד לך תמיד, וישמר אותך מפל צרה וצוקה וכו', וימשיך לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ובכל אשר תפני תצליחי ותשכילי.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שצית מה שבקשתי ממך לשמר על הבנות בעזרת נשים בשבת, שלא יעשו רעש ושהכל יהיה על מי מנוחות.

בענין בניית וספויץ האולם, כדאי לפנות אל האברך ... גרו יאיר, ולתת לו הצעת מחיר, כי הוא מחפש עכשו מי שיכול לבצע את זה וכו'.

אני אשתדל גם כן לדבר אתו עבור זה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתלא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּמְסְרֵי אֶת נַפְשֶׁךְ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזֵה הַעֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה לְאִשָּׁה, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאִשָּׁה כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טַבֵּעַ שֶׁל אִשָּׁה שְׁנַמְשַׁכֶּת אַחַר הַעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חֶבֶל כִּי הַנְּשִׂמָה מוֹשְׁכֶת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַעֲצִבוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׂיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצִבוּת וְעֲזָלוּת, וְלִכְן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ שֶׁכָּל וְקוֹלֶטֶת תַּכְף וּמִיד שְׂבֹו בְּרַגַע שְׁנַמְשֵׁף עָלֶיהָ עֲצִבוּת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁתַּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכְן תִּרְאִי מַה לְפָנֶיךָ, תַּמְסְרֵי אֶת נַפְשֶׁךְ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים וְהַחֲלָשׁוֹת בָּאִים רַק מִחַמַּת חֲסֵרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְלִכְן אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְׂבִיּוּדֶיךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַנְּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף גַּם יַחַד.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, וְתֵהִי רְגִילָה לֹוֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂמָאֵד מִסְגֵּל לְלֶדָה קְלָה, אֲשֶׁר רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמְרוּ: (סֵפֶר-הַמְּדוּת, אוֹת צְדִיק, חֵלֶק ב', סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרוֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטַּבֵּעַ; וְלִכְן טוֹב שְׂתַאמְרֵי בְּכָל פֶּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדֵעַת בְּעַל פֶּה, כְּגוֹן: אַבְרָהָם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מִשָּׁה, אֶהְרֹן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֵמָה, רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי, רַבִּי יִצְחָק לּוֹרְיָא אֲשַׁכְּנִזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֶסְלַב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלַב וְכו', וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרַת, תֵּהִי רְגִילָה לֹוֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פֶעַם, וְאַחַר כֶּף תַּאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שְׂתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׂבִשְׂמִים, שְׂבִזְכוֹת הַזְּכָרוֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שְׂהַזְּכִירְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשָׁם שְׂהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שְׂתַעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֶד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאִזְכָּה לַעֲבֹר אֶת הַהֲרִיּוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיִן הָרַע שְׂלֵא יִפְגַּע בִּי מִשׁוּם אָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם, וְאִזְכָּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים

שִׁיעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כֹּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ
לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי, אֲמֵן כֵּן
יְהִי רְצוֹן.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתִּצְלִיחִי
בְּחַיִּים, וְהִיָּה טוֹב שְׁתִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הַמְּנַהֲלֵת ... תַּחֲיָה, אוֹלֵי יֵשׁ לָהּ מִשְׁהוּ
בְּשִׁבְלֶךָ אֵיזָה עֲבוּדָה בְּבֵית סֵפֶר.

בְּעֵינַי שְׂדוּכִים, אִמְרָתִי לְאֶחָ שְׁלֶךָ שְׂאֵת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְרַת לֹא לְפַל
בְּפַח, כִּי הַיּוֹם יְכוּלִים בְּקִלּוֹת לְפַל בְּפַח, וְלֹא יוֹדְעִים מֶה טוֹב מֶה לֹא טוֹב וְכוּ'.

הָעֵקֶר רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִמְשִׁיךְ לְךָ בֶּן זֹגֶגֶךָ מִשְׁרָשׁ
נִשְׁמָתְךָ, וְאֵז תִּרְאִי נְסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מֶה שְׁתִּפְלֶה
פּוֹעֵלֵת שׁוֹם דְּכָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה מתנדב במשמר האזרחי, ועכשו אתה רוצה להכנס בהתנדבות במד"א, מי יתן שתמיד תעסק בעשית חסד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (לקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלה עולות.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתראשלא מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הפשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את הדרך היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שפקהלתנו, שלומדים בברים את הדרך היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו שש שעורים בזמנים

נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בודאי בזכות הצדקה הגדולה שאתה נדרת לבית התבשיל – אהל אברהם, ומשיך הקדוש ברוך הוא רפואה שלמה לאביה, כי אי אפשר להסביר מעלת הצדקה שנותנים עבור בית התבשיל, שנותנים לאכל ולשתות, ודואגים מותיקין שיהיה שתיה חמה ומזונות וכו', ובאמצע היום מרק חם, ולעת ערב סעודה דשנה וכו', כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד, כמאמרם ז"ל (ילקוט הושע, רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא: חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות, ובפרט חסד כזה שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה כל הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותה, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר

גְּדוּלָה מְלֵתֵת לְאָכֵל לְרַעֲבִים וְצִמְאִים, וְעַל כֵּן בְּזָכוֹת הַזֶּה שֶׁהֶאֱבֵא יַעֲבֹר אֶת
הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁמְעַתְּ בְּתַפְלֵתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לְךָ בְּרִיאוֹת וְנַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְאֶת עַם בְּעֶלְךָ
תּוֹכְלוּ לְגַדֵּל אוֹתָם בְּקִלּוֹת בְּקִדְשָׁה וְטְהָרָה, וְנִזְכֶּה לַחֲתֵן אוֹתָם כְּמוֹ שְׂאֵתָם
הַתַּחֲתַנְתֵּם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

אֲנִי תָּמִיד אוֹמֵר שֶׁהַחֲנוּכָה הִכִּי טוֹב לְהַיְלָדִים, זֶה הַתְּנַהֲגוֹת הַהוֹרִים, וְלִכֵּן
תְּהִלָּה לְאֵל, אֲצַלְכֶם הַיְלָדִים יְכוּלִים לְלַמֵּד מֵהַתְּנַהֲגוֹתְכֶם שְׂזֶה לְהַפְּלִיא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּכָל הַבְּרָכוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתלו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשובת חן לך על כל האחילים, יעזר לך הקדוש ברוך הוא שתעלה מעלה מעלה בעבודת השם יתברך, ותמיד תהיה שמח ותשמח את אשתך, כי (ראש השנה ו:) אשה - בעלה משמחה.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקנר ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדושה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שֶׁיְהִי לָהּ הַצְּלָחָה מְרֵבָה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה שְׁלֵחַ, כ' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים אָנִי כּוֹתֵב לָךְ אוֹתוֹ דְּבָר, אֲבָל אֶת מִכְרָחָה לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מִזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא לָךְ מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה, וְזָכְרִי מֵה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעִי לָךְ כִּשְׂאֵשָׁה עוֹצֶרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֹלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלָל בָּא מִגֵּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֵשָׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כֹּל כְּלָה אֵלֶיּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלָא תְהִיָּה לָהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֵשָׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֵשָׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֵשָׁה שְׁקִנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אֵשָׁה יְכוֹלָה לְהַפְּךָ בְּקִלּוֹת אֶת בַּעֲלָהּ אִם הִיא הוֹלֶכֶת בְּאַהֲבָה וּבְסִבָּלוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שֶׁיְהִיָּה כְּבֹר שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְעַל יְדֵי זֶה כָּל הַיְלָדִים יִשְׁקָמוּ וְכוּ'.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׂזָה הָעֵבוּדָה הַכִּי קֶשֶׁה לְאֵשָׁה, כִּי אִין עֵבוּדָה שְׂבֵא קֶשֶׁה לְאֵשָׁה כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אֵשָׁה שְׁנִמְשַׁכֶּת אַחַר הָעֵבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֹל כֵּךְ

חָבַל כִּי הִנְשָׂמָה מוֹשְׁכַת רַק לְרוּחַנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשְּׂמֵחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכְן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ שְׂכָל וְקוֹלֵטַת תַּכְף וּמִיד שָׁבוּ בְּרִגְעַ שְׁנִמְשָׁף עָלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹּךְ כְּשֶׁתִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַשְּׂמֵחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכְן תִּרְאִי מַה לְפָנֶיהָ, תִּמְסְרִי אֶת נַפְשָׁךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הַתְּפִלִּין וְכוּ', כְּדָאִי לְתַת אֶת זֶה לְבִדְיָקָה וְכוּ'.

אִם כְּבָר קִנִּיתַ תְּפִלִּין לְהַבִּין שְׁלֹךְ רַשִׁי וְרַבֵּנוּ תַם כְּרִצוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, אֵל תִּחְלִיף אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ שִׁפְעַ שְׁתוּכַל לְשַׁלֵּם אֶת זֶה.

תְּרַאֲהָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשָׁךְ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרִכוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלַּתִּי לָךְ הַיְיָ" עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלֵּלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרִכוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָרִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת

הַשְּׁלֵשׁ תּפִלוֹת בְּכֹל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזֵה תּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה כְּבָר קָלַפְתָּ עוֹג מִלְךָ הַבֶּשֶׁן שִׁיעָקֵר אוֹתוֹ מֵהִיָּדוּת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִיךָ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֲרֵי הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכֹל כֵּךְ חֲבָל כִּי הַנְּשָׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכֶת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי אָדָם שִׁישׁ לוֹ שֶׁכֹּל וְקוֹלֵט תַּכְף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עֲלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֵהַלְפָּנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלִיתְךָ לַחֲטֹף בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי אֶפְלוּ בְּגִרְסָא, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כְּמֵאמָרֵם ז"ל (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לִיגְרִיס אִינִישׁ וְאִיךָ עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאִיךָ עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר, כִּי דָף גְּמָרָא יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְיִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְהַלּוֹאֵי שֶׁתּוֹכֵל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁבַקְהֵלְתָנוּ, שְׁלוּמֵדִים בְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי יֵשׁ כְּבָר בְּהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֶׁשׁ שְׁעוּרִים בְּזִמְנִים נִפְרָדִים לְלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי, וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַבֵּר אֶל אֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁמִּתְאַיֵּם לְךָ מִצַּד הַשְּׁעוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתלט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע למה את צריכה להיות עכשו שבורה אחרי שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, ובכית שמה ושפכת את לבך כמים וכו', את צריכה להיות הכי מאשרת, ולרקד בכל יום ולקחת עוד כמה נשים ולרקד אתן מרב שמחה, את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, וזה צריך לשמח אותך על כל החיים, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאשה, כי אין עבודה שבא קשה לאשה כמו שמחה, כי טבע של אשה שנמשכת אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי האשה שיש לה שכל וקולטת תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליה עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשתמשיך את עצמה אל השמחה, ולפקח את דעתה, זה בא מהקדושה, ולכן תראי מה לפניך, תמסרי את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

ותשואת חן לך מאד על התפלות שהתפללת עבורי בציון רבנו ז"ל, ובדאי התפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם הַהוֹרִים לֹא מִקְפִּידִים, יְכוּלִים לומר קְדִישׁ אִם אֶחָד מְשַׁכֵּר אוֹתוֹ
לומר קְדִישׁ עֲבוּר נִפְטָר שְׁאִין לוֹ מִי שִׁיגִיד עָלָיו קְדִישׁ, וְזֶה פְּשׁוּט.

בְּעֵינַי פְּרָנְסָה, תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי
הַשֵּׁם שֶׁל פְּרָנְסָה שֶׁהוּא חַת"ךְ הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק: (תהלים קמ"ה) "פּוֹתַח אֶת יָדְךָ",
יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) וְהִיִּית' אֶךְ שְׂמַח, וְלִכְּן הִדְבָּר הָרֵאשׁוֹן אֶתְּהָ
צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמַּח אֶת עַצְמְךָ, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ
שְׂמֵאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ וּמֵר לָךְ הַחַיִּים מְמֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת
וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹא לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר, וְלִכְּן הִדְבָּר הָרֵאשׁוֹן רַק
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִם תֹּאמֶר: בְּמָה יֵשׁ לִי לְשִׂמַּח? הֲרִי אֲנִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן וּמְלֵא
חֻבוֹת? אֲלֵא דַע לָךְ שְׁחַכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (גְּדָרִים מא.) אֵינְךָ עֲנִי אֲלֵא מְדַעַת,
עַקֵּר הָעֲנִיּוֹת תְּלוּי בְּחֶסֶד דַּעַת, כִּי הַמְּאָמִין הָאֱמֵתִי שְׂמֵאֱמִין שְׁאִין בְּלַעֲדוֹ
יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעַצְמוֹ
אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כִּדִּי כֶּךָ שְׂאֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֵלֶין
ז:): אֵינְךָ אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְּמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא
מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֲצַבְע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קִדְּם מִלְּמַעְלָה, הָאָדָם
הַזֶּה הוּא תְּמִיד שְׂמַח, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִינּוֹן פ"ג) אֲמוּנָה
הוּא טוֹב לְפָרְנִסָּה; וְלִכְּן בְּזֶה שֶׁתְּשִׂימַח עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתְךָ שְׁנִבְרָאתָ יְהוּדִי
וְשֵׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, הַשְׂמִחָה וְהָאֲמוּנָה הַזֹּאת, יִפְתַּח לָךְ כָּל צְנוּרֵי
הַשֶּׁפַע וְהַפְּרָנְסָה.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה,
עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אֲמָרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב
(תהלים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלָּתִי לָךְ הַיְוִי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשִׁעָה

שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכְּנָן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ הַרְגֵל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כַּמָּה הָיִ, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹש תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לְהִתְרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, זֶה כָּבֵר קִלְפַת עוֹג מִלְךָ הַבָּשָׁן שִׁיעָקַר אוֹתוֹ מֵהִיהָדוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שׁוֹמֵחַ לְשִׁמַּח אֶת הַטּוֹב מֵהַבֵּית סֵפֶר, וְזֶה כָּל הַחַיּוֹת שְׁלִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּצְלִיחֵי בְּגִדּוֹל עִם הַנְּהַלַּת הַבֵּית סֵפֶר וְהַסְּמִינָר.

בְּדִיוִק כְּשֶׁקִּבְּלַתִּי אֶת הַמִּכְתָּב שְׁלָךְ, נִכְנַס אֶצְלִי הָאֲבִיר ... גֵּרוּ יָאִיר וְדַבְּרַתִּי אוֹתוֹ שִׁישַׁתַּף פְּעֵלָה עִמָּךְ.

בְּעִנְיָן ... גֵּרוּ יָאִיר, לְדַעַתִּי אֶת צְרִיכָה לְדַבֵּר עִם הַהוֹרִים פְּתוּחַ, כִּי אֲנִי בְּטוּחַ שֶׁהֵם רוֹצִים לְשָׁמֵר עַל הַבַּת שְׁלֵהֶם.

זֶה טוֹב מְאֹד שֶׁהַשָּׁנָה הַקִּיטָּנָה תִּלְךָ דְּרָךְ הַבֵּית סֵפֶר, וְאֲנִי יִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְעוֹדֵד אֶת הַהוֹרִים שִׁיעֲשׂוּ אֶת הַהִרְשָׁמָה.

רק תהי חֲזָקָה וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, וְכָל הַחַיּוֹת שְׁלִי לְשִׁמְעַ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת וּמְשֻׁמְחוֹת מֵה שְׁקוֹרָה בְּהַבִּית סֶפֶר וּבְהַסְמִינָר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדֵךְ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַמְב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי דִבַּרְתִּי הַיּוֹם עִם הָאֲבֵרְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהוּא אוֹמֵר שֶׁהוּא יָבִיא לְכֵן כָּל מֵה שֶׁתְּבַקְשׁוּ, אֲנַחְנוּ מְשַׁקִּיעִים שְׁמָה הַרְבֵּה, צְרִיכִים עוֹד קֶצֶת סְבֻלָּנוֹת וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, אֲבָל הֵיטִי מִיַּעַץ לְךָ שֶׁתִּדְבְּרִי עִם הַנָּ"ל וְתִבְקָשִׁי בְּדִיוֹק מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְתִרְאִי שֶׁתְּקַבְּלִי אֶת זֶה.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידִי בְּקִלוֹת, וְתִהִי רִגְלָה לֹמֵר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֲד מְסַגֵּל לְלֶדָה קְלָה, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: (סֶפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק ב', סִיּוֹן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהַבִּיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטֵּבָע; וְלִכֵּן טוֹב שֶׁתֵּאֲמְרִי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים, שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פִּה, כְּגוֹן: אֲבָרָהִם, יִצְחָק, יַעֲקֹב, מִשָּׁה, אֶהְרֵן, יוֹסֵף, דָּוִד, שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, רַבִּי יִצְחָק לֹוֹרִיא אֲשַׁפְּנֹזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מִבְּרֵסֶלַב, רַבִּי נִתָּן מִבְּרֵסֶלַב וְכו', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זוֹכְרַת, תִּהְיִי רִגְלָה לֹמֵר אֶת זֶה מְדִי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאֲמְרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתִרְאִי שֶׁתוֹלִידִי בְּקִלוֹת:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמִים, שֶׁבְּזִכּוֹת הַזְּכָרַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים

שְׁהִזְכַּרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזִכּוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהִיָּה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאֲזַכֶּה לַעֲבֹר אֶת הַהַרְיוֹן בְּקָלוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵיץ הָרַע שֶׁלֹּא יִפְגַּע בִּי מִשׁוֹם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזַכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיִּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ, יְהִי לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשי להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאשה, כי אין עבודה שבא קשה לאשה כמו שמחה, כי טבע של אשה שנמשכת אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי האשה שיש לה שכל וקולטת תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליה עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשתמשיך את עצמה אל השמחה, ולפקח את דעתה, זה בא מהקדשה, ולכן תראי מה לפניה, תמסרי את נפשיך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתמג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שנכנסת לעבד בהמוסדות שלנו, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחי בגדול.

העקר תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה

בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מֵה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִנּוּם צִעֲרָא אַגְרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֹלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הִכַל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהִכְנֵס בְּכַעַס, שְׁבַדְרֹךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֲלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֹׁלָא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב: (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבֶּשְׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שְׁקִנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכַּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׁאֵז הַשְּׁכִינָה תִשְׁרֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשִׁךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאֲשֶׁה, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׁבָא קָשָׁה לְאֲשֶׁה כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אֲשֶׁה שְׁנִמְשַׁכֶּת אַחַר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חֶבֶל כִּי הַנִּשְׁמָה מוֹשְׁכֶת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשְּׁמִחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֵׁישׁ לָהּ שְׁכָל וְקוֹלֶטֶת תְּכֵף וּמִיָּד שָׁבוּ בְּרַגַּע שְׁנִמְשָׁךְ עָלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֵה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשֶׁתִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַשְּׁמִחָה, וְלִפְקֹח אֶת דַּעְתָּהּ, זֵה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאִי מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשִׁךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וּתְצַלִּיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתמד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחדי הכל יתהפך לטובה ותולידי בקלות, ותהי גילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר: (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים, שאף יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאף רק זוכרת, תהיי גילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידי בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילה, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן פן יהי רצון.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאשה, כי אין עבודה שבא קשה לאשה כמו שמחה, כי טבע של אשה שנמשכת אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקיטת-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות

וְעֲצֻלוֹת, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֵׁיִשׁ לָהּ שְׂכָל וְקוֹלֻטַּת תַּכְּף וּמִיָּד שָׁבוּ בְּרִגְעַת
שְׁנִמְשָׁךְ עָלֶיהָ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹּךְ
כְּשֶׁתִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמָה אֶל הַשְּׂמֻחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתָּהּ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכְּנֵן
תִּרְאִי מַה לְפָנֶיךָ, תִּמְסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ רַק לַהֲיוֹת בְּשֻׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתִמָּה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּוִדְאֵי אִם אֶת יְכוּלָה לְקַחַת עִכְשׁוֹ אֶת הַבֵּן אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֵין
לְמַעְלָה מְזֵה, וְלִכְּנֵן תִּסְעִי וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּפְּעֲלִי שְׂמָה כָּל מַה
שְׂאֵת צְרִיכָה, וְהַנְּסִיעָה זֶה סֵךְ הַכֹּל שְׁלֹשׁ יָמִים, וְלִכְּנֵן אֵין לָךְ מַה לְדַאֵג כָּלֵל,
רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּסְּעִי בְּשָׁלוֹם וְתַחֲזֹרִי
בְּשָׁלוֹם, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, רַק תְּהִי שְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה עִם הַמַּתְנָה
שְׁנַתְּנִי לָךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

אני מאד מבקש אתכם שתשמרו על השלום בית שלכם, שזה יסוד היסודות, כי בבית שיש שמה "שלום בית" שם השכינה שורה, ובמקום שהשכינה שורה שם הברכה מצויה, ולכן אתם מכרחים לעשות כל מיני פעולות שבעולם שיהיה ביניכם שלום ואהבה וזה יביא עליכם ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם, ותשתדלו שאף פעם לא יהיה ביניכם ופוחים ואי הכנות, כי כף אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות מריבה, סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן, ולכן צריכים מאד מאד לשמר על השלום בית, כדי שהברכה תהיה מצויה בתוך ביתכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלוקל השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

בתמו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ מאד בעבודתך עבודת הקדש להיות מלמד שאין למעלה מזה, ואצלו יתברך מאד מאד חשוב מלמד תינוקות של בית רבן, וכך אמרו חכמינו הקדושים (פלה רבתי, פרק ב') בכל יום מלאך יוצא מלפני הקדוש ברוך הוא לחבל את העולם, כיון שהקדוש ברוך הוא מסתכל בתינוקות של בית רבן, מיד נהפך כעסו לרחמים, ולכן זה דבר גדול מאד ללמד תינוקות של בית רבן, ולהחזיר בהם אמונה פשוטה בו יתברך, העקר לספר להם הרבה ספורי צדיקים, וצריכים להחזיר יראת שמים בהילדים מגיל קטנות.

תשואת חן לך על המאה ספרי תהלים שגמרתם בהכנה לרפואתי, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמשיכו להתפלל, כי אני עדין צריך הרבה רחמי שמים לחזר אל הכחות.

תראה למטר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב

ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך
הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את
הדף היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.)
לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר,
כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים
ברבים את הדף היומי, כי יש כבר בהקלה שלנו שש שעורים בזמנים
נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים
לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל
ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתמח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להסתכל מה שטוב לך ובפרט להבת שלך וכו', ולכן את לא
צריכה להתיחס בשום פנים ואפן מה שאחרת תגיד וכו'.

עדיף בטוח מאשר ההפך וכו', ודי לחכימא.

את לא יכולה לחיות את החיים של אחרים, ולכן תשמרי מאד על הבת
שלך שתהיה בידיים בטוחות.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶנּוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלַיְחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַמֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיִחְיֶה נְצַח

מָאָד מָאָד אֲנִי מֵאֲכֹזֵב שְׁאַתֶּם לֹא מְצִיְתִים אוֹתִי, רְצִיְתִי מָאָד שֶׁ... נְרוּ
יֵאִיר יַבְנֵס בְּכוֹלָל לְלַמֵּד, כִּי בְּנֵה אֲנִי יָדַע שֶׁהוּא אַחְרָאֵי וְכוּ', וְאַתֶּם מִתְעַצְלִים
וְכוּ', וּמִתְחַמְקִים וְכוּ', אֲזִי אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְתַת לָכֶם עֲבוּדָה? שְׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁאַתֶּם
בְּכֹל לֹא אַחְרָאֵים.

אֲנִי מָאָד מָאָד מְקוּנָה שֶׁתַּתְחִילוּ לְהַבִּין שְׁאֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַטּוֹבָה שְׁלָכֶם,
מְסֻרְתִי אֶת נַפְשִׁי שֶׁתּוּכְלוּ לְהִתְחַתֵּן, וְהִרְבָּה הִרְבָּה סְבִלְתִי עַד שְׁרָאִיתִי אֶתְכֶם
תַּחַת הַחֶפֶז כִּידוּעַ לָכֶם, וּלְבִסוּף אַתֶּם לֹא מְצִיְתִים אוֹתִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנְנוּ תִשְׁכִּילוּ
וְתִצְלַיְחוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַנֵּי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! היום יש קלפה עצומה שכובשת את כל חלקי טובה, ומקררת את האמונה ואת היראת שמים מבר ישראל, ומכניס בו כפרות ואפיקורסות, והוא הפלי משחית הנקרא אינטרנט, אייפד, בלקברי וכו', שבזה יכולים לראות כל מיני שקוץ, תעוב, ערום וזהו, ומאמללים את עצמם וכו', ואת הילדים וכו', ולכן העקר ראה לזרק מהבית מחשב, אינטרנט, אייפד בלקברי אם יש לך דבר כזה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעיניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאוה כעצימת העינים" ואמר "אין לך אבר באברי האדם שיגרם לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לך שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הכלי הארוה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן, ומה גם שמאבדים את הילדים, כי ילד שלוקח כלי משחית כזה בתוך ידו וכו', הוא כבר נופל בשאול תחתית ומתחתיו, ולכן אשרי מי שמבער את החמץ הזה מביתו, ואז השכינה תשמר עליו.

תראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במנין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפלתי לך הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לך כל הימים, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח') על מאמרם ז"ל (ברכות נד:) מחנה ישראל כמה הוי, תלתא פרסא, הינו כל זמן שאדם מתפלל את השלש תפלות בכל יום, הוא נמצא במחנה ישראל, ואיך שהוא רק מתקרב ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל

כִּי הִנְשָׂמָה מוֹשְׁכַת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שֵׁשׁ מְקוֹר הַשְּׂמֵחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁף
 רַק בְּגִשְׂמִיּוֹת שֵׁשׁ מְקוֹר הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְלִכְּנֵן
 אֲשֶׁרֵי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְקוֹלֵט תִּכְף וּמֵיד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁף עָלָיו עֲצָבוֹת
 וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁף אֶת עֲצָמוֹ אֶל
 הַשְּׂמֵחָה, וְלִפְקַח אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכְּנֵן תְּרָאָה מֵהַלְפָנֶיהָ, תִּמְסַר
 אֶת נַפְשָׁהּ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָהּ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
 וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתוּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִיּוֹן ה'תַּשַׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָּךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוֹף
 גַּם יַחַד, וְזָכוֹר שְׂאֵסוֹר לְהִתְרַשֵּׁל בְּלַחֲץ דָּם, אִם זֶה נִמּוּךְ וְכוּ', וְאִם זֶה גְבוּהָ
 וְכוּ', צְרִיכִים תִּכְף וּמֵיד לְקַחַת תְּרוּפוֹת, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה לָּךְ
 רְפוּאָה שְׁלֵמָה, אָבֵל תִּטְפַּל בְּזֶה תִּכְף וּמֵיד.

הַעֵקֶר תִּתְחַזֵּק בְּכֹל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כִּף אֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-
 מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הַרְוּפָאִים אָמְרוּ שֶׁכֵּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים
 רְעִים בָּאִים רַק מִחֲמַת חֲסוּרוֹן הַשְּׂמֵחָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתנב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שלח, כ' סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי שלקחת את בני הנעורים בידך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח אתם בגדול, כי הולך לי בחיים שהתלמידים יהיו יראי השם וחושבי שמו ולומדים גדולים.

הזכות הזו שאתה מלמד עם אנשי שלומנו גדול מאד בשמים, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תורה, כי אין עוד הצלת העולם כמו למוד תורה הקדושה, כמאמר ז"ל (תנחומא נח) על הפסוק (ירמיה ל"ג) "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי" אי זה הוא ברית שנוהג ביום ובלילה? זו תלמוד, וכן הוא אומר (שם) "כה אמר הוי"ה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה... גם בריתי תפר את דוד עבדי וגו', ואומר (תהלים א') "כי אם בתורת הוי"ה חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה" ואף הקדוש ברוך הוא פרת ברית עם ישראל שלא תשכח תורה שבעל פה מפייהם ומפי זרעם עד סוף כל הדורות, שנאמר (ישעיה נ"ט) "ואני זאת בריתי אותם אמר הוי"ה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו" וגו' ולא כתיב ממך אלא מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָה תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָהּ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָהּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַנּוּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מָאֵד מָאֵד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבָעוּלָם לְקַבֵּעַ עֵתִים בַּתּוֹרָה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר אֶת מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם אֵיזָה טוֹב אֲמֵתִי וְנִצְחִי, אֶפְלוּ קֶצֶת דְּקֶצֶת וְכוּ', קֶצֶת מְקַרָּא, קֶצֶת מְשֻׁנָּה, קֶצֶת גְּמֵרָא, קֶצֶת הֶלְכָה וְכוּ', שְׁזָה הַצְּלָחָה נִצְחִית שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, וּיְכַבֵּר אָמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל לְאַחַד (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ד) שְׂאָמֵר לוֹ שְׂאִין לוֹ פְּנָאֵי לְלַמֵּד מִחֻמַּת שְׁעוֹסֵק בְּמִשְׁאֵ וּמִתָּן וְכוּ', וְאָמֵר לוֹ רַבְּנֵנוּ ז"ל שְׂאָף עַל פִּי כֵן רְאוּי לוֹ לְחֻטָּף אֵיזָה זְמַן לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בְּכָל יוֹם. וְאָמֵר שְׁזָהוּ מַה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת לא) שְׂשׁוּאֲלִין אֶת הָאָדָם קַבְּעֵת עֵתִים לַתּוֹרָה? קַבֵּעַ הוּא לְשׁוֹן גְּזֻלָּה, כְּמוֹ שִׁכְתוּב (מְשַׁלִּי כ"ב) "וְקַבֵּעַ אֶת קַבְּעֵיהֶם נִפְשׁ", הֵינּוּ שְׂשׁוּאֲלִין אֶת הָאָדָם, אִם גְּזַל מִן הַזְּמַן שֶׁהוּא טְרוּד בְּעַסְקָיו, אִם גְּזַלְתָּ מֵהֵן עֵתִים לַתּוֹרָה, כִּי צָרִיף הָאָדָם לְחֻטָּף וּלְגַזֵּל עֵתִים לַתּוֹרָה מִתּוֹךְ הַטְּרָדָא וְהַעֲסָק; וּבַפְּרָט שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, אַתָּה נִמְצָא בַּקְּהֵלָה קְדוּשָׁה כְּמוֹ קְהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא חֻמְמָה שֶׁל אֲמוּנָה, רְאוּי לָהּ לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם אֵיזָה שְׁעוֹר בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי חֲבַל מָאֵד עַל כָּל יוֹם שֶׁהוֹלֵף לְאֵבֹדָה, כִּי כָּל יוֹם בְּזָה הָעוֹלָם יֵשׁ נִגְדוֹ יוֹם לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, וְלָכֵן אֲשַׁרִּי מִי שְׂשָׁם לֵב אֵל זֶה, וּמִמָּלָא אֶת הַיּוֹם עִם טוֹב אֲמֵתִי וְנִצְחִי, מִתְפַּלְלִים אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, לוֹמְדִים שְׁעוֹר בְּחֻמְשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם מְפָרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, גּוֹרְסִים הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנוּת, לוֹמְדִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, לוֹמְדִים הֶלְכָה, מְחַזְּקִים יְהוּדִים אַחֲרֵים וְעוֹסְקִים בְּהַפְּצָה, עוֹזְרִים בְּמַה שְׁיִכּוּלִים לְעוֹר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל, וְעַל כָּלֵם יוֹצְאִים לְהַתְּבוּדָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, שְׁכָּל דְּבוּר

ודבור זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, העקר לא ללכת בטל, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (פְּתוּבוֹת נט.) הַבְּטָלָה מְבִיאָה לַיָּדַי שְׁעָמוּם (שְׁגֵעוֹן) וְלַיָּדַי זְמָה, וְלִכְּנָן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת תְּמִיד עֲסוּק בְּמַשְׁהוֹ, וְזֶה יָבִיא לָךְ יְשׁוּב הַדַּעַת וְכוּ', חֶבֶל מְאֹד שֶׁתְּבַלֶּה אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ בְּשִׁטּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאָמַר הַחֶכֶם: "הַזְּהַר מִן הַזְּמַן, כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם מִלְּלֶכֶת בְּטַל, וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁהוּא תְּמִיד עֲסוּק, כִּי מִי שֶׁמְסַתּוֹכֵב בְּטַל, לְבַסּוֹף מוֹצִיא אֶת כָּל הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל אֲשֶׁתּוֹ וְעַל הַיְלָדִים, וְנִעֲשֶׂה מִזֶּה מְרִיבוֹת וְכוּ'.

רבנו ז"ל רצה מאד מאד שנדבר עם הזולת דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולכן אשרי מי שיכול לצאת להפיץ ולקרב יהודים אל הקדוש ברוך הוא, אבל אם הוא לא יכול וכו', אזי יחזק את שאר אנשי שלומו, העקר לא ללכת בטל שזה הדבר הכי חמור והכי מסכן.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כף חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניה, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

היום יבוא סופר וילמד עם כלם את דיני תפלין ומזוזות, וכדאי שכל אחד ישתתף שם, כי תמיד כדאי ללמד ויש מה ללמד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּתַנּוּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיטֵר שְׂאֵת בִּיטֵר עֵז, וְכֵן
תִּשְׁתַּדְּלִי לְחִזּוֹק נְשִׁים אַחֲרוֹת אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוֶה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוֹ, כִּידוּעַ
שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאַחַת מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ' וְכוּ', וְכִשְׂאֵחַת מְחֻזָּקֵת אֶת
הַשְּׁנִיָּה, הִיא מְקִימַת בְּזֶה מִצְוֶה מָאד מָאד גְּדוּלָה, וְאֵת לֹא יִכּוּלָה לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר אֵיךְ שְׂאֵת יִכּוּלָה לְקַנּוֹת אֶת עוֹלָמָךְ בְּשַׁעֲהָ אַחַת, בְּזֶה שְׂדַבְרָתָ עַל לֵב
אֲשֶׁה וְחֻזְקָתָ אוֹתָהּ, זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוּלָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן ק"ו) אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁמְכַנִּים שְׁכָל בְּדֵל, כִּי יֵשׁ אֲנָשִׁים שֶׁנִּפְלוּ בְּדַעְתָּם
וְכוּ', וְצָרִיךְ הַבַּעַל שְׁכָל לְהִשְׁפִּילָם וְכוּ'.

נָא וְנָא תִתְעַסְקִי רַק בְּמִדַּת הַחֶסֶד, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מָאד מָאד חֶשׁוֹב
חֶסֶד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלֻקוּט הוֹשַׁע, רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: חֲבִיב עָלַי
חֶסֶד שְׂאֵתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכָּל הַזְּבַח שְׂזָבַח שְׁלֵמָה לְפָנַי אֶלֶף עוֹלוֹת,
וְאָמְרוּ (יְלֻקוּט תַהֲלִים, רַמְזוֹ תַתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימּוֹן בְּשַׁעֲהָ שְׂבָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְבָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוֹת כְּתוֹת, מֵהֵם אוֹמְרִים "יְבָרָא"
וּמֵהֵם אוֹמְרִים "אֵל יְבָרָא", חֶסֶד אוֹמֵר "יְבָרָא" שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסְדִּים; רוֹאִים
מִזֶּה שְׂמִדַּת הַחֶסֶד עוֹלָה עַל הַכָּל, וְאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַסְּמ"ךְ מ"ם רַק עוֹשֶׂה
פְּרוּדִים, כִּי זֶה כָּל הַכַּחַשׁ שֶׁל הַטְּמֵאָה "הַפְּרֵד וּמְשַׁל", וְהַחֲשֵׁךְ לֹא יִכּוּל לְסַבֵּל
אוֹר, וְהַשְּׁקֵר לֹא יִכּוּל לְסַבֵּל אֱמֶת, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צָרִיכִים מָאד מָאד לְשַׁמֵּר עַל
עַצְמָנוּ רַק לְעִשׂוֹת חֶסֶד עִם זולָתָנוּ.

הַשְּׁנָה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים קִיטְנָה דְרָךְ הַבַּיִת סִפֵּר עִם כְּמָה מוֹרוֹת, וְאָנִי מָאד
מְקוּנָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּשְׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ יִרְשָׁמוּ אֶת הַבְּנוֹת שָׁם, וְעַל
יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְשַׁמֵּר עָלֵיהֶן, כִּי צָרִיכִים מָאד מָאד לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ

ומתפלל בעֲדָךְ תָּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וּתְצַלִּיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סיון ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִגַּעְתָּ הַיּוֹם לַיּוֹם הַלְדָת שְׁלֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד תִּמְצָאֵי חֶתֶן וְתִבְנִי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מִי שֶׁהוּא שֹׂמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֵת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלֵי עִם הַכּוּחַ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִךְ שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לְךָ לְהִגִּיעַ לְשִׂמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאִי שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ עָלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

אֲנַחְנוּ מְאֹד מְאֹד מְרַצִּים עִם הָעֵבוּדָה שְׁלֶךָ בְּהַמְשָׁרָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁגַם בְּזֶה יִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְפֻלְגָת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּחֲזִירֵי לְעִבּוּדָהּ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, עֶזְרַת לִי מְאֹד מְאֹד בְּמִשְׁךָ כֹּל הַזְּמַן שֶׁעֲבַדְתָּ אֶצְלָנוּ, וְעָשׂוּ אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִצָּב חָמוּר מְלֵא חוֹבוֹת, רַק חֲשַׁמֵּל הִגִּיעַ לָנוּ חוֹב שֶׁל לְמַעֲלָה מְשֻׁשִׁים אֶלְף ש"ח, וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֵׂי כֹל מִיָּמֵי מְאֻמְצִים לְחֹזֵר וְכוּ', וְאֵל תִּפְחָדֵי מִזֹּאת שְׂרוּצָה לְהִשְׁתַּלֵּט עָלֶיךָ, כִּי נְבוּדָד אוֹתָךְ מִמְּנָה לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ'.

רַק תִּתְחַזְּקֵי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה הַהֲצִלָּה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֵחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכְּן אִם אֵת רוּצָה לְהִצְלִיחַ בְּחַיֵּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלֵי עִם הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְהִגִּיעַ לְשִׂמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כֹּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֵת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאִי שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ עָלֶיךָ שֶׁתַּצְּלִיחֵי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתֵנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מִכְתָּבְךָ.

תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עַז וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְדַעֵי לָךְ עַל יְדֵי אֲמוּנָה, יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ לְעֲצָמוֹ כֹּל הַבְּרָכוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר הַחֶכֶם מְכַל אָדָם: (מְשָׁלִי כ"ח) "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וְלִכְּן אֵל

תתיאשי בשום פנים ואפן, עוד תזכי לקנות שטח ולבנות בית יפה מאד, רק תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפנים צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב: (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

אודות הפחדים שיש לך וכו', כדאי לך ללמד ולחזור הרבה בספר-המדות, אות פחד, וזה יועיל לך מאד מאד, ותקנימי כל מה שרובנו ז"ל אומר שם, ועל ידי זה ירד ממך הפחד.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ הֵיחֵד שְׂאֵת מִצְּלִיחָה בְּהַמְשָׁרָה, שְׂתַלְכִי עִם כָּל הָעוֹבְדוֹת בְּיַד רַכָּה, כִּי הֵן מִתְלוֹנְנוֹת שְׂאֵת הוֹלְכַת אֶתְּן קְשׁוּמָה, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלִי מָאד לְדוֹן אֶת כָּלֵן לְכַף זְכוּת, וְאִזּוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְדוֹן אוֹתָךְ לְכַף זְכוּת.

רַק תִּתְחַזְּקִי מָאד לְהֵיחֵד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַהֲצִלָּחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדְוָת, אוֹת שִׂמְחָה, חֶלֶק ב', סִיּוֹן א') מִי שֶׁהוּא שִׂמְחָה תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מִצְּלִיחָה, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךְ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם הַכּחוֹת לְהֵיחֵד רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזֶה מָאד מָאד קָשָׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה מֵרַב הַבְּלִבּוּלִים שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהֵיחֵד בְּשִׂמְחָה, וְתִרְאִי שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ עֲלֶיךָ שְׂתַצְּלִיחִי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תִּכְף וּמִיָּד כְּשֶׁאֵת כּוֹתֶבֶת שְׂצָרִיכִים לְתַקֵּן מִשְׁהוּ בְּהַמְקוּוֹה שֶׁל הַנְּשִׁים וְכוּ', אֲנִי כְּבָר בְּקֵשׁ אֶתְּם, וְהֵם אוֹמְרִים שֶׁהֵם מְטַפְּלִים בְּזֶה עַל הַמְּקוּם, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְדוֹחַ לִי אִם בְּאֶמֶת מִתְקַנְּנִים וְכוּ'.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספ-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

תודה רבה על התפלות שאתם מתפללים על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלכם יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

רק תזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו: (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולא כל מי שמצר היום מצר למחר, לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא,

וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְּׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמִרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אָבָל תַּכְף וּמֵיד שְׁמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אַזִּי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁפְּלוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתסא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח שְׂאֵת עוֹזֶרֶת בְּהַמְשָׁרֵד, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עִכְשָׁו בְּמַצָּב קָשֶׁה מְאֹד, וְחִיבִים לְמַעַלָּה מִשְׁשִׁים אֶלְף ש"ח רַק לְחִשְׁמֵל שֶׁל בֵּית הַכְּנֶסֶת, וְהַכִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתֵּהִי שְׁלִיחָה נְאֻמָּה וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה הַהַצְּלָחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִחָה, חֵלֶק ב', סִיּוֹן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמַח תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדַע שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאִי שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתסב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון את צריכה לדאג שבעלך יהיה לו תפלין כשרות, כדאי
אפלו להלוות כסף העקר שלבעל יהיה תפלין כשרות, כל הצרות באים
כשהתפלין פסולות, ואסור להשאיר את זה כרגע.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם,
כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח
תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם
הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד קשה לך להגיע
לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', וכו', עם כל זאת תכריחי את
עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְגִיס דְּרָךְ הָאֲבָרְכִים כֶּסֶף עֲבוּר חֶשְׁבוֹנֵית שֶׁל חֶשְׁמֵל שְׁבָא לָנוּ לְמַעַלְהָ מִשְׁשִׁים אֶלְף ש"ח, וְהַכִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, וְאֵנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּלַחֵץ מְאֹד גְּדוֹל, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהִזְכּוֹת הַזֶּה יִגַּן עָלֶיךָ מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֶף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׁבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר הַעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חֶבֶל כִּי הַנְּשָׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׁשָׁם מְקוֹר הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שֵׁישׁ לוֹ שֶׁכֵּל וְקוֹלֵט תַּכְּף וּמֵיד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשִּׁמְחָה, וְלִפְקוֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְדָּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֵהַלְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲתַפְלֵל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תַּפְלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרֻבֵית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתְבִּיב (תַּהֲלִים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלָתִי לָךְ הַיְיִ"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַעֲבוּר מִתַּפְלָלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיִ, תִּלְתָּא פְרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם מִתַּפְלֵל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תַּפְלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר וּמִתְחִיל לַהֲתַרְשֵׁל מֵאִיזָה תַפְלָה לֹא לַהֲתַפְלֵל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מְלֶךְ הַבָּשָׂן שִׁיעֶקֶר אוֹתוֹ מֵהִיָּהוּת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתסד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל ... גרו יאיר תלמיד "דמשק אליעזר"
 לנכון קבלתי את מכתבך.

תראה תכף ומיד לגמר עם השדוף שיהיה בסימן טוב ובמזל טוב, כי חבל על כל יום, העקר לא לבלבל את עצמו משום דבר, מאחר שהבחורה רוצה אותך תגמר בכי טוב, יעזר הקדוש ברוך הוא שתבשר לי בשורות משמחות, ובשום פנים ואפן לא לחכות עלי, כי אני לא יודע מתי אני יבוא, וגם עכשו אני כבר לא יכול להופיע בשום חתנה.

אל תדאג בשביל ההוצאות, יכולים לעשות ארוע קטן, לא צריכים להגזים, ועל ידי זה תעברו את הכל בקלות.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל פי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדושה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים, ובפרט שאתה זוכה

לְקַיֵּם מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וָאִם, זֶה שְׂמֵחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָּה, כְּמֵאמָרָם ו'ל (תְּנֵא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ וְבָהּ, פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מֵהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וָאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׂבַחְמוּרוֹת "כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ"; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל:): שְׁלֹשָׁה שְׂתַפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְנֵן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רוּאִים מִזֶּה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּסָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד שְׂתַבְּדְּקוּ אֶת הַמְּזוּזוֹת שְׂבִבְיִתְכֶם.

עִם יְלָדִים צְרִיכִים הַרְּבֵה סְבָלְנוֹת וְכוּ', וְכָל הַיְלָדִים הֵם אוֹתוֹ דְּבַר, זֶה טְבַע הַבְּרִיאָה שֶׁל יְלָדִים שֶׁהֵם רַבִּים וְקוֹפְצִים וְצוּהָלִים וְכוּ', וְאַנְחֵנוּ לֹא הֵינּוּ יוֹתֵר טוֹבִים מֵהֶם, וְלָכֵן צְרִיכִים רַק סְבָלְנוֹת.

כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה תְּבַקְּשִׁי אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי כָּל מַה שְׂמִבְּקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מְקַבְּלִים.

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לֵהִיֹּת בְּשְׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה זֶה הַהַצְּלָחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל (סֵפֶר-הַמְּדוּת, אוֹת שְׂמֵחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תְּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מַצְּלִיחַ, וְלָכֵן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם

הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתסו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

האברך ... נרו יאיר דבר אתי בענין החשמל והתאורה בהאולם וכו', אני יודע מכבר וטוען כל הזמן שיש לך כחות בלתי רגילות, אתה אברך מצלח ויכול לעזור לי, ולכן אני מאד מבקש תראה להתקדם ולעזור לי, כי אני נמצא במצב כספי מאד מאד קשה, ואם תוכל גם לדאג לתנור לבית התבשיל, זה יהיה לך זכות מאד גדולה, כי סוף כל סוף כמעט כל הקהלה אוכלים היום כבר בהבית התבשיל, והזכות הזו עולה על כל הזכות, כי זה צדקה שעולה על כל הצדקות, ובפרט צדקה כזו שנותנים לאכל ולשתות לרעבים ולצמאים וכו', הצדקה הזו עולה על הצדקות, כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט) אין בודקין למזונות, הינו בכל דבר יכולים לרמאות בני אדם וכו', אבל אם בא אחד והוא רעב וצמא, שמה הוא לא יכול לרמאות אותך, כי מי שבאמת רעב או צמא הוא יאכל וישתה, ומי שלא רעב וצמא הוא לא יאכל ולא ישתה, ולכן אין צדקה יותר גדולה מלתת לאכל לרעבים וצמאים, ולכן תעשה כל מה שביקלתך לעזור לי.

תהיה בקשר עם האברך ... נרו יאיר, ובזה אתה עוזר לי מאד מאד, ואני לא ישכח לך את החסד הזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בַּתְּסוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יִכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי מֵה שְׂאֵתָה עוֹזֵר
בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אֲבִרְהֶם, זֶה מִמֶּשׁ חֶסֶד כְּזֶה שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר
כָּלֵל, וְזֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה שָׁרַק יִכוֹל לְהִיּוֹת, כִּי אַתָּה נוֹתֵן כָּל יוֹם לַחֵם
וְחֶלֶב וּגְבִינָה וְכוּ' וְכוּ', עַל אֲרוּחַת בְּקָר, וְאֲנָשִׁים מַחִיִּים אֶת עֲצָמָם בְּזֶה,
וְזֶה חֶסֶד מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, כִּי אֵין עוֹד חֶסֶד יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה שְׁנוֹתָנִים לְאָכֵל
וּלְשִׁתּוֹת לְרַעֲבִים וּלְצַמְאִים וְכוּ', הַצְּדָקָה הַזֹּאת עוֹלָה כָּל הַצְּדָקוֹת, כְּמֵאֲמָרָם
ז"ל (בְּבָא בְּתָרָא ט) אֵין בּוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת, הֵינּוּ בְּכָל דְּבָר יִכוֹלִים לְרַמְאוֹת בְּנֵי
אָדָם וְכוּ', אֲכָל אִם בָּא אֶחָד וְהוּא רַעֲב וְצָמָא, שְׂמָה הוּא לֹא יִכוֹל לְרַמְאוֹת
אוֹתָהּ, כִּי מִי שֶׁבָּאָמֵת רַעֲב אוֹ צָמָא הוּא יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שֶׁלֹּא רַעֲב וְצָמָא
הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אֵין צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלֵּתֵת לְאָכֵל לְרַעֲבִים
וְצַמְאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתְךָ לְעֹזֵר לִי שְׂאוּכֵל לְהַמְשִׁיךְ עִם זֶה כָּל
הַשָּׁנָה, וְהַעֲקֹר תִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה סֹדֵר, תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבִרְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר
שֶׁהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ שֶׁהֵכֵל יִהְיֶה בְּסֹדֵר מוֹפְתִי.

תְּרָאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה,
עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתְיִב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֵנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְיָ" עַת רְצוֹן - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה
שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִזּוּ טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת
נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמָה הָיִי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְּפַלֵּל אֶת
הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְּקַרֵּר
וּמִתְחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל מֵאִיזָה תְּפִלָּה לֹא לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיַן, זֶה כְּבָר קִלְפַת עוֹג מְלֶךְ
הַבְּשָׁן שִׁיעֲקֹר אוֹתוֹ מֵהִיִּהְדוֹת.

אֵנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלָתְךָ לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם אֶת

הדף היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ו"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, פי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים ברבים את הדף היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו שש שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתסח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תראי לגמר את כל ההכנות להשמחה, ואל תחכי עלי כלל, כי עכשו אני כבר לא יכול לבוא אל שום חתנות, יהיה איך שיהיה, לצערי הרב קבלתי ארבע התקפות לב וצנתור ונתוח לב פתוח, אזי אני כבר לא יכול להופיע אל שום חתנה.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייהך, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
עֲלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר בְּאִיזָה סִפְּנָה אֲשֶׁתְּךָ הִיְתָה וְכוּ', וְהַהֲלָכָה
הוּא בְּרוּר אִם הָאִשָּׁה בְּסִפְּנָה אוֹ הַיֶּלֶד בְּסִפְּנָה וְכוּ', חַיֵּי הָאִשָּׁה קָדָם, וְזֶה
פְּשׁוּט, וְאִין עַל מַה לְהַתְּוַכַּח וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂאִין לְהַרְגִישׁ אֶפְלוּ רַגַע אֶחָד רַגְשֵׁי
אֲשֶׁמָּה וְכוּ', אֲשֶׁתְּךָ הִיְתָה בְּסִפְּנַת חַיִּים, וּבִשְׁבִיל זֶה הִצְרַכְנוּ לַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁעָשׂוּ.

לְדַעֲתִי אֲשֶׁתְּךָ צְרִיכָה עֲכָשׁוּ לְשֹׁמֵר לֹא לְהַכְנִס בְּשׁוּם פְּנִים בְּהַרְיוֹן עַד
שֶׁתְּבָרִיא לְגַמְרֵי, זֶה לֹא צָחוּק, וְאִף אֶחָד שֶׁלֹּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ שׁוֹלָל, כִּי אַתָּה
מְשַׁחֵק פֹּה עִם הַבְּרִיאוֹת שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעֲתַ שְׁבִנֵי אָדָם הֵם רַק חוֹשְׁבִים מַה שְּׁטוֹב לַעֲצָמָם וְכוּ', לֹא
דוֹאֲגִים בְּכֻלָּל לְהַחַיִּים שֶׁל הַזּוּלָּת, פְּתָאוּם יְבוֹאוּ וַיִּגְיְדוּ לְךָ מַה עֲשִׂיתָ? לְמַה
לֹא שְׂאֵלְתָ? לְאִף אֶחָד לֹא אִכְפַּת מֵהַזּוּלָּת, כִּךָ הַחַיִּים לַצְּעָרְנוּ הָרַב.

וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבַר, כִּכָּה הִיָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת כְּדִי
לְהַצִּיל אֶת חַיֵּי אֲשֶׁתְּךָ שֶׁהִיא הִיְתָה מְאֹד בְּסִפְּנָה, אֶקְוֶה שֶׁתִּבִּין וְשֶׁתּוֹצִיא
רַגְשֵׁי הָאֲשֶׁמָּה מִמֶּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִף
שְׂאֲנִי יוֹדַע שֶׁזֶה הַעֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אִין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם
כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר הַעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כִּךָ חֲבָל
כִּי הַנְּשִׁמָּה מוֹשַׁכֶּת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׁמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ

רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדושה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים, וככל שאתה תהיה יותר בשמחה תראה לשמח את אשתך, כי היא צריכה אותך עכשו מאד, והיא צריכה עדיד ממך, כי (ראש השנה ו): אשה - בעלה משמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל אתה צריך לדעת מה זה חזרה בתשובה? רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל"ה) שאדם צריך לזרק את עצמו חזרה מאיפה שהוא בא, הינו הקדוש ברוך הוא מלא כל הארץ כבודו, והוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין ובתוף כל עלמין, והנשמה של אדם היא חלק אלוך ממעל, והיא צריכה תמיד להיות דבוקה בו יתברך, אך כשאדם חוטא הוא נופל מהאמונה הזו, ועל ידי זה הוא נתק לגמרי ממנו יתברך, עד שמסתובב בעולם התהו וכו', וחשך ומר לו, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן כ"ב) הפשע של אדם מכניס כפירה באדם, והרגע שיש לאדם כפירה בלבו, זה אבי אבות הטמאה, וכן עקר חזרה בתשובה זה רק לנתק את עצמו מכל העבר שלו,

לְהַדְבִּיק אֶת נַפְשׁוֹ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, שְׂזָה אוֹתִיּוֹת תְּשׁוּב ה', ה' זֶה הַנֶּפֶשׁ שֶׁל אָדָם
 שְׁצָרִיכִים לְהַדְבִּיקָה וְלִהְיִיבָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהַכִּיֵן שְׂזָה לּוֹקַח
 הַרְבֵּה זְמַן עַד שְׂאָדָם נַעֲקֵר מֵהָרַע שֶׁנֶּפֶל אֵלָיָה, וְלִכְּנֹן אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם
 פְּנִים וְאַפֵּן, רַק לְהַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ
 כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, וְצָרִיכִים לְדַעַת שְׂזָה לּוֹקַח זְמַן,
 וּבֵינָן כִּךָ אִף שֵׁישׁ לוֹ עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת, צָרִיךְ לְדַעַת שְׁכָל הַעֲתָקָה שֶׁנַּעֲתַקְתָּ מֵהָרַע
 וּמִוֶּשֶׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַטּוֹב, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וּכְכֹר אָמַר רַבְנֵינוּ
 ז"ל (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן י"ב) אֱלוֹ הַרוֹצִים לְהִיּוֹת אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים וְלִהְכַנֵּס בְּעַבּוּדַת
 הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְאִזִּי יֵשׁ לָהֶם בְּלוֹלִים גְּדוֹלִים וּמְנִיעוֹת גְּדוֹלוֹת, וְאִינָם יְכוּלִים
 לְתַת עֲצָה לְנַפְשָׁם אִיךָ לַעֲשׂוֹת, מַחֲמַת גְּדֹל הַבְּלוּלִים וְהַמְנִיעוֹת שֵׁישׁ לָהֶם,
 וְכָל מַה שְׂרוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, קָשָׁה לָהֶם לַעֲשׂוֹת כְּרָאוּי,
 צָרִיכִים שִׁידְעוּ, שְׂזָה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהֵם מַתִּיגְעִים וְלִהוֹטִים לַעֲשׂוֹת אִיזָה עַבּוּדָה,
 אוּ לְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ בְּאִיזָה קְדוּשָׁה, אִף עַל פִּי שְׂאִינָם יְכוּלִים לְגַמֵּר כְּרָאוּי, זֶה
 בְּעֲצָמוֹ שֶׁהֵם מַתִּיגְעִים וְלִהוֹטִים אַחֵר זֶה, הוּא בַּחֲנִינַת קְרַבְנוֹת, בְּבַחֲנִינַת:
 (תְּהִלִּים מ"ד כ"ג) "כִּי עֲלִיךָ הִרְגָנוּ כֹּל הַיּוֹם נִחַשְׁבָנוּ כְּצֹאן טְבַחָה", וְאִיתָא
 בְּזוֹהַר (חֲזוֹן שְׂרָה קכ"ד) שְׂזָה בַּחֲנִינַת תְּפִלָּה שֶׁהִיא בַּחֲנִינַת קְרַבְנוֹת. הֵינּוּ כְּשְׂרוֹצִים
 לְהִתְפַּלֵּל וְאִין מְנִיחִין אוֹתוֹ וּמְבַלְבְּלִין אוֹתוֹ בְּכַמָּה מֵינֵי בְּלוּלִים וְהוּא צָרִיךְ
 לְכַמָּה יְגִיעוֹת בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. וְאִזִּי אֶפְלוּ אִם אֵינּוּ זוֹכָה לְהִתְפַּלֵּל כְּרָאוּי, אִף
 עַל פִּי כֵן הִיגִיעָה בְּעֲצָמָה שֶׁמִּיגַע עֲצָמוֹ בְּכָל כַּחוֹ וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל כְּרָאוּי,
 זֶה בְּעֲצָמוֹ הוּא בַּחֲנִינַת קְרַבְנוֹת בַּחֲנִינַת "כִּי עֲלִיךָ הִרְגָנוּ" וְגו', וְכַמוֹ כֵּן בְּכָל
 הַעַבּוּדוֹת וְהַקְדָּשׁוֹת שְׂאָדָם רוֹצֶה לְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ וְלַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבַּרְךָ
 וְלַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אִף עַל פִּי שְׂאִינּוּ זוֹכָה חֵס וְשְׁלוֹם לְקַדֵּשׁ
 עֲצָמוֹ כְּרָאוּי, אִף עַל פִּי כֵן הִיגִיעָה בְּעֲצָמָה וְהִיסוּרִין וְהַבְּלוּלִים שֵׁישׁ לוֹ מְזָה
 מַחֲמַת שְׂרוּצָה וְחַפְזָה לְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ, רַק שְׂאִין מְנִיחִין אוֹתוֹ, זֶה בְּעֲצָמוֹ הוּא
 בַּחֲנִינַת קְרַבְנוֹת בַּחֲנִינַת "כִּי עֲלִיךָ הִרְגָנוּ כֹּל הַיּוֹם נִחַשְׁבָנוּ כְּצֹאן טְבַחָה", עַל
 כֵּן אָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ תְּמִיד, לִיגַע עֲצָמוֹ בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ בְּכָל
 מַה שְׂיֻכַּל. וְאַתָּה כָּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יְדָךְ לַעֲשׂוֹת, עֲשֵׂה, אִף עַל פִּי שֶׁקָּשָׁה עֲלָיו
 מְאֹד, וְנִדְמָה לוֹ שְׂאִין מְנִיחִין אוֹתוֹ כְּלָל וּמְרַחֲקִין אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד, וְאִינּוּ זוֹכָה
 לַעֲשׂוֹת כְּרָאוּי שׁוּם דְּבָר שֶׁבְקִדְשָׁה וְכו', וְאִדְרָבָה נִדְמָה לוֹ שֶׁמְפִילִים אוֹתוֹ

מאיגרא רמא לבירא עמיקתא וכו', אף על פי כן עליו לעשות את שלו, ולא יתיאש בשום פנים ואפן, ויחזיק מעמד בכל מה שיוכל והשם הטוב בעיניו יעשה; ולכן ראה מה לפניה, אל תהיה בטלן! על כל אחד ואחד שרוצה לחזור בתשובה אליו יתברך, עובר עליו את הנסיונות הקשים והמרים האלו, כי הקלפות מסבכים אותו לגמרי, עד שאינו רואה שום צד אור וכו', עם כל זאת אם יהיה חזק בדעתו שהוא את הקדוש ברוך הוא לא יעזב, על ידי זה סוף כל סוף יתפרדו כל פועלי און, ויתגלה אליו מלך הכבוד בעצמו.

ולכן הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתעא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבתך.

רבנו ז"ל גלה לנו (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן מ"ח) שאדם צריך לעבר בזה העולם על גשר צר מאד מאד, והכלל והעקר שלא יתפחד כלל, הינו כשאדם יוצא לאויר העולם מבטן אמו, עד שיוצא מזה העולם אל בטן האדמה, כל החיים זה גשר צר מאד, כי הנשמה נמצאת בזה העולם העובר, והיא נמצאת בסכנה גדולה מאד, כי כאן בזה העולם הכל נעלם ונסתר לגמרי, לא רואים שום דבר רק טבע, מקרה ומזל, וכל דאלים גבר, ורציחות ואכזריות וכו', וגנבות וגזלות וכו', שקר ומרמה וכו' וכו', וכך אחד עובר על השני וכו', ומאד מאד קשה להבין אשר כל החיים פורחים לאדם מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"א) שהשבעים שנה הם כמו רבע שעה, אף אחד לא קולט שהנה יום הנה לילה, הנה שבוע הנה חדש הנה שנה, ופתאום פרח לו כל השנים ועבר שבעים שנה בזה העולם, מלא דמיונות ומחשבות

זרות והרהורים רעים, ולא התישב לרגע מה הוא עושה בזה העולם, כי החיים של אדם בזה העולם הם מאד מאד מסכנים שלא ימשך אחר דעות נפסדות של כפרות ואפיקורסות טבע, מקרה ומזל וכו' וכו', ואף אחד לא קולט שבין כך פורחים לו הימים והלילות וכו', כמאמרם ז"ל (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקנה", והלואי כצלו של פתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב: (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקנה", ואין מי שיקנה שלא ימות, הכל יודעים ואומרים בפניהם שהן מתים; ולכן מהרגע שאדם יוצא לאויר העולם, ועד שיוצא מזה העולם, החיים האלו הם גשר צר מאד, כי הנשמה יורדת לזה העולם, ועוברת את זה העולם, ואחר כך חוזרת בעולם שבא ממנה וכו' וכו', והדרך הזה נקרא גשר, אבל הוא צר מאד, ובאמת מה עושים כשאדם מכרח לעבר על גשר צר ומאד מפתחים שלא יפל או לצד זה או לצד זה? אי עושים גדר מכאן וגדר מכאן, ואז נכון לבו יהיה בטוח שלא יפל, כי אם יש שתי גדרים משתי הצדדים, איז הוא לא יפל לא לכאן ולא לכאן.

והנה שתי הגדרים האלו בדרכי רבנו ז"ל, זה שמחה והתבודדות, מצד אחד צריכים לשים גדר של שמחה, רק לשמח ולמסר את נפשו להיות בשמחה, ולהחיות את עצמו עם נקדת יהדותו שנברא יהודי, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, והשמחה הזו עולה על כל השמחות, ומצד שני צריכים לשים גדר של התבודדות, להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולהשיח ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, ולהרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ויספר לו יתברך כל מה שעובר עליו בפרטי פרטיות, ולכן על ידי שתי הגדרים האלו מצד אחד שמחה, ומצד אחד התבודדות, אלו השתי הגדרים ישמרו אותו שלא יפל מהגשר צר מאד שהוא צריך לעבר על זה, וזה שתי היסודות בחסידות ברסלב, מצד אחד רק לשמח תמיד עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, ומצד שני לא להפסיק לבקש את הקדוש ברוך הוא שהוא רוצה לחזר בתשובה, ורוצה לנתק את עצמו מהלכלוך והזהמה שנפל אליה, וזה ישמר אותו כל ימי חיי הבלו שלא יפל מהגשר הצר שהוא צריך לעבר על זה.

וְדִיקָא שְׁנֵי הַגְּדָרִים הָאֵלּוּ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְאָדָם לְקַיֵּם אֶת זֶה, כִּי רַב בְּנֵי אָדָם נִמְשָׁכִים אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה וְהַדְּכָאוֹן מְרַב עֲוֹנוֹנִיתֵיהֶם וְכוּ', וְקָשָׁה לָהֶם מְאֹד לְשַׁמַּח, וְהַסְמִיךְ מ"ם מְלָבִישׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּמַצּוֹת אֵיךְ אִתָּהּ יָכוֹל לְשַׁמַּח, הֲרֵי יוֹתֵר טוֹב לְהִיּוֹת בְּלֵב נִשְׁבֵּר, שְׁבוּר וְרִצּוּץ וְכוּ', וְאָדָם הוֹלֵךְ אַחֲרָיו וְחוֹשֵׁב לְתַמּוֹ שֶׁהוּא צוֹדֵק, כִּי הֲרֵי צְרִיכִים לְהִסְתּוֹבֵב בְּלֵב נִשְׁבֵּר, מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא, בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא לֹא קוֹלֵט שְׂזָה רֶשֶׁת וּמְלַכְדָּת שְׂאָדָם יִפֵּל בָּזָה, וְלִכֵּן מְכַרְחִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשַׁמְחָה, וְכֵן בְּעֵינֵי הַתְּבוּדָּוֹת שִׁיחָה בֵּינָם לְבֵינֵי קוֹנֵהוּ, מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְאָדָם שֶׁיִּדְבֹּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשַׁפְּתַי הָאֵם שְׁלוֹ, כִּי תִמְיֵד נִדְמָה לוֹ כְּאֵלּוּ לֹא צְרִיכִים אוֹתוֹ וְלֹא רוֹצִים לְשַׁמַּע אוֹתוֹ, וְכֵאלּוֹ הוּא לֹא שְׂזָה שׁוֹם דְּבָר, וְכֵן זֶה בָּא מִחֲמַת כְּפָרוֹת וְאִפְיִקוּרְסוֹת שֶׁנִּכְנַס בּוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ב) שְׁמָה שְׂאָדָם לֹא יָכוֹל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִהַכְּפִירוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בּוֹ, וְהַסְמִיךְ מ"ם מְתַלַּבֵּשׁ בְּמַצּוֹת, וּמֵרָאֵה לְאָדָם אֵיךְ אִתָּהּ מִתְיַמֵּר לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ וְלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, קִדְּם כֹּל הֲרֵי יֵשׁ אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, עֲרִבִית, מֵה אִתָּהּ צְרִיךְ לְהוֹסִיף תְּפִלוֹת? וְאַחַר כֵּן הוּא מְכַנִּיס בּוֹ: הֲרֵי אָדָם צְרִיךְ לְהַחֲזִיק אֶת עֲצָמוֹ שְׁפֵל וְעֵנּוּ וְכוּ', וְאֵיךְ תִּדְבֹּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ שְׂזָה גְדוּלוֹת גְּדוֹל וְכוּ', שְׁלֹא שִׁיךְ לְבֵן אָדָם קָטָן כְּמוֹךְ וְכוּ'.

הַכֹּלֵל שֶׁשַׁמְחָה וְהַתְּבוּדָּוֹת שֶׁהֵם שְׁנֵי הַגְּדָרִים עַל הַגֶּשֶׁר הַצָּר מְאֹד, זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לְקַיֵּם, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁרוֹצֵה דְרֹךְ בְּחַיִּים, צְרִיךְ לְהִתְאַמֵּץ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשַׁמְחָה, וְכֵן תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשַׁפְּתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וּבְאִמַּת זֶה כְּלוּל בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו') שֶׁאָמַר כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְחַזֵּר בְּתַשׁוּבָה, צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּקִי בְּהַלְכָה, הֵינּוּ צְרִיךְ לְדַעַת אֵיךְ לְלַכֵּת בָּזָה הָעוֹלָם לַעֲבֹר אֶת הַגֶּשֶׁר הַצָּר הַזֶּה, וְצְרִיךְ שִׁיחֵיהָ לוֹ שְׁתֵּי בְּקִיאוֹת, בְּקִי בְּרִצּוֹא וּבְקִי בְּשׁוּב, וּפְעָמִים מְסַפֵּר בְּק"י עוֹלָה כְּמִסְפַּר דְּר"ךְ, הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לְחַזֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ שְׂזָה בְּקִי בְּרִצּוֹא, זֶה עֵינֵן שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוֹת, שְׂאָדָם מִשְׁתַּוֵּקֵק תְּמִיד אַחֲרָיו יִתְבַּרֵּךְ לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה, וְהוּא מְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, עַל זֶה צְרִיכִים בְּקִיאוֹת חֲזָרָה לֹא לַעֲזוֹב אֶת עֲצָמוֹ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן, רַק לְהִיּוֹת עֹקֵשׁן גְּדוֹל וְלְדַבֵּר תְּמִיד אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלַעֲלוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר מַעְלָה מַעְלָה, וְלַהֲפֹךְ כְּשֶׁנּוֹפֵל וְנִכְשָׁל

וכו', עָלִיו לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל הַכַּחוֹת, שְׁזָה בְּקִי בְּשׁוֹב, שְׁזָה עֲנִין שְׁמִחָה שְׁאָדָם צָרִיף לְשִׂמְחָה עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְאֶפְלוֹ שְׁמֵרְגִישׁ שֶׁהוּא הַכִּי רְחוֹק וְאִין לוֹ כְּלוּם, עִם כָּל זֹאת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב) שְׁיִחַפֵּשׁ וְיִבְקֵשׁ אַחַר הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוֹ הַמוֹן טוֹב, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת נז.) עַל הַפְּסוּק: (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאִי רִקְתָּךְ? אֶפְלוֹ רִיקְנִין שְׁבָף מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרַמּוֹן, וְלִכֵּן פְּעָמִים בְּק"י הֵינּוּ בְּקִי בְּרִצּוֹא שְׁזָה הַתְּבוּדָדוֹת, וְכֵן בְּקִי בְּשׁוֹב שְׁזָה שְׁמִחָה, עַל יְדֵי שְׁתֵּי הַבְּקִיאוֹת הָאֵלוֹ, הוּא יְכוּל לְלַכֵּת עַל דְּר'יך הַמְּלָךְ, וְיַעֲבֹר אֶת הַגֶּשֶׁר בְּבִטְחוֹן שְׁלֵא יִפֹּל לְשׁוּם צַד.

הַכֹּלל שְׁתַּכְנִיֵּס אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ בַּתּוֹף לְבָךְ וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּעַב.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תּוֹדָה רַבָּה עַל הַתְּפִלוֹת וְהָאֲחֻלוֹים שְׁאַתָּה מֵתְּפַלֵּל וּמֵאֲחֵל לִי לְרַפּוּאָה

שְׁלָמָה.

אַתָּה צָרִיף לְדַעַת כְּדֵי לְרִיב צָרִיכִים שְׁתִּים, וּמִי אוֹמֵר לָךְ שְׁאַתָּה צָרִיף לְהִתְחִיל אֶת הַיּוֹם עִם מְרִיבוֹת וְעִם וּפּוֹחִים? וְאֶפְלוֹ אִם תִּגִּיד לִי שָׂרָק אֲשֶׁתָּךְ הִיא הַמֵּתְחִילָה בְּמְרִיבוֹת וְעִם וּפּוֹחִים וְכוּ', זֶה גַם כֵּן לֹא תִרוּץ, מִי אוֹמֵר שְׁאַתָּה צָרִיף לְעֻנוֹת לָהּ? חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (חֲלִין פ"ט.) מָה אֲמָנוֹתוֹ שֶׁל אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה? יְשִׁים עֲצָמוֹ כְּאֵלִם, אִם לֹא הֵייתָ עוֹנָה לְאֲשֶׁתָּךְ בְּעַת שֶׁהִיא מֵתְּפַרְצֵת עֲלֶיךָ, אִזִּי בְּקַלּוֹת הִיָּה נִכְבָּה הָאֵשׁ שֶׁל הַכַּעַס וְהִרְצִיחָה שְׁלָהּ, וְהִיָּה נִגְמָר הַמְּרִיבוֹת וְהוֹפּוֹחִים, אֲלֵא הַבְּעֵיָה שְׁאִין לָךְ שֶׁכֵּל, וְאַתָּה לֹא יְכוּל לְעַצֹר אֶת רוּחָהּ, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁאֲשֶׁתָּךְ מְגִיבָה לָךְ וְכוּ', אוּ מְעוֹרֶרֶת אוֹתָךְ

וכו', או עושה עליך בקרת וכו', אתה נכנס בעצבים ובאש הכעס, עד שכל הבית נשרף וכו', נמצא שכל הבעיה זה אצלך ואל אצל אשתך, וכך אמרו חכמינו הקדושים (תמורה טז). אשה כיון שאין לה תבואה בתוך ביתה מיד צועקת, ולכן מי אומר שצריכים לענות לה? אם לאדם היה לו שכל, לא היה עונה לה הצעקות והצרחות שלה וכו', אדרבה היה עונה לה בסבר פנים יפות ובסבלנות גדולה מאד, את האשה הכי יפה בעולם וכו', ואני אוהב אותך מאד מאד וכו', ואפלו היא היתה ממשיכה לצרח ולצעק וכו', לבסוף היתה נשברת ומפסיקה וכו', נמצא שכל הבעיה זה רק אצלך שאתה מכרח להגיב ולענות על הצעקות שלה, ועל הוכחות שלה וכו', אתה לא טלית שכלה תכלת, ואפלו שתגיד לי שהיא מתחילה תמיד להתפרץ וכו', ולצרח ולצעק ולקלל וכו', זה עדין לא מתיר לך להתנפל עליה ולהשיב לה, ולכן אם היית מתנהג בסבלנות, והיית מכבד תמיד את אשתך, אז כל החיים שלך היו חיים אחרים לגמרי, וכך אמרו חכמינו הקדושים: (סוטה יז) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח) אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו חכמינו הקדושים (שפת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר: (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה", והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, ואמרו (בבא מציעא נ"ט) לעולם יהא אדם זהיר באונאת אשתו, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה, ולכן במקום שתאשים את אשתך שהיא מתחלת וכו', והיא המקללת וכו', יותר טוב שתאשים את עצמך שאתה חייב בזה שאתה עונה לה וכו', וזה גורם כל האש בבית, ומר לך החיים, תרגיל את עצמך לקיים את דברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ר) שעקר התשובה ישמע את בזיונו ידם וישתק, ובשעה שאשתך

מבזה אותך או מקללת אותך, אתה שותק, על ידי זה נתכפר לך כל עוונותיך, ואז היה לך שלום בית נפלא מאד.

ולכן תרגיל את עצמך מהיום והלאה לא להפגס בוכוחים עם אשתך, ומכל שכן לא לצער אותה וכו', אדרבה תראה לעזור לה יותר מיכלתך וכו', ואף פעם אל תענה לה, אזי תראה שבמשך זמן קצר הבית שלך יתהפך לגן עדן ממש, ואשרי להבעל שיש לו שכל לדעת איך להתנהג עם אשתו, ועל זה צריכים לבוא אל הצדיק האמת וללמד אתו דרך בהחיים, איך לעבר את זה העולם, ושבבית אף פעם לא יהיה שום מריבות ושום וכוחים, וזה תלוי העקר בהבעל, הוא צריך להיות עם שכל שלא עונים, ועל ידי זה מתכבה האש בבית.

אקנה שתצית אותי ותראה שבזמן קצר כל הבית שלך יתהפך להפנה הכי מתוקה בעולם, וכבר לא תרצה לברח וכו', ומכל שכן לא תרצה להתגרש וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שאתה מתפלל על רפואתי והחלמתי המהירה, יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

אתה צריך לדעת שאור וחשף לא מתערבים, ולכן מאחר שזכית לחזור בתשובה שלמה, ומאיר עליך אורו יתברך בהארה נוראה ונפלאה מאד, והתחלת לקיים את המצוות, הן להניח תפלין בכל יום והן לאכל כשר והן לשמר שבת, בודאי קשה מאד להסתובב עם החברה שהיית עמהם עד עכשו, ולכן אסור לך להצטער בשום פנים ואפן שנתקת את הקשרים עמהם, כי זה אי אפשר להתאחד יחד, כי איך שהוא הם היו החברים שלו ועדין הם החברים שלך, והם ישפיעו עליך לרעה וכו', כי כמה אדם יכול לעמד בנסיון? ולכן טוב מאד שנתקת את כל הקשרים עמהם.

אם תתמיד בתורה ותתמיד בתפלה ותדבר הרבה עם הקדוש ברוך הוא בשיחה בינה לבין קונך שזה ענין התבודדות, זה יבנה אותך כל כך חזק באמונה ברורה ומזככת בו יתברך, עד שתוכל אחר כך לדבר גם עמהם לחזקם ולאמץם ולעודדם, ולקרבים אליו יתברך, כי באמת הם גם כן נשמות קדושות מאד מאד, כי נשמות ישראל הם חלק אלוק ממעל ממש, רק הסמ"ך מ"ם תפס אותם ברשתו הטמאה, ולכן מצוה גדולה להוציא את נשמות ישראל מרשת הסמ"ך מ"ם, וזה מצוה גדולה מאד, ובשמים מאד מתחשבים עם אדם שהוא מקרב רחוקים, כמוכא בזהר (תרומה ק"ח:): תא חזי כל מאן דאחיד בידי דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קדשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב: (מלאכי ב') "בריתי היתה אתו החיים והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב: (תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו לעד זרח בחשף אור לישרים" וגו'.

אבל רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ט) מי שעוסק לקרב רחוקים, צריך מאד מאד לשמר שלא יתאחז בו הרע של אלו האנשים שהוא מקרבם, וזה זוכים על ידי בחינת משפט, הינו שאדם שופט את עצמו תמיד

וּמְרַבָּה בְּהַתְּבוּדוֹת, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִתְּלַהֵב לְבוֹ אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ לֹא יְכוּלִים לְהוֹרִיד אוֹתוֹ חֲזָרָה.

וְלִכֵּן הִדְבָּר הָרֵאשׁוֹן תִּרְאֶה אֶתָּה לְהִיּוֹת חֲזֵק בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּבִקְיוֹם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וּבְאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאֲתָה תִּהְיֶה כְּבָר חֲזֵק, אֲזִי אֲתָה יְכוּל אַחֵר כִּף גַּם לְקָרֵב אוֹתָם, כִּי הֵם גַּם כֵּן נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת, כִּי מִי כַּעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ, אִין לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֵהַתְּכַיֵּשׁ מִשׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁכַלְם קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים וְכוּ', לְגַבֵּי אֲמוֹת הָעוֹלָם שֶׁהֵם רוֹצְחִים וְאֶזְרִים בְּדָם קָר, כְּמוֹ שְׂאֲנַחְנוּ רֵאִינוּ וְשִׁמְעֵנוּ בְּמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת אִיךָ שֶׁהֲרַגְנוּ גְּבָרִים, נְשִׁים, יְלָדִים חַפְּסִים מִפֶּשַׁע בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, מִיתוֹת אֶזְרִיּוֹת שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְעַם יִשְׂרָאֵל הֵם עַם רַחֲמָן, רַק הַסְּמִיךְ מ"ם הַתְּגַבֵּר מְאֹד מְאֹד וְהַעֲלִים וְהַסְתִּיר אֶת שְׂרָשׁ נִשְׁמָתָם וְכוּ', וְלִכֵּן מִצְוָה רַבָּה לְהַחֲזִיר אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ יֵרְאוּ אֶת הַיְפִי שֶׁל הַיְהוּדִים הַזֶּה, שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר') שְׁכָל יְהוּדֵי הוּא אֶבֶן טוֹב, יְהוּדִים בְּכַתֵּר הַמְּלָךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שִׁמְעַתְּ בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּעַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תּוֹדָה עַל הַתְּפִלוֹת וְעַל הָאֲחוּלִים לְרַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ שְׁזִכִּיתָ לְהַכְנִס בְּהַרְיוֹן, שְׁזֵה הַמַּתְנָה הַכִּי

יפה שהקדוש ברוך הוא נותן לאשה, ולכן אל תפחדו הכל יתהפך לטובה ותולידו בקלות, ותהי רגילה לומר שמות הצדיקים שמאד מסגל ללדה קלה, אשר רבנו ז"ל אמר: (ספר-המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ') על ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולין להביא שנוי במעשה בראשית, כלומר לשנות הטבע; ולכן טוב שתאמרי בכל פעם את כל השמות של הצדיקים, שאף יודעת בעל פה, כגון: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרן, יוסף, דוד, שלמה, רבי שמעון בר יוחאי, רבי יצחק לוריא אשכנזי, רבי ישראל בעל שם טוב, רבי נחמן בן פייגא מברסלב, רבי נתן מברסלב וכו' וכו', עוד כל מיני שמות של הצדיקים שאף רק זוכרת, תהיי רגילה לומר את זה מדי פעם, ואחר כך תאמרי את התפלה הזאת, ותראי שתולידו בקלות:

יהי רצון מלפניך, אבי שבשמים, שבזכות הזכרת שמות הצדיקים שהזכרתי לפניך, בזכות צדקתם ותורתם ומסירות נפשם שהיה להם בשבילך, שתעזור לי להוליד בקלות ולד בריא בחושיו ובאיבריו, ואזכה לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך, יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, אמן כן יהי רצון.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשע"ב

שלום רב אַל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

היום יש תרופה להכל, ולכן אסור לך להכנס בלחץ בשום פנים ואפן, אלא למצא את הרופא המתאים, והוא יהיה שליח טוב, ויחמינו הקדושים (ברכות ס). על הפסוק (שמות כ"א י"ט) "ורפא ירפא" מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, ואמרו צדיקים שנתנה רשות לרופא לרפאות, אבל לא ליאש.

ועל כן ראי לקבל עליך איזה מצוה או דבר טוב בשביל הקדוש ברוך הוא, ולזכות הבת, ותראי שהכל יתהפך לטובה, והעקר תשתדלי להדליק נרות לכבוד שבת, ולפני הנרות תבקשי הרבה ממנו יתברך שיהיה רפואה שלמה להבת, ואז תראי נפלאות שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא, שהכל יתהפך לטובה.

רק חזקי ואמצי מאד באמונה פשוטה בו יתברך, ותראי ישועה גדולה שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתעו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"א סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אַל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הבעיות שיש לך זה רק מחמת חסרון השמחה, כי אם היית תמיד שש ושמח, לא היה לך חסר שום דבר, והיית העשיר הכי גדול, וכבר אמר התנא הקדוש (אבות פרק ד') איזהו עשיר השמח בחלקו, ולכן תשמח עם מה שיש לך ביד, ומזה אתה צריך לשפר יותר ממה שיש לך? הרי יש

לך משכרת מכבדת וכו', והמשך דבתוך השכונה שלך וכו', וכן אתה יכול להנצל בעבודה מראיות אסורות וכו', אזי למה אתה צריך להיות שבור וממרמר? ואם תאמר שזה לא מספיק הפרנסה, הרי יש עצה, והוא להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק: (תהלים קמ"ה) "פותח את דרך", "יוצא גם מפסוק (דברים ט"ו ט"ו) והיית' אף' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ודאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתפק יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר: במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (גדלים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מפה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות קמ"ז, סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בְּתַעֲזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"א סִינּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּשׁוּאַת חַן לְךָ עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאֵת מִתְּפַלֵּלֶת עַל רְפוּאָתִי וְהַחֲלָמָתִי
הַמְּהִירָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן
לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

אֶת צְרִיכָה לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד בְּשִׂמְחָה אֵין סוֹפִית שְׁזִכִּית לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן, אֲשֶׁר הִבְטִיחַ הַבְּטִיחַ חֲזָקָה כָּל כֶּף חֲזָקָה, אֶפְלוּ אִם עֲצָמוּ
וְגָבְהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו, אִם רַק יָבוֹא אֶל הַצִּיּוֹן שְׁלוֹ בְּעִיר אוֹמֵן וְיִתֵּן פְּרוּטָה
לְצַדִּיקָה בְּשִׁבִּילוֹ, וַיֹּאמֶר אֶת הָעֶשְׂרָה מְזִמּוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכֶּלֶלִּי",
יוֹצֵיא אוֹתָם מִהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וּמִלְבָּד זֹאת זוֹכִים לְקַבֵּל שֵׁם אֶת כָּל
הַתְּקוּנִים בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת שְׁאֵין שְׁלֵמוֹת אַחֲרָיו, וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׁזִכִּית לְהִיּוֹת
שְׁמָה, אֶת צְרִיכָה רַק לְשִׁמּוֹחַ וּלְרַקֵּד כָּל יוֹם מְרַב שִׂמְחָה.

וּמָה שְׁאֵת כּוֹתֶבֶת שְׁכָל אַחַת שְׁחוֹזֶרֶת מִהַצִּיּוֹן עִם אוֹרוֹת וְכוּ', וְהַתְּעוֹרוֹרוֹת
וְכוּ', וְהַתְּעוֹלוֹת בְּרוּחָנוֹת וְכוּ', וְאֵת לֹא מְרַגֵּשָׁה כְּלוֹם וְכוּ', דְּעֵי לְךָ שְׁהִרְבָּה
פְּעָמִים כְּשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ אֶל רוּפָא וְהוּא מְרַדִּים אֶת הַחוֹלָה וְכוּ', וְעוֹשֶׂה לוֹ אֶת
הַנְּתוּחַ כְּדֵי לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ אֶת הַמַּחֲלָה שֵׁישׁ בּוֹ וְכוּ', כְּשֶׁנִּתְעוֹרַר עַל פִּי רַב
אָדָם לֹא מְרַגֵּשׁ תַּכְף וּמִיד בְּדִיוֹק מִה קָרָה עִמּוֹ וְכוּ', אֲדַרְבָּה אָדָם חוֹשֵׁב מִה
עֲשִׂיתִי אֶצֶל הַרוּפָא הַזֶּה וּמָה הַרוּחָתִי אֶצְלוֹ? אֲבָל כְּשֶׁעוֹבֵר זְמַן וּמִשְׁתַּנֵּה כָּל
הַבְּרִיאוֹת שְׁלוֹ, אִז הוּא מִסְתַּכֵּל חֲזָרָה וּמִבִּין שֶׁהַרוּפָא טַפֵּל בּוֹ טוֹב טוֹב, כְּמוֹ
כֵּן הוּא אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, יֵשׁ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים שְׁלוֹקֵחַ לָהֶם הַרְבֵּה זְמַן עַד
שֶׁמְרַגֵּשִׁים מִה שֶׁהַצַּדִּיק הָאֵמֶת עֲשָׂה עִמָּהֶם וְתִקֵּן אוֹתָם בְּתַקוּן נוֹרָא וּנְפִלָא
מְאֹד, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, אֶת צְרִיכָה
לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה שְׁהִיִּית אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזֵה זְכוֹת הַכִּי גְדוּלָה
שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת בְּעוּלָם.

וְלִכֵּן רַק תַּתְּחִזְקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַהַצְלָחָה שֶׁל

אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייהך, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתעה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא כדאי להתחיל ללמד עם בחורים מסכת נדה, ובפרט בשיבת "דמשק אליעזר" שהוא ישיבה של בעלי תשובה, מטעמים המובנים, אף שאצלנו הבחורים כן לומדים את הדרך היומי מסכת נדה, ויש בזה שתי טעמים, כי הם התחילו ללמד הרבה מסכתות לפני זה וענינים האלו של בינו לבינה מופיעים בהרבה מסכתות, ולכן זה לא כל כך מוזר להם, והטעם השני דברתי עם המגיד שעור, הוא מסביר את זה בצורה כזו לטמאה וטהרה וכו', ולא נכנס בפרטי פרטים וכו', אבל אצלכם זה לא שיך כי לי יש מגיד שעור נפלא מאד שיכול להגיש את זה בצורה כזו שלא נכנס עמהם לשום פרטים.

בענין מכירת המחשבים, אני צריך לברר אם זה אמת, כי אצלי זה מאד מאד חמור, והרגע שפורצים גדר אוי ואבוי, כי גם למבגרים אסור למכור מחשבים, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כ"א, סימן ד') מנין שהמחטיא את האדם יותר מן ההורג? שההורג הורג בעולם הזה ויש לו

חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַמְחַטֵּיא הוֹרְגוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאֲנִי יַעֲמֵד עַל זֶה חֶזֶק מְאֹד שֶׁבְכָלֵל לֹא יִמְכְּרוּ אֶת זֶה בְּקַהֲלֵתֵינוּ.

רַק חֶזֶק וְאַמִּץ מְאֹד לְהַיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְכֵן לְשִׂמְחַת אֶת אַחֲרִים שְׂאִין לְמַעֲלָה מִמְּצוּהָ זֹה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְהַחֲיוֹת בְּרַי שְׂרָאֵל זֶה לֹא דָבָר פְּשׁוּט, כִּי כָּל הָעוֹלָמוֹת תְּלוּיִים בְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לִּי הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לִּי בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַעֲט.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִיוֵן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה שְׂאֵתָה לֹמֵד עִם בְּחוּר, וְזֶה מְצוּהָ גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וַיַּעֲזֹר לִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּזִכּוֹת הַמְּצוּהָ הַזֹּאת שֶׁתִּגְדֵּל דוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מִבְּרַכָּיִם, כִּי אֵין לְמַעֲלָה מִלְּחֶזֶק בְּרַי שְׂרָאֵל.

תְּרַאֶה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּרַכּוֹת ח.) מֵאִי דְכִתְיִב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלָתִי לִי הַיּוֹי"ה עֵת רְצוֹן" - אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְלִכְּנֵן תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאֲזוּ טוֹב לִי כָּל הַיָּמִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאָמְרָם ז"ל (בְּרַכּוֹת נד:) מִחֲנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמֵה הַיּוֹי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאֵיךְ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר

ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך
הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתפ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

שמעתי את הבשורה מענין פטירת אחיך עליו השלום.

המקום ינחם אותך בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיף לדאבה
עוד.

מכל זה רואים איך שצריכים להרבות במצוות ובמעשים טובים, כי רק
זה מה שאדם לוקח עם עצמו, וזה מה שמלוה אותו.

המנחם אותך

בתפא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין בפי מלים להודות לך על מה שאתה עושה לאברכים, וזה זכות
מאד גדולה, רק שיתזיקו את הזמנים.

בענין בניית דירתך, אל תפחד הם לא יכולים לעשות לך שום דבר, אם
בונים חקי ועם התר, אף אחד לא יכול לעשות רע.

המצלמות לבית הפנסת ולבית התבשיל ולישיבה דמשק אליעזר עובד,
אבל הבית הכנסת הגדול לא עובד, ולכן אם אתה יכול לתקן את זה, וכן את
שתי המצלמות בשתי הכוללים, היה טוב מאד מאד.

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות בשמחה, ואף
שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאדם, כי אין עבודה שבא קשה לאדם
כמו שמחה, כי טבע של אדם שנמשך אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל
כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחר ומושך
רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל
(לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן
אשרי אדם שיש לו שכל וקולט תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליו עצבות
ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשימשך את עצמו אל
השמחה, ולפקח את דעתו, זה בא מהקדשה, ולכן תראה מה לפניך, תמסר
את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתפב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תודה רבה על התפלות שאת מתפללת על רפואתי והחלמתי המהירה,

יעזר הקדוש ברוך הוא שכל התפלות שלך יתקבלו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

חזקי ואמצי מאד ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותך, אסור להרהר אחר דרכי המקום ברוך הוא וברוך שמו, כי בודאי יש בכל דבר בנה עליונה וכו', וזה לא בושה להגיד שאנחנו לא יודעים וכו', כי יש הרבה דברים שבשכל אנושי לא יכולים להבין.

אני מאד מאד שמח שקדשת שם שמים ברכים בכנס הגדול.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייהך, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתפג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

מאד מאד אני מבקש אתכם אם אתם יכולים לעזור גם את הנדיב השני שהיה תמיד מנדב עבור הכולל, כי אנחנו נמצאים במצב כספי מאד מאד קשה, וחיבים להאבד את המשכנת החדשי.

רק חזקו ואמצו מאד להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותודה רבה על כל התפלות שאתם מתפללים עבורי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שֶׁיְהִיֶּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנּוּ תִשְׁכַּלּוּ
וְתִצְלַיְחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בתפוד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סיון ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִי
שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם
כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טֹבַע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחֲרֵי הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֵּךְ חֲבָל
כִּי הַנִּשְׁמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוּחָנִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הַשִּׂמְחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשֵׁךְ
רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שֶׁשָּׁם מְקוֹר הָעֲצִיבוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחֹשׁ הוּא עֲצִיבוּת וְעֲצִלוּת, וְלִכְן
אֲשֶׁרֵי אָדָם שִׁישׁ לוֹ שֶׁכָּל וְקוֹלֵט תַּכְף וּמִיד שָׁבוּ בְּרַגַע שֶׁנִּמְשָׁךְ עָלָיו עֲצִיבוּת
וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכו', זֶה בָּא מֵצַד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׁימְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל
הַשִּׂמְחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מֵהַקְּדוּשָׁה, וְלִכְן תִּרְאֶה מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר
אֶת נַפְשְׁךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

תִּרְאֶה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית, מְנַחָה,
עֲרִבִית בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כֵךְ אֲמַרו חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרָכוֹת ח.) מֵאֵי דְכָתִיב
(תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלֵּיתִי לָךְ הַיּוֹי"ה עַת רְצוֹן" - אֵימְתִי עַת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה
שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְּלִין; וְלִכְן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ הַרְגֵּל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים, וְאֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח') עַל מֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרָכוֹת
נד.) מִחְנֵה יִשְׂרָאֵל כְּמֵה הוּי, תִּלְתָּא פְּרָסָא, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל אֶת
הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא נִמְצָא בְּמִחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְאִיךָ שֶׁהוּא רַק מִתְקַרֵּר

ומתחיל להתרשל מאיזה תפלה לא להתפלל במנין, זה כבר קלפת עוג מלך
הבשן שיעקר אותו מהיהדות.

אני מאד מבקש אותך שתעשה כל מה שביכולתך לחטף בכל יום את
הדף היומי אפלו בגרסא, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.)
לעולם ליגרים איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר,
כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשעורים שבקהלתנו, שלומדים
ברבים את הדף היומי, פי יש כבר בהקהלה שלנו שש שעורים בזמנים
נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשעורים שמתאים
לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשפיל
ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתפה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

הנה חכמינו הקדושים אמרו (במדבר רבה, פרשה ט"ז, סימן ו') למה נסמכה
פרשת מרגלים לפרשת מרים? לפי שלקתה על עסקי דבה, שדברה באחיה,
והרשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר, נמצא לפי זה שהמרגלים היו רשעים,
וכבר כוננו לכתחלה לדבר רע על ארץ ישראל, ולא לשמע בקולו של משה,
וראים מזה חמר העוון של אדם שמדבר רע על משה שהוא הצדיק, אפלו
שתהיה אחותו, ומכל שכן אחרים שמדברים על משה, ואפלו שיהיו ראשי
בני ישראל, אם רק מדברים נגד הצדיק האמת, הוא כבר בכלל רשע, ולכן
עלינו להתחזק ביתר שאת ביתר עז באמונת חכמים ברבנו ז"ל, שהוא

מְחִדִּיר בְּנוֹ אַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְהֶאֱמִין שְׂאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְכָל הַקְּטָנוֹת וְהִיסוּרִים וְהַצַּעַר וְהַסְתַּלְקוֹת הַמוֹחִין וְהַצַּעַר שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ וְכוּ', מְדוֹת רַעוּת וְאַהֲבַת רַעוּת וְכוּ', שְׁגָם שָׁם נִתְחַזַּק וְלֹא נִשְׁבֵּר, כִּי אֲלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם נִמְצָא בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה, וְכָל הַחֲשׂוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, הַכֹּל כְּדֵי לְנַסּוֹת אוֹתָנוּ אֶל מִי נִפְנָה בַּעַת צָרָה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ אֵל תְּהִיָּה בְּטוֹלָן! תִּרְאֶה מָה לְפָנֵינוּ, אֲנַחְנוּ זוֹכִים לְהִיּוֹת מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּי אָמֶת כְּזֶה, שֶׁלֹּא נוֹתֵן לָנוּ מְנוּחַ יוֹם אֶחָד, וּמְזַכְרֵינוּ אֶת הַתְּכֵלִית הַנּוֹצֵחֵי בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה, וּבְזֶה רְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד "בְּךָ רִבְנוּ נְגִילָה, בְּךָ רִבְנוּ וּנְשַׂמְחָה", וּכְכֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (שיחות-הַר"ן, סִימָן קע"ז) שְׂרְאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאַף עַל פִּי שְׂאִין אַתֶּם יוֹדְעִים מִגְּדֻלַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רְאוּי לָכֵם לְסַמְךָ עָלַי. כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מִגְּדֻלַּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַזְכִּיר אֹז הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה" וְגו', גַּם רְאוּי לָכֵם לְשַׂמַּח בִּי, מִה שְׂזָכִיתֶם שִׁיְהִיָּה לָכֵם רַבֵּי כְּזֶה. גַּם חִזַּק אֶת אֶחָד שִׁישַׂמַּח אֶת עַצְמוֹ אֶפְלוּ בְּעַסְקֵי חַל. וְאָמַר לוֹ בּוֹדָאֵי כֵן הוּא, שֶׁבַתְחַלָּה צְרִיכִין לְשַׂמַּח עַצְמוֹ בְּמַלְי דְּעֵלְמָא בְּכָל מַה שִׁיְכוֹלִין, וְאַחַר כֵּן בְּאִין לְשַׂמְחָה אַמְתִּית; וְלָכֵן עָלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ רַק עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי הִרְגַע שְׂאָדָם שְׂמַח, נִתְרַחַב מַחוּ וְדַעְתּוֹ, וְזוֹכֶה לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶפְלוּ בְּכָל הַחֲשׂוֹת וְהִיסוּרִים הַמְרוּרִים שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ וְכוּ', אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר לָכֵן אֶדָם אֶת הַנֶּעַם וְהַעֲרֻבוֹת וְהַזִּיו שִׁיְכוֹלִים לְהַשִּׁיג בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הַר"ן, סִימָן א') עַל הַפְּסוּק: (תְּהִלִּים קל"ה ה') "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי גְדוֹל הוֹי"ה וְאֲדַנִּינוּ מִכָּל אֱלֹקִים" דּוֹד הַמֶּלֶךְ אָמַר "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי", אֲנִי יָדַעְתִּי דִּיקָא, כִּי גְדֻלַּת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ אִי אֶפְשֶׁר לומר לְחִבְרוֹ, וְאֶפְלוּ לְעַצְמוֹ אִי אֶפְשֶׁר לְסַפֵּר מִיּוֹם לְיוֹם, לְפִי מַה שְׂמַזְרִיחַ לוֹ וּמִתְנוּצֵץ לוֹ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, אִינוּ יְכוֹל לְסַפֵּר לְעַצְמוֹ לְיוֹם שְׁנִי, הַזְרִיחָה וְהַתְּנוּצָצוֹת שֶׁל גְּדֻלַּתוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהִיָּה לוֹ אֶתְמוֹל. וְעַל כֵּן אָמַר: "כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי", אֲנִי יָדַעְתִּי דִּיקָא. כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְסַפֵּר כָּלֵל; וְאֵל זֶה כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ יְכוֹל לְהַגִּיעַ אִם רַק יַחְזִיק אֶת עַצְמוֹ בְּיַחַד עִם אַנְשֵׁי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה הִיָּה מֵעוֹלָם הַשִּׁיחוֹת וְהַסְּפוּרִים שֶׁשָּׁחוּ וְסַפְרוּ בֵּינֵיהֶם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּמִיד הִיָּה דְבוּרֵיהֶם רַק מַעֲנִין הַתְּחַזְּקוֹת בַּעֲבוּרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְדְבוּרֵי אַמוּנָה, וְלָכֵן רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְחַדֵּשׁ אֶת הַהִנְהָגָה הַזֹּאת שְׂאֲנִישֵׁי

שְׁלוֹמֵנו כְּשִׁמְתוֹעֲדִים יחד אחד עם השני, עקר דבורם יהיה רק איך להתחזק יחד, ולא לדבר שטיות איפה משיגים כסף וכו', כי כלל זה צריכים לחקק בעצמו, שבדיוק כמו שאומרים חכמינו הקדושים (ערובין יג) כל המחזר על הגדלה, הגדלה בורחת ממנו, אחד שרץ אחר כבוד, אז הכבוד בורחת ממנו, אותו דבר כשאדם רץ אחר כסף, הכסף בורחת ממנו וכו', ולכן צריכים רק לדבר מהקדוש ברוך הוא, וממילא יהיה שפע, אני לא יכול להסביר לך איך בניתי את הבית הכנסת הזה שעלה הון תועפות, אי אפשר להסביר את זה לבני אדם, אף אחד לא יאמין, כי כל אחד חושב שיש אצלנו מכרה של כסף וזהב וכו', בשעה שכל הבית הכנסת נבנה רק על ידי עניי אנשי שלומנו, מתקף רצונם וכסופם, והעולה על הכל תפלתם, והנה אני עכשו משפץ את האולם ועדין אני מסוכב עם חובות וכו', ותהלה לאל, אנשי שלומנו כבר התחילו לעזר לי כל אחד עם מאה ש"ח, ובעזרתו יתברך על ידי נדבת כל אחד מאנשי שלומנו, נזכה לראות אולם מפא"ר ביפו וכו', ולכן גם אתה תתחזק ודבק את עצמך בו יתברך, ותכניס בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מפל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומציר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזה, על ידי זה תראה איך שישפע עליך שפע גשמי גם כן, וזה אי אפשר להסביר לכן אדם שעדין הולך בחשך.

העקר לשמר את עצמו מלשון הרע ורכילות וכו', והעולה על הכל לשמר משועלים קטנים מחבלים כרמים וכו', אם אתה שומע אחד מדבר לשון הרע נגד הקהלה, דע לך שזה נחש שהסמ"ך מ"ם רוכב עליו, והוא מספן מאד, כי (בבא קמא כג:) ארס נחש בין שניו הוא עומד; וכל הנחש הזה התחיל מקנאה וכו', כמו כן מי שמדבר נגד קהלתנו הקדושה, שמתפקדת בצורה יוצאת מן הכלל שאין לנו מה להתביש משום קהלה בעולם, בפרט בית התבשיל - אהל אברהם שמתפקד מויתקין עד הערב, וכלל אנשי שלומנו נהנים מזה, דבר זה אין בשום קהלה, ולכן הנחש הזה מקנא מאד,

כִּי הוּא חָשַׁב שְׁלֹא נִחְזֵיק מֵעֵמֶד וְכוּ', וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מִסְתַּדְרִים בְּלַעֲדֵיו וְכוּ', וְלִכֵּן מְרַב קִנְיָהּ הוּא מוֹצִיא אָרֶס מִפִּיו, וְלִכֵּן תִּשְׁמַר מְאֹד מְאֹד מִכָּל אֱלוֹ שְׁמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים נֶגֶד קִהְלֵתְנוּ הַקְדוּשָׁה, וְזֶה לֹא יוֹעִיל לָאֵף אֶחָד לְשֹׁבֵר אוֹתְנוּ, תְּהִלָּה לָאֵל, הַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלֵנוּ הִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל אֶת הַתּוֹרָה שֶׁנִּלְמַד בַּקְהֵלִיתֵנוּ זֶה אִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַצְטָרֵף לְאֶחָד מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁל הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁנִּלְמַד בַּקְהֵלִיתֵנוּ בְּשֵׁשׁ זְמַנִּים אֲחֵרִים, כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאָדָם הַזּוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׁזֶה חֵיווֹת לְהַנְפִּישׁ, וּמֵאִיר עַל עֲצָמוֹ אֶת הַד' מְלֶאכִים הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת גִּמְר'א' גִּבְרִיאֵל, מִיכָאֵל, ר'פֶּאֶל, אִוְרִיאֵל, וּמִי שְׁלוּמֵד דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, יִהְיֶה לְבוֹ נְכוּן וּבְטוֹחַ שִׁישְׁמַר מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בְּתַפּוּ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ב סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחָה שְׁאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בַּקְהֵלָה כְּזוֹ שְׁבִנוּיָהּ עַל חֶסֶד, וְתִהְיֶה לָאֵל, הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם כְּבָר מִתְּפַקֵּד מִתְּיָקִין עַד הַלִּילָה, וּמְחִיָּה נְפִשׁוֹת מִמֶּשׁ, וְדָבָר זֶה אֵין בְּשׁוּם קְהֵלָה בְּעוֹלָם, וְאֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים וְכוּ', כֵּן מְרָאִים אֶת זֶה עַל הַצֵּד הַכִּי יָפֵה וְהַכִּי מְכַבֶּדֶת וְכוּ', וְלִכֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׁמְחָה מְאֹד שְׁאֵת חֶלֶק מֵהַקְהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלֵנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאֵנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׁתַּעֲזְרֵי לִי בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֵהֵל אַבְרָהָם עִם אֵיזֶה עֲזָרָה שְׁאֵת רַק יְכוּלָה, וּבִפְרָט לְשַׁמֵּר עַל הַבְּנוֹת שֶׁל יִסְתּוּכְבוּ בֵּין הַבְּנִים וְכוּ', וְאֵנִי מְכַרְחַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁכָּל הַזְכוּת שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֲזִיר לִי אֶת הַחַיִּים פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, הַכֹּל הוּא בְּזִכּוֹת הַבֵּית הַתְּבַשִּׁיל, וְכַעֲזֵן שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא בְתֵרָא י"א). תְּנִיא אֲמָרוּ עָלֶיךָ עַל בְּנִימִין הַצְדִּיק שֶׁהִיא מְמַנָּה עַל קֶפֶה שֶׁל

צדקה פעם אחת באתה אשה לפניו בשני בצרת, אמרה לו: רבי, פרנסני, אמר לה העבודה שאין בקפה של צדקה כלום, אמרה לו: רבי, אם אין אתה מפרנסני - הרי אשה ושבעה בניה מתים, עמד ופרנסה משלו, לימים חלה ונטה למות, אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא, רבוננו של עולם, אתה אמרת כל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא, ובנימין הצדיק שהחיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מועטות הללו? מיד קרעו לו גזר דינו, תנא הוסיפו לו עשרים ושתים שנה על שנותיו; ולכן אני מאד מבקש אותך שתעשי עמי חסד ותעזרי בבית התבשיל באיזה עזרה שאת רק יכולה, כי רק בזכות זה אני חי, ועל כלם תראי להמשיך להתפלל על רפואתי, כי עדין אני זקוק לרחמי שמים מרבים.

רק תתחזקי מאד להיות בשמחה, כי השמחה זה ההצלחה של אדם, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א') מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחייה, תשתדלי עם הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו' וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתפוז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

שמעתי שאתה מוכר להבחורים ולהילדים מחשבים קטנים וכו', אני לא רוצה לצאת עכשו נגדך בכתבת גסה וכו', אבל אני מכרח להזהיר אותך שזה בכלל מחטיא הרבים, קדם כל זה בטול תורה הם לא לומדים על ידי

זֶה, הַדְּבָר הַשְּׁנַי בִּיּוֹן שְׁמַתִּירִים לָהֶם דְּבַר כְּזֶה, הֵם יִלְכוּ הַלָּאָה וְכוּ', רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"א, סִימָן ד') מִנִּין שְׁהַמְחִטִּיא אֶת הָאָדָם יוֹתֵר מִן הַהוֹרְגוֹ? שְׁהַהוֹרֵג הוֹרֵג בְּעוֹלָם הַזֶּה וַיֵּשׁ לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַמְחִטִּיא הוֹרֵגוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אֲנִי לֹא מְקַבֵּל לְשׁוֹן הֶרַע שְׂאֵתָה מוֹכֵר וְכוּ', אֲנִי רַק שׁוֹאֵל אוֹתָךְ אִם זֶה נָכוֹן? וְאִם כֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּפְּסִיק לְמַכֵּר, כִּי אֲנִי יֵצֵא נֶגֶד זֶה בְּמִלּוֹא הַחֲמָרָה, כִּי זֶה פֶּתַח לְאֲבֵי אֲבוֹת הַטְּמָאָה.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׁרַק שְׁמַעְתִּי שְׁמוּעָה רַחוּקָה וְזֶה לֹא נָכוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

בַּתְּפִּחָה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ב סִיּוֹן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָאֲבָרְךָ הַיְקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר הַלּוֹמֵד בְּכוֹלֵל
"תַּפְּאֶרֶת בְּנֵימִין"

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בֵּיתֵךְ שְׂאֵת בֵּיתֵךְ עֵז, וְתִשְׁמֹר מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלֵךְ, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פְּרָק ט', הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שְׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרַכָּה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְאָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֶהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלֶּא בְּשִׁבִּיל אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר: (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרֶם הֵיטִיב בְּעִבְרָה", וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוֹ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, (תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ) וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט) שְׁעַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת בָּא

בזכות האשה, ואם תשמר על השלום בית שלה, יהיה לה מוחין נקיים ללמד תורה הקדושה בטְהֵרָה, כמאמרם ז"ל (יומא עב:) על פסוק (תהלים יט) "יראת הוי"ה טהורה עומדת לעד" אמר רבי חנינא, זה הלומד תורה בטְהֵרָה מאי היא? נושא אשה ואחר כך לומד תורה.

העקר ראה למסר את נפשך להתפלל את השלש תפלות שחרית, מנחה, ערבית במגין דיקא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לה הוי"ה עת רצון" - אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; ולכן תעשה לעצמך הרגל לבוא לבית הכנסת ואז טוב לה כל הימים.

אני מאד מבקש אותך אישית שתשתדל בכל מיני אפנים שבעולם ללמד את הדרך היומי היום, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, ואף שבא לה קשה מאד, עם כל זאת תראה ללמד אפלו בגרסא שזה גם כן דבר גדול מאד, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאמצת בחור, ואתה מחזק ומעודד ומשמח אותך, ולומד אתך, כי זה מאד מאד חשוב בשמים לקרב בר ישראל אליו יתברך.

ראה לזרק מהבית מחשב אינטרנט אם יש לך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מה.) אין יצר הרע שולט אלא במי שעניו רואות; ואמר החכם "אין חוצץ בפני התאנה כעצימת העינים" ואמר "אין לה אבר באברי האדם שיגרום לו מכשול כמו העינים". ואני מכרח להגיד לה שהרבה בתים נהרסו לגמרי רק מפני שהיה להם מחשב אינטרנט בבית, ואף שזה נדמה כאלו הגזמה וכו', אבל רבים נפלו בפח בשביל הפלי האורורה הזו וכו', ונשבר ביתם, ולבסוף התגרשו רחמנא לישזבן, ולכן אסור בהחלט שיהיה בבית מחשב אינטרנט, כי זה הורס את כל חלקה טובה של היהדות, ומורידה את היראת שמים עד השאול רחמנא לישזבן.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתפט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל רצה מאד שנהיה בכל מקומות של התורה הקדושה, ואמר (שיחות-ה"ר, סימן כ"ח) ראוי לאדם שיעבר וילך בזה העולם בכל הספרים הקדושים וללמד כלם, כדי שיהיה בכל מקום, כמו שנמצא השרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומוציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר כן להתפאר ולומר שהיה במדינות כמו שדרך השרים להתפאר ולומר: הייתי בורשא וכיזא בזה. כמו כן ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום דהינו בכל הספרים הקדושים, ולעתיד בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה; וכן אמר (ספר-המדות, אות למוה, סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצוות שבין אדם לחברו הן מצוות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש; ולכן אשרי מי שזוכה ללמד בכל יום שעור ברמב"ם וטור ושלחן ערוך, מלבד עוד שעורים בספרי הפוסקים, כי ראוי ונכון לטיל בכלם, וזכר גם זכר אשר אין עוד הצלת העולם כמו למוד תורה הקדושה, כמאמר ז"ל (תנחומא נח) על הפסוק (ירמיה ל"ג) "אם לא בריתי יומם וליילה חקות שמים וארץ לא שמתיו" אי זה הוא ברית שנוהג ביום ובלילה? זו תלמוד, וכן הוא אומר (שם) "כה אמר הוי"ה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה גם בריתי תפר את דוד עבדיי וגו', ואומר (תהלים א') "כי אם בתורת הוי"ה חפצו ובתורתו יהגה יומם וליילה", ואף הקדוש ברוך

הוא כרת ברית עם ישראל שלא תשכח תורה שבעל פה מפיהם ומפי זרעם עד סוף כל הדורות, שנגאמר: (ישעיה נ"ט) "ואני זאת בריתי אותם אמר הוי"ה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיהך לא ימושו" וגו' ולא כתיב ממך אלא מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת אשר אצל רבנו ז"ל הרצונות והכסופים עולה על הכל, כמו שאמר בפרוש (שיחות-הר"ן, סימן נ"א) מה יש לאדם בזה העולם? רק לרצות ולרצות וכו', כו', כי הרצון עולה על הכל, ומהר"נ ז"ל האריך מאד (לקוטי הלכות, ערב הלכה ג) כי העקר הוא הרצון שצריך האדם להרגיל את עצמו לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע בכל עת להשם יתברך ולתורתו ומצוותיו, ולהשתדל תמיד שיהיו לו רצונות טובים חזקים דקדושה. וכמו שאמר רבנו ז"ל שעקר עבודת השם יתברך הוא הרצון, כי לעבד את השם יתברך אינו יודע מי הוא זה שיוכל לומר שיעבד את השם יתברך וכו', ואפלו מלאך ושׂרף אינו יכול להתפאר שיוכל לעבד השם יתברך, רק העקר הוא הרצון להשם יתברך, ואף על פי שנדמה שהכל רוצים להתקרב להשם יתברך, כי הכל חפצים ליראה את שמו, אף על פי כן לא מבעיא שאין אדם אחד דומה לחברו בענין הרצון, כי אם גם באדם אחד אין יום אחד דומה לחברו בענין הרצון וכו', ורבנו ז"ל הרבה לדבר עמנו כמה וכמה פעמים בכמה לשונות, שהעקר הוא

רק הרצון והכסופין שִׁירְצָה וְיִכְסֵף תְּמִיד בְּרִצּוֹן חֶזֶק לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ? תִּבְרָךְ בְּאַמַּת, וְאִם אֵף עַל פִּי כֵן אֵינוֹ זֹכֶה וְכוּ', מֵרַב הַצָּרוֹת וְהַמְּנִיעוֹת שְׁעוֹבָרִים עָלָיו וְכוּ', מַה לַּעֲשׂוֹת? יִתְגַּבֵּר לְבַלִּי לְהַפְסִיק וּלְבַטֵּל הַרִצּוֹן חֵס וְשְׁלוֹם, רַק יִרְצָה יוֹתֵר בְּרִצּוֹנוֹת חֶזְקִים יוֹתֵר, וְיִתְגַּבֵּר בְּרִצּוֹן חֶזֶק וְכִסּוּפִין גְּדוֹלִים לְהֵשֵׁם יִתְבְּרָךְ תְּמִיד בְּכָל עֵת לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הָעֶקֶר הוּא הַרִצּוֹן: כִּי בְּאַמַּת עֶקֶר הַתְּכֵלִית הַטּוֹב שֶׁל הַנְּשָׁמָה הַקְּדוּשָׁה הוּא שֶׁתּוֹכָה לְתַכְלִית שְׁלֵמוֹת הַרִצּוֹן שֶׁהוּא רִצּוֹן שְׁבָרִצּוֹנוֹת, שֶׁתּוֹכָה הַנְּשָׁמָה שִׁיְהִי לָהּ רִצּוֹנוֹת חֶזְקִים אֲמִתִּיִּים לְהֵשֵׁם יִתְבְּרָךְ, עַד שֶׁתּוֹכָה לְהַכְלִיל בְּרַעְוֵא דְרַעְוִין שֶׁהוּא רִצּוֹן שְׁבָרִצּוֹנוֹת, שְׁזָהוּ הַשְּׁלֵמוֹת וְהַמְעָלָה הָעֲלִיוֹנָה מִכָּל הַמַּעֲלוֹת. כְּמוֹ שֶׁמְצִינֵנוּ שִׁמְשָׁה רַבְּנֵנוּ, שֶׁהוּא מִבְּחַר מִיֵּן הָאֲנוּשִׁי וּמִי לָנוּ גְּדוֹל מִמֶּשָׁה רַבְּנֵנוּ, רַבֵּן שֶׁל כָּל הַנְּבִיאִים וְהַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁל כָּל הַדּוֹרוֹת, וּבִסּוֹף בַּעַת הַסְּתַלְקוּתוֹ שָׂאז זֹכֶה בּוֹדָאי לְתַכְלִית שְׁלֵמוֹת הַמְעָלָה שְׂאִי אֶפְשֵׁר לְהַשִּׁיג כָּלֵל וְכוּ', וְכוּ', וְכָל עֶקֶר עֲצָם הַפְּלִגָּת מַעֲלָתוֹ הוּא שֶׁזֹּכֶה בַּעַת הַסְּתַלְקוּתוֹ הַקְּדוּשָׁה לְהַכְלִיל בְּרַעְוֵא דְרַעְוִין שֶׁהוּא רִצּוֹן שְׁבָרִצּוֹנוֹת, כְּמִבְאֵר בַּזֵּהר הַקְּדוּשׁ (תְּרוּמָה פ"ח:) שֶׁהַסְּתַלְקוּת מִשָּׁה הִיָּה בְּשִׁבְתָּ בְּמִנְחָה בְּרַעְוֵא דְרַעְוִין. נִמְצָא שֶׁשְׁלֵמוֹת הַרִצּוֹן הוּא גְבוּהָ מִן הַכֵּל, וְכָל עֶקֶר הַתְּכֵלִית שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הוּא לְזַכּוֹת לְרִצּוֹן לְהַכְלִיל בְּרִצּוֹן הָעֲלִיוֹן, וְלִכְן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן אֲסוּר לָךְ לְהִתְיַאֲשׁ, כִּי סוּף כָּל סוּף עַל יָדֵי שְׁתַּחֲזֹק בְּרִצּוֹנוֹת חֶזְקִים, לְבִסּוֹף תּוֹכָה לְהַגִּיעַ אֶל מַה שְׂאֵתָה רִצִּיתָ לְהַגִּיעַ, וְהָעֶקֶר לְזַכּוֹר שְׂרַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"א) שֶׁשְׁלֵמוֹת הַרִצּוֹן לְהוֹצִיא מֵהַפֶּה שְׁלוֹ אֵת הַרִצּוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שְׁלוֹ, שֶׁעַל יָדֵי זֶה הוּא בּוֹנֵה עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים וְכוּ', וְזַכּוֹר מַה שְׂאֵמְרוּ בַּזֵּהר (תְּרוּמָה קג) וְלִית רַעְוֵא טְבָא דִּיתְאָבִיד מִקְמֵי מַלְכָּא קְדִישָׁא. וּבְגִין כֵּה, זְכָאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּמַהֲרַהֲר הַרְהוּרִין טְבִין לְגַבֵּי מְאָרִיָּה, דְּאֵף עַל גַּב דְּלֵא יְכִיל לְמַעַבְד לּוֹן, קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק לִיָּה רַעְוֵתִיָּה כְּאִילוּ עָבִיד. דָּא לְטַב, [אֵין רִצּוֹן טוֹב שִׁיְהִיָּה נֶאֱכָד לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשִׁבִיל זֶה אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּהֲרַהֲר תְּמִיד הַרְהוּרִים טוֹבִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֶפְלוּ שְׁלֵא יְכוּל לְקִים אֵת זֶה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַשֵּׁב לוֹ אֵת זֶה כְּאִלוּ הוּא עֹשֶׂה אֵת הַדְּבָר טוֹב שֶׁהֲרַהֲר לַעֲשׂוֹתוֹ].

אֵנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה עִם הַרִצּוֹנוֹת וְהַכְּסוּפִים שְׁלָךְ, וְתוֹצִיא אֵת זֶה מִפִּיָּךְ, וְתִרְאֶה אִיךָ שְׁזָה יְבִיא אוֹתָךְ לְהוֹצִיא

מכח אל הפעל, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ו) שעל ידי שמוציאים מהפה את הרצונות והכסופים, זה מה שמביא אותו לבסוף לקיים את מה שמוציא מפיו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתצא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שתשובה הוא מאד מאד יקר בעיניו יתברך, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים: (פרכות לד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם צדיקים גמורים אין יכולים לעמוד, ולכן תראי להתחזק עם התשובה שלך, ולא להשבר משום דבר בעולם, וכך אמר רבנו ז"ל (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רס"א) כשנופל אדם ממדרגתו ידע שמן השמים הוא, כי ההתרחקות היא תחלת ההתקרבות, על כן נפל שיתעורר להתקרב להשם יתברך, ועצתו שיתחיל מחדש להכנס בעבודת השם יתברך, כאלו לא התחיל עדין כלל מעולם, וזה כלל גדול בעבודת השם יתברך, שצריכים ממש בכל יום להתחיל מחדש, ולכן צריכים בכל יום ובכל שעה ובכל רגע לחזור בתשובה שלמה, לא שיך להגיד שכבר חזרתי בתשובה וכו', זה לא כמו בגשמיות קנייתי משהו וכו', ויש לי את זה כבר וכו', ברוחניות אין דבר כזה, הנשמה צריכה תמיד להיות דבוקה בו יתברך, ולזכור רק ממנו יתברך, ולא להסיח דעת כרגע ממנו יתברך, אבל מחמת שאי אפשר להגיע אל זה בקביעות, ולכן אדם נופל מזה וכו', ועצתו שיעשה בכל פעם התחלה חדשה, וכל יום וכל שעה וכל רגע צריכים

לחזור בתשובה אל הקדוש ברוך הוא, העקר רק להיות בשמחה, ובפרט שיש לך רצונות וכסופים חזקים אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות בשמחה, ואף שאני יודע שזה העבודה הכי קשה לאשה, כי אין עבודה שבא קשה לאשה כמו שמחה, כי טבע של אשה שנמשכת אחר העביות והגשמיות, וכל כך חבל כי הנשמה מושכת רק לרוחניות ששם מקור השמחה, והגוף סוחב ומושך רק בגשמיות ששם מקור העצבות והמרירות והדכאון, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ט) עקר נשיכת הנחש הוא עצבות ועצלות, ולכן אשרי האשה שיש לה שכל וקולטת תכף ומיד שבו ברגע שנמשך עליה עצבות ומרירות ודכאון וכו', זה בא מצד הטמאה, ולהפך כשתמשיך את עצמה אל השמחה, ולפקח את דעתה, זה בא מהקדשה, ולכן תראי מה לפניה, תמסרי את נפשך רק להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

בתצב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שלח, כ"ב סיון ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פ"ק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עוון, צריכים שתיהם, הן ללמד והן לעבד, ורבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ס"ח) שעקר שלמות הנשמה כשהוא למעלה יהיה גם למטה, וזה שלמות התכלית שמצד אחד אדם דבוק בו יתברך, ועוסק בתורה ובתפלה, ומצד שני יש לו אשה וילדים וצריך לפרנס

אותם, וחי חיים גשמיים וכו', וזה לא סותר אֶחָד לְהַשְׁנִי לְגַמְרִי, וְכִמוּ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן ד') נֶאֱמַר עַל מֹשֶׁה: (דְּבָרִים ד') "אִישׁ הָאֱלֹקִים", מֵהוּ אִישׁ הָאֱלֹקִים? אָמַר רַב אֲבִינן מַחְצִיזוּ וְלִמְטָה אִישׁ, מַחְצִיזוּ וְלִמְעֵלָה הָאֱלֹהִים וְכוּ', עֵינֵי שָׁם, כִּי זֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל אָדָם שְׁאִפְלוּ שֶׁהוּא לִמְטָה, יֵשׁ לוֹ אִשָּׁה וְיִלְדִים וְדֹאגוֹת פְּרֻנְסָה, צָרִיף לְשֵׁלֵם חֲשָׁמַל, מִים, אֲרֻנּוֹה, מִשְׁפָּנְתָא וְכוּ' וְכוּ', אֲכָל וּבִגוּד וְכוּ' וְכוּ', וְאֵף עַל פִּי כֵן הוּא גַם רוֹחֲנִי, לוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל וּמְקִיִם אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְזֶה הָעֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיָכוֹל לִהְיוֹת לִמְטָה וְגַם לִמְעֵלָה, זֶה לֹא חֲכָמָה לְהִתְחַבְּאוֹת בְּאִיזָה מְעָרָה וְכוּ', וְשֵׁלָא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם שְׂיָכוֹת עִם אֵף אֶחָד וְכוּ', לֹא צָרִיף אִשָּׁה וְיִלְדִים וְכוּ', רַק יוֹשֵׁב שְׂמָה וְיִלְמַד תּוֹרָה, זֶה לֹא נִקְרָא שְׁלֵמוֹת, שְׁלֵמוֹת הוּא, כְּשֶׁהוּא לִמְטָה הוּא גַם לִמְעֵלָה, הֵינּוּ הֵן שְׁלוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל וּמְקִיִם אֶת הַמְצוּוֹת, וְהֵן שְׂיֵשׁ לוֹ אִשָּׁה וְיִלְדִים וּמְפָרְנִס אוֹתָם, וְזֶה לֹא סוֹתֵר אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ.

חֲזַק וְאַמֵץ לְצִאת מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת וְכוּ', שְׂזֵה בָּא מְרַבֵּי אוֹר וְכוּ', וְאִם הֵייתָ תְּמִיד שְׂמִיחַ לֹא הֵייתָ בָּא אֶל מַחְשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזֵה הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי אֵין עֲבוּדָה שְׂבָא קָשָׁה לְאָדָם כְּמוֹ שִׂמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שְׂנִמְשָׁךְ אַחֵר הָעֲבִיּוֹת וְהַגְּשָׁמִיּוֹת, וְכָל כֶּף חֲבָל כִּי הַנְּשָׂמָה מוֹשֶׁכֶת רַק לְרוֹחֲנִיּוֹת שְׂשָׁם מְקוֹר הַשְּׂמִיחָה, וְהַגּוֹף סוֹחֵב וּמוֹשָׁךְ רַק בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׂשָׁם מְקוֹר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"ט) עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְלִכֵּן אֲשָׁרִי אָדָם שְׂיֵשׁ לוֹ שְׂכָל וְקוֹלֵט תַּכְף וּמִיד שְׂבָו בְּרַגַּע שְׂנִמְשָׁךְ עֲלָיו עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן וְכוּ', זֶה בָּא מִצַּד הַטְּמָאָה, וְלִהְפֹךְ כְּשִׂמְשָׁךְ אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמִיחָה, וְלִפְקֹחַ אֶת דַּעְתּוֹ, זֶה בָּא מִהַקְּדוּשָׁה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה מֵה לְפָנֶיךָ, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוּר עֵינֵינוּ חֵיוֹת נִפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגַּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶפֶה לְהַנּוֹת מֵאוּרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּנִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיָּה
רֵאטענבֶּרג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֶשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדַמו״ר
רַבֵּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֵמָה זי״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתִשְׁעִיָּה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תְּקוּנַת הַכֹּלֵלִי

תְּקוּנַת נִוְרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלֵלִיּוֹת
הַחֲטָאִים וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגְלָא מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצַוּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוּנְנֵי, מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פִשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפְךָ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זוֹ תִלָּךְ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבַּיִן בְּמַתְג וְרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכַת בְּחֻלּוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבָד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יִדְבֵר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותצביני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בִשְׂרָרִי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעַמּוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכְפָּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַחֲמָה כָּלָה וְאִינָמוֹ
 וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיֵעוֹן לְאָכֹל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיָנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסִדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמִנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדֹנָי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָ הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסְיֵף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסִדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הַשְּׁכַח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמֵי סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלָלִי יְהִי כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעַתָּ כְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֵת בְּזִרוּעַ עַמְךָ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיִּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צְוָה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהֲיוֹתָם מִתִּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעֹוּ בְּמִשְׁיַחֲי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכָבֶל וּרְגֵלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוּ, אָמַרְתָּ יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׂרִיו בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לְבָם לְשֹׂא
עַמוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ : כז שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבַרְוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דֹּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֹּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאִיר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: